

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرە ی پۆشنبیری

*

خاوەنی ئیمتیاز: شەوکت شیخ یەزەین

سەرئۆسەر: بەدران شەھمەد ھەبیب

ناوونیشان:

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، گەرەکی خانزاد، ھەولێر

س. پ. ژمارە: ١

www.araspublisher.com

میرنشینی

ئەردەلان، بابان، سۆران

ميرنشىنى

ئەردەلان، بابان، سۆران

لە بەلگەنامەى قاجارىدا

۱۷۹۹-۱۸۴۷ز

محمەد حمەد باقى

ناوى كىتەپ: ميرنشىنى ئەردەلان، بابان، سۆران

نوسىنى: محمەد حمەد باقى

بلاوگراوى ئاراس- ژمارە: ۱۵۵

دەرھىنانى ھونەرى: ئاراس ئەكرەم

بەرگ: شكار عەفان نەقشەندى

نوسىنى سەر بەرگ: محمەد زادە

ھەلەگرى: شىرزاد فەقى ئىسماعىل

سەرپەرشتىيى كارى چاپخانىھ: ئاورەحمان مەحمود

چاپى يەكەم - چاپخانىھى وەزارەتى پەرودە، ھەولتەر- ۲۰۰۲

لە كىتەپخانىھى بەرپەرەرايەتتى گىشتىي رۇشنىبىرى و ھونەر لە ھەولتەر ژمارە (۳۸۶) ى سالى

۲۰۰۲ ى دراوتى

پیرست

7	پیتسه کی
	بهشی یه گهم
19	قاجار و ئیلی قاجار
20	ئاغا محهمه د خانی قاجار
24	فته تح عه لی شای قاجار
27	محهمه د شای قاجار
	بهشی دووهم
29	میرنشینی ئه رده لان
32	ئهمانوللا خانی ئه رده لان
	بهشی سییه م
37	میرنشی بابان
42	ئه وره حمان پاشای بابان
69	مه حموود پاشای بابان - سه رده تای هه لته کاندنی میرنشینی بابان
	بهشی چوارده م
119	میرنشینی بابان و ئه رده لان هاوکاری یه کتری - بو له ناو بردنی یه کتری
	بهشی پینجه م
143	میرنشینی سوژان محهمه د پاشا - پاشای گه وره: کوژ پاشا
163	پاشکو - به لگه نامه کان
167	فه رهه نگی ناو
175	فه رهه نگی جوگرافیا

دروست ده‌بی و هه‌ر ئه‌و دیدەش له به‌رهمه‌کانیاندا رهنگ ده‌داته‌وه، که ره‌واندنه‌وه‌یشی هه‌روا ئاسان نییبه و به‌وه‌ش چاره‌سه‌ر ناکریت، خوینده‌واری کورد له به‌رامبه‌ر ئه‌و دید و هه‌لوێستانه‌یاندا خۆی گرژ و بیتزار نیشان بدات؛ به‌لکو ئه‌رکی تازه‌ی گوتاری کوردی، بۆ زانستییه‌یه‌ دروستکردنی پێوه‌ندی خۆی له‌گه‌ڵ رووناکبیرانی نه‌ته‌وه‌کانی دوور و نزیک و نیشان‌دانی ناسنامه‌یه‌کی شارستانییه‌یه، ده‌بی هه‌ول‌دان بیت بۆ:

- ۱- چنگ‌خستنی ئه‌رشیفی ده‌وله‌تان له‌سه‌ر هه‌موو لایه‌نیکی ژبانی کورد.
- ۲- ساغ‌کردنه‌وه‌ی لایه‌نه‌ به‌ئه‌نقه‌ست شیوپنراوه‌کانی ناو ئه‌و به‌لگه‌نامه‌نه، به‌گیانیکی زانستییه‌یه.

(۲)

ئهم چه‌پکه به‌لگه‌نامه‌یه‌ی له‌ سه‌ره‌تای پیکهاتنی زنجیره‌ی شاهه‌کانی قاجاره‌وه، تا نزیکه و کۆتایی نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده، لیره‌دا له‌سه‌ر میرنشینه‌کانی: ئه‌رده‌لان، بابان، سۆران، پۆلینم کردوون، ته‌قه‌لایه‌کی بچووکن، له‌ زنجیره‌ی ته‌قه‌لایه‌کی به‌رده‌وام و دووتویی چهند کتیبیکی تردا، بۆ چنگ‌خستن و خستنه‌رووی خه‌رمانیکی ده‌وله‌مه‌ندی قاجاری، له‌سه‌ر سه‌ر و مری ژبانی کورد، له‌ نزیکه‌ی سه‌د و په‌نجا سالی رابردووی^(۱) ژنیر سیپه‌ری ده‌سه‌للات و ململاتی هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانیدا، بۆ ده‌ست خستنه‌ ناوکاروباری ناوخۆی میرنشینه‌ خۆجیبه‌کانی کورد، که راسته‌وخۆ قه‌له‌مه‌ره‌وه‌کانیان ده‌که‌وتنه‌ سه‌ر سنووری ئه‌و دوو ده‌وله‌ته‌ گه‌وره‌یه‌ی ئه‌و رۆژگاره، یان ئه‌و ئیبلانه‌ی کورد، که گه‌رمیان و کویتستانیان کردووه‌ به‌بیانووی به‌زاندنی سنووره‌وه، ده‌ستیان له‌ کاروباری ناو خۆیان وه‌رده‌دا.

یان ئه‌و سه‌رۆک ئیبل و هۆزانه‌ی له‌ دژی زۆرداری و بیدادی هه‌ندی له‌ کاربه‌ده‌ست و فرمانبه‌رانی ئه‌و دوو ده‌وله‌ته‌ راپه‌ریون.

(۳)

ئهم به‌لگه‌نامه‌نه، تا ئهم سالانه‌ی دوایی له‌ ئه‌رشیفی وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌ره‌وه‌ی ئیراندا پارێزراوون، که به‌شیکێ زۆریان لهم چهند زنجیره‌ کتیب و کتیبه‌ سه‌ربه‌خۆبه‌دا چاپ و بلا‌بوونه‌ته‌وه:

- ۱- زنجیره‌ کتیبیک، که (۴) به‌شه و به‌ناوی: (اسناد و مکتوبات تاریخی ایران- ۱- یه‌که‌مین به‌لگه‌نامه‌ی ناو ئهم چه‌پکه به‌لگه‌نامه‌یه، میژووی سالی ۱۷۹۹ز-ی پێوه‌یه.

(۱)

له‌ دنیای سیاسی و دیپلوماسی و ته‌نانه‌ت له‌دنیای تازه‌ی «پێوه‌ندی» یشدا، هه‌میشه ئه‌و لایه‌نانه‌ی ده‌یان‌ه‌وی پردی پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ یه‌کتردا هه‌لبه‌ستن، به‌ر له‌ هه‌موو شتیک پایه‌کانی ئه‌و پێوه‌ندییه‌یان له‌سه‌ر بنچینه‌ی ئه‌و کۆمه‌له‌ زانیارییه‌ هه‌لبه‌ستن، که له‌سه‌ر یه‌کتیری کۆی ده‌که‌نه‌وه؛ ئه‌وسا به‌پێوانه‌ و له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و کۆمه‌له‌ زانیارییه‌یه‌ ده‌دا هه‌لسوکه‌وت و ئاکار و پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ یه‌کتر داده‌مه‌زێتن... که ئهم کۆمه‌له‌ زانیارییه‌یه‌ش هه‌لقولای ئه‌و ساته‌ وه‌خت و رۆژ و هه‌فته‌ و مانگ و ساله‌ نین، که ئه‌و پێوه‌ندییه‌ی تیدا داده‌مه‌زیت، به‌لکو پیکهاته و که‌له‌که‌بووی میژوویه‌کن.

بۆیه زۆرجار هه‌ندی لایه‌ن و ریکخراو و نه‌ته‌وه (ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر ئاستی تاکه‌ که‌سیش)، به‌لایانه‌وه‌ سه‌یر ده‌بیت، که ده‌زانن فلانه‌ به‌ره‌و ریکخراو و نه‌ته‌وه‌ی تر، به‌جۆرێک بۆیان ده‌نوارن و هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌ڵدا ده‌که‌ن، له‌ ئاستی دید و خۆزگی ئیستایاندا نین! له‌ کاتیکدا (سه‌یره‌که) به‌پێچه‌وانه‌وه‌یه... واته: سه‌یره‌که له‌وه‌دایه، که (یه‌کێک) له‌ جه‌مه‌ره‌کانی ئهم پێوه‌ندییه، ئاگاداری هاوپێوانه‌ی له‌سه‌ر به‌رامبه‌ره‌که‌ی نه‌بیت! که ئهم دیاردی و داروباره‌ش هه‌میشه له‌ کورد رووده‌دات... چونکه هه‌میشه کورد (خوینده‌وارانی کورد، له‌به‌ر چهندان هۆ)، نه‌ک هه‌ر بۆی نه‌لواوه‌ زانیاری له‌سه‌ر به‌رامبه‌ره‌که‌ی کۆیکاته‌وه، به‌لکو بۆی نه‌لواوه‌ زانیاری له‌سه‌ر خۆیشی کۆیکاته‌وه و بپارێزی.

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه، ئه‌و زانیارییه‌یه‌ له‌ ئه‌رشیفه‌کانی ولاتانی دووروزیکدا له‌سه‌ر کورد پارێزراون، ئه‌گه‌ر هه‌ندیکیشیان به‌گیانی ناحه‌زانه‌ نه‌نووسرابه‌وه، ئه‌وا زۆربه‌یان به‌گیانی دۆستانه‌ نه‌نووسراون... بۆیه ئه‌و گه‌ریده و توێژه‌روه‌ به‌بیانییه‌ی پشت به‌زانیارییه‌کانی ئه‌و ئه‌رشیفانه‌ ده‌به‌ستن، دیدیکی شیواو له‌سه‌ر مرۆفی کورد لایان

قاجاریه)، له لایه ن: دکتر محمد رضا نصیری-یوه له سالی ۱۳۶۶ هه تاوی، ۱۹۸۷ز، تا ۱۳۷۲ هه تاوی، ۱۹۹۳ز، چاپ و بلاووننه ته وه^(۲).

به رگی یه که م و دووه می ئەم زنجیره یه، پتوهندییان به م باسه ی تیمه وه هه یه و هه ر به رگیکیشی له دوو به ش پیکهاتوه: پیشه کی و به لگه نامه کان...

پیشه کی به رگی یه که میان ته رخانکراوه بۆ لیکۆلینه وه ی «پتوهندییه کانی ئیران و عوسمانی له سه ره تای دامه زرانندی ده ولته تی قاجاره وه، تا په یماننامه ی یه که می ئەرزهرۆم - ۱۸۲۳ز) ... به شی دووه مییش تایه ته به وه به لگه نامه نه ی له ئه رشیفی عوسمانیدا ده ریه یان و ساغی کردوونه ته وه و به رتینووسی تازه ی فارسی دایرشتوونه ته وه و په راویزی پتووستی بۆ نووسیون. وینه و نمونه ی به لگه نامه کانیشی وه ک خۆیان چاپ کردوونه ته وه.

به رگی دووه مییشی به هه مان شیوه ئاماده کراوه و پیشه کی ئەم به شه یان ته رخانه بۆ پتوهندییه کانی ئیران و عوسمانی له سالی ۱۲۳۹ کۆچی، ۱۸۲۳ز، که ده کاته دوا ی به ستنی په یماننامه ی یه که می ئەرزهرۆم، تا سالی ۱۲۶۳ کۆچی، ۱۸۴۶ز، واته: تا پیکه یانانی په یماننامه ی دووه می ئەرزهرۆم.

له م دوو به رگی ئەم زنجیره کتیبه دا، نامه یه کی زۆری ده رباره ی میرنشینی بابان و ئەوره مان پاشای بابان و چه ندان نامه ی مه محمود پاشای بابان و نامه گه لیککی تری شا و وه لبعه هد و سه رۆک وه زیران و بالوتیز و گه وه ر لیتپرسراوانی قاجار و عوسمانییان ده رباره ی کیشه و کاروباری بابان و جاف و هه ورامان به تایبه تی و کوردستان به گشتی تیدایه، که هه موویان بۆ لیکۆلینه وه ی رووداوه کانی ئەو رۆژگاره، به لگه و که ره سه ی گرنگ و تازهن، که گرنگه کانیان له م کتیبه ی به رده ستاندا باسکراون.

۲- زنجیره کتیبکی تر، به ناوی: (گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی، دوره قاجاریه)، له لایه ن وه زاره تی کاروباری ده ره وه ی ئیرانه وه، دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی، له سالی ۱۳۶۹ هه تاوی، ۱۹۹۰ز، به دواوه چاپده کرتین و تا ئیستا (۷) به شیان لئ چاپکراوه... هه ر به شیککی ئەم زنجیره یه پیشه کییه کی میترووی تیرو ته سه لی بۆ نووسراوه و چه پکیک به لگه نامه شی له گه لدا چاپکراوه؛ که ئەگه رچی له به ر هۆی سیاسی، له وانه یه سه رجه می به لگه نامه کانیان بلاو نه کردیته وه؛ به لام وه ک خۆیان ده لئین: هه لبارده یه ئەم به لگانه ش خه رمانیککی به پیت و به رمیتن و هه ندیک به لگه نامه شیان سه بارت به میرایه تی بابان تیدایه، که دیسان گرنگه کانیان بۆ ئەم کتیبه ی به رده ستان گوێزاونه ته وه.

۲- ده بوايه ئەم زنجیره یه بگاته (۷) به ش، به لام تا ئیستا هه ر (۴) به رگه.

جگه له مانه ش ده نگوباسی و توویژی یه که م و دووه می نوینه رانی ئیرانی و عوسمانی تیدایه، که ریککه و تننامه ی یه که م و دووه می ئەرزهرۆمی تیدا ئیمزا کرا.

جگه له م دوو زنجیره کتیبه، چه ندان کتیبی تریش به لگه ی ره سمیی و باس و خواسی میرنشینی بابانیان تیدایه، که به گوێره ی پتووست و له جیگه ی خۆیاندا ناویان له م کتیبه دا ده هیتری.

به سه رکردنه وه و هه لاوتیرکردنی ئەم به لگه نامه نه، جگه له وه ی ده رس و په ندی میترووی زۆریان بۆ ئیستا تیدایه، له هه مان کاتیشدا دنیای تازه ی ئیستا، که دنیای (پتوهندی) یه، پتووستی به به لگه و زانیاری و ئاماره؛ که ئەگه ر یه کیک له کۆله گه کانی «پتوهندی»، بریتی بیت له «به لگه»، ئەوا ئەم به لگه نامه نه، خۆیان به لگه ی زیندووی ئەوه ن، که ئەو دوو ده ولته تی ئەو رۆژگاره، له باتی ئەوه ی به پیر ته نگوچه له مه و کیشه کانی دانیشتوانی ژێرده سه لاتیان وه بچن، که چی هه ر خۆیان کیشه و گپچه لیان بۆ دروستکردوون و زه مینه ی شه ری نیوان میرنشینه کان و قه لاچۆکردنی یه کتیریان بۆ ئاماده کردوون و له مه شدا له لایه که وه مه به ستیان هیشتنه وه یانه به ژێرده ستی و دواکه و تووی و له لایه کی تریشه وه چه واشه کردن و شیواندنی روخساری راسته قینه ی مرۆقی کورد بووه، لای گه لانی خۆیان و گه لانی دنیاش^(۳). له به ره وه هه ش ئەو سه رچاوانه ی ئەم به لگه نامه نه لئ وه رگرتوون، به شیوه ی په رتوبلاو و وه ک ئەلقه ی له یه ک پساری چه ندان زنجیره ی ون، بلاویان کردوونه ته وه، بۆیه خستنه وه پال یه ک و خستنه وه جیگه ی میترووی ئەم به لگه نامه نه، بۆ باوه شی رووداوه کان و باوه شی میترووی کورد، پتووستم به سه رله نوێ به سه رکردنه وه ی میترووی ئەو سه رده مه و میترووی میر و میرنشینه کانی کورد بووه... به لام سه رله به ری میترووی ئەو میر و میرنشینه نه م به تیروته سه لیبی بۆ ئیره نه گواستوونه ته وه، به لکو به سه رکردنه وه یه کی خیرام کردوون و ته نیسا له و برگه میترووی بیانه دا له نگه رم گرتوه و هه لئوسته م کردووه، که بۆنه ی ئەم به لگه نامه نیان تیدا رسکاوه... تا له بۆنه و ساته وه ختی رسکانی به لگه نامه که ش نزیکتر بوومه ته وه، میترووی ئەو سه رده مه شم ئارامتر و تیروته سه لتر گپراوه ته وه... بۆ ئەوه هه ش به لگه نامه که زۆر تر له گه ل ئەو برگه و رووداوه میترووی بیانه دا بگوئینم؛ هه ولمداوه رووداوه که به جوړیک بگپرمه وه و زه مینه یه کی وا بۆ به لگه نامه که خۆش بکه م، که به لگه نامه که و رووداوه میترووی بیه که، پیکه وه ساز و ته با و سروشتی بن.

۳- بۆنموونه، بنواره به لگه نامه ی ژماره (۱۳۲).

هەر ئەم ھۆبەش (ھۆی گرنگیدان و خۆزبیک کردنەو لە بۆنەى ئەم بەلگەنامانە)، وای کردووە، کەمتر خۆم لە قەرەى ئەو رووداوە گرنگ و گشتیبانە بەدەم، کە لەو رۆژگارەدا، ئەم دوو دەولەتەیان بەخۆیانەووە خەریک و سەرقال کردووە، وەک دوو جەنگی (۱۸۰۴-۱۸۱۳ز)، (۱۸۲۷-۱۸۲۸ز) ی نێوان ئێران و رووسیا و سێ جەنگی (۱۷۸۷-۱۷۹۱ز)، (۱۸۰۶-۱۸۱۲ز)، (۱۸۲۸-۱۸۲۹ز) ی نێوان عوسمانی و رووسیا.

بەلام لە (۳) جەنگی (۱۸۰۶ز)، (۱۸۱۳ز) و (۱۸۲۰-۱۸۲۲ز) ی نێوان ئێران و عوسمانیدا، کەمیک لەنگەرم لە دوو جەنگی (۱۸۰۶ز) و (۱۸۱۳ز) دا گرتووە، کە رووداوەکانی ھەردووکیان و بریکیش لە ھۆبەکانیان بەگشتی، لە قەڵەمپەوی باباندا روویانداوە. ھەرچەندە جەنگی (۱۸۰۴-۱۸۱۳ز) ی نێوان ئێران و رووسیا، کە ئێرانی بەخۆبەووە سەرقال و شپرزە کرد و خاکی زۆری کەوتە بەردەستی رووسیا، بوو مایەى کەمیک بووژانەووە ھەمەلایەنەى ئەم سێ میرنشینی کورد و ھەرسێکیان پێکەووە و لەیەک کاتدا (بەتایبەتیش میرنشینی بابان و سۆران)^(۴)، کەوتبوونە لەشکرکێشی و فراوانخوایی و گەشاندەووەی فەرھەنگیی و چەکەرەکردن و سەرەتاتکیی بیری ناسیۆنالیستی کورد و مەترسیی دروستکردن بۆ سەر ھەردوو دەولەتەکە...

بەلام ھەر لەم پرگە مێژووییەى پێوەندییان بەم بەلگەنامانەو ھەبە؛ گەورەترین دوو رێککەوتننامەى نێوان دەولەتێ قاجاری و عوسمانی، بۆسەرکوئکردنی ئەو مەترسییانەى کورد، روویانداوە؛ کە بەرێککەوتننامەى یەکەم (۱۸۲۳ز) و دووھم (۱۸۴۷ز) ی ئەرزەپۆم ناسراون و سەرەتا و بنچینەکانیان تاییەت بوون بەکێشەى کورد.

لە رێککەوتننامەى یەکەمدا، ئەوئەندەى پێوەندى بەکوردەو ھەبیت، دوو بابەتێ گرنگ بریاریان لەسەردرا:

۱- ماددەى یەکەمى رێککەوتننامەکە، تاییەت بوو بەمیرنشینی بابانەووە و بەو پێبەش کە میرنشینی بابان، بەگوێرەى یاسا، لە ناو خاکی عوسمانی و سەر بەدەولەتێ عوسمانییە، داوا لەئێران دەکات دەست لە کاروباری ناوختی ئەو میرنشینی ھەلبگرئ.

۲- ماددەى سێبەمیش سەبارەت بە ھەردوو ئێلی (سیپەکی) و (حەیدەرانیلو) ی کورد بوون، کە بەر لە رێککەوتننامەکە، سەر بەئێران بوون، بەلام لەسەر داوای خوێان و بەگوێرەى رێککەوتننامەکە، بەدەولەتێ عوسمانییەو ھەلبگرئ.

۴- مەبەست لە میرنشینی بابان، سەردەمى ئەوئەحمان پاشا میرنشینی سۆرانیش، سەردەمى «محەمەد پاشا کۆر».

لە بەرامبەر ئەم دوو ماددەبەشدا، ئێران خۆى وا دەبینی، کە ھەموو بەندەکانی رێککەوتننامەکە بەگوێرەى خواست و ئارەزووی دەولەتێ عوسمانی دارپۆژراون و چەندان جار لە رێگەى نامەى رەسمیی و نوێنەر و بالۆتیزانی خۆى و ئینگلستان و رووسیاو بۆ ئەستەمبۆل بۆ لای داود پاشای والی بەغداد، بەپیداگری و جەختەو، داوای لە دەولەتێ عوسمانی دەکرد ئەو دوو ماددەبەشەى رێککەوتننامەکە (بەتایبەتیش ماددەى یەکەم) بەم شێوئە دەستکاری بکرتتەو:

«لەبەرئەوئەندەى ئێلەکانی سیپەکی و حەیدەرانیلو لە دەمیئەووە سەر بەدەولەتێ ئێران بوون و ئێستا بەرپەزەمانەندى خوێان دەبنە ھاوولاتی عوسمانی، ئەوا میران و سەرانى میرنشینی بابانیش، خوێان داوا دەکەن بخرێنە ژێر دەسەلاتێ ئێران» و لەم پێناوەشدا نامە و داخوایی لەم بابەتەى بەمیرانی بابان، بۆ دەرباری قاجاری، پێ دەنووسین.

بەلام دەولەتێ عوسمانی ملی بۆ داخواییەکانی ئێران نەدا و لە مانگی کانوونى یەکەمى ۱۸۲۳ز، دا، بەرەسمیی ئێرانی ئاگادارکردەو، کە بەھێچ شێوئەبەک ئالوگۆر لە دووبارە دارشتنەوئەى ئەو بەندانەدا ناکاتەو.

ئێرانیش کە لەم کاتەدا ھەستى بەمەترسی ھەلایسانی جەنگی رووسیا دەکرد، ناچار لای خۆبەو ھەبیت نیشاندا و ھەولێ راگرتنی دۆستایەتێ خۆى و عوسمانی دەدا.

بەلام وەک سەرچاوەکانی ئێران خوێان دەلێن^(۵)، ئاکاری دۆژمانەى داود پاشای والی بەغداد، بەرامبەر ھاوئوچۆکارانی ئێرانی، بۆ شوێنە پێرۆزەکان و داگیرکردنی (مەندەلی)، کاریکی وای کرد، لە بەرامبەریشدا ئێران دووبارە دۆستایەتێ و پێوەندى خۆى لەگەڵ مەحموود پاشای باباندا دروست بکاتەو و بیخاتەو ژێر بالۆتیزانی خۆى^(۶) ... ھاوکاتیش بەفرمانی فەتھ علی شا، لەشکرکی ئێرانی، مەندەلی گرتەو.

لەم گرزبیاوەدا، بابیعالی «ئەسەد ئەفەندى» بەنوێنەراییەتێ خۆى بۆ چارەسەرى کێشەکانیان بۆ بەغداد نارد و لە کوئایی (۱۸۲۴ز) دا گەیشتە لای داود پاشا و چاوەنواری گەبشتنی نوێنەرى ئێران بوو.

ئەسەد ئەفەندى دەرفەتێ مانەوئەى خۆى لە بەغداد، بەھەل زانی و لە ماوئەى چاوەنواری نوێنەرى ئێراندا، بەنھیتى کەوتە پێوەندى و نامەنووسین لەگەڵ سەرانى ئێل و میرانی بابان و بۆ ئەو ھانیئەدان، تا لایەنگیری و پشتیوانیی لە داود پاشا بکەن و دوایی لە راپۆرتی خۆیدا، ئاواى بۆ بابیعالی نووسیبو:

«بۆ گەبشتنە ئەنجامیئەى ئەو جیاوازییانەى لە نێوان ئێران و بەغداد ھەبە، لەسەر

۵- نصیری، محمد رضا، اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریە) جلد (۱) ص ۸.

۶- ھەمان سەرچاوە- ھەمان لاپەرە.

بابه تی تازاردان و بیزارکردنی زیاره تکاران و بازرگانانی ئیران و دهست خستنه ناو کاروباری ناوخوی کوردستانه وه؛ به نهیینی و به نامه، پیوهندی به پاشایانه وه کرا و بۆ هاندانبشیان به لای داود پاشادا تیکۆشام، مهحموود پاشای بابان له ترسی ئیران و متمانه نه کردنیش به والی به غداد، پینشیاره که یه په سه ند نه کرد. به لام له دواییدا به وه رازی بوو، که نه گهر له لای والی به غداد وه گیان و سامانیان دهسته بهر بکریت، روو له ده رباری عوسمانی ده کات»^(۷).

که «حه سه ن عه لی خان» ی نوینه ری عه بباس میرزاش گه یشته به غداد و وتووێژ له سه ر کیشه کانیان دهستی پیکرد، نوینه ری ئیران پیتی باش بوو دانیشته که یان به نه ته وریز و به ناماده بوونی عه بباس میرزا، بریاره کانیان دوایی پی به یتن.

له دانیشتنی ته وریزدا نوینه ری عوسمانی وای نه نجامگیری کرد، که عه بباس میرزا بۆ نه وه ی ده سه لاتی خوی له کوردستاندا فراوانتر بکات؛ سوڠه ی هه ندی رووداو، به پال داود پاشا ده دات. له به ره وه ده دانیشتنی ته وریزیش به ره مه میکی نه دا و نوینه ره که ی عوسمانی له (۳/۱۲/۱۸۲۶ز) دا، بۆ نه سه ته مبول گه رایه وه.

که جهنگی ته ممووزی ۱۸۲۷ز، ی نیوان رووسیا و ئیرانیش هه لایسا، هه رچی شته کانی تر بوو، هه مووی پیچرانه وه و ئیران هانای بۆ ده وه ته ی عوسمانی بر دو داوای لیکرد شان به شانی ئیران، وه ک یه ک ده وه ته ی یه کگرتووی ئیسلامی، دژی رووسیای کافر بجهنگن..

به لام زۆری نه برد هه یزه کانی رووسیا ته نگیان به له شکر ی ئیران هه لچنی و خاکیکی زۆری ئیرانیان داگیر کرد و نه سه ته مبولیش به هاناوه نه هات و سه ره نه نجام ئیران له ژیر گوشاری رووسیادا، له شوباتی ۱۸۲۸ز، دا، په یماننامه ی «تورکمانچای» ئیمزاکرد... رووسیاش که له وه دلنیا بوو ئیتر ئیران ماندوو بووه و هه یچی پیناکریت؛ نه وسا له مایسی ۱۸۲۸ز، دا په لاماری ده وه ته ی عوسمانیشی دا و نه مجاره ده وه ته ی عوسمانی بۆ (پاراستنی ئیسلام) هانای بۆ ئیران هینا!. به لام ئیران توانای یارمه تیدانی عوسمانی پیوه نه مابوو. به لکو ته نیا شتیک که بۆ هه ردوو ده وه ته ی عوسمانی و قاجاری به که لک ده هات، نه وه بوو؛ که له م کاته دا گرژبیه کانیان به لا وه بنین و به ره و خاوکردنه وه ی گرژی و چاره سه ر و که مکردنه وه ی کیشه کانیان هه نگاو هه لبگرن.

له دوای پرانه وه ی جهنگی نیوان رووسیا و عوسمانی، که به ریکه وه تننامه ی (نه درنه: ۱۸۲۹ز) براندیا نه وه، پیوه ندییه کانی ئیران و عوسمانی به ره و زیاتر نزیکبوونه وه و

بنبرکردنی کیشه کانی نیوانیان ده چوو... نوینه ر و نامه یه کی زۆر له نیوانیاندا گوێدرایه وه و به رده وام ئیران دادی له ده سه ت لاساری و سه رپیچیه کانی داود پاشا ده رده پری و داوای گوێزینی له بابیعهالی ده کرد. بابیعهالیش (عه لی ره زا) ی له جیتی داود پاشا دانا (۱۸۳۱ز)... به لام عه لی ره زاش به ته نگ خواسته کانی ئیرانه وه نه ده هات و مه به سه تیشی نه بوو. له به ره وه پیوه ندییه کانی ئیران و عوسمانی، له گرژبوونه وه و خاوبوونه وه ی به رده وامدا بوو. به تایبه تیش له سه ره تای سالی ۱۸۴۲ز، دا، که مهحموود پاشای بابان له پاشایه تی بابان لایرا و په نای بۆ ئیران برد، نیوانی ئیران و عوسمانی گرژبووه وه... ئیران داوای دانا نه وه ی مهحموود پاشا و لایردنی نه حمه د پاشای (برازای مهحموود پاشا) ی ده کرد. ده وه ته ی عوسمانیش نه مه ی بۆ ئیران نه ده کرد. به لام به جوێرکی تر و بۆ دلنه وایی کردنی ئیران، عه بدوللا پاشای برا بچکو له ی نه حمه د پاشای له جیتی دانا و نه حمه د پاشایان به ناوی بانگه یشته نه وه له به غداد هه یشته وه.

ئیرانیش بۆ نه وه ی قسه ی خوی به ریته سه ر، له شکریان بۆ والی نه رده لان (ره زا قولیخان) سازدا و ویستیان به خورتی مهحموود پاشا بۆ سلیمانی بگه یرنه وه. به لام هه یترشه که یان سه رنه که وت و مهحموود پاشا و والی نه رده لان له به رامبه ر هه یترشیکی غافلگیرانه ی عه بدوللا پاشادا تیکشکینرا.

هه ر له م سه رو به نه ده دا «نه جیب پاشا» ی والی به غداد (که دوای عه لی ره زا ببوو وه والی به غداد)، له مانگی ذیحه جه ی ۱۲۵۸ کۆچی، کانوونی یه که می ۱۸۴۲ز، به بیانووی سه رکو تکردنی یاخیبوونی خه لکی (که ره لا) وه، هه یترشی کرده سه ر که ره لا و قه تلوعامی شیعه کانی کرد...^(۸)

بلا و بوونه وه ی هه والی کوشتاری شیعه ی که ره لا، له مانگی دواتردا، که ریکه وتی (موحه ره م) ی ده کرد، ده رباری ئیرانی خرۆشان و ئیران بریاری دا به له شکرکی گه وره ی (۲۴) هه زار که سییه وه، له دوو قۆله وه هه یترش بکاته سه ر به غداد و تۆله بکاته وه... ده وه ته ی عوسمانیش که وته خۆ ئاماده کردن و نیشانه کانی جهنگیکی نوینی نیوان ئیران و عوسمانی هاتنه پیته وه.

به لام له م نیوانه دا هه ردوو بالۆیزی رووسی و ئینگلیسی فریاکه وتن و که وته ناوێژی و داوایان له هه ردوو ده وه ته ی عوسمانی و ئیرانی کرد خۆ ئاماده کردنی جهنگییان راگرن و کۆمیسسیونیکی چوار قۆلی بۆ چاره سه ری کیشه کانی نیوانیان پیک بیت.

به مجۆره لیژنه ی ناوبراو له (۱۵/۵/۱۸۴۳ز) دا، له نه رزه رۆم، دانیشتنیان ده سه ت

۸- ژماره ی کۆژراوانی نه م کوشتاره به (۹) تا (۲۰) هه زار داده بنین (سه رچاوه ی پیتشو- ل ۲۷).

۷- سه رچاوه ی پیتشو- ل ۹.

پیکرد و به‌چند قوناعیگی جیاجیا، که تا (۱۸۴۴ز)ی خایاند، ههژده کۆبونوه‌ویان کرد و بریاریان دا‌گه‌لآله‌ی ریککه‌وتننامه‌یه‌ک ناماده‌بکن، که دوا‌ی راویژ و مشتومرپیک‌ی دوو و سئ‌ی ساله، برگه‌کانی ریککه‌وتننامه‌که‌گه‌لآله‌کرا و له (۱۸۴۷/۵/۲ز)دا، به‌ناماده‌بیونی بالۆیزی روسیا و ئینگلستان له‌ئهرزه‌رۆم ئیمزا کرا^(۹).

له‌ماده‌ی (۹)ی‌ئهم ریککه‌وتننامه‌یه‌دا، جه‌خت له‌سه‌ر سه‌رحه‌می برگه‌کانی ریککه‌وتننامه‌ی‌یه‌که‌می‌ئهرزه‌رۆم‌کرایه‌وه و هه‌ردوولا به‌وپه‌ری ته‌قه‌لایانه‌وه سه‌لمان‌دیانه‌وه، که په‌یره‌وی جییه‌جیکردنی کتومی ماده‌کانی ده‌کن.

به‌لام هیشتا‌ئهم ریککه‌وتننامه‌یه‌ ئیمزا نه‌کرا‌بوو، که ده‌وله‌تی عوسمانی، بۆه‌لته‌کاندن‌ی شوپن‌پتی ئیران له‌ناو میرنشینی باباندا، میرنشینی بابانی به‌رپیکه‌ی له‌شکرکیشیی و هیرش، له‌به‌ریه‌ک هه‌له‌وشاند و پشتریش به‌هه‌مان شپوه له‌سالی (۱۸۳۷ز) میرنشینی (سۆران)ی له‌ناو بردبوو.

ده‌وله‌تی قاجاریش، پچ‌به‌پیتی ده‌وله‌تی عوسمانی، دوا‌ی تیشکانی والی ئه‌رده‌لان (ره‌زا قولیخان)، له‌به‌رامبه‌ر هیرشی غافلگیرانه‌ی عه‌بدو‌للا پاشای باباندا، که‌وته بریسانووگرتن به‌ره‌زا قولیخانی والی ئه‌رده‌لان و دوا‌ی زنجیره‌یه‌ک ئالوگۆر له‌پیکهاته و به‌رپوه‌به‌رایه‌تی میرنشینه‌که‌دا، میرنشینی ئه‌رده‌لان هه‌له‌وشینرا.

(۵)

به‌شه‌ زۆره‌که‌ی‌ئهم چه‌پکه‌ به‌لگه‌نامه‌یه، تایبه‌تن به‌کیشه‌ی میرنشین و میرانی بابانه‌وه. که‌ئهم‌شه‌ به‌لگه‌ و نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ میرنشینی بابان، له‌م قوناعه‌ میژووبییه‌دا رۆل‌یک‌ی گرنگ و به‌رچاوی له‌بواری سیاسی، ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی‌ئهو رۆژگاره‌ی کوردستاندا گپراوه. یان به‌واتایه‌کی‌تر:

به‌دریژایی میژووی فرمانه‌وایی بابان، ئه‌وه‌نده‌ی‌ئهو رۆژگاره‌ی‌ئهم به‌لگه‌نامه‌ه‌یان تیدا نووسراوه، له‌لوتکه‌ی‌گه‌شه‌کردنی هه‌مه‌له‌یه‌نه‌دا نه‌بووه... چونکه‌ ئه‌گه‌رچی له‌م قوناعه‌دا (۱۷۹۹-۱۸۴۷ز)، که ده‌کاته‌نزیکه‌ی (۴۰) سالی‌ک، شاری (سلیمانی)ی پیته‌خت و ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی میرایه‌تی بابان، شاریکی تازه‌دروستکرا‌بووه، به‌لام له‌به‌ر زۆر هۆ (که‌ ئیره‌ جیی لیدوانی تیروته‌سه‌لی‌ئهو هۆبانه‌ی تیدا نابیته‌وه) له‌ماوه‌یه‌کی‌ زۆر کورتدا، بووه‌مه‌له‌به‌ندی رووتیکردنی زانایان و رووناکبیران و شاعیرانی هه‌ره‌گه‌وره‌ی‌ئهو رۆژگاره‌ی کورده‌واری وه‌ک شیخ ماری نۆدی (۱۷۵۳-۱۸۳۸ز) و مه‌ولانا خالییدی

نه‌قشبه‌ندی (۱۷۷۹-۱۸۲۷ز) و نالی و سالم و کوردی و ده‌یان رووناکبیری تری کورده‌واری، که له‌ماوه‌یه‌کی‌ که‌مدا، شاره‌که‌یان گه‌شانه‌وه و کردیانه‌ ناوه‌ندیکی‌ نوئ و زیندوو و به‌هه‌مووشیان فه‌ره‌ه‌نگیکی‌ ده‌وله‌مه‌ندیان خسته‌سه‌ر خه‌رمانی فه‌ره‌ه‌نگ و ئه‌ده‌بی کوردی.

له‌هه‌مان کاتیشدا هه‌له‌که‌وتی جوگرافیایی میرنشینی بابان، که ئه‌گه‌رچی به‌گویره‌ی یاسا، ده‌که‌وته سنووری ده‌سه‌لاتی ئیمپراتۆری عوسمانییه‌وه؛ به‌لام به‌وه‌ه‌وه‌که‌ ده‌که‌وته سه‌ر سنووری هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی، بۆیه‌ زۆریه‌ی مملاتی و خو له‌یه‌کتر گییفت کردنه‌وه و سه‌نگه‌ر گرتنه‌کانی هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌که‌ له‌دژی‌یه‌کتری، له‌قه‌له‌مه‌رو و له‌میژووی‌ئهم قوناعه‌ی میرنشینی باباندا سه‌ریان هه‌لداوه... له‌کاتیکدا ده‌بوايه‌ سوپای بابان، له‌ناو رووداوه‌کانی مملاتی‌ئهم دوو هه‌یزه‌دا، پشتیوانیی له‌ئیمپراتۆری عوسمانی بکات؛ که‌چی له‌زۆر کاتدا میرانی بابان، له‌گه‌رمه‌ی مملاتی‌ئهو دوو هه‌یزه‌دا، بۆیاراستنی سه‌ربه‌خۆیی خو‌یان، هه‌ولیانداوه‌ خو‌یان له‌و یاسایه‌نه‌یان بکه‌ن و په‌ره‌به‌ده‌سه‌لات و سه‌ربه‌خۆیی خو‌یان به‌دن... یان هه‌ندی‌جاری‌تر میرانی بابان له‌ده‌لاقه‌ی ناکۆکیه‌کانی‌ئهم دوو ده‌وله‌ته‌وه و بۆ هه‌ینانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندی خو‌یان، جارجاره‌ش یارمه‌تی و پشتیوانیی‌یه‌ک‌یک له‌م دوو ده‌وله‌ته‌یان له‌دژی‌ئهو‌تر داوه... که له‌م باره‌دا میرانی بابان حه‌زیان بکردایه، یان حه‌زیان نه‌کردایه، ده‌بوونه‌ پاشکۆی‌یه‌ک‌یک له‌م دوو هه‌یزه‌ له‌ئاکامیشدا په‌یره‌وکردنی‌ئهم سیاسه‌ته‌ دوو سه‌ره‌یه‌ی میرانی بابان، له‌باتی ئه‌وه‌ی بتوانن سه‌ربه‌خۆیی میرنشینه‌که‌ی پچ‌بپاریژن، ده‌بووه‌ مایه‌ی بیزاریی و تووره‌کردنی هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌که‌ و بی‌کردنه‌وه بۆ له‌ناو‌بردنی... هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه‌ به‌دریژایی ئهو ماوه‌ میژووبییه‌ی‌ئهم به‌لگه‌نامه‌ه‌یان تیدا نووسراوه، کیشه‌ی میرنشینی بابان، گه‌وره‌ترین کیشه‌ی سنووری‌نیوان‌ئهم دوو ده‌وله‌ته‌بووه^(۱۰). هه‌ر ئه‌مه‌ش وای کردوو، له‌هه‌ردوو ریککه‌وتننامه‌ی‌یه‌که‌م و دووه‌می ئه‌رزه‌رۆمدا، خالی سه‌ره‌کیی مشتومره‌کانی هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌که، له‌سه‌ر کیشه‌ی بابان بگه‌رسیتته‌وه.

بۆیه‌ ئه‌گه‌رچی هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌که، له‌نیوان‌ماوه‌ی‌مۆرکردنی هه‌ردوو ریککه‌وتننامه‌ی ئه‌رزه‌رۆمدا، کاری زۆریان بۆ له‌ناو‌بردنی هه‌موو میرنشینه‌خۆجییه‌کانی کورد کردوو؛ به‌لام له‌م به‌لگه‌نامه‌ه‌دا درده‌که‌وئ، زۆرت‌ترین له‌شکرکیشیی هه‌ردوو ده‌وله‌ت و زۆرت‌ترین کاریان بۆ دروستکردنی کیشه‌ و گیچهل و هه‌لته‌کاندن‌ی میرنشینی بابان کردوو.

۱۰- نصیری- اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه) جلد (۱) ص ۲۳ (مقدمه).

۹- ئهم په‌راویژه‌ دیارنیه‌ له‌ نووسراوه‌که.

(٦)

له ناو لیستی ئەو کتیبانەی وەک سەرچاوه، بۆ ئاماده کردنی ئەم کتیبه که لکم لی
وهرگرتوون، به تایبه تی که لکی زۆرم له کتیبی: «میرایه تی بابان له نێوان بهرداشی رۆم و
عهجه م دا» وهرگرتووه.

له کۆتاییدا سوپاسی ههردوو هاوڕیم: کاک عومه ری عهبدو ئالا به گی
(سه قز) و کاک عهبدو خالق به عقووبی (بوکان) ده که م، که به که میان له
تهرجه مه ی به لگه نامه به کدا و دووهمیشیان له هه له گیری و پیناسه به کی
ئینگلیسی ئەم کتیبه دا یارمه تیان داوم. ههروه ها سوپاسی کاکه دیلمان
ئهحمه د ده که م که له هه له گیری ئەم کتیبه دا زۆر ماندوو بووه.

محهمه د حه مه باقی

زستان و به هاری ٢٠٠١، سه قز

قاجار و ئیلی قاجار

ئیلی قاجار لهو (۷) هۆزه تورکمانانهی مه غۆلی بوون، که له سه دهی (۱۳) ی زابینیدا، له کاتی له شکرکیشی و هیرشی «چهنگین» دا، له ناوه راستی ئاسیاوه بهره رووی خۆرناوا کۆچیان کردوو و ورده ورده له سهرتاسه ری ئیران و نیوان شام و سنووری ئهرمه نستاندا نیشته جی بوون.

له هیرشی (۷) ساله ی ئه میر ته میووری گورگانی: (ته میووری له نگ: ۱۳۳۶- ۱۴۰۵ز) دا، هۆزه کانی قاجار له شامه وه رووه و خۆره لات بوونه وه و له ده و روبه ری (که نج) و (ئیره وان) جیگیر بوون.

هر هۆزیکه ی ئه م هوت هۆزه ی قاجاریش بوو، که بووه ده سه که لای شاعه بیاسی که وره (۱۵۸۷-۱۶۲۹ز) و دواتر به ناوی (قزلباش) وه ناوی ده رکرد.

له سه رده می شاهه کانی سه فه وی-یشدا، سه رانی ئیلی قاجار به رده وام پله و پایه ی سه رۆکایه تی و فرمانه وایه تی و به ری توه بردنی هه ری مه گرنه گه کانیان دراوه تی... شاعه بیاسی که وره، ئه م ئیله ی بۆ پاراستنی شوینه گرنه گه کانی سنووری ئیران به کاره ی ناوه وه له م پیناوه شدا کردبوونی به (۳) به شه وه:

به شیکیان له قهره باغ، له به رامبه ر (له زگی) یه کاندان نیشته جی کردبوون... به شه گرنه گ و سه ره کییه که شبان بۆ ریگری له پیشه ویه ی نه کردنی تورکمانه کان، بۆ گورگان و ئیران و نیوان ئه ستراباد نارد... به شی سییه میشیان له به رامبه ر (ئوزه گ) هکاندا له (مروه) نیشته جی کردن.

به لām قاجاره کانی نیشته جی گورگان ببوون به دوو ده سه ته وه:

ئه و ده سه ته یه بیان که له به ری لای راستی (باکووری) که ناری رووباری (گورگان) ده ژیان، ناویان: (بوخاری باش) و ئه و ده سه ته یه شبان که له به ری لای چه پی (باشووری) که ناری رووباره که ده ژیان، ناویان: (ئیشاقه باش) بوو... ئه م دوو ده سه ته یه هه میشه له سه ر جی هه وار و له وه پرگه، له شه ر و ناکوکیدابوون.

نادر (۱۷۳۶-۱۷۴۷ز) له رقی (ئیشاقه باش)، فرمانه وایه ی (گورگان) ی به «محهمه د حسین خان» ناویکی قاجاری، له ئیلی (بوخاری باش) سپاردبوو؛ ئه مه ش هه ر ئه و که سه بوو، که به فرمانی (رهزا قوولی میرزا) ی کوری (نادر)، شا ته هه ماسی دووهم و دوو کوری مندالی کوشتن.

له سه رده می هیرشی ئه فغانه کاندان بۆ سه ر ئیران (۱۷۲۲-۱۷۳۰ز)، «فه تح عه لی خانی قاجار»، که سه ر به ئیلی (ئیشاقه باش) بوو، به مه به سته یارمه تیدانی سولتان حسین (۱۶۹۴-۱۷۲۲ز)، به ره و ئه سفه هان رویشته. به لām به و هۆبه وه که داروباره که ی ئه ویتی شیواو هاته به رچاو، به ره و ئه ستراباد گه رایه وه... دواتریش چوو پال شا ته هه ماسی دووهم، به لām به دنه دان و هاندانی (نادر)، له لایه ن یه کیکی قاجاری سه ر به ئیلی (بوخاری باش) وه کوژرا.

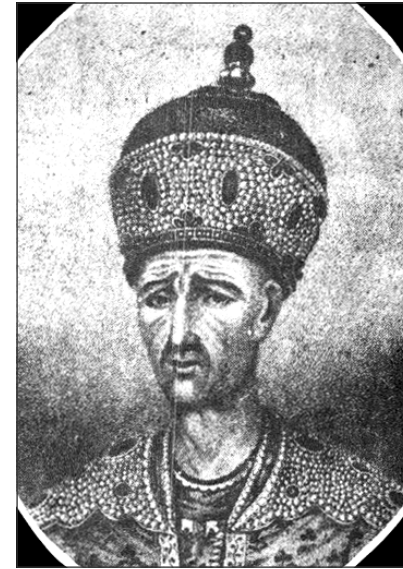
«فه تح عه لی خان» دوو کوری هه بوون، یه کیکیان: «محهمه د حسین خان»، که هه ر به مندالیی مردبوو، ئه ویتریان «محهمه د حه سه ن خان»^(۱) که ده بیته باوکی «ئاغا محهمه د خان» ی دامه زریته ر و سه ر ئه لقه ی بنه ماله ی فرمانه وایان و پاشایانی قاجار.

ئاغا محهمه د خانی قاجار

(۱۷۴۲-۱۷۹۷ز)

دامه زریته ری فرمانه وایه ی قاجار: ئاغا محهمه د خان، کوره گه وره ی (۹) کوره که ی «محهمه د حه سه ن خان» ی قاجاره، که فرمانه وای مازنده ران بووه و سالی ۱۷۴۲ز، له گورگان له دایک بووه. فه تح عه لی خانی باپیری ئاغا محهمه د خان له سه رده می شاهیتی «ته هه ماسب» دا، به فرمانی (نادر: دواتر نادر شا) به کوشتن چوو، به م بۆنه یه وه محهمه د حه سه ن خان، که له م کاته دا ته مه نی (۱۲) سالان بووه، له نادر یاخی بووه و به درتژیایی سه رده می نادر، له ناچه ی گورگان و له ناو ئیله کانی تورکماندا خۆی حه شارداوه و له کاتی دووچاربوونی نادریشدا به جه نگی عوسمانیه وه؛ به یارمه تی تورکمانه کان:

۱- محهمه د حه سه ن خانی قاجار سالی ۱۷۱۵ز- له نزیک شاری (ئه شرف- به شه هر) له دایک بووه و سالی ۱۷۵۸ز- کوژراوه.

«ئاغا محمەد خانى قاجار» (۱۷۴۲-۱۷۹۷ز)

خەلگدا بلاويىتتەو^(۲)، زۆر بەپرتاۋ لە شىرازەو بەرەو تاران ھەللات و پىتوھندى بەخزم و ھاوکار و نزيكەكانىيەو ھەرد لە تارانىش زانى كە ھەندى لە براكانى، ھەك: مورتەزا قولىخان، رەزا قولىخان، مستەفا قولىخان ھەزناكەن بىتتە سەرۆكى ئىيلەكەيان: (ئىلى ئىشاقەباش)؛ بەلام ئاغا محمەد خان بەشتىوانى «جەغفەر قولىخان» ى براى، توانى بەسەر براكانى ترىدا زال بى و ھەربەپەلەش خۆى گەيانە مازندەران و دواى ئەوھى كارى خۆى لەگەل براكانى ترىشيدا بەكلايى كەوھە و بۆى دەرکەوت ماىھى پەسەندى ئىيلەكانى تر و خەلكىشە و لە ھەرىمەكانى زەرباچەى «خەزەر» دا مېمىل و دوژمنى نەماوھ؛ ئەوسا كەوتە شەرى لەناو بردنى مىراتگرەكانى بنەمالەى كەرىم خانى زەند و سەرەنجام: ئەسفەھان، شىراز و كرمان-ى گرت. لە نىوان سالانى (۱۷۷۹-۱۷۹۴ز) يشدا دوايىن شەركانى ئەم بەيەكدا ھەلپژانانە، لە (كرمان) روويدا، كە (لوتف عەلىخان) ى دوا مىراتگر و دوا شازادەى بنەمالەى زەند، ئەوپەرى توانا و بەرەنگارىيى خۆى نىشاندا و دواى (۴) مانگ ئابلوقەدانى شارى كرمان، سەرەنجام ئاغا محمەد خان، شارى كرمانىشى گرت و لوتف عەلىخانى بەدلىيى كەوتە دەست و ھەر بەدەستى خۆيشى ھەردو چاوى دەرھىنا و دواترىش لە تاران كوشتى... ئەوسا كەوتە رەشەكوژىيى درندانەى خەلكى شارى كرمان و فرمانىشى دەرکرد: بەشانازىيى ئەم سەرکەوتنەو (۲۰) ھەزار جووتە چاوى ھەلكۆلراوى بۆ بىين و بەشادمانىيى بەدبىلگرتنى لوتف عەلىخانىشەو (۶) ھەزار دىل سەر بېردرىن^(۳). لە جىبەجىكردنى ئەم فرمانانەى ئاغا محمەد خاندا، دەست لە ژن و مندالانىش نەپارتىزاوھ. ئەم شار گرتن و سەرکەوتنەنە، جىبى پىتى ئاغا محمەد خانى لە كرماندا دەستەبەركرد، بەلام ئەمە ماناى وانەبوو كە لە ناوچەكانى ترى ئىراندا، ھەروا بەتەواوى دەسەللاتى بەسەر ھەموو ئىيراندا دەچەسپى. چونكە لەم كاتەدا ھەراو پشيوپى و پاشاگەردانىيى، لە زۆر شوپىنى ئىيراندا بەردەوام بوو. لە ھەندى ناوچەشدا سەربەخۆيى خۆيان راگەياندىبوو؛ ھەك ئەوھى ھىشتا خوراسان بەدەست (شاھروخ) ى نەوھى (نادر) ەوھ بوو، خۆزئاواى ئىيران و ناوچەكانى نزيك سنوورى عوسمانى، خۆيان بەلایەنگرانى عوسمانى و سلېمان پاشاى والى بەغداد دادەنا. كوردانى كرماشان خۆيان بەسەربەخۆ دەزانى. والى ئەردەلانىش، لە ناوھندى دەسەللاتارىتتى خۆبەوھ، دەستى بەسەر ھەموو ناوچەكانى خۆزئاواى ئىيراندا گرتبوو. بەشەكانى ترى ئىرانىش، ھەر لە زەرباى خەزەرەوھ، تا كەنداوى فارس، ململانىيى گرتنە دەسەللاتيان بوو.

ئەستراباد-ى گرت... نادرىش (محمەد حسين خانى يوخارى باشى) لى راسپارد، بىگرتىت، بەلام تا نادر مابوو، نەكەوتە بەردەست و جارجارەش ھىرشى بۆ سەر گورگان و ئەستراباد دەبرد. كە نادر مرد، محمەد حەسەن خان لە ناوچەى (مازندەران) بانگى سەربەخۆيى راگەياند و (خوراسان) و (ئەسفەھان) ى گرت و ئەوھندەى نەمابوو بەم ھىرش و شارگرتنەنە، خاكى ئىيران بگرتىت، كە سالى ۱۷۵۸ز، لە يەككىك لەم ھىرشانەيدا لە بەرامبەر «عەلى قولىخان، عادل شا» ى برازايى نادر شادا تىكشكا و كوژرا و «ئاغا محمەد خان» ى كورپى بەدلىيى كەوتە دەست ھىزەكانى عادل شا و لەگەل دىلەكانى تردا بۆ خوراسان نېردرا و ھەر بەفرمانى (عادل شا) ش خەساندىان و بەم كارەش ھەر لە مندالانىيەوھ، رق و قىن و گىيانى تۆلە و خوين رشتن، لەدەروونى ئاغا محمەد خاندا چەكەرى كەرد و پەنگى خواردەوھ.

ئەگەرچى ئاغا محمەد خان ماوھى (۱۶) سالىك لەتەك «حسین قولیخانی جیھانسۆز» ى برايدا، لە شىراز لە دەربارى «كەرىم خانى زەند» دا ھەك بارمستە دەژيان، بەلام كەرىم خان دلنەرمىيى زۆرى بەرامبەر نواند و لەوپەرى خۆشيدا دەژيا، رىگەى چوونەدەرەوھى شىراز و را و وشكارىشى لى نەدەگىرا... لە سەرەتای مانگى مارتى ۱۷۷۹ز، دا لە رىگەى پورپىكى خۆبەوھ، كە ژنى كەرىم خان بوو، ھەوالى نەخۆش كەوتن و گىيانەلای سەرەمەرگى كەرىم خانى زانى و بەرلەوھى ھەوالى مەرگى كەرىم خان بەناو

۲- كەرىم خانى زەند لە (۲/۳/۱۷۷۹ز)، دواى (۳۰) سال پاشايەتى كوچى دوايى كەرد.

۳- ھەر لە زنجىرەى ئەم گىيانى رق و تۆلەبەى ئاغا محمەد خان دا، دواترىش گۆرى كەرىم خانى زەندو نادر شاى ھەوشارىشى بۆ بەر دەرگای كۆشكەكەى گواستەوھ، تاجپۆز لەوھ دەربگرتىت، كە رۆژانە بەسەر گۆرەكانىاندا بىت و بچىت!

به‌لام سه‌ره‌نجام و دواى چندان شهر و هيرش و په‌لامارى خويناو، ناغا محمده خان سه‌ره‌به‌رى ئيرانى هينايه ژير ده‌سه‌لاتى خوى و له‌م قوناعه به‌دواوه، ئيتر به‌بى له‌به‌رچاوغرتنى ته‌رازووى هيزه‌كانى ناچه‌كه‌و تواناي ئيران و ده‌روبه‌رى ئيران، كه‌وته ژيانده‌وى خه‌ونى سه‌فه‌ويييه‌كان و زيندووكرده‌وى ئيمپراتورى به‌ربلاوى (نادر شا) هه‌وشار و له‌م پيناوه‌شدا ته‌قه‌للای فراوانبوونى ده‌وله‌تتيكى به‌ربى ده‌دا، كه برىتى ده‌بيت له: هه‌موو خوراسان، ده‌شتايييه‌كانى توركمانيستان، ناچه‌كانى قه‌فقاس، هه‌رات له‌ ته‌فغانستان و هه‌موو كوردستان... كه بۆ به‌ديه‌پنانى ته‌م خه‌ونه، ده‌بوايه هه‌موو ناچه‌كانى پشته‌وه‌ى قه‌فقاس و به‌تاييه‌تيش دۆلى رووبارى (كوراي) ناوه‌راست و هه‌موو گورجستان بگرئ... ته‌مه‌ش به‌سوپايه‌كى گه‌وره و به‌هيز جيبه‌جى ده‌كرا.

بۆيه له سه‌ره‌تاي هه‌نگاو هه‌لگرتنييه‌وه گرنگييه‌كى زۆرى دا به‌له‌شكر و سوپاييكه‌وه‌نان و له‌سه‌ره‌تادا كه‌وته گوشار خستنه سه‌ر قه‌يسه‌رى گورجستان، كه له‌و كاته‌دا (هيراكليوس)ى دووهم به‌رپه‌وى ده‌برد و به‌گويره‌ى ريككه‌وتننامه‌ى (١٧٨٢ز)يش، له‌ژير ده‌سه‌لاتى رووسيا دا بوو.

سالى ١٧٩٢ز، هيراكليوسى دووهم (گه‌نجه‌ى گرت و ناغا محمده خان به‌هيچ جوهره پيشنيارىك نه‌يتوانى وا له هيراكليوس بكات بيهينيته ژير ده‌سه‌لاتى خويه‌وه. له‌به‌ره‌وه سالى ١٧٩٥ز، به سوپايه‌كى (٦٠) هه‌زار كه‌سه‌وه له پردى (ئاراس) په‌رپيه‌وه و ئابلوقه‌ى (شوشى)ى دا.

به‌لام والى (شوشى)ى به‌ره‌ه‌لستيه‌كى سه‌ختى كرد و شارى به‌ده‌سته‌وه نه‌دا و ئابلوقه‌دانه‌كه‌ش زۆر دريژه‌ى كيشا، له پريكدا ناغا محمده خان ده‌ستى له ئابلوقه‌ى ته‌وى به‌ردا و (تفليس)ى گرت (١٧٩٥/٩/١٢) و قه‌تلوعامى خه‌لكه‌كى كرد و كليسا و شوينه‌واره ميژوووييه‌كانى تيك ته‌پاند و زياتر له (١٦) هه‌زار كوڤ و كچى لاوى، به‌ديليى بۆ ئيران هينايه‌وه و به‌سه‌ر ماله‌مير و ده‌وله‌مه‌ند و كاربه‌دستانى ئيراندا، وه‌ك نو‌كه‌ر و كاره‌كه‌ر دابه‌شكردن^(٤).

له‌دواى گه‌رانه‌وه‌ى له گورجستان، ته‌وه‌له‌ى به‌ده‌رفه‌تتيكى باش زانى و «باباخان»^(٥)ى كورپ «حسين قولبخان»ى برازاي كرده جينشيني خوى و تاجى شاهيتى

٤- سالى ١٧٩٥ز-يش له‌شكركيشيه‌كى گه‌وره‌ى رووسيا، به‌هاناي پاشاي گورجستانه‌وه هات و (ده‌ره‌ند) و (شه‌كى) و (گه‌نجه‌ى گرت و گه‌يشته (قه‌ره‌باغ)، به‌لام به‌هوى مه‌رگى كاترينى دووهمى ئيمپراتورى رووسياوه، سوپاكي رووسيا كشيپه‌وه.

٥- باباخان جيهانسوز: دواتر- دواى مه‌رگى ناغا محمده خان، بووه شاي ئيران و ناوى خوى نا: «فه‌تح على شا».

له‌سه‌ر نا و^(٦) بانگى شاهيتى راگه‌ياندا و (تاران)^(٧)ى كرده پيته‌خت... ته‌وسا سالى ١٧٩٧ز، به‌مه‌به‌ستى گرتنه‌وه‌ى (بيلادى)، كه رووسيا گرتبووى، هيرشيكى ترى بو‌سه‌ر گورجستان ده‌ست پيكرده‌وه و «شوشى» ئابلوقه‌دا و له گه‌رمه‌ى ته‌م ئابلوقه‌دانه‌دا، شه‌وى (١٨/٦/١٧٩٨ز)^(٨) سى پاسه‌وانى خوى چونه چادره‌كه‌يه‌وه و له خه‌ودا كوشتيان و تاج و پشتوين و سندووقى زير و گه‌وه‌ره‌كانيان برد، كه هه‌ميشه له‌گه‌ل خويدا ده‌يگيران.

فه‌تح على شا

(١٧٩٨-١٨٣٤ز)

مه‌رگى ناغا محمده خان هه‌را و پشوييه‌كى زۆرى له‌ناو سه‌رانى قاجار و ده‌رباردا نايه‌وه و له ناوخوياندا كه‌وته دابه‌شكردى سامان و دارايى و ده‌ستكه‌وت و دروستبوونى دوژمنايه‌تى و ته‌نانه‌ت ناشتنى ته‌رمه‌كه‌يشى چهند رۆژتيكى خاياند و دواى ته‌وه‌ى له مزگه‌وتتيكى نزيك تاران ناشتيان، ته‌وسا دواتر بۆ (نه‌جه‌ف)يان گواسته‌وه... له‌شكره به‌جيماره‌كه‌يشى به‌ده‌م پاشه‌كشى و گه‌رانه‌وه‌وه به‌ره‌و تاران، له‌لايه‌ن دانيشتوانى ته‌و ناوچانه‌وه كه‌وته به‌ره‌يرش و تالان.

شه‌ش مانگيكت دواى ته‌م پاشا گه‌ردانى و مملانييه، «بابا خان جيهانسوز»ى برازاي ناغا محمده خان، كه دواتر ناوى خوى نا: فه‌تح على شا^(٩)، له (١٨/١/١٧٩٨ز) دا، بووه شاي ئيران، ته‌ميش له‌سه‌ر پيشپيترى پيشووترى ناغا محمده خان، چواره‌مين كورپى خوى عه‌بياس ميرزا (١٧٩٨-١٨٣٣ز) كرده جينشيني خوى^(١٠).

فه‌تح على شا، كه له ناو شاهه‌كانى ئيراندا، به‌خاوه‌نى دريژترين ريش و (١٠٠٠) هه‌زار ژن ناسراوه، سه‌ره‌راى ته‌وه‌ى وه‌ك ناغا محمده خانى مامى، پياويكى ئازا و جه‌ربه‌زه‌ش نه‌بووه، به‌لام خه‌ون و به‌رنامه‌ى بۆ فراوانخووازي سنور و ده‌سه‌لاتى ئيرانى، زۆر زۆر بووه و لاى خويه‌وه، خوى له ريزى پياوانى ناودارى ته‌و سه‌رده‌مه‌ى وه‌ك ناپليون بوناپارت-يش به‌كه‌متر نه‌زانيوه. هه‌ر ته‌م خوليايانه‌يشى، ئيرانى به‌ره‌و جه‌نگ و دامايى زۆرتر بردوووه و سه‌رنج و چاو تيپرينى ده‌وله‌تاني گه‌وره‌ى وه‌ك ئينگلستان و فه‌ره‌نساش بۆ

٦- له‌وه ده‌چن ناغا محمده خان (٢)جار شاهيتى خوى راگه‌ياندي. چونكه هه‌ندى سه‌رچاوه‌ى تريش ده‌لئين به‌كه‌مجار سالى (١٧٨٥ز) شاهيتى خوى راگه‌ياندوووه.

٧- له‌كاتى پاشايه‌تى كه‌ريم خانى زه‌ندا، (شيراز) پيته‌ختى ئيران بوو.

٨- هه‌ندى سه‌رچاوه‌ش ده‌لئين" له (١٨/٥/١٧٩٨ز)دا كوژراوه.

٩- فه‌تح على شا ١٧٦٨ز - له‌دايك بووه.

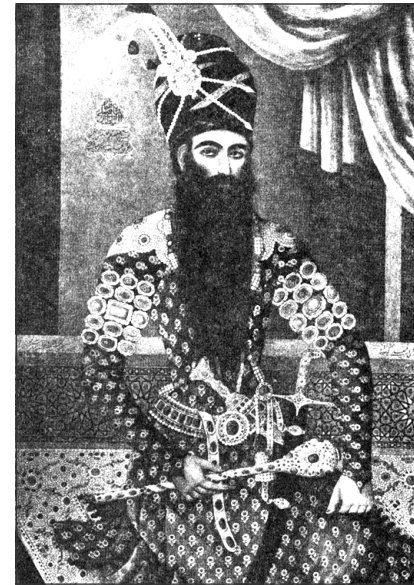
١٠- له‌سه‌رده‌مه‌ى فه‌تح على شادا، كاروبارى كوردستان به‌ره‌و رووى (محمده على ميرزا) كرابوووه و دواتر له (١٨٢١ز) به‌عه‌بياس ميرزا سپي‌درا.

(۲۲/۵/۱۸۱۱) دا، بگه‌یه‌نیسته تاران و دیده‌نی فه‌تح علی شا بکات و داوای لیبکات: ده‌ستبه‌رداری کاروباری ناو‌خۆی میرنشینی بابان بین.^(۱۲)

هه‌رچه‌نده ئه‌وره‌حمان پاشای بابان له‌م کاته‌دا و به‌تایبه‌تیش له‌سه‌ره‌تای (۱۸۰۰ز) به‌دواوه، خه‌ونی گه‌وره‌ی سه‌ره‌خۆیی و فراوانخوایی قه‌له‌مه‌روی بابانی له‌سه‌ردابووه و له‌م پیناوه‌شدا سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی پیوه‌ندی و دۆستایه‌تی له‌گه‌ل فه‌تح علی شا و محمه‌د عه‌لی میرزای فرمانه‌روای کرماشاندا به‌هیز بووه، به‌لام زۆرجار له‌پیناوی ئه‌م به‌رنامه‌یدا، سه‌ره‌په‌چی هه‌ردوو ده‌سه‌لاتی قاجاری و عوسمانی‌شی کردووه^(۱۳). ئه‌مه‌ش ده‌بووه هۆی ئه‌وه‌ی چ سه‌رانی قاجار و چ سه‌رانی عوسمانی، له‌دژی ئه‌وره‌حمان پاشا، برا و برازا و خزم و مامه‌کانی خۆی لی قوت بکه‌نه‌وه و سه‌ره‌ئیشه و گه‌چه‌لی زۆر بو ئه‌وره‌حمان پاشا و میرنشینی بابان دروست بکه‌ن.

بو‌ریگریش له‌خه‌ون و فراوانخوایی میرانی بابان، به‌رده‌وام لای ده‌رباری قاجاره‌وه، داوای بارمه‌ته له‌ئه‌وره‌حمان پاشا کراوه و تا خۆی مابوو، مه‌حموود پاشای کوپی، ماوه‌یه‌کی ئه‌وه‌نده زۆر له‌کرماشان له‌بارمه‌ته‌دا بووه، هه‌ر له‌وئ له‌لایه‌ن فه‌تح علی شاهه، ژنی بو‌خوازراوه و مندالیشی له‌و ژنه‌ بووه. به‌لام داوای مه‌رگی باوکی له (۱۸۱۳ز) دا، گه‌راوه‌ته‌وه سلیمانی و بوته‌ میری بابان، که‌چی وه‌ک نیشانه‌ی ناو به‌لگه‌نامه‌کان ده‌ری ده‌خه‌ن، ده‌رباری قاجاری، ده‌ستیان به‌سه‌ر ژن و کوپه‌که‌یدا گرتووه و وه‌ک ده‌ستبه‌سه‌ر و بارمه‌ته گلپان داونه‌ته‌وه و چاوه‌نواری ئه‌وه بوون مه‌حموود پاشا تکای ناردنه‌وه‌یان بکات و له‌به‌رامبه‌ر تکاکه‌یدا، داوای شتی تری لیبکه‌ن، به‌لام که‌مه‌حموود پاشا گویتی نه‌داوه‌ته ئه‌م گوشاره و داوای ژن و کوپه‌که‌ی له‌ده‌رباری قاجاری نه‌کردۆته‌وه؛ ئه‌وسا ده‌رباری قاجاری نامه‌ی کردۆته سه‌ر کاربه‌ده‌ستانی عوسمانی و داوایان لیده‌که‌ن گوشار بو مه‌حموود پاشا بیه‌ن، به‌لکو بارمه‌ته‌ی تر بو‌ئیران بنیوت^(۱۴).

جگه‌ له‌مه‌ش له‌سالانی (۱۸۲۰ز) به‌دواوه، هاوکاری قاجاری و عوسمانی، له‌دژی فراوانخواییه‌کانی میری سو‌ران، له‌وپه‌ری ته‌بایی و چالاکیدا بووه. ئه‌مه سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ریککه‌وتننامه‌ی یه‌که‌می ئه‌رزه‌پۆم (۱۸۲۳ز) نیوان ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی، کارێکی شیوه‌ ئابلقه‌دان و ده‌ست نانه‌بینی میرنشینه‌کانی بابان و سو‌ران له‌لایه‌ک و له‌لایه‌کی تریشه‌وه بو‌ریگرایی بووه له‌ده‌ستی‌وه‌ردانی ئیران، له‌کاروباری ناو‌خۆی

فه‌تح علی شا (۱۷۹۸-۱۸۳۴ز)

سه‌ر ئیران زیاتر بووه، به‌تایبه‌تی داوای دره‌وشانه‌وه‌ی ناپلیۆن و ده‌ست خسته‌نه‌ ناو کاروباری ناو‌خۆی ئیرانه‌وه.

له‌سه‌رده‌می ئه‌مه‌دا شه‌ری (۱۸۰۴-۱۸۱۳ز) ی نیوان ئیران و روسیا روویداوه، که‌ سوپای ئیران له‌به‌رامبه‌ر هه‌زه‌کانی روسیادا تیکشکا و خاکیکی زۆری ئیران که‌وته ژیر چنگی روسیا و دواییش به‌ریککه‌وتننامه‌ی (گولستان ۱۸۱۳ز) داویی پیه‌یترا. له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م زیان و تیکشکانه‌دا، ئیران پیتی وابوو ده‌توانی قه‌ره‌بووی به‌وه بکاته‌وه، که‌ هه‌ندی خاکی خۆره‌لاتی ئیمپراتۆری عوسمانی بگرته‌وه^(۱۱).

له‌مه‌شدا به‌شیک له‌و خه‌ونانه‌ی ئیران، قه‌له‌مه‌روی میرنشینی بابانی ده‌گرته‌وه، بو‌یه له‌م سه‌رده‌مه‌دا، ئیران زۆر به‌به‌ریلاویی ده‌ستی له‌کاروباری ناو‌خۆی بابان وه‌رده‌دا و پیوه‌ندی و دۆستایه‌تی خۆی له‌ریگه‌ی محمه‌د عه‌لی میرزا و له‌گه‌ل میران و سه‌رانی باباندا زۆرتر ده‌کرد.

ئه‌م ده‌ستی‌وه‌ردانه‌ی ده‌رباری قاجاری، له‌کاروباری ناو‌خۆی میرنشینی بابان، ده‌وله‌تی عوسمانی ناچارکرد، نوینه‌ریکی خۆی (عه‌بدوله‌هاب ئه‌فه‌ندی) له‌

۱۲- هه‌مان سه‌رچاوه- ص ۲۵ (مقدمه).

۱۳- له‌ داوای مه‌رگی ئه‌وره‌حمان پاشا، ئه‌م خه‌ونه‌ لای (محمه‌د پاشای سو‌ران) وه‌هه‌ کاری بو‌ده‌کرا.

۱۴- بنواره: به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱۱۱).

۱۱- نصیری- دکتور محمد رضا- اسناد و مکاتبات تاریخی ایران- قاجاریه- جلد (۱)- ص ۲۷ (مقدمه).

یهکه می نهرزه رۆم و مایه ی خا و کردنه وه ی گرزیه کانی نیوان دهوله تی قاجاری و عوسمانی.
 محمده شای قاجاریش له سه ره تای سالی ۱۸۴۸ز، دا مرد... (۱۷)

محمده شای (۱۸۳۵-۱۸۴۸ز)

۱۷- به لگه نامه کانی ئەم به شه ی ئەم کتیبه، تا سه رده می (محمده شای قاجار) دوا بییان دیت. به لام شاهه کانی قاجار لیته دا دوا بییان نه هاتوه، به لکو دوا ی محمه ده شای، ناسره دین شای کوری ده بیته شای (۱۸۴۸-۱۸۹۶ز)، دوا ی ئەویش موزه فه ره دین شای (۱۸۹۶-۱۹۰۶ز) و محمه ده عه لی شای (۱۹۰۶-۱۹۰۹ز) و ئەحمده شای (۱۹۰۹-۱۹۲۴ز)؛ که به هه موو شاهه کانی قاجار، ماوه ی (۱۳۴) سال و (۴) مانگ هوکمرانی ئیرانیان کردوه. دوا ی ئەوانیش شاهیتی بنه ماله ی (به هله ی- ره زا شای) ده ست پیده کات.

میرنشینی بابان و عیراقی عه ره بیدا. هه ره له سه رده می فه تح عه لی شادا، جهنگی (۱۸۲۷-۱۸۲۸ز) ی نیوان ئیران و رووسیا دووباره بوته وه، که وهک له م به لگه نامه دا ده رده که وه ی ده وله تی قاجار، میرنشینی بابانیشی له م جهنگه گلاندوه و سواره و پیاده ی کوردیشیان بو ئەوه پهری باکووری خو ره ه لاتی ئیران و سه ر سنوره کانی رووسیا بر دوه (۱۵). دیسانه وه له م جهنگه شدا خاکیکی زۆرتری ئیران که وته ژیر چنگی رووسیا، ئەوسا رووسیا به ریکه وت دوژمنایه تییه کانیانه وه، له به ره می شیعری کلاسیکی کوردی، لای نالی و سالم و شیخ ره زای تاله بانی و هاو رپیکانیاندا، به شیه وه کی به رچاو رهنگ ده داته وه، که تا ئیستا لیکنۆلینه وه به سه رکردنه وه ی تاییه تی له باره یه وه نه کراوه.

له هه ندی نمونه ی شیعری ئەم قوناغه دا، به ئاشکرا لایه نگیری و پشتیوانیی له فلانه میر و فیساره میرنشین و پلار و ته شه ری زیر، دژی میر و ناوچه و دیالیکتی زمان، رهنگیان داوه ته وه، که مخابن له باتی ئەوه ی شاعیرانی ئەم قوناغه، بانگه وازی یه کیتی و ریکه خستنی ریزه کانی کورد بکه نه هه وین، که چی زامه کانی براکوژیان قولتر کردۆته وه.

محمده شای

(۱۸۳۵-۱۸۴۸ز)

مه رگی فه تح عه لی شای، له (۲۴/۱۰/۱۸۳۴ز) دا، ئیرانی کرده ئاژاوه و هه را و بشیوی و زۆر کهس له زۆر شوینی ئیراندا خو بان بو بوونه (شای) ئاماده کرد (۱۶). به لام له م بشیوییه دا: محمه ده شای کوری عه بیاس میرزا، که تا ئەوکاته له ته وریز ده ژیا، به یاهه ری بالۆیزانی رووسیا و ئینگلستان هینرایه تاران و له کانونی دووه می ۱۸۳۵ز، دا، کرایه شای ئیران.

محمده شای پیاویکی بو ده له و بیده سه لات بوو، به درێژایی ئەو ماوه یه ی شای ئیران بوو، به گوێره ی رینۆینی حاجی میرزا ناقاسی به رپه ده چه و، که ئەمیش هه رخۆی پیاویکی هه یج له باردا نه بوو بوو.

ئەو رووداوانه ی له سه رده می شاهیتی محمه ده شادا پیه ون دییان به کورده وه هه ی، مه رگی سلیمان پاشای بابان (۱۸۳۸ز) و له جیدانانی ئەحمده شای کوری بوو. هه روه ها شه ری سالی (۱۸۴۲ز) نیوان عه بدوللا پاشای برازای مه حمود پاشا و والی ئەرده لان و ریکه که وتنامه ی دووه می نهرزه رۆم (۱۸۴۷ز) بوو، که بووه ته واو که ری ریکه که وتنامه ی

۱۵- بنواره: به لگه نامه ی ژماره (۳۴).

۱۶- چونکه (عه بیاس میرزا) ی کور و جینشینی خو ی، سالییک به ره له مه رگی باوکی، له (۱۸۳۳ز) دا مرد.

میرنشینی ئهردهلان

ئهگهر داروباری سیاسی کورد (بهشیوهیهکی گشتی و له بهرجهندان هۆ) دهرفتهی نووسینهوهی میژووی میرنشینهکانی کوردی، به پچرپچر و کهمیک تهماوی رهخساندیی؛ بهلام سهرباری ئه مهش، میژووی زنجیرهی بنه ماله ی میران و فرمانه وایانی ئهرده لانی، له چاو میژووی میرنشینهکانی تری کورددا، میژووی به کی ئاشکرا و نووسراو و له یهک نه پساوی ههیه... هۆیه کهشی ئه وهیه که میرهکانی ئهرده لان، له سهردهمی دهسه لات تداریتی خۆبانه وه، میژوونوسانیان به نووسینه وهی میژووی بنه ماله ی ئهرده لان راسپاردوه^(۱) و دوا ی تیکچوونی میرنشینه کهش، میژوونوسانی ئهرده لان و میژوونوسانی تریش، میژووی ئهرده لان یان سه رله بهر به سه ریه که وه نووسیه وه ته وه.

به گوتیه ی زۆریه ی ئه و میژووانه ی له سه ر زنجیره ی میران و فرمانه وایانی ئهرده لان یان نووسیه و به تایبه تیش به گوتیه ی میر شه ره فخان ی به دلایسی؛ سه ر هه لقه ی ئه م زنجیره یه

ده به نه وه سه ر میریک، به ناوی: بابا ئهرده لان، یان قویاد ئهرده ل^(۲) و بهرچه له ک ده چیته وه سه ر بنه ماله ی (ئه حمه د مهروانی - نه سرو لده وه له ی) فرمانه وای دیاره کر، که دوا ی له به ریه ک هه لوه شانی ئه م فرمانه وایه تییبه، له سه ده ی پینجی کۆچیدا (۱۱۰۰ ز)، یه کییک له شازادهکانی ئه م میرایه تییبه (گومان ده کرتیت هه ر قویاد ئهرده ل بیت)، له دیاره کره وه به ره و (شام) و دواتر به ره و (شاره زوور) کۆچ ده کات و ماوه یه ک دوا ی ئه وه ی لیوه شاو یی ده نوینج، فرمانه وایه تی ویلایه تی (کوردستان) ی پچ سپی درا وه و له قه لای (زه لم) ی شاره زووردا، قه لای و قایکاری دانه زان دووه (۵۶۴ کۆچی - ۱۱۶۸ ز) و کوردو یه تی به نا وه ندی ده سه لات و فرمانه وایه ی خۆی و ماوه ی (۴۲) سا ل، ئه م قه لمه مره وه ی خۆی به باشی بهر یه بر دووه.

دوا ی مه رگی (بابا ئهرده لان) یش، نه وه کانی خۆی به رودوا حوکمیان گرتۆته ده ست، به لام به تییسه ربوونی رۆژگار و له ئه نجامی ئه وه دا که هه لکه وتی جیۆ پۆ لیتییکی ناوچه که یان، یارمه تی پاراستن و پیکه وه نانی قه واره یه کی سه ربه خۆی پینه دا ون و تیکه ل شه ر و ملمانیتی خۆیناوی کردوون، بۆیه له ماوه ی نزیکه ی (۱۵۰) سا لیکدا ناچار بوون (۴) جار مه لبه ندی ده سه لات و پینته ختیان له شوینیکه وه بۆ شوینیکه تر، جیکه گۆرکچ پینکه ن... به م جۆره نا وه ندی ده سه لات یان له (قه لای زه لم) وه بۆ قه لای (مه ربوان) گواستۆته وه (۹۶۹ کۆچی - ۱۵۶۱ ز)... دواتریش له مه ربوانه وه بۆ قه لای (پلنگان) و دوا ی ئه میش بۆ (حه سه ن ئاوا) و دوا یین جار یش له سا لی (۱۶۳۶ ز) دا، شاری (سه ن) ی ئیستیایان دروست کرد و به یه کجاری و تا تیکچوونی میرنشینه که یان، واته: تا سه رته ی نیوه ی دووه می سه ده ی نۆزه، کرد یانه پینته خت و هه رله ویدا مانه وه^(۳).

ئه گه رچی هه لکه وتی جیۆ پۆ لیتییکی قه لمه مره وه ی ئهرده لان، شیوه نزیکایه تییبه کی له گه ل قه لمه مره وه ی (بابان) بووه له ماوه ی حوکمرانیی میرهکانی ئهرده لاندا تووشی گه لی شه ر و کی شه ی گه و ره و خۆیناوی بوون؛ به لام به در یژایی چه ند سه ده یه ک، له زۆر لایه نی:

۲- له ناو ئه و میژوونوسانه دا به ته نیا (مه ستووره ی کوردستانی - ماه شه ره فخانم) بنه چه ی میرنشینی ئهرده لان بۆ سه ر بنه چه ی (ئه رده شیری بابه کان) ده با ته وه. که دیاره ئه مه بیشی له و بر وایه وه هیتا وه گوا یه زنجیره ی ده سه لاتداری (ساسانی) له کوردانی (شوانکار) ه ن. (میژووی ئهرده لان - ل ۱۴).

۳- میژوونوسه کانی ئهرده لان ده لێن نیاز له رووخاندنی قه لای زه لم، حه سه ناوا، پلنگان ئه وه بووه، که ئیتر ه یچکام له میرهکانی ئهرده لان نه توان له کاتی سه ربپه چی و یاخیبووندا له پاشاکانی ئیتران، خۆبانی تیندا قایم بکه ن. رهنه گه ئه مه هۆیه ک بیت، به لام هۆی له مه گرنه گتر ئه وه بووه: میرهکانی ئهرده لان ویستوویانه بنکه ی ئه ماره ته که یان له سنووری ده سه لاتی عوسمانی و ده ستدر یژیه کانی پاشه رۆژی دوور بخره نه وه. به تایبه تی دوا ی ئه وه ی: شاره زوور، شاریژێر، قه رده اخ له سنووری قه لمه مره وه ی ئه ماندا نه ما و که وته سنووری عوسمانییبه وه، ئیتر ئه م قه لایانه هه موو که وتبوونه سه ر سنوور و به ئاسانی له شکر ی دوژمن ده گه یشته سه ربان (له په راویزی میژووی ئهرده لان - دا ل ۶۶).

۱- وه ک دهر ده که وێ خه سه ره خانی گه و ره ی والی ئهرده لان (؟ - ۱۷۹۱ ز) هیتا خۆی له ژباندا بووه، که: قازی محه مه د مه لا شه ریفی ئهرده لانی بۆ نووسینه وه ی میژووی ئهرده لان راسپارد بیت و ئه ویش میژوویه کی به ناوی (زیده التواریخ) نووسیه وه. دوا ی ئه ویش: محه مه د ئیبرا هیم ئهرده لانی، له سه ر دوا ی ئه مانوللا خانی گه و ره ی والی ئهرده لان (۱۷۷۵ - ۱۸۲۴ ز) راسپی درا وه و ئه میش میژوویه کی به شیوه یه ک نووسیه وه، که وه ک ته واکه ری میژووه که ی شه ره فخان ی به دلایسی وایه. واته له وکاته وه ده ست پینده کات که (شه ره فنا مه) دوا یی دیت (۱۰۰۵ کۆچی - ۱۵۹۶ ز) و ئه میش تا سه ر ده مه که ی خۆی (۱۲۲۵ کۆچی - ۱۸۱۰ ز) ته وای کردو وه و به م بۆ نه یه شه وه ناوی نا وه: (ذیل شه فنا مه)، واته: پاشکۆی شه ره فنا مه. دوا ی ئه مانیش، میژوونوسانی وه ک: خو سه ره و به گی به نی ئهرده لانی، مه ستووره، عه بدو لقادر رۆسته م بابانی، عه لی ئه که به ر وه قانیع نیگاری کوردستانی و میرزا شوکرو للا ی سه نده چی: (لب تواریخ)، (تاریخ اردلان)، (حدیقه ناصری)، (تحفه ناصری) و... یان نووسیه وه.

کۆمهلايه تى ئابوورى، سياسى... يه وه له چاو (بۆ نمونه) ميرانى باباندا، ناوچه كهيان پاريزراوتر و ئارامتر و گهشه كردهوتر بووه. چونكه:

۱- ميرانشيني بابان زورجار له گهه ناوهندي ههردوو دهوله تى ئيرانى و عوسمانيدا به شهر هاتون.

۲- ميرانشيني ئه دهه لانه به لاي زوره وه ههه له گهه دهوله تى عوسمانى دا به شهر هاتون و له مهشدا ههله كهوتى ناوچه كهيان، ئه وهندهى ناوچهى ميرانشيني بابان نه ده كهوته سه ره پى له شكر كيشى شهر و به يه كدا هه لپزان.

۳- ئه وه شهر و شالاهى كه له سه ره تاي دروستبوونى دهوله تى سه فهوى (۱۵۰۲- ۱۷۳۶ز) شيعه مه زه به وه، بۆ سه ره ناوچه كاني سونى مه زه به و دهوله تى عوسمانى ده كران و له مهشدا زورهى كوردانى خورئاوى ئيران و قه له مه ره وى ئه ده لانه شى ده گه ته وه و زباني زورى سه ره و مال؛ له كوردانى سونى مه زه به ده كه وت... به لام دواتر و به تپه پوونى رۆژگار، له سه ره مى شا عه بباس (۱۵۸۷ك- ۱۶۲۹ز) به دوا وه، هه ندى له ميران و سه رانى ئه ده لانه (۴)، بۆ دلنه وايى ده وله تى سه فهوى و دواتر بيش بۆ دلنه وايى ده وله تى قاجار، خويان و هه ندى له ده ستوپه نديان ده بوونه شيعه مه زه به و هه ندى جاريش ژن و ژنخو ازيشيان له گهه بنه ماله كاني هه ردوو ده رباردا ده كرد و به مهش خويان له شه رى يه كى ك له دوو ده وله ته (واته: له ده وله تى ئيران) ده پاراست و له م بارهشدا (ده وله تى عوسمانى)، كه متر توانا و ده رفه تى ده ستپه وردان و ئازا وه نانه وهى له كاروبارى ناوخوى ميرانشيني ئه ده لانه بۆ ده مايه وه... ئه م نه ربه تهش ورده ورده و به كا وه خو، گرژى نيوان ده وله تى نا وه ندى ئيران و ميرانشيني ئه ده لانه خا و ده كرده وه و ليره وه: را گرتن، يان تى كچوونى ئارام و ئاسايشى قه له مه ره وى ئه ده لانه (زورتر) پا به ند ده بوو به هه لومه رچى شهر و ئاشتى خودى ده وله تى نا وه ندى ئيرانه وه، چ له ناوخو، له سه ره ده سه لات، يان له گهه هه ردوو ده وله تى عوسمانى و رووسادا، نه ك شتى تر.

بۆ به پيره و كردنى ئه م سياسه ته، له لايه ن ميران و سه رانى ئه ده لانه وه، بووه نه ربه تى كى چا و لپه كه رى بۆ (زورهى) ميرانى ئه ده لانه و به درى زابى ئالگو زه كاني ده سه لات دارى تى ده وله تى نا وه ندى ئيران، ميرانى ئه ده لانه به ره زامه ندى شاهه كاني ئيران داده نران و لاده بران؛ ته نيا بۆ ما وه يه كى كه م نه ببه ت، له گهه كه ريم خانى زه نندا نيوانيان باش نه بووه، كه دواتر ئه وه شيان چاره سه ره كردوو.

۴- به تايه تيش له (خان نه حمه د خان- ۱۶۱۶-۱۶۳۶ز) كورى هه لۆخان، كورى سولتان عه لى به گه وه، ئيتر ميره كاني ئه ده لانه، مه زه به يى شيعه يان كرده نه ربه ت.

ئه مانوللا خانى ئه ده لانه

(۱۷۷۵-۱۸۲۴ز)

ئه مانوللا خانى ئه ده لانه (ئه مانوللا خانى گه وه)، كورى خه سه ره و خانى گه وه، كورى ئه حمه د خانى سيبه مى ئه ده لانه، كه پشتا و پشت هه ر مير و ده سه لات دارى ئه ده لانه بوون. به لام ئه مانوللا خان له سه ره به رى فرمانه و ايانى پيشووترى ئه ده لانه ده وله مه ندر بووه، كه ئه م سامانه ي له ريگه ي زه بروه نك و رووتاننده وه و چا و چنوكى و داگير كردنى مولكى دانيشتوانى قه له مه ره و كه يه وه كه له كه كردوو.

ميژوونوسانى ئه ده لانه به شپه به كى سه ير باسى دارايى و سامانى ده كه ن. سه ربارى سامانه كيشى، پياوئىكى توندوتيه و دلره ق و بى به زه يى بووه... به زه يى به دانيشتوانى ژير ده ستنى خو و خزم و كه سوكار و ته نانه ت به كوره كاني خو شيدا نه هاتو ته وه.

گه ربه كاني وهك (جان مالكولم، ۱۷۶۹-۱۸۳۲ز) و (كلود يوس جيمس ريچ، ۱۷۸۷-۱۸۲۱ز) سه ردانيان كردوو و زور سه ير و سه مه ره باسى دلره قى و چا و چنوكى و له هه مان كاتيشدا باسى ئاره زوى بۆ ژيانى نو و ئا وه دانى و دروست كردنى بازار و قه بيه رى و حه مام و بيناسازى و پرد و ريگه و بان و باخ و سه يرانگه و ئا وه دان كرده وهى ده كه ن. بۆ به له سه ره مى ئه مدا ميرانشيني ئه ده لانه، گه شان وه به كى فره لايه نى به خو يه وه ديوه. ئه و كاته ي «ريچ» سه ردانى كردوو (۱۸۲۰ز)، له گه رمه ي دروست كردنى كوئشك و سه را و باخه جوانه كاني سه ندا بووه، كه هه ندى كيشيان هيشتا ماون و به نا و بانگه رينيان ئه مانه ن: ته لارى دلگوشا، ته لارى گولستان (كه ويته ي رهنگا وره نكي فره مانه و ايانى ئه ده لانه، له سه ره ديواره كاني كيشرا بوون)، مزگه وتى دارولئحسان، كه له ما وه يه كى كه مدا بووه نا وه ندى كى گرنگى خو ينده وارى. هه ره ها كتيب خانه يه كى ده وله مه ندى هه بووه، كه له ريگه ي ئه م كتيب خانه يه وه، كتيبى وهك: «ذيل شرفنامه» و خودى «شه ره فنا مه» ش، به «مالكولم» و «ريچ» گه يشتون. گوايه هه ر خو شى ئاره زوى له ئه ده ب و شيعه نووسين هه بووه.

ئه مانوللا خان چه ندين ژنى هه بووه، كه يه كى كه له ژنانه ي: «سه روناز خانم»، پيشتر ژنى «فه تح عه لى شاي قاجار» بووه و به ديارى به ئه مانوللا خانى به خشيوه. له م چه ند ژنه ي، چه ندين كورى لبيان هه بووه؛ له وانه: محمه د حه سه ن خان، خه سه ره خان (ميردى مه ستوره ي ميژوونوس)، عه بباس قوليخان، حسي ن قوليخان (ى شاعير و ناسرا و به: حاوى)، ئه بولفه تح خان.

به گو يه رى قسه ي «ريچ»، ئه مانوللا خان له ئيراندا خا وه نى ده سه لاتى گه وه بووه و قسه ي لاي فه تح عه لى شا نه گه را وه ته دوا وه.

ئەمانوللاخان ئەردەلان(*)
(۱۷۷۵-۱۸۲۴ز)

خەسرەوخان کاتیی ئەم دیدەنییەیی محەمەد حەسەن خانى قاجارى کرد، که هیشتا مەملانئیی دەسەلات لە نیتوان کەریم خانى زەند و دوزمەنەکانیدا (که یەکیکیان محەمەد حەسەن خانى قاجار بوو)، بەلایە کەدا نەکە وتیبوو... بۆیە ئەم هەلوێستەیی خەسرەوخان بوو، مایەیی پیتزانیی بنەمەلەیی فرمانرەوای قاجار و تا محەمەد حەسەن خان لە ژیاندا بوو، چەند جارێکی تریش نامە و دیاری لە نیتوانیدا گۆردراو تەو.

لە دواتریشدا، که ئاغا محەمەدخانى قاجار، دەسەلاتی ئیترانى گرتە دەست و سالی (۱۷۹۸ز) ئابلقەهە (شوشی) ی دابوو، ئەمانوللاخانى ئەردەلان لە گەل ئەو (۵۰۰) سوارە کوردەیی ئەردەلاندا بوو، که بەسەرکردایەتی حەسەن عەلیخانى والی ئەردەلان، بۆ یارمەتیدانی ئاغا محەمەد خان لە کوردستانەو چووبوون و دواى کۆژرانی ئاغا محەمەد خان، بۆ کوردستان گەرانەو^(۶).

که دواى کۆژرانی ئاغا محەمەد خان، فەتح عەلی شا لە سەرەتای (۱۷۹۸ز) دا، بوو شای ئیتران، ئەم پیاووتی و دۆستایەتییە دێرینەییە بنەمەلەیی ئەمانوللاخانى ئەردەلان لە بەرچاو بوو، بۆیە لە دواى ئەو چەند مانگەیی که ئەمانوللاخانى ئەردەلان، لە کوردستانەو بۆ دیدەنی فەتح عەلی شا، بۆ تاران چووبوو، لە مانگی (صەفری ۱۲۱۴ کۆچی، ۱۷۹۹ز) دا، فرمانی والیتی ئەردەلانی پیتەخشی و^(۷) رەوانەیی کوردستانی کردەو و دواتر وینەیی فرمانەکەیی، لە نمونەیی ئەم نامەییەدا بۆ «سلییمان پاشای والی بەغداد» نووسی:

۶- بابا مردوخ روحانی- تاریخ مشاهیر کرد- انتشارات سروش- تهران ۱۳۷۱ش- جلد (۳)- ص ۲۶۹. هەرەها: مەستوورەیی کوردستانی: مێژووی ئەردەلان- وەرگێڕانی دکتۆر حەسەن جاف و شکور مستەفا- بەغداد ۱۹۸۹- ل ۱۶۵. هەرەها: حدیقه ناصری- ص ۱۷۰ و عبدالقادر رستم بابانی: تاریخ و جغرافیای کردستان- باهتام محمد رثوف توکلی- تهران چاپ اول ۱۳۶۶ش- ص ۵۶-۵۷.

۷- هەندێ سەرچاوەی تر، هۆی بەوالیبی بوونی ئەمانوللاخان ئاوا دەگێرەنە: «سویحان ویردی خان، که لە والیتی ئەردەلان خرابوو، هیشتا (۳) مانگیش بوو فەتح عەلی شا ببووە شای ئیتران. لە (مانگی ذیحجەیی ۱۲۱۲ کۆچی ۱۷۹۸ز) دا، بری (۲۰) هەزار تەنی بە ئەمانوللاخان سپارد، تا وەک پیرۆزیایی و دیاری بۆ فەتح عەلی شای بیات، بەلکو سویحان ویردی خان بکات بە والی ئەردەلان. ئەمانوللاخانیش چۆتە تاران و بە هیوای دیداری فەتح عەلی شا، لە مالی (میرزا ئەحمەد) میوان بوو، که لەوکاتەدا مستەوفی دیوان بوو. بەلام ئەوکاتەیی ئەمانوللاخان چۆتە تاران، فەتح عەلی شا سەفەری خوراسانی کردوو، بۆیە چاوەنواری گەرانەو دە کردوو. لە ماوەی ئەم چاوەنوارییەدا میرزا ئەحمەد تەگبیر بۆ ئەمانوللاخان دەکات، که بۆچی ئەو تکایەیی بۆ سویحان ویردی خانى دەکەیت، بۆ خۆتی ناکەیت؟! ئەویش بەگوێی دەکات و دواى (۳) مانگ چاوەنواری، لە کاتی پیتشکەشکردنی پیرۆزیایی و دیاری (۲۰) هەزار تەنەکەدا، داوا لە فەتح عەلی شا دەکات بیکاتە والی ئەردەلان. فەتح عەلی شاش داواکەیی جیبەجێ کردوو و کردووێتی بە والی ئەردەلان. (حدیقه ناصری - ص ۱۷۱).

کۆنترین، یان یەکەمین بەلگەنامەیی ناو ئەم چەپکە بەلگەنامەییە، تاییبەتە بە ئەمانوللاخانى ئەردەلانەو، که وەک دیارە لە سەرەتای دەستبەکاربوونی شاهیتی فەتح عەلی شای قاجاردا نووسرابی.

ئەم بەلگەنامەییە (که لە شێوێ نامەدایە)، وینەیی دووهمی فرماننامەییە، که پیشتر لە خودی فەتح عەلی شاو، بۆ دانانی ئەمانوللاخانى ئەردەلان، بەوالی ئەردەلان نووسراو و وینەیی فرمانەکەیی بۆ ئاگاداریی، بۆ «سلییمان پاشا» ی والی بەغداد نووسیو، تا بەگوێرەیی ئەوێ سنووری کار و قەلەمەرەوی والی بەغداد، لە گەل قەلەمەرەوی والی ئەردەلان هاوسنوورن، هاوکاری کاروبارەکانی ئەمانوللاخان بکات.

وەک پیشتریش زانییمان «ئەوکاتەیی دەمگۆی هاتنی «محەمەد حەسەن خانى قاجار» ی باوکی ئاغا محەمەد خان، لە ئەستەرابادی مازندەرانەو تا موغانی نازەریایجان بەرزبوو، خەسرەوخانى باوکی ئەمانوللاخان، لە قەزوینەو لە گەل چەند هاوودەمیکی خۆیدا، لە موغان چوو دیدەنی محەمەد حەسەن خانى قاجار و دواى ماوێیک محەمەد حەسەن خان، خەلات و والیتی ئەردەلانی بەخەسرەوخان بەخشی و رەوانەیی کوردستانی کردەو (۱۱۶۸-۱۷۵۴ز)^(۵).

(*) ئەم وینەییەم لەم کتیبە فارسییەو وەرگرتوو: سرنوشت درگذشت زمان، نووسینی: عبدالحالق اردلان، چاپ اول، تهران ۱۳۵۸ی هەتاوی ۱۹۷۹ز
۵- علی اکبر وقائع نگار کردستانی- حدیقه ناصریه در جغرافیا و تاریخ کردستان- به تصحیح محمد رثوف توکلی- چاپ اول- تهران ۱۳۶۴ش.

بەلگە نامەى ژمارە: ۹

بابەت: دامەزرانی ئەمانوللاخانە ئەرەلان، بەوالی کوردستان

میتووی: ۱۲۱۴ کۆچی، (۸) ۱۷۹۹ز

سەرچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

بەرگی: یەكەم، لاپەرە: ۲۴

نامەى فەتخ عەلى شا بۆ سەلیمان پاشای (۹) والی بەغداد

هو الله تعالى شأنه

خاوەنى وەزارەت و گەورەبى، جوامىرى و مەرخاسىبى، خاوەن شىكۆ، بەشان و باهوو، وەزىرى ئاسەفى زانا و ژىر، ئەرستۆى بەرا و تەگبىر، ئاوتىنەى راوەستان و خۆراگرىبى، وىنەى خۆشەووست بوون و دلگرىبى، مىرى مەزنى دارولسەلامى بەغدا، بەهیز و توانا، بەرئىز و دانا، لە يارمەتییەكانى بەرفراوانى خاوى تاك و تەنیا... دواى دەربىرى راي پاكى و چاكىبى و تاكيبىتان، لە دۆستايەتى راستەقىنە و جوامىرىبىدا، بەئاگادارى جەنابتان رادەگا، كە:

چونكە مەبەست لە براىەتى و ئەمەكدارىبى لەحاند يەكتردا، ئەوەيه كە بەناردنى نامەگەلى لىتورئىز لە دۆستايەتى و خۆشەووستىبى، بەدلئىكى پاك و بەمەبەستىكى چاكەو، لەچۆنىتى داروبار و هەلسووراندى كاروبارى يەكتر ئاگادار بىن... بۆيه بەناردنى نامەيهكى دۆستانە، داخوازىبى روونكردەووى چۆنایەتى داروبار و چوونە پىشەووى كاروبارى هاوكارمانىن و بەپىنووسى ئەمەكدارى و براىەتییەو وە رایدەگەيەن، كە:

لەم كاتەدا، پاىەبەرز و خاوەن شىكۆ، سەرور و پەنادەر، مىرى مىران و پشت و پەناى پاشايانى مەزن: «ئەمانوللاخانە ئەرەلان» مان بە دەسەلاتدارى وىلايەتى كوردستان و دەوروبەرى، دامەزراندووه و

بەسپاردنى ئەو ئەركە گزنگە، ناویراومان بە خاوەنى شانازىبى و نىعمەت و ناز و رىز و خۆشەبەختىبى فەرمووه و بەرەو ئەو شۆتىنەمان رەوانەكرد.

لەبەرئەوئەش كە ئەو ناوچانەى بەناویراوى سپىردارون، لەگەل هەندىك لە وىلاياتى ژىر دەسەلاتى جەنابتان لىك نرىك و دراوسىن و هەمىشەش لەنىوان هەردوو لادا، هاتوچۆ و پىئوئەندى لە ئاراداهەبووه؛ بۆيه داواكارىن هەندى فرمان و جەختكردەووه و پىداگرىبى لەسەر شتەكان، بۆ سەر مىران و پاشايانى سەر سنوورنشىن، ئەمەرفەرموون، تا بەوپەرى هەمنايەتى و رەزامەندىبەووه هەلسوكەوت لەگەل يەكتر بكن و ساز و تەبابن... چونكە ئەو رەعىبەت و ئىل و دانىشتوانەى لەو ناوچانەى ژىر دەسەلاتى پاىەبەرز: ئەمانوللاخانە ئەرەلان، بۆ مەبەستى كاروكاسبى، هاموشۆى ئەو شۆتىنە بكن، كە بەپىبى خووخدەى لەمىتۆبەى خىلايەتى و ئىلاتيان، كە ئاران و زۆزان دەكەن، باهەر بەهەمان شىئووى رابردوو، هاتوچۆى خۆيان درئىزە پىئەدەن و بەپىبى برىارى سەردەمى شای خوالىخۆشبوو، (گلكۆ پر لە نوور، چىگە بەهەشت، ئالای پىغەمبەر بەدەست)، كە لە نىوان دانىشتوانى هەردوو لادا، جوولانەووه و كردهوى باش و رەزامەندىبى نىوان فرماندەر و بەرئۆبەر، هەر هەبووه... هەر بەشىئووى رابردووش پىكەووه هەلسوكەوت و هاموشۆ بكن و تۆسقالئىك دلرەنجاندن لە ئارادا نەبى و لە هىللى رەزامەندىبى يەكتر لاندەن.

ئاساىبى و سەلمىنراوىشە، كە چ لە دژايەتى و چ لە براىەتيدا يەكجار پىئووستە، پىئوئەندىبى بەنامە لەيەكتر نووسىن و هاتوچۆ و راپرسىن، بەوردىبى لە چۆنىتى كاروبارى يەكتر ئاگادارىبىن... تەنانەت ئەگە نىيازئىك، يان كەندو كۆسپىك، كە لە ئارادابىت، چ بەهۆى قەلەم و چ بەراوئىز (كە بەوىستى خاوى مەزن، ئەم كارەش دەكرىت)، لەسەر رىگە لابىرى.

ئىتر بە پشتىوانى خوا، رۆژانى داهاوتوتان بەدللى خۆتان بىت (۱۰).

۸- نامەكە بەهەلە میتووی (۱۲۱۴ كۆچی- ۱۸۰۶ز) پىئوئەبوو. بەلام بەپىبى ئەو كە میتوونووسانى ئەرەلان نووسىوانە، ئەمانوللاخانە ئەرەلان لە مانگى (صەفەرى ۱۲۱۴ كۆچی- ۱۷۹۹ز) بۆتە والى ئەرەلان.

۹- سەلیمان پاشا لە (۱۷۷۸ تا ۱۸۰۲ز) بۆ ماوهى (۲۴) سال والى بەغداد بووه.

۱۰- ئەرشىفى سەرۆك وەزىرانى ئەستەمبۆل- خەتى هومايون، ژمارە: ۵۳.

میرنشینی بابان

تا ئیستا سه‌چاوه‌ی زانراو، که بۆ یه‌که‌مین جار باسی میژووی میرایه‌تی «بابان» ی کردییت، «شه‌رفنامه» یه. شه‌رفنامه‌ش له رۆژگاری په‌یدا بوونی شائیسماعیلی سه‌فه‌وییه‌وه (۱۵۰۱-۱۵۲۳ ز) باسی میژووی بابان ده‌کات.

بهم پیتییه و به‌گویره‌ی ئاگاداری شه‌رفخانی به‌دلیسی (۱۵۴۳-۱۶۰۴ ز)، وا دیاره سه‌ره‌تاکانی په‌یدا بوون و دامه‌زاندنی میرنشینی بابان، له‌پیش دامه‌زاندنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییه‌وه، شوپنه‌وارتیکی دیار و ئاشکرای نه‌بوویت، واته: له‌پیش سه‌ده‌ی یازده‌ی زاییینییه‌وه، باسی میرایه‌تی بابان، له‌ناو سه‌چاوه‌ی میژووییه‌کانی ئه‌و رۆژگارده‌دا نییه.

بۆیه ئه‌وه‌نده‌ی شه‌رفخان ئاگاداری و زانیاری سه‌باره‌ت به‌ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی میرنشینی بابان هه‌بوویت، ئاوی نووسیوه:

«فه‌ره‌مانه‌ه‌وایی بابان، به‌زۆری خیل و هۆز و لایه‌نگر و نوکهری فره‌وه، له‌ناو فرمانه‌ه‌وایانی کوردستاندا ناوبانگی ده‌رکردوه. به‌لام که فرمانه‌ه‌وایی ئه‌و زنجیره‌یه، وه‌کو باسی ده‌کرئ، به‌پیر بوداکی به‌به‌یی و به‌براکه‌ی گه‌یشت و ئه‌وانیش به‌وه‌جاخ کویری مردن، ئیتر فرمانه‌ه‌وایی ئه‌و بنه‌ماله‌یه، ده‌ست تورکه‌کان که‌وت و که‌سێک له‌ناو ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌دا نه‌ما، که شیاوای سه‌رۆکابه‌تی و هه‌لسووراندنی کاروباری فرمانه‌ه‌وایی بیته»^(۱).

دیسان هه‌ر شه‌رفخان ده‌لیت: «له‌کاتی سه‌ره‌له‌دانی ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌وییه‌دا، میر

۱- شرفنامه- تهران ۱۳۴۳ش- ص ۳۶۲-۳۶۳.

بوداکی کوری میر ئه‌بدال مه‌زنی بابان بوو. قه‌له‌مه‌وه‌که‌ی له‌که‌رکوکه‌وه تا شارباژێری ده‌گرته‌وه. لاجان-ی له‌ئیلی زه‌رزا و سیوی له‌میرنشینی سو‌ران و شارباژێری له‌میرنشینی ئه‌رده‌لان و سندوس-ی له‌قزلباش سه‌نده‌وه. چهند که‌سێکی له‌ده‌وروبه‌ری خۆی، به‌میر سنجاق داناوه»^(۲).

به‌لام نزیکه‌ی (۷۰) سالیکی دوا‌ی شه‌رفخان، نووسه‌ریکی تری کورد، که خه‌لکی مه‌ریوان بووه، به‌ناوی (سه‌بیید عه‌بدولسه‌مه‌دی تووداری)ی، له‌سالی (۱۰۹۹ کۆچی، ۱۶۸۶ ز) کتیبیکی به‌ناوی «نور الانوار» نووسیوه^(۳) و تیایدا له‌دوو جیگه‌دا (پچرپچر)، ئه‌م دوو هه‌واله‌ی ده‌رباره‌ی میرانی بابان نووسیوه:

۱- یه‌کیکیان له‌قه‌واله‌یه‌کی کۆندا به‌رچاو که‌وتوه، که: «سالی ۶۷۵ کۆچی، ۱۲۷۶ ز) مۆرکراوه. له‌م قه‌واله‌یه‌دا ناوی (میرخالیدی کوری ئه‌حمه‌دی بابانی) هاتوه»^(۴).

۲- ئه‌ویرانی له‌کتیبیکی تره‌وه بۆ کتیبه‌که‌ی خۆی گواستۆته‌وه، که ئاوا باسی میریکی تری بابانی (میر هه‌مه‌زه) کراوه:

(له: تذکرة الاجناد في محاربة الاترك والاکراد) دا ده‌لی: «میر هه‌مه‌زه‌ی بابانی» راپه‌ری بۆ جه‌نگ و دیاره‌که‌ر و حه‌له‌بی گرت و تورک و عه‌ره‌ب له‌گه‌له‌یدا که‌وته‌ جه‌نگ. حه‌مدون به‌گ سه‌ره‌له‌شکری میر هه‌مه‌زه‌ بوو، پاره‌یه‌کی زۆری وه‌رگرت و شه‌ری وه‌ستاند و له‌شکره‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌دا. میر هه‌مه‌زه له‌گه‌ل (۱۲) که‌سدا بۆ مه‌ریوان هه‌له‌هات و له‌سه‌ر کتیی (سه‌رقوله)، که ئیستا پیتی ده‌لین (ئیمام)، جیتی بۆ خۆی دروستکرد و که‌وته له‌شکر کۆکردنه‌وه، له‌نیوان شووره و قه‌لاته‌کاندا سه‌نگه‌ری بۆ خۆی هه‌له‌که‌ند و... پاش دوو سال به‌له‌شکره‌ تازه‌که‌یه‌وه که‌وته شه‌ر و تا به‌عقوبه‌ چوو. به‌لام له‌وئ به‌ده‌رمان خواردی شه‌هیدیان کرد»^(۵).

ئه‌وه‌ی له‌دووتوتی ئه‌م هه‌والانه‌ی «سه‌بیید عه‌بدولسه‌مه‌دی تووداری»یدا جیتی سه‌رنجه، ئه‌وه‌یه که:

۱- زانیاری سه‌باره‌ت به‌میرنشینی بابان و ناوی میرانی بابان، له‌نزیکه‌ی (۲۵۰) سال به‌ر له‌شه‌رفخانه‌وه باسیان هاتوه.

۲- شرفنامه- تهران ۱۳۴۳ش- ص ۳۶۲-۳۶۳.

۳- محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم هه‌ندێ باسی هه‌له‌بژاردی ئه‌م کتیبه‌ی به‌ناوی: چه‌مکیکی میژووی هه‌ورامان و مه‌ریوان له‌فارسیه‌وه کردۆته‌ کوردی و سالی (۱۹۷۰) له‌به‌غداد چاپ و بلاوی کردۆته‌وه.

۴- سه‌رچاوه‌ی ناوبراو- ل ۱۴-۱۵.

۵- سه‌رچاوه‌ی ناوبراو- ل ۴۳.

۲- مه‌لبنده و سنووری ده‌سه‌لانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی میرنشینی بابانی ده‌ست‌نیشان نه‌کردوه. ئیتر له‌ دوای ئه‌م دوو سه‌رچاوه‌یه، زانیاری تر ده‌باره‌ی میرنشینی بابان، له‌ هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی تری میژوویدا به‌رچاوه‌ی ناکه‌وێته‌وه؛ تا سالی (۱۸۲۰ز) که له‌ به‌هار و هاوینی ئه‌و سه‌له‌دا: کلودیوس جیمس ریچ (۱۷۸۷-۱۸۲۱ز)ی به‌ریتانیایی و نوێنه‌ری کۆمپانیای هیندی خۆره‌ه‌لات، سه‌ردانی کوردستان ده‌کات.

ریچ له‌م سه‌ردانه‌یدا، به‌ده‌م ئه‌و گه‌شته درێژه‌یه‌وه که بۆ قه‌له‌مه‌روی بابان و ئه‌رده‌لانی کردوه و میر و گه‌وره‌ پیاوانی کوردی دیوه و به‌تێروته‌سه‌لی ئاخواتنی له‌گه‌ڵ کردوون؛ رۆژانه‌ش بیره‌وه‌ری و سه‌رنجی وردی خۆی له‌سه‌ر ژبانی هه‌مه‌لایه‌نه‌ی سیاسی، ئابووری، کۆمه‌لایه‌تی و جوگرافی کوردستان یادداشت کردوه و دواتریش ئه‌م بیره‌وه‌ریانه‌ی کردۆته کتیبیک^(۶).

ریچ له‌ بیره‌وه‌ریه‌کانی رۆژی (۷ی تشرینی به‌که‌می ۱۸۲۰ز) خۆیدا نووسیبی: «ئه‌م‌رۆ له‌گه‌ڵ مه‌حمود پاشای باباندا، که باسی میژووی کوردستانمان کرد، پێم به‌جهرگی خۆمدا نا و سه‌رسامیی خۆم بۆ باسکرد، که بۆچی ئاگاداری ته‌واوی له‌ میژووی بنه‌مه‌لایه‌نه‌ی نییه‌!... ئه‌ویش به‌نه‌زاکه‌ت و سه‌نگینه‌یه‌وه‌ پێمی وت: ئه‌و میژووه شایسته‌ی نووسینه‌وه‌ نییه‌، چونکه میژووی بنه‌مه‌لایه‌نه‌ی ده‌سه‌لاتداره.

منیش پێم وت: به‌لام بنه‌مه‌لایه‌نه‌ی میژوویه‌کی دووریان هه‌یه و شه‌ره‌فمه‌ندن. وتی: بنه‌مه‌لایه‌نه‌ی زۆر کۆن نییه‌ و ئه‌ندامانی بنه‌مه‌لایه‌نه‌ی تانیا سه‌ده‌یه‌ک ده‌بی بوونه‌ته‌ میر و سه‌ردار.

دوای ئه‌وه‌ش وتی: جگه له‌ میژووی پێغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان، ئه‌وه‌نده‌ی بتوانم له‌ رۆژگار و گوزه‌رانیان بزانم، ئیتر زۆر تامه‌زرۆی میژوو نیم. له‌ (شانامه‌)ش زیاتر، شتیکی لێ ناخوێتمه‌وه»^(۷).

وه‌ک له‌ دووتویی هه‌واله‌کانی «شه‌ره‌فنامه» و ئاخواتنه‌کانی «ریچ» و «مه‌حمود پاشا»ی بابان دا ده‌رده‌که‌وی:

۶- ئه‌م کتیبه له‌ سالی ۱۸۳۶ دا، له‌ لایه‌ن هاوسه‌ره‌که‌یه‌وه له‌ ئینگلستان له‌ چاپدراوه. سه‌د سالی‌ش دوای نووسینی؛ واته له‌ (۱۹۲۰) دا هه‌فته‌نامه‌ی «پێشکه‌وتن» له‌ ژماره ۱۹ به‌دواوه، به‌نجیره‌ چهند به‌شکی به‌ناو‌نیشانی (سه‌د سال له‌مه‌وێش) بلاو‌کردۆته‌وه. ناجی عه‌بیاس-یش چهند به‌شکی به‌ناو‌نیشانی: «گه‌شتی کلودیوس ریچ بۆ کوردستان» لێ وه‌رگێراوه و له‌ گو‌فاری «گه‌لوێژ»ی مانگه‌کانی ئاب و تشرینی دووه‌می ۱۹۴۷ دا بلاوی کردۆته‌وه. به‌ها‌ئهدین نووری-یش سه‌رحمه‌می گه‌شته‌که‌ی کردۆته‌ عه‌ره‌بی و به‌ ناوی «رحله‌ ریچ الی العراق» له‌ سالی ۱۹۵۱ له‌ به‌غداد چاپی کردوه. محمه‌د حه‌مه‌ باقی-یش ئه‌م گه‌شته‌ی له‌ عه‌ره‌بییه‌وه‌ کردۆته‌ کوردی و سالی ۱۹۹۲ له‌ ته‌وریز چاپی کردوه.

۷- گه‌شتی ریچ بۆ کوردستان- ل ۳۰۶ .

۱- میرایه‌تی بابان له‌ سه‌ده‌ی ده‌یه‌می کۆچییه‌وه، هه‌م وه‌کو ناوی ئیبل بۆ هه‌ندی له‌ تیره‌وه‌ هۆزانه‌ی له‌ ناوچه‌کانی نیوان زتی بچووک و رووباری سیروان و هه‌م وه‌کو ناوی هه‌ندی له‌ شوێنانه‌ به‌کاره‌ینراوه، که که‌وتبوونه‌ ئه‌م ناوچه‌یه‌وه، وه‌کو: پشدر، مه‌رگه، سورداش، سه‌رچنار، شارباژێر، شاره‌زور، قه‌ره‌داخ.

۲- میژووی میرایه‌تی بابان له‌ سه‌رده‌ی دامه‌زراندنییه‌وه، تا کۆتایی پێهاتنی، میژوویه‌کی له‌یه‌ک نه‌پساوی نووسراوی نییه‌.

۳- زنجیره‌ی بنه‌مه‌لایه‌نه‌ی ده‌سه‌لاتداری بابان، به‌هۆی وه‌جاخ کوێری و کوژران و لیخ‌ران و له‌ سۆنگه‌ی نه‌زانراوی تره‌وه، چهند جار گوێراوه و نوێ بوته‌وه^(۸).

«قۆناغی نوێی بووژانه‌وه‌ی ئه‌مه‌ره‌تی بابان، له‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی یازده‌هه‌می کۆچییه‌وه (۱۶۵۰ز) ده‌ست پێده‌کاته‌وه، کاتیک فه‌قی ئه‌حمه‌دی خه‌لکی داره‌شمانه، له‌ ئیلی نووره‌دینی له‌ ناوچه‌ی پشدر (ناوچه‌ی قه‌لاده‌ی ئیستا) بنه‌مه‌لایه‌نه‌ی ده‌سه‌لاتداری بابانی دامه‌زراند»^(۹).

«ریچ» هه‌ر له‌و سه‌ردانه‌یدا بۆ شاری سلیمانی، له‌ بیره‌وه‌ری رۆژی (۱۰ی ئایاری ۱۸۲۰ز) دا، له‌ زمانی مه‌حمود پاشای بابانه‌وه‌ میژووی قۆناغی نوێی ئه‌م بنه‌مه‌لایه‌نه‌ ئاوا ده‌گێرته‌وه: «... ناوی هۆزه‌که‌ی له‌ نه‌ژادا (کرمانج)ه. به‌لام وشه‌ی (به‌به) نازناوی بنه‌مه‌لایه‌نه‌یانه و ئه‌ندامانی ئه‌م بنه‌مه‌لایه‌نه، سه‌رداری پشتا و پشتی ئه‌و خێله‌ن. له‌به‌رئه‌وه ئیستا هه‌موو ئه‌و ناوچانه‌ی تیایدا دانیشتون و دانیشتوانی ناوچه‌که‌ش پێکه‌وه، به‌حکومه‌تی (به‌به)، یان (بابان) ناوده‌برێ. هۆزه‌که‌ش له‌ بنه‌چه‌دا له‌ پشدر، له‌ شاخه‌کانی باکووری نزیک (سێ که‌نه‌ی سه‌ر سنووری ئییران دروست بووه...

مه‌حمود پاشا له‌سه‌ری ده‌روا و ده‌لێ: له‌ کاتی شه‌ری نیوان عوسمانی و ئییرانییه‌کاندا، یه‌کی له‌ باپیره‌کانی، خزمه‌تییکی باشی سولتانیککی عوسمانی کردوه. له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م چاکه‌یه‌دا به‌وه‌ خه‌لات‌کراوه، که فرمانداریتی هه‌موو ئه‌و ناوچانه‌ بکات، که به‌شه‌ر له‌ ئییرانی داگیر کردبوو. به‌مجۆره‌ ورده‌ و ورده‌ خۆی و ئه‌وانه‌ی له‌دوای خۆی هاتن، توانیویانه‌ ده‌ست به‌سه‌ر ئه‌و ناوچانه‌دا بگرن، که ئیستا به‌ده‌ستیانه‌وه‌یه. ئه‌و ناوچانه‌ش که له‌و ساوه‌ له‌ ئییرانییه‌کانی سه‌ندۆته‌وه... ئیتر هه‌موو ئه‌و ناوچانه‌ش که‌وته‌ ژێر

۸- نه‌وشیروان مسته‌فا: میرایه‌تی بابان له‌ نیوان به‌رداشی رۆم و عه‌جه‌م دا- چاپی دووه‌م- سلیمانی ۱۹۹۸- چاپه‌مه‌نی خا- ل ۳۶ .

۹- هه‌مان سه‌رچاوه. ل ۴۵ .

دهسه لاتى بابانه كان؛ يان (به به) و به فرمانداريتى شاره زووريان سپارد، كه پايته خته كهى كه ركوك بووه... به لام لهم گيترانه و به يدا نه يتوانى ميژوى هيچ رووداويكيانم بو دستنيشان بكات؛ ههر نه و نه نه به و تي: باپيراني نه، ماوه يه كي دوورودريژ، سهردارى ولات بوون و نزيكه ي سهد سالتيك له مه و به ر، فرمانداريتى دوو ناوچه يان درايه» (۱۰).

بيگومان مه به ستي مه محمود پاشاي بابان، لهو سهد سالتى پيش خو، ههر نهو قوناغيه، كه «سليمان به به»، يان «بابا سليمان»، له دواچاره كي سهدى يازدهمى كوچى، ۱۶۶۵ز-دا، كه و ته چه سپاندنى دهسه لاتى خو و دستگرته وه به سهر مولكى باباندا. ئيتر لهو كاته وه كوړ و نه وه كانى، ميرايه تى بابانيان گرته دهست... بنكه ي قه له مړه وى بابان له سهره تادا «داره شمانه» بوو، كه ده كه و يته نيوان شاره كانى: قه لادزه، سهرده شتى ئيستاو. وه كو دلين ماوه يه كيش له «ماوه ت» و ئينجا له «قه لاجوالان» بووييت (۱۱) و دواتر و بو ئيجگارى، ناوه ند و پيسته ختى قه له مړه وه كه يان له سالى ۱۷۸۴ز، دا هينا به «سليمانى» ي ئيستا.

نه و كاته ي «ريچ» سهردانى ميرنشيني بابانى كردوه، ناكوكى و ململانى نيوان ههر دوو ده و له تى قاجارى و عوسمانى، له سهر كيشه كانى دهستوه ردا نه كاروبارى ناوخو ي به كتر و به نيازى فراوانخو ازى به هره يه كه يان له سهر حسابى نه و يتر، كه يشتوته قوناغيكى ترسناك و به و هويه شه وه كه جوگرافيا و قه له مړه وى ميرنشيني بابان ده كه و ته نيوان سنوورى نه دوو ده و له ته وه؛ بو به ميران و ميرايه تى بابانيش ده بيتسه بابته و كه ره سه يه كي له بار، بو مه به ست و به رژه وه نديبه جيا جيا كانى هه ريه كه لهم دوو ده و له ته؛ كه به م هويه وه، هه لو ئيست گورين و هه لسوكه وتى ميرانى بابان و نزيك بوونه وه و دوور كه و تنه وه يان لهم دوو ده و له ته؛ بو ته ما به ي كيشه و گيروگرفت و نامه ي ره سمى گورينه وه له نيوان ههر دوو ده و له تى عوسمانى و قاجاريدا؛ كه ئيتر له سهره تاي سهدى نو زده وه، ناوى ميرايه تى و ميرانى بابان له هه ندى نامه ي ره سمى قاجارى و عوسمانيدا ديته ناوناوان و مه به ستي ئيمه ش لهم ته قه لالا يه دا به سهر كردنه وه نه و نامه و به لگه نامانن، كه له باره ي ميران و ميرنشيني بابانه وه و له نه رشيفى قاجاريدا پاريزاون.

۱- نه و ره حمان پاشاي بابان

له دوو تويى به لگه نامه ره سمى و سهره كيه كانى نيوان قاجارى و عوسمانيدا، يه كه مين ناوى ميرى بابانى، كه به رجاو ده كه وى ناوى نه و ره حمان پاشاي بابانه.

نه و ره حمان پاشا (۵) سال دواى نه وه ي شارى سليمانى دروستكراوه؛ واته: له ۱۷۸۹ز، دا، له لايه ن والى به غداد (سليمان پاشاي گه وه، ۱۷۷۸-۱۸۰۲ز)، له جتيكه ي ئيبراهيم پاشاي ناموزاي، به پله ي «پاشا» دانرا و ناوچه كانى بابان و كو به و هه رير-يشى پى سپيدرا (۱۲).

نه و ره حمان پاشا كيه ي؟

نه و ره حمان پاشا، كورى مه محمود پاشاي كورى خاليد پاشا كورى به كر به گ، كورى سليمان به گه، كه نه ميس نه وه ي فه قى نه حمه دى دامه زرينه رى قوناغى نويى زنجيره ي بنه ماله ي ميرانى بابانه.

نه گه رچى نه و ره حمان پاشا به و بو نه يه وه كه به سروشت مرؤ قى كى سهر كه ش و نازادى خو از بو وه و نه مه ش بو ي بو ته ما به ي نه وه ي قه له مړه وى بابان، له سهرده مى فرمانره و ابي نه و دا گيچه لى زورى پى بكن و شه ر و رووداوى زور سه خت و خويناوى له ناوچه ي باباندا روودات، به لام له هه مان كاتيشدا به هوى ليها تويى نه و ره حمان پاشا وه، سهرده مه كه ي له ناو زنجيره ي ميره كانى باباندا، به دره وشا وه ترين سهرده مى گه شانه وه ي ميرنشيني بابان له قه له م دهر يت. چونكه سهره راي نه وه ي سهر كردنه يه كي هه لكه و تويى مه يدانى جهنگ بووه: ههر له سهرده مى نه ميشدا زانا و ناو داره كانى كوردستان بو قه له مړه وى بابان بانگه ي شت كراون و خانه قا و مزگه وت و شو ينى دهرس و تنه وه يان بو دابن كراو ورده و ده ورسوورانى فه ره نكي و كو مه لايه تى دهر كه وت و زه مينه ش بو خه ملين و سهره لدانى شپوه ديالكتى «سليمانى» ره خسا، كه دواتر نه م شپوه زمانه، له سهر ده ستي شاعيرانى سى كوچكه ي بابان: نالى و سالم و كورديدا زياتر گه شايه وه... بو به هيشتا نه و ره حمان پاشا خو ي له ژياندا بووه، كه «عه لى به رده شانى»، شه ره كانى ده كاته «به يت» و ده كه و يته سهر زمانى به يت بيژ و گوراني بيژان و زاناي مه زنى وه ك مه ولانا خاليدى نه قشبه ندى (۱۷۷۹-۱۸۲۷ز) شيعر به نازايه تيبه كه يدا ده لى و شاعيرى وه ك (ره نجوورى) يش به بو نه ي زيندانى كردنيبه وه له زيندانى حبلله، شيعرى ستايش ناميى بو ده نيرو.

۱۲- ميرايه تى بابان له نيوان- ل ۱۰۶-۱۰۷.

۱۰- ريچ - ل ۱۰۲.

۱۱- ميرايه تى بابان له نيوان.. ل ۴۶.

به‌لام نه‌وره‌حمان پاشا له پيش سالی ۱۷۸۹ز، و بهر له‌وهی پلهی پاشایه‌تی پی بدری و بکریتته میری بابان، له‌لایهن سلیمان پاشای والی به‌غداوه، بانگ‌کراپوه به‌غداد و له‌گه‌ل ژماره‌به‌ک له ده‌ست‌و‌په‌ندکانیدا له‌وئ نیشته‌جی کراپوو. له‌م کاتهدا ئیبراهیم پاشای کوری نه‌حمده پاشای بابان، که ناموزای نه‌وره‌حمان پاشا بوو، له سالی (۱۷۸۲ز) هوه کراپوه میری بابان و کۆبه و ههریر.

والیه‌کانی به‌غدادیش به‌و بۆنه‌به‌وه که هه‌رگیز نه‌یانده‌هیشته پاشاکانی بابان، ماوه‌ی درێژ له شوپنه‌کانی خویندا به‌فرمانه‌وایی و ناسووده‌یی بمیننه‌وه و زوو زوو ده‌یانگۆڕین و میمل و ملۆز میان له ناو بنه‌ماله‌کانی خویندا بۆ ده‌دۆزینه‌وه؛ بۆیه والی به‌غداد بی نه‌وه هیچ بیانویه‌کی به‌جی به‌ده‌سته‌وه بیته، دیسانه‌وه ئیبراهیم پاشای لیختست و نه‌وره‌حمان پاشای له‌جیگه‌ی دانا. ناوچه‌کانی بابان و کۆبه و ههریری پی سپارد^(۱۳).

ئه‌م ئالوگۆره‌ی میره‌کانی بابان، دوژمنایه‌تییه‌کی قوول و دیرینه‌ی بۆ میره‌کانی بابانی بۆ کردبوون به‌میراتی و (له‌ناو خویندا له‌گه‌ل یه‌کتری زۆر خراپ و ناکوک بوون. که ئه‌م باره‌ جگه‌له‌وه‌ی ئارام و ئاسایشی له‌قه‌له‌مه‌وه‌ی باباندا نه‌ده‌هیشته، له‌هه‌مان کاتیشدا له‌لایه‌که‌وه: سولتان و والیه‌کانی عوسمانی و له‌لایه‌کی تریشه‌وه: شا و شازاده‌کانی قاجاریش له‌ده‌میکه‌وه ئه‌م دوژمنایه‌تییه‌ی ناو بنه‌ماله‌کانی بابانیان قۆستبووه و هه‌ریه‌که‌یان به‌گوتیره‌ی به‌رزه‌وه‌ندی خو‌ی، ده‌ستی تپه‌وره‌ده‌دان و به‌لای خویندا رایانده‌کیشان^(۱۴).

۱۳- سه‌رچاوه‌ی پیشوو- ل ۱۰۷.

۱۴- هه‌ر بۆ نمونه‌ی ئه‌و داروباره، ئه‌م چهند په‌ره‌گرافه‌ له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی «ریچ» به‌یاد دێنینه‌وه:

- یه‌که‌مین رۆژ، که ریچ ده‌گاته سلیمانی، مه‌حمود پاشای میری ئه‌و سه‌رده‌می سلیمانی، بۆ به‌خیره‌تانی ریچ، ده‌چۆ بۆلای، مه‌حمود پاشا له‌ ناو قسه‌کانیدا «پۆزشی بۆ باری ولاته‌که‌ی هینا‌به‌وه.. و که‌وته سکالا ده‌رپین سه‌بارته‌ به‌گوزه‌رانی میرنشینه‌که‌ی و ئه‌و گیروگرفتانه‌ی که میرنشینه‌که‌ به‌ده‌ست ئه‌وه‌وه ده‌یکیش، که که‌وتۆته سه‌ر سنووری دوو ده‌سه‌لانی دژ به‌یه‌ک. چونکه‌ یه‌که‌میان، که «ئیران» ه، به‌ناوی داواکردنی باج و سه‌رانه‌وه، ده‌سته‌برداری چه‌وساندنه‌وه‌ی نایب.. دووه‌میشیان که ده‌سه‌لانداریتی (تورکه‌کان) ه و میرنشینه‌که‌ی ئه‌م پایه‌ندیتی، به‌بیانوی ئه‌وه‌ی که خزمه‌تی ئیران ده‌کات و باجیان ده‌دات؛ زۆر سه‌رده‌که‌نه‌ سه‌ری. که‌چی که شازاده‌ی کرماشان ده‌ستدێژی کرده‌ سه‌ری و ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی بوو، به‌تۆزی هینا‌به‌دی، تورکه‌کان نه‌به‌رگرییان پیکرا و نه‌مه‌به‌ستیشیان بوو به‌رگری بکه‌ن. چونکه‌ ئه‌میشیان خو‌شنه‌ده‌یست. بۆیه به‌سنگ فراوانیه‌وه‌ باسی ئه‌نجامه‌ ناهه‌مواره‌کانی ئه‌م به‌رته‌برده‌ دوو فاقییه‌ی کرد، که چهند زبان به‌سامان و گه‌شه‌سه‌ندنی میرنشینه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌ن» (ریچ- ل ۹۳-۹۴).

-له‌ کاتی سه‌ردانی ریچ- یشدا بۆ مالی میر، مه‌حمود پاشا ده‌لی: «خوالینخۆشبووی باوکم ئه‌م ژووره‌ی دروستکردوه. به‌لام پیتوستی به‌ده‌ست پیداهینانه‌وه‌یه‌که هه‌یه.. پاشان له‌سه‌ر قسه‌که‌ی رۆیشت و وتی: کئ جیگه‌یه‌ک چاک ده‌کاته‌وه، ئه‌گه‌ر بزانیته‌ تیایدا ناهه‌سته‌وه؟ ها‌کا تورکه‌کان، یان ئیرانییه‌کان، چهند رۆژیکی تر، وێرانی ده‌که‌نه‌وه» (هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۰۱).

- محمه‌د ئاغا ناسیایه‌کی تری ریچ-ه و له‌ گه‌فتوگۆیه‌کدا وتویه‌تی: هۆی سه‌ره‌کی کاولبوونی ئه‌م ولاته، =

سه‌رده‌می نه‌وره‌حمان پاشای بابانی، سه‌رده‌می گه‌رمه‌ی ئه‌م ده‌ست‌په‌ردانانه‌ بووه و خودی میره‌کانی بابانی له‌ناو‌خویندا ناکوک بوون، (برا له‌گه‌ل برا و ئاموزا له‌گه‌ل ئاموزا و مام له‌گه‌ل برازا، نارێک بوون. له‌ پیناوی پاره و ده‌سه‌لاتدا پیلانیان له‌یه‌کتری گه‌پراوه و هه‌یزی بیگانه‌یان هینا‌وه‌ته سه‌ریه‌کتری و یه‌کتربیانه‌ کوشته‌وه)^(۱۵). ئه‌م باره‌ش کاردانه‌وه‌ی دژواری له‌سه‌ر ژبانی ئابووری، کۆمه‌لایه‌تی، سیاسی... ناوچه‌که‌ دروستکردبوو. شه‌ر و پیکدادانی خویناوی و به‌رده‌وام، ئارام و ئاسایشی له‌ ناوچه‌که‌دا نه‌هیشته‌بوو.. بۆیه که نه‌وره‌حمان پاشا کرایه‌ میری بابان، ئیبراهیم پاشای ناموزای رووی لی وهرگه‌پرا و چووه ئیران و دواتر له‌ به‌غداد دانیشته. براکانی نه‌وره‌حمان پاشا: سه‌لیم به‌گ، خالید به‌گ، نه‌حمده به‌گ و ئاموزاکانی لیبی هه‌لگه‌رانه‌وه و روویان له‌ دوژمنه‌کانی نه‌وره‌حمان پاشا کرد... سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌ش نه‌وره‌حمان پاشا میریکی هوشیار و به‌ده‌سه‌لات بوو. ئه‌و ماوه‌یه‌ی ئه‌و فرمانه‌روایی گرتۆته‌ ده‌ست، «ولات به‌ره‌و بووژانه‌وه چوو. ئاسایش چه‌سپیبوو، کاروباری ولاتی به‌رێکوپێکی به‌رته‌وه‌ده‌برد»^(۱۶).

ئه‌و ماوه‌یه‌ی نه‌وره‌حمان پاشا فرمانه‌روایی بابانی به‌رته‌وه‌ده‌برد، ئیبراهیم پاشای ناموزای به‌گۆشه‌گیری له‌ به‌غداد نیشته‌جی بوو. دیسانه‌وه والی به‌غداد که‌وته بیانوگرتن به‌ نه‌وره‌حمان پاشا و ناردی به‌دوایدا و به‌نه‌خۆشی و له‌ ته‌خته‌ره‌واندا برایه به‌غداد. والیش «به‌بیانوی ئه‌وه‌ی گوايه نه‌خۆشه و کاروباری فرمانه‌روایی بابانی پی به‌رته‌وه‌ ناچن، ناوچه‌ی بابانی لی سه‌نده‌وه به‌ ئیبراهیم پاشای سپارد. ته‌نیا کۆبه و هه‌ریری له‌ده‌ستدا هیشته‌وه. ئه‌ویش به‌سه‌لیم به‌گی برای سپارد»^(۱۷).

نه‌وره‌حمان پاشا ماوه‌ی چوار سالیک به‌ده‌سته‌سه‌ری له‌ به‌غداد مایه‌وه. دوا‌ی ئه‌م چوار ساله‌ش والی وازی لی نه‌هینا و به‌بیانوی تره‌وه نه‌وره‌حمان پاشا و سه‌لیم به‌گی برای گرت و به‌گیراوی ره‌وانه‌ی زیندانی حیلله‌ی کردن (۱۸۰۱) ^(۱۸).

=به‌بوونی ئاسایشه له‌ هه‌موو ناوچه‌که‌دا. چونکه ئیمه‌ی خیله‌کی، ئه‌گه‌ر دلنیا نه‌بین له‌وه‌ی ئه‌و ناوچه‌هه‌ی خۆمانه، ئه‌وسا خۆشمان بۆ کشتوکه‌ل ته‌رخان ناکه‌ین؟ به‌م ره‌نگه‌ ولاته‌که‌ش گه‌شه‌ ناکات و پيش ناکه‌وئ. بۆ وینه: من ئه‌گه‌ر بزانه‌م سه‌رۆکه‌که‌م جله‌وه‌ی فرمانه‌روایی به‌ده‌سته‌وه نامینن، یه‌ک ته‌غار تۆو ناکه‌م. (هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۱۴-۱۱۵).

- له‌ کۆژیکی تریشدا عوسمان به‌گی برای مه‌حمود پاشای بابان ده‌لی: «ولاته‌که‌مان له‌ باریکی ناهه‌مواردایه. چونکه ئه‌گه‌ر خزمه‌تی تورکه‌کان ده‌کیت، به‌سووک سه‌یرت ده‌کهن و هه‌رکاتێ ئاره‌زوویان کرد لات ده‌به‌ن.. ئه‌گه‌ر خزمه‌تی ئیرانییه‌کانیش ده‌کیت، هه‌میشه به‌داواکردنی پاره، بیزارت ده‌کهن» (هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۲۰).

۱۵- میرایه‌تی بابان له‌ نیوان ل ۱۷۸.

۱۶- هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۱۳.

۱۷- هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۱۳.

۱۸- سه‌رچاوه‌ی پیشوو- ل ۱۱۳.

سالی (۱۸۰۲ز) سلیمان پاشای گهوره‌ی والی به‌غداد مرد. به‌لام بهر له مردنی وه‌سیتی کردبو «عەلی پاشا» جیگه‌ی بگریته‌وه، که کۆیله‌یه‌کی نازادکراوی خۆی و زاوایشی بوو. به‌م بۆنه‌یه‌وه نازاوه‌یه‌کی گه‌وره‌ دژی ئه‌وه‌ی عەلی پاشا بگریته‌وه‌زیر، له به‌غداد هه‌لا‌یسا. سه‌رۆکی یه‌نیچه‌ری و سه‌لیم ئاغای زاوای سلیمان پاشای کۆچکردوو، له‌پشتی نازاوه‌که‌وه بوون و ده‌یانویست «سه‌عید به‌گی کوری سلیمان پاشای کۆچکردوو» له جیگه‌ی دابینن. سه‌لیم بۆ به‌هێزکردنی خۆی، ناردی ئه‌وره‌حمان پاشا و سه‌لیم به‌گی برابیان له حیلله‌وه بۆ به‌غداد هینایه‌وه و نازادی کردن. ئه‌وره‌حمان پاشا له به‌غداد نیشته‌جێ بوو، له‌و ماوه‌یه‌دا له ئه‌سته‌مبۆله‌وه عەلی پاشا به‌وه‌زیری به‌غداد دانرا... به‌لام له کۆتایی ئه‌و ساله‌دا، ئیبراهیم پاشای بابان له مووسڵ کۆچی دوا‌یی کرد و به‌مه‌ش ئه‌وره‌حمان پاشا دوژمنی‌کی گه‌وره‌ی له‌کۆڵ بووه‌وه.

عەلی پاشا ویستی خالید پاشای کوری ئه‌حمده‌ پاشا (ئامۆزای ئه‌وره‌حمان پاشا) له‌جیگه‌ی ئیبراهیم پاشای برای دابینی. به‌لام گه‌وره‌ پیاوانی بابان، ئه‌وره‌حمان پاشایان په‌سه‌ند کرد. والیش له‌سه‌ر داخوایی ئه‌وان، ئه‌وره‌حمان پاشای به‌حاکمی بابان دانایه‌وه (۱۸۰۳) (۱۹).

به‌لام ئه‌م پله و پایه به‌خشینه به ئه‌وره‌حمان پاشا، زۆری نه‌خایاندوو و دوا‌ی زنجیره‌یه‌ک رووداوی خبیرای به‌روودادا، که له‌ناوچه‌ی بابان و خواری عیراقدا روویانداوه (۲۰)، عەلی پاشاش وه‌ک نه‌ریتی والیه‌کانی پیش خۆی و سه‌رانی قاجاری و عوسمانی، ئه‌میش که‌وتۆته بیانوگرتنی سه‌خت به ئه‌وره‌حمان پاشا و به‌نیازی هێرش کردنه‌ سه‌ری، له‌سه‌ره‌تادا داوای له والی مووسڵ و موته‌سه‌لیمی هه‌ولێر کردوو، تا لای خۆیانوه له‌شکر کۆبکه‌نه‌وه و هاوکاری خالید به‌گی ئامۆزای ئه‌وره‌حمان پاشا بکه‌ن، که له‌و کاته‌دا له ناوچه‌ی هه‌ولێر و مووسڵ، خه‌ریکی له‌شکر کۆکردنه‌وه بوو. خۆشی دواتر له (۴ی حوزه‌برانی ۱۸۰۵)دا، به‌له‌شکرێکه‌وه رووه کوردستان و بۆ له‌ناوبردنی ئه‌وره‌حمان پاشا که‌وتۆته ری.

ئه‌وره‌حمان پاشاش که زانیوتی والی له‌کۆلی نابیتته‌وه، ده‌ستپێشخه‌ری کردوو و ویستوو به‌خۆشی رازی بکات. به‌لام که زانیوتی که‌لکی نه‌بووه؛ ئه‌وسا ناچار که‌وتۆته خۆی و له سه‌ره‌تادا بۆ ریگه‌گرتن له‌م هیزانه‌ی قۆلی مووسڵ و هه‌ولێر، له‌شکرێکی سازداوه به‌ره‌و روویان چوو و له ناوچه‌ی ئالتون کۆیری پێیان گه‌یشتوو و

شه‌ریکی سه‌رکه‌وتوو ئه‌وه‌ی له‌گه‌لدا کردوون، که تیا‌یدا (زۆری هیزه‌که‌- هیزی دوژمنه‌کانی- خۆی هاویشته‌ ئاوی زێ وه. له هیزه‌که‌ی مووسڵ (۵۰) که‌س له سه‌رکرده‌کانیان و (۲۰۰) سه‌رباز و (۲۰۰) یه‌نیچه‌ری له ئاودا خنکان. له هیزه‌که‌ی هه‌ولێریش (۱۰۰) که‌س خنکان و (۱۰۰) که‌سیش به‌زیندوو به‌دیله‌گیران و رووت کرانه‌وه. له‌شکری بابانیش (۲۵۰) خبوت و ژماره‌یه‌کی زۆری چه‌ک و ولاخ و نازووقه‌ی ده‌ستکه‌وت بوو. (۹ی حوزه‌برانی ۱۸۰۵ز) (۲۱).

دوا‌ی ئه‌م شه‌ره، ئه‌وره‌حمان پاشا کشایه‌وه قه‌ره‌حه‌سه‌ن. له‌شکره‌که‌ی وه‌زیر له به‌غدادوه گه‌یشته که‌رکووک و ئه‌وره‌حمان پاشا ئاگاداری نه‌بوو. ناچار به‌ره‌و دواوه، بۆ ده‌ربه‌ندی بازبان کشایه‌وه و سه‌نگه‌ری تیا‌دا قایمکرد... وه‌زیر بۆ ریگه‌یه‌کی ئاسان ده‌گه‌را، تا پشت له هیزه‌کانی ئه‌وره‌حمان پاشا بگریته... خالید پاشای ئامۆزای ئه‌وره‌حمان پاشا، که له‌گه‌ل هیزه‌که‌ی وه‌زیر بوو، ریگه‌یه‌کی دۆزیه‌وه، ئه‌وره‌حمان پاشا نه‌یگرته‌بوو، پشتی هیزه‌کانی ئه‌وره‌حمان پاشا گیرا. شه‌ریکی قورس قه‌وما. (۳۰۰) که‌س له له‌شکری بابان کوژرا. ئه‌وره‌حمان پاشا شکا. عەلی پاشای وه‌زیر فرمانی دا: سه‌ری دیل و کوژراوه‌کانی بابان بپرن. (۶) سنووقی لی پکرد و به‌دیاری بۆ ده‌وله‌تی نارد. ئه‌وره‌حمان پاشا ناچار بوو روو بکاته ولاتی ئه‌رده‌لان (۱۸۰۵ز) (۲۲).

که ئه‌وره‌حمان پاشا په‌نای بۆ ئه‌مانوللاخانی ئه‌رده‌لان برد، له سه‌قز نیشته‌جێ کرا... وه‌زیر (عەلی پاشا) ده‌ستی به‌سه‌ر شاری سلیمانیدا گرت. ئه‌مانوللاخانی ئه‌رده‌لان کیشی ئه‌وره‌حمان پاشای گه‌یاند هه‌تحت عەلی شای قاجار.

رۆیشتنی ئه‌وره‌حمان پاشا بۆ ئێران، ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌کی دیپلۆماسی له پێوه‌ندییه‌کانی نێوان هه‌ردوو ده‌وله‌تدا دروستکرد. والی به‌غداد بۆ گپه‌رانه‌ی ئه‌وره‌حمان پاشا و گه‌فتوگۆ له‌گه‌ل سه‌رانی ئێراندا، نوێنه‌ری خۆی به‌ ناوی ئه‌حمده‌ چه‌له‌بی بۆ تاران نارد. ئه‌حمده‌ چه‌له‌بی له گه‌فتوگۆکانیدا له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی ئێران، به‌ئه‌نجامی ویستراوی نه‌گه‌یشته (۲۳).

هه‌تحت عەلی شای قاجار نامه‌یه‌کی دۆستانه‌ی بۆ والی به‌غداد نووسی و به‌میرزا محمه‌د سادق وه‌قائیع نیگاردا ناردی (۱۸۰۵ز). له نامه‌که‌دا داوای له والی کردبوو له ئه‌وره‌حمان پاشا ببورێ و بۆ سه‌ر جیگه‌ و ریگه‌ی خۆی بگریته‌وه، که ئه‌مه‌ ده‌قی ئه‌و نامه‌یه‌یه:

- ۲۱- هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۱۷ .
- ۲۲- میرایه‌تی بابان له نێوان- ل ۱۱۷ .
- ۲۳- هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۱۸ .

- ۱۹- هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۱۵ .
- ۲۰- بۆ زیاتر زانیاری له‌و زنجیره‌ رووداوه‌ی نێوان سالانی ۱۸۰۲-۱۸۰۵ز- بنوا‌ه: «میرایه‌تی بابان له نێوان... لاپه‌ره‌کانی ۱۱۵-۱۱۶ .

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۲۳ (۲۴)

بابه‌ت: عه‌بدو لړه‌حمان پاشا

میژوو: ۱۲۲۰ کۆچی، ۱۸۰۵ز

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی (۱) ل ۵۱

نامه‌ی ففتح‌علی‌شا

بۆ‌علی‌پاشای‌والی‌به‌غداد

جه‌نابی‌وه‌زاره‌ت‌چاک، نیشتمان‌پاک، جوامیری و شکۆ‌تاک، گه‌وره‌یی و مه‌زنایه‌تی‌به‌ده‌سته‌هاوردوو، بن و بنچینه‌بلند و ره‌سه‌ن‌هه‌لکه‌وتوو، پیاو‌ماقوولی‌به‌روپشت‌ئه‌تله‌س، ئالای‌عه‌دالته‌به‌ده‌س، وه‌زیری‌بن وینه‌ی‌هه‌ست‌موشته‌ری، علی‌پاشای‌والی‌هیژای‌پرزانیاری «دارولسه‌لام‌به‌غداد» خوداوه‌ند‌به‌خوشاوی‌رزگاری و سه‌رکه‌وتن‌به‌ئامانجه‌کاتنان‌بگه‌یه‌نی، ئوخزنی‌پیرۆزی‌سه‌ره‌رزیتان‌له‌دل‌وه‌رینی، پاشان‌به‌ئاگاداری‌راده‌گا، که:

له‌به‌رئه‌وه‌ی‌زۆر‌ده‌می‌که‌به‌شینه‌وه‌ی‌شنه‌بای‌بۆنخوشی‌به‌کیستی و یه‌ک‌گرتوویی‌دوولا‌یه‌نه، له‌گولزاری‌ده‌رباری‌ئه‌م‌دوو‌ده‌وله‌ته‌به‌شکۆ و به‌ده‌سه‌لاته، سووره‌گولی‌یاد و راویژکاری و هاموشۆکردن‌پشکووتوو و سروه‌ی‌حه‌ز و ده‌سه‌لاتی‌گه‌وره‌پیاوانی‌هه‌ردوو‌ده‌وله‌ت، له‌سه‌ر‌هیمای‌ته‌بایی، به‌مه‌به‌ستی‌په‌وه‌ندی‌بنی‌کۆتایی، پاریزگاری و چاودیری‌به‌جی، له‌یه‌که‌تر‌هه‌لی‌کردوو، گولزاری‌ده‌سه‌لاتداری‌هه‌ردوولا، له‌گول و شکۆفه‌ی‌برایه‌تی و نیوان‌خۆشیی‌به‌دی‌کردوو. به‌ناسکترین و شیرینترین‌شیوه‌رازاوته‌وه. به‌سه‌ر‌په‌نجه‌ی‌هاوکاری و برایه‌تی؛ تۆزی‌رق و کینه، له‌ئاوینه‌ی‌پاکی‌بیرۆزی‌هه‌تاوی‌رووناکی‌ئاسمان‌سرداوه‌ته‌وه. هاوکات‌له‌گه‌ل‌ئه‌وه‌ی‌که: به‌ریز و هیژا، بلند‌جیگا، ئه‌وره‌حمان‌پاشا، که‌سه‌ری‌چی‌له‌هیتلی‌فرمانی‌ئیوه‌کردوو و ده‌سته و داوینی‌پیاوماقوولانی‌به‌هیمه‌تی‌ده‌وله‌تی‌ئیمه‌بووه و له‌ده‌رگای‌پرشکۆ و به‌زه‌بی‌ئه‌م‌ولا‌ته‌ش،

خوازیاری‌به‌هاناوه‌چوون و پشتیوانیی‌له‌ماف و داواکانی‌کردوو، بۆیه‌کاربه‌ده‌ستانی‌به‌رزی‌ئیمه‌ش، له‌به‌ر‌په‌یوستی‌چاودیری‌کردن و به‌له‌به‌رچاوغرتنی‌په‌شینه‌ی‌ئه‌مه‌کداری‌ئه‌و‌جه‌نابه و به‌ته‌نگه‌وه‌هاتنی‌مه‌رجه‌کانی‌دۆستایه‌تی و گیانی‌دلنه‌وایی‌کردنی‌په‌زه‌بیمان و له‌به‌جیه‌تینانی‌ویست و داواکانی‌ئه‌و‌به‌ریزه، به‌جۆرتیک‌که‌په‌چه‌وانه‌ی‌به‌رزه‌وه‌ندی‌کاروبار و یاساکانی‌ئه‌و‌په‌ته‌خته‌نه‌بیت.

به‌په‌ی‌خه‌رخوازی‌پاشایانه و ناویری‌بنی‌لا‌یه‌نه، بریاریک‌بۆ‌ویست و داواکانی‌ناوبراو‌دراوه و دامه‌زراندنه‌وه‌یمان‌به‌هه‌لوپه‌ستی‌به‌جی و خه‌رخوازانه‌ی‌ئه‌و‌باره‌گایه‌ئه‌سپاردوو.

بۆیه‌پایه‌به‌رز و بلند‌جیگا، بویر و به‌خته‌وه‌ر‌په‌ناگا، شکۆ و به‌ره‌لست‌ریگا، پروا‌تۆکمه و ده‌سه‌لات‌به‌ناگا، نزیک‌ی‌ده‌ربار و باره‌گا، میرزا‌سادی (وه‌قائیع‌نیگاری‌سه‌رکار)‌ی‌پایه‌به‌رزمان‌بۆ‌دیداری‌ئه‌و‌جه‌نابه‌راسپاردوو، که‌فرمانگه‌لیکی‌به‌رز و په‌سپیری‌له‌لایه‌ن‌کۆری‌پرشنگداردا‌به‌ناوبراو‌فرمووه، تا‌له‌کاتی‌دیداردا‌به‌دریژی‌به‌وه‌جه‌نابه‌به‌ئاگاداری‌رابگه‌یه‌نی.

مه‌رج و ری و شوینی‌راستگویی و دۆستایه‌تیش‌وا‌په‌یوست‌ده‌کات و هه‌نگاو‌هه‌لگرتن و سه‌لماندنیش‌له‌وه‌دایه، که‌وته‌کانی‌ئه‌و‌فرمان‌په‌یکراوه‌ی‌سولتان، به‌گوپه‌چکه‌ی‌پروا‌په‌یه‌تینان و ده‌سه‌لاتی‌بیستنه‌وه، گوپی‌بۆ‌شل‌بکری و خۆنه‌بان‌نه‌کری، تا‌بیته‌مایه‌ی‌بریاردان. به‌رده‌وامیش‌په‌یوسته‌په‌وه‌ندی و نامه‌گۆرینه‌وه‌ی‌بنی‌برانه‌وه، له‌په‌ناو‌ریککه‌وتنی‌پتر و یه‌کیتی‌زیاتر و هه‌مدیسان‌راگه‌یانندی‌دۆخی‌کاروبار و کیشه‌گرنه‌کانی‌سه‌ر‌ری، به‌یه‌که‌تر‌پته‌و‌کردنی‌بناغه‌ی‌کۆشکی‌دۆستایه‌تیمان‌دریژه‌په‌به‌ین و بیکه‌ینه‌هه‌وتنی‌له‌یه‌که‌تر و نزیکبوونه‌وه و به‌ره‌پیدانی، بۆ‌خۆشیی و خۆشه‌ویستی‌نیوانان. رۆژانی‌جوامیری‌هه‌میشه‌به‌رده‌وام‌بیت (۲۵).

به‌لام‌علی‌پاشای‌والی‌به‌غداد‌گوپی‌به‌نامه و تکای‌ففتح‌علی‌شای‌قاجار‌نه‌دا و سه‌رله‌نوی‌سلیمان‌به‌گی‌فه‌خری، بۆ‌دووباره‌کردنه‌وه‌ی‌داواکانی‌بۆ‌ده‌رباری‌ففتح‌علی‌شا‌بۆ‌تاران‌نارده‌وه.

۲۵- ئه‌رشیفی‌سه‌رۆک‌وه‌زیرانی‌ئه‌سته‌مبۆل- خه‌تی‌هومايون. ژماره: ۴۶.

۲۴- ژماره‌ی‌زنجیره‌ی‌به‌لگه‌نامه‌کانی‌سه‌رچاوه‌ی‌ناوبراوه.

له کاتیکدا سلیمان به گی فه خری، له گه ل کار به دهستانی ئیرانیدا خه ریکی و تووژیوو، نه وره حمان پاشا له سهر بانگه یشتنی فه تح عه لی شا، گه یشته تاران و ریزیکی زوری لی نا و بریاریشی دا به حاکمی بابانی دابنیتته وه. بۆ نه مه ش فرمانی به محمه مد عه لی میرزا کرد، تا نه وره حمان پاشا بۆ سلیمانی بگه رینیتته وه و له سهر جیگه و ریگه ی خوی جیگی بکاته وه... هه ر له سهر بریاری **فه تح عه لی** شاش نیگاری نه وره حمان پاشای بابان، له پال نیگاری گه وره پیاوانی نه و سه رده مه دا، له سهر دیواری (کاخی نیگارستان) له تاران کیشراوه.

عه لی پاشا له پال نه وه شدا که گوئی به داواکانی فه تح عه لی شا نه دا، هاوکاتیش خوی بۆ هیرشیککی گه وره، بۆ سهر ئیران ناماده کرد و له به غدا وه به ره و ئیران به ری کوه و «زه هاو» ی کرد به بنکه ی خوی. به رله وه ش له غدا وه به جوولتی، خالید پاشای ناموزای نه وره حمان پاشا و هه ندی له سه رکرده کانی تری خوی ناگادار کردوو، تا هاوکاری بکه ن و نه وانیش به هیتیککی (۳ تا ۴) هه زار که سه وه، که له چه کداره کانی کویه و هه ریر و که رکوک بوون و (سلیمان که هیه) سه رکرده یه تی ده کردن، له قۆلکی تره وه هیرش به ره و مه ربوان بیه ن.

کاتی نه م هه واله به فه تح عه لی شا گه یشت، فرمانی به محمه مد عه لی میرزا کرد: به رگری له سنوره کانی ئیران بکات و نه گه ر هاتنه ناو خاکی ئیرانه وه، ده ربانه ریتی. هاوکاتیش نامه یه کی تری به هه مان ناوه رۆک. به «فه زعه لی خان» ی راسپێردراوی خۆیدا بۆلای عه لی پاشای والی به غداد نارده وه؛ که نه مه ده که یه تی:

به لگه نامه ی ژماره: ۲۵

بابه ت: یاخیبونی نه وره حمان پاشا (ی بابان)

میژوو: ۱۲۲۱ کۆچی، ۱۸۰۶ز

سه رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به رگی یه که م. لاپه ره: ۵۵

نامه ی فه تح عه لی شای قاجار

بۆ عه لی پاشای والی به غداد

جه نابیی خاوه ن وه زاره ت، شکۆمه ند و چاره نووس به شه وکه ت، هاوده می بێندایی و بالا ده ولته ت، گه وره مه زن و تان و پۆ مه رد، وه زیری بیرورا بیه گه رد. بناغه ی روون و په راویز خاوین و دادوه ر، هیتا: عه لی پاشا،

والی دارولسه لامی به غدا. دهستی به زه یی و دلۆقانیی یه زدانی مه زن، یاریده ده ر و پشتیوانیان بیت، دوا یی راده گه یه نیت، که:

چونکه پایه به رز و هیتا جیگا. بویر و به خته وه ر په ناگا، شکۆمه ند و به ره ه لست ریگا، پروا تۆکمه و ده سه لات به ناگا، نه وره حمان پاشا، حاکمی «قه لچوالان»، به هوی هه ندی کاره سات و رووداوی ته نگه وه، له لایه ن ده روازه ی پرشکۆوه، ترس هه لیگرتوه و به وه پری هه راسانییه وه به رتیه بووه و هانای بۆ داوینی به رینی ده سه لاتداری مه زن و فه له ک وینه هیتاوه و دهستی به ده ستگره ی هه ولی خیر و جوامیری خاتری مه زن و پر به زه یی به زه یی ئیمه وه گرتوه؛ تا به ده نگه یه وه به چین و به هانایه وه بیین. مه به ستی پر به زه یی و هه ستی ئیمه ش نه وه بوو، که بریاریک له نیوان نه و باره گایه و به رتی: نه وره حمان پاشادا بدریت، تا ببیته مایه ی بنه برکردنی دوودلی و گومان و لبردنی سل و ترسی هه راسانیی و گازه ی نه و به رتی: بۆنه وه ی بین سی و دوو، هه ر به شتیه ی رابردوو، ریره ی ریگه ی ئیتاعه ت و پیرو ی ده رگای به شه وکه ت و نه مر و نه هیه کانی بیت.

له دوا ی نه وه ی که سوارچاکانی چالاکی ولات پاریزی ده ربار، نه وانیه له گه ل سه ربازانی بی نه ژمار و هاوریانی هیتای پاشایی، به مه به ستی ریکوییک کردنی کاروباری ویلایه تی گورجستان و هه لکرده وه ی هه ودای ئالۆزی بارودۆخی نه و ناوچه یه، راپه ربون و وه ک هه لۆی سه رکه وتوو ئاسا، به نیازی دوژمنایه تی و ولات به رین کردن، به په له راپه ربون و بالی هیرش و ری پیتوانی به بی بواردنیان کردۆته وه... یان ره نگه نیازی ناوبراو شاراوه بیت. به لام له به رته وه ی ئیمه و گومان ده که یه که نه و ده رباره له حاند سه ربزیوی ناوبرادا که وتبیته شوین پیه له گرتن و پشکنینه وه ی کاژیر و باژیران و تۆله سه ندنه وه له و رتیه وه هیتا و بی بواره. له کاتیکدا له سایه ی یه کیتی نه م دوو ده ولته مه زنه وه، ته نیا ناوچه کانی ژیر ده سه لاتیه نه م ده رباره، مافی ده سه لاتداریتی نه و به رتیان پیتوه یه.

به م بۆنه یه وه، به رتی و به توانا، پایه به رز و زانا، نه مه کدار و ده سه لات له ده ست: فه زعه لی خان، غولامی تاییه ت و خۆشه ویستمان بۆ نه و ده روازه بالایه و لای نه و ده سگا هیتا به نارده وه و هه ندی نامه شمان به قه له می خۆشه ویستی و سۆزمان پی ته سپاردوه؛ که به رتی و بالا (نه وره حمان پاشا) هانای بۆ به ر ده روازه ی پر به زه یی ئیمه هیتاوه و دهستی یارمه تی بۆ

بنه برکردنی که ندو کۆسپ و تهنگوچه له مه کانی بۆ ئەم دەرباره عه دالهت
 ئامبزه راکيشاوه. ئەو مه به سته ش شايانی باسه و گرنگايه تيبه که تايهت
 به خۆی هه هیه؛ که راوانان و کيشه و تيبه له چوون له گه له هبژای ناوبراودا،
 ده بيهته هه ويني مال شينواندن و پشتیوی له و سهر سنووراندا، که ئەوانه ش
 له ناوچه کانی ژير ده سه لانی سولتانیی له ئەژماردیت، به و پتيه ده بی
 چاوبرينه مافی ناوبراو و ناوچه گه لی ئامازه پیتکراو و دیارکردنی هیتز و
 سوپا، بۆ ئەو که وشه ن و سهر سنوورانه دوا بی بیت. له ده ستیوه ردان و خۆ
 تيبه له قورتانندی کاروباری ئەو به رتزه ش، ده ست بیار تیزریت. له که لی
 شه يتان وهرنه خوارێ و له گه لیدا له که لله ره قبی و لاساری بیار تیزن، تا
 دوا ی ئەوه ی سوارچاکانی چالاکی ولات، به مزگینیی پیروزی سهر که وتنه وه،
 له و سه فه ره گه رانه وه و جیتگیر بوونه وه؛ بیاری تیک سه بهاره ت به
 دامه زرانده وه و ریکوپیتک کردنه وه ی بارودۆخی به رتیزی ناوبراو
 (ئه و ره حمان پاشا) ده فه رموین.

ده بی هه ره وک رابردو، له وه پیری برابیه تی و نیوان خۆشیدا، به نامه
 له به کتر نووسین و راو پرسیان، ده روازه کانی دۆستایه تیمان له گاله دران
 بیار تیزین و به قه له می ریک که وتن و به کیتی، له دۆخی کاروباری به کتر
 ناگادارین؛ که به یارمه تی خوا، پیک دین و به ئامانجه کائمان ده گه یان.
 ئاواته خوا زین رۆژانی داهاتوی وه زاره ت و شه وکه تتان هه ره ده وام بییت،
 به پشتیوانی خوا^(۲۶).

بابیعالیش ئەم خۆ ئاماده کردنه ی عه لی پاشای پێ باش نه بوو. چونکه (فرمانی
 پیدابوو ریزی په یماننامه کۆنه کان بگری و هبچ له شکر کیشیی و هبیرشیک بۆ سه ر ئیران
 نه کات. به لام کاتێ ئەم فرمانه گه یشته، له شکره که ی والی سنووری به زانده بوو.

کاتێ هبزه کانی (سلیمان که هیه) و خالید پاشا به کیان گرته وه به ماندوویی و دوا ی
 پرینی ریکه یه که ی شاخاوی و دژوار، گه یشته بوونه (زرتبار)، ئەو ره حمان پاشا هه لی
 قۆسته وه ده رفه تی هه سانه وه ی نه دان و هبیرشیک کتوپری کردنه سه ر و له وه هه ل
 قۆسته وه ییدا (زیاتر له هه زار که سی لی کوشتن. زۆریشیان گیران؛ له وانه: سلیمان
 که هیه. خالید پاشاش به زه حمه ت ده رباز بوو. ئەمه سه رکه وتنیکی گه وره بوو بۆ ئەو ره حمان

پاشا) (جیمادی دووه می ۱۲۲۱ کۆچی، ۱۸۰۶ ز).^(۲۷) له م شه ره دا سه لیم به گی برای
 ئەو ره حمان پاشا کۆژراوه، که له فرمانده نازاکانی ئەو ره حمان پاشا بووه.

«کلۆدیوس جیمس ریچ»، که (۱۴ سال) دوا ی تیبه ریوونی ئەم رووداوه، به نزیک
 شوینی ئەم شه ره دا، له سلیمانیه وه به ره و مه ربوان- سنه تیبه ریوه؛ له بیره وه ری رۆژی
 (۲۱) ی ئابی ۱۸۲۰-ز، دا، که له زه رباچه ی زرتبار وه به ره و مه ربوان ده چی، ئاوا
 ده نووسی: «... به ره به یانی ئەمه رۆ... له سه عات هه وت و نیودا گه یشته نه (گۆتزه کۆتیه)،
 که به مانای گۆتزی په ککه وتوو دیت، بریتیی به له گوندیکی بچووک له شیویکی ته نگدا،
 ئەو دۆله ی پیایدا تیبه رین، شه ره که ی تیدا کرابوو. ئەگه ر بشی وای ناو بنیین: ئەو
 شه ره ی که پاشای به غداد هبیرشیک کۆتانه ی تیدا هبنایه سه ر ئیران و ئەو ره حمان پاشای
 سه رکرده ی کورد، له ماوه ی (۱۰) ده قیقه دا سلیمان پاشای که هیه ی ئەو کاته ی به غداد و
 زۆریه ی سوپاکه ی تیدا به دیل گرت»^(۲۸). که چی سه ر ئەوه یه: هه م مه مه ده عه لی میرزا و
 هه میش ئەمانو للاحانی ئه رده لان، ئەم سه رکه وتنه به سه رکه وتنی خۆیان ده زانن!

ئەم شه ره دیسانه وه کيشه و تهنگوچه له مه ی دیپلۆماسی له پتیه ندیبه کانی نیوان
 هه ردوو ده و له تی قاجاری و عوسمانیدا دروست کردوو. چونکه (له کاتیکدا رویدا، که
 فه رنه سا ده یوست ها و په یمان تیبیه کی دوو قۆلی له نیوان عه جه م و رۆمدا ریک بخت.

ناپلیۆن بۆ ئەو مه به سته، ده سته یه کی نوینه رایه تی تیکه لای له گه وره ئەفسه ران و
 شاه زایان، به سه ره رۆکایه تی ژهنه رال گاردان بۆ ئیران ناردبوو)^(۲۹). له ئاکامی ئەم شه ره دا
 سه ره رۆک وه زیران (سه درێ ئەعه زم) ی ئیرانی: میرزا شه فیع، نامه یه کی گله بی ئامبزی بۆ
 سه ره رۆک وه زیرانی عوسمانی ناردوو. له نامه که ییدا باسی ئەوه ده کات که هه لسه وکه وتی
 ناله باری عه لی پاشای والی به غداد، بۆته هۆی ئەوه ی ئەو ره حمان پاشا و ئیله کانی
 عه ره ب لپی بیزار بن و په نا بۆ ئیران به یتن... ئەمه ش ده قی ئەو نامه یه یه:

به لگه نامه ی ژماره: ۲۶

باهت: یاخبیوونی ئەو ره حمان پاشا و کيشه گه لی سنوور

میژوو: ۱۲۲۱ کۆچی، ۱۸۰۶ ز

سه رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایرانی (قاجاریه)

به رگی یه که م. لاپه ره: ۵۷

۲۷- میرایه تی بابان له .. ل ۱۱۹ .

۲۸- گه شی ریچ بۆ کورستان- ل ۲۰۲ .

۲۹- میرایه تی بابان له .. ل ۱۲۰ .

۲۶- ئه رشیفی سه ره رۆک وه زیرانی ئەسته مپۆل- خه تی هوما یۆن- ژماره: ۷۰ .

نامه‌ی سهرۆك وه‌زیران: میرزا محەمەد شەفیع بۆ سهرۆك وه‌زیرانی عوسمانی: ئیبراهیم پاشا

...پیشتر لەم بارەییەوه زەمینیەك هەبوو، دووبارە بۆ ئەو جەنابی
وه‌زارەت ئاوه‌دانه دەسەلمێنرێتەوه، كە پێویستە خۆشەویستی هەردوو
دەولەتی مەزن، پتەوتر بکری و باخی یەکیەتی هەردوو دەسەلاتی هێژا،
گولجاری و لەپەستا و ناوبەناویش یەكتر بەیاد بهێنێنەوه، لەسەر ئەم
شانەیی پێویستیان بەبیرخستنەوه هەیه... وەك ئەم مەبەستە، كە دووبارە
بۆتەوه؛ بەوهی كە: بێژا، بالا جیگا، عەلی پاشا، هەر لەسەرەتای
هاتنە سەرکارییەوه بەیەكجاری ئاكارای وه‌زیرانی پیشینەیی خۆی بەلاوه
ناوه و رێبازی خراپەیی بەرامبەر هاوولاتیان و هەرتەمگەلی خۆیان
پەیمانگەلی سنوور نشینانی مەملەكەتی ئێرانی گرتۆتە بەر... سالی پاریش
بەهۆی هەمان بەدرەفتارییەوه پایە بێژا: ئەورەحمان پاشای بابان و
دەستەكەیی و چەندان كۆمەڵی تریش لە خێل و هۆزی عەرەب، ئەوه‌نده
بیزاركران و بەدكارییان بەرێوەیەك لەگەڵدا كرا، دلێان دەرھات و ناچار لە
نیشتمانی خۆیان پەرتەوازه بوون و هەریەكەیان بەرەو لایەك سەری خۆی
هەلگرت و رووهو سنوورەكانی ئێران كۆچیان كرد و دەستەودامینی
پارتیزەرانی دەولەتی توند داریژراو بوون... (...). كە تا ئێستاش
كرێشگەیی ناوچەوان و ماچگەیی لیوانە و دەرەتانی خەلكی لێقەوماو و
بەهاناهو چووی تەنگانەیه. بۆیە پارتیزەرانی دەولەتی سەقامگرتوو،
بەگیانی پابەندیی بەپەیمانگەلی پیشین و هیشتنەوهی سنوورە كۆنەكان و
دووبارە نەبوونەوهی كارەساتەوه، كەوتنە نامۆزگاری كردنی ناوبراو و
خەلك ناردنە لای و راسپێردراو كردنە سەری، بەمەبەستی وریا و
بیدار كردنەوهی لەخۆ گێل كردنی ئەمجۆرە كارانەیی پێچەوانە و مەترسییە
بۆ باری یەکیەتی و دلی هۆزگەلی بابان و ئەوانی تریش بدارتەوه و
بیانگێرێتەوه و ئەمانەشمان بەگوێرەیی ئایەتی: (لَعَلَّهٗ يَتَذَكَّرْ اَوْ
يَخْشَى) (٣٠) پێ فەرموو... بەلام ناوبراو لە سۆنگەیی نەشارەزایی و
بەدبینی لە تێكەڵ و پێكەڵ كردندا و بەبیری پێ لێ هەلبێرینی زۆر، كە
نەك لە ژیری و لێزانینەوه، سواری ئەسپی دەبنەگیی بووه و نەلەترسی

ئاكامی ئیستا و ئایندەیی ئەم كارانەیی لەبەرئەگرتی... لەبەرئەوه هەرچی پەند
و نامۆزگاریان بۆ چاكردنی نیازی بەدی هەبوو، بێ هوودەبوو لە پشتگۆی
خستنی چارەسەرشدا، كە پشت بەپەند و بەرژەندنەیی هەردوو دەولەتی
لەبن نەهاتوو بێستنی، لاساری و سەرچلایی نواند... لەم رۆژانەشدا
كۆمەڵێكی بێ ئەژماری لە هۆردووی عێراقی عەرەب و وه‌هابییەكانی
بەغدادی خێر كۆتەوه و عەراده توپ و گولە تۆپی داوونەتی و لە رووی لە
خۆیاییبوونەوه روویان كۆتەوه جیگەیهك بە ناوی (كرند)، كەسەر بە
(كرماشان) ه و لە قۆڵێكی تریشەوه دوو قۆناغی لە سنووری رۆم
تێپەرانندوو و پایەبەرزان: سلیمان كەهیه-كەیی لای خۆی و خالید پاشای
بابان و كۆمەڵێكی تری لە ناسراوان خێر كۆتەوه و لەدوو قۆڵەوه ناردۆتە
بەری سلیمانی و شارەزور و هاتوونەتە خاکی كوردستانەوه و پێی
بەرھەلستیان لێ راکیشاوه و داویانەتە باری دەستدێژی... كە ئەمەش
هاوكات بووه لەگەڵ ئەوهی شازادە: محەمەد عەلی میرزا، بەفرمانی
شاهەنشای مەزن بۆ رێكخستنەوهی كاروباری لوپستان و خوزستان، لە
شاری (هەمەدان) بێت؛ كە نیوەرێپانی نێوان لوپستان و كرماشانە و كاتی
هەوایی ئەم دەستدێژییە بەرگۆی كەوت، شازادەیی كامەران، ناچار
ئەمیانی بەگرتوو لەپیشتر و پێویستتر زانی و بریاری یەكجاری دا، كە
بە لەشكری رێكخراو و سەرکەوتوو بوو، سەردانی خوزستانی بەلاوه بخت
و بەسنگی كراوهوه جەلەوی پیشسەرکەیی بەرگری وەرسوو پێتی و لە
هەمەدانەوه بەرەو كرماشان بچێ و كۆمەڵێكی زۆری سەرانی لەشكری
كێبەزین و پیاوگەلی قارەمان، كە هونەری پالەوانییتیان هەبوو، رووهو
كەللەرەقیی خالید پاشا و كەهیه-ی رەوانەیی كوردستان كرد، پاشان
سوپای هەمیشە سەرکەوتوو، بەپەندی: (فقاتلوا التي تبغی حتی تغی الی
امر الله) (٣١). كاری دەست پێكرد و شەر لە هەردوو قۆڵەوه قەوما.
وه‌زیری ناوبراو لەبەر هەلەستی سەردارانی شازادەیی ئازاددا هەلەهات و
كۆمەڵێكی زۆریشی لێ كۆژراو بەدیل گێرا... كەهیه و خالید پاشاش لەبەر
زەبری قارەماناندا لە سنووری كوردستان رایانكرد و كۆمەڵێكی زۆری
تریش كەوتنە بەرشمشیر و دەستەیه‌كی تریشیان دەستگیركران... دوای
ئەوهی سەرانی دەولەتی زەریا و زەوی، ئەم هەوالەیان بیست، حوكمی

نشره‌فی شازاده‌ی مه‌زن دهرچوو، که گیراوانی سواره و پیاده، کوت و پیوه‌ندی ته‌ساره‌تیا لئ بکرته‌وه و هه‌رچیشیان له ولاخ و چه‌ک پی گیراوه هه‌موویانیا پیبه‌خشرته‌وه... ته‌وسا فرمان به‌له‌شکری سه‌رکه‌وتوو درا، که جلّه‌وی بالا ده‌ستی له سنوور و ناوچه‌کانی رۆم و هریگین و لهو ده‌وربه‌ری سنووران، هه‌نگاوێک له سنووری پیشین نه‌چنه پیشه‌وه و به‌پیتوانی که‌لله‌رقیبی ته‌وان، ده‌ست نه‌دنه‌ تالان و برۆ له به‌رامبه‌ر ته‌وه‌شدا که ناوبراو پیتی له به‌ره‌ی خۆی زیاتر راکیشابوو و هه‌ر ته‌ویش ده‌ست پیشکهری شه‌ر بوو، که له ته‌نجامی سستی بیر و بۆچوونیدا ببوو، هه‌ر به‌و ته‌ندازه‌یه‌ش ته‌وه‌نده گۆی راکیشانی به‌سه.

له‌مه‌شدا چونکه هه‌ر مه‌به‌ستی ته‌وه بووه که هه‌واله‌کان و کاروباره‌کان به‌ئاوه‌ژووی رووداوه‌کانه‌وه، له به‌غداداوه بو‌ئه و جه‌نا به‌بنووسی... بۆیه ناوبراو له‌م ده‌ست پیشکهریه‌دا به‌هه‌له‌ چوو بوو، که له نیاوان دوو ده‌وله‌تی پایه‌داردا په‌یمانامه هه‌یه، یا ن نییه. بۆیه به‌بنووسینی ته‌م نامه پر له خۆشه‌ویستییه، حه‌قیقه‌ت له‌به‌رچاو گیراوه و قه‌له‌می دۆستایه‌تی فرمانی پیکراوه، تا ته‌و برا دلنه‌رم و راست ویسته؛ که هه‌میشه سه‌لمینه‌ری بیرو بۆچوونی ورد و لیکدانه‌وه‌ی قوول و ته‌واو و ته‌وپه‌ری بنه‌وشیه؛ هه‌لسوکه‌وت و ئاکاری وه‌زیرانی سه‌رسنوور نشینانی دیاری بکات و هه‌ره‌شه و پاوانیا بکات له به‌دکاری و پارێزهرانی دوورین و ته‌دیانی ده‌ست پاک ده‌ستیشان بکرتن، بۆ ته‌وه‌ی کوژاندنه‌وه‌ی ئازاوه و ناره‌زایی کوشنده و کاروبار و که‌م و کورپی به‌و که‌سانه نه‌سه‌پین، که سه‌ریان له کار دهرناچی و به‌لیکدانه‌وه‌ی پیچه‌وانه و ئاکاری ناله‌بارانه‌وه نه‌بنه مایه‌ی خوتن رشتن و ئابروو بردنی خه‌لکه‌وه... له‌به‌رته‌وه ته‌گه‌ر له رووی دۆستایه‌تییه‌وه شه‌ره‌زایه‌ک بۆ شوین جه‌رگه‌ی شه‌ره‌که بنین بۆ وردبوونه‌وه له چۆنیته‌ی و شوینی شه‌ره‌که، ته‌وسا ده‌زانی ته‌رم و لاشه‌ی کوژراوه‌کان له خاکی کام مه‌مله‌که‌تدا که‌وتوون و کامه له‌شکری ته‌م دوو سوپایه، هه‌نگاوی که‌لله‌رقانه‌ی هه‌له‌پیناوه و پیتی ناوه‌ته سنووری ته‌ویتروه!... له‌به‌رته‌وه به‌نیازی راگه‌یانندی هه‌ندی راسپارده‌ی دۆستانه، هه‌یژا و پایه بالا و دۆستایه‌تی پارێز: (میهره‌لی به‌گ) مان ره‌وانه‌ی لای ته‌و برا بئ وینه‌یه کرد. ئاوات ده‌خوازین ده‌رفه‌ته‌ی دیداری پی بدری و زیاتریش وه‌لامی ژیرانه و شیرینی بدریته‌وه و ده‌بێ لافاوی ئاوه‌رشینتان،

خانووی گومان به‌ژیره‌وه بکات و گۆی له‌باری راستیی بگیری و به‌گه‌راندنه‌وه‌ی هاوینه‌هه‌واری خۆشه‌ویستان، بکه‌وتنه به‌ر بای شیداری به‌هاری... باقی الخاتمه بالخیر و العافیة بالعافیة^(۳۲).

له ئاکامی ته‌م شه‌رده‌ا والی به‌ره‌وه به‌غداد کشایه‌وه و ناچار بوو ته‌وره‌حمان پاشای بابان به‌فرمانه‌وه‌ی بابان دابننه‌وه. دیسان ناچاریش بوو به‌هاوئاوه‌نگی له‌گه‌ل «یوسف زبا» ته‌رزه‌رۆم، دوو پیواماقوول بۆ شفاعه‌ت و تکای ئازادکردنی (سلیمان که‌هیه)، بۆلای کاربه‌ده‌ستانی ئیران و فه‌تحه‌لی شای قاجار بنیوی.

به‌م بۆنه‌یه‌وه **فه‌تحه‌لی شا** ش سلیمان که‌هیه‌ی ئازاد کرد و له‌گه‌ل میرزا سادق خانی وه‌قائیع نیگاردا بۆ به‌غدادی ناردوه.

سالێ ۱۸۰۷ز، عه‌لی پاشای وه‌زیری به‌غداد به‌خه‌نجه‌ر کوژرا و له‌جیتی ته‌و: سلیمان که‌هیه، به‌شیه‌یه‌کی کاتی دانرا. له ته‌سته‌مبۆلیشه‌وه یوسف زبای ته‌رزه‌رۆم «سه‌رۆک وه‌زیرانی پیشوو» دیاریکرا، تا ببیته والی به‌غداد. یوسف زبای که‌پله و پایه و که‌سایه‌تی ته‌وره‌حمان پاشای ناسیوه؛ پیش ته‌وه‌ی خۆی بگاته به‌غداد، خه‌لعه‌ت و بیورلدی بۆ ته‌وره‌حمان پاشا ناردوه... له‌وه ده‌چی ته‌وره‌حمان پاشا له‌و سه‌روه‌نده‌دا دۆستایه‌تی پته‌وی له‌گه‌ل محمه‌د عه‌لی میرزا و فه‌تحه‌لی شای ئیراندا دامه‌زراندی و به‌یه‌کجاری هیوا به‌ده‌وله‌تی عوسمانی نه‌مابێ و پشتی تیکردن؛ بۆیه بیورلدی و خه‌لعه‌ته‌که‌ی ده‌وله‌تی عوسمانی قبوول نه‌کردوه و راسته‌وخۆ له‌گه‌ل نامه‌یه‌کدا بۆ شازاده محمه‌د عه‌لی میرزای بۆ کرمانشان ناردوه، که ته‌مه ته‌و نامه‌یه‌ی ته‌وره‌حمان پاشایه:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۹۴

بابه‌ت: یه‌کگرتنی ته‌وره‌حمان پاشا و محمه‌د عه‌لی میرزا
میژوو:

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی یه‌که‌م. لاپه‌ره: ۲۱۰

نامه‌ی ته‌وره‌حمان پاشای بابان

بۆ: محمه‌د عه‌لی میرزا

به‌گۆته‌ی ته‌وه‌ی که شاهه‌نشا، سیه‌ری خوایه، بچوکی هه‌موولایه‌ک، به‌ناردنی خاوه‌ن هه‌یژا، پایه بالا: «باقر به‌گ» مان بۆ یارمه‌تیدانی خاوه‌ن

۳۲- ته‌رشیفی سه‌رۆک وه‌زیرانی ته‌سته‌مبۆل- خه‌تی هوماپۆن- ژماره: ۳/ ۴- ۹۶۷۰.

شکوئه مر فەرمووه و خۆمیش پیتستر عه رزم کردوو، که به پیتی فرمانی شاهه نشاهی، له هه رشوین و لایه که وه، نه گهر دوژمنیک بۆ سه رکار سه ره له بدات، ده بی دوژمنی نه و دوژمنه بم. ئیستاش به و هۆیه وه که له لایه نه ده و له تی بالاوه، والی به عداد گۆردراوه و له ناوه راستی مانگی ره مه زاندا به ره و به عداد که وتۆته ریخ؛ والی نه رزه رۆم به پیا و ماقوولتیکی خۆیدا «بیورلدی و کورکی»^(۳۳) بۆ نه م که مینه یه نار دووه و گه یشتوو و له به نه وهش له رووی راستگۆیییه وه پتیوستی ده کرد مه به سه که به ناگاداریتان بگات، که نه م که مینه یه فرمان و فەرمووده ی شاه ی، له به هانا گه یشتن و یارمه تیدان و هاوکاریکردنی خاوه ن شکۆدا، له سه ره به لینی خۆم، هه روا نه گۆر و شیلگیره و به هیچ جۆرتیک هیچ بایه ختیک به خه له عهت و بیورلدی باسکراو نه دراوه و هیچ ریتزیک نیردراوه که ش نه گیراوه. بۆیه بۆ نه وهش کار به ده ستانی حکومه تی شاهه نشاهی، چاویان به بیورلدی بکه ویت، بیورلدی له ئیلچی و هه گیراوه بۆ دار و لسه لته نه ی تاران نیردراوه و تا هاتنه وه ی و ه لām، ئیلچی لیره گل دراوه ته وه. بۆ نه وهش که پیاوانی خاوه ن شکۆ، له چۆنیستی مه به سه که ناگادارین و کاروباره کانی زیاتر سه ره نجیان رابکیشن، پیاویکی خۆم به راسپێردراوی له ته که پایه به رز و هیترا: باقر به گدا به ری کردوو. هه له بهت پیتشم راگه یاندوون که هه ره لیره وه تا به عداد، به هیچ جۆرتیک له و باره یه وه نه دوین و کاری باسکراو، به شاراوه بی به یلته وه و نه م بچوو که ش به و په ری خۆشه و یستی و باوه ری پته وه وه له پیناوی به رزه وه ندی و له رتی فرمانی شاهه نشادا، بۆ یارمه تیدان و پشتیوانی پیاوانی خاوه ن شکۆ، به ویستی خوا ده سه ته و خه نجه ره وه ستاوه.

له وه زیاتر درتیه به بی نه ده بیی ناده م و خۆتان خاوه ن فرمانن^(۳۴).

مۆر: کام دل حاصل بیت: نه وره حمان.

وه که ده ریش ده که وئ نه م دیاری و خه له عهت نارده ی بایعالی، بۆ نه وره حمان پاشای بابان، کاریک ی وای له سه ره هه ست و هه لویتستی نه وره حمان پاشا؛ به رامبه ره ده و له تی عوسمانی نه کرد بیت، تا دۆستایه تی خۆی له گه ل کار به ده ستان و ده رباری بایعالیدا

۳۳- بیورلدی و کورکی: خه لات و دیاری و فرماننامه.

۳۴- نه رشیفی تۆپ قاو سه رای تورکیا. ژماره: E/ ۶۰۵۷.

پته وتر بکات. بۆیه ژه نه رال «گاردان» ی سه رۆکی ده سه ته ی نوینه رایه تی ناپلیون بۆنا پارت، که له و کاته دا له ئیران بووه، له م باره یه وه ئاوی نووسیوه:

«له م دوا یییه دا راستی نه وه هه واله م پتیه گه یشتوو، که خه له عه تی پاشایه تی شاره زووریان به نه وره حمان پاشا به خشیوه و وا ده رده که ویت که ناشتی نیوان سلیمان پاشا (سلیمان که هیه) و نه م سه ره کرده کورده، شتیکی روا له تی بیت»^(۳۵)... به لām سلیمان که هیه ی والی به عداد، به و بۆ نه یه وه که له شه ری زرتیاردا له لایه نه وره حمان پاشاوه به دیل گیرابوو، رقیکی کۆن و شاراوه ی به رامبه ره نه وره حمان پاشا له دلدا هه لگرتبوو، بۆ بیانوویه که ده گه را تۆله ی شه ری زرتیاری لیبکاته وه. هاوکاتیش که له کاتی دیل کردنه که یدا، له لایه نه ئیرانه وه نازاد کرابوو. بۆیه سه ز و مه یلیکی بۆ ئیران هه بوو. هه ره له به ره نه مه ش سه ره تای دۆستایه تییه کی له گه ل فه تح عه لی شای ئیران دامه زراندبوو... شای ئیرانیش که نه م نا کۆکییه ی نیوان نه وره حمان پاشا و سلیمان پاشای ده زانی و هه ره دووکیانیشی به دۆستی خۆی ده زانی؛ ویستوو یه تی ته قه ل لایه که بۆ ناشت کردنه وه یان بدات، به لām وه که ژه نه رال گاردان له نامه یه که یدا بۆ وه زیری ده ره وه ی فه ره نسا له م باره یه وه نووسیوتی: «ته قه ل لاکه ی ئیران بیتوو ده بووه...»^(۳۶).

نه م نا کۆکییه ی نیوان سلیمان پاشا و نه وره حمان پاشا قوولتربوو وه و نه وره حمان پاشاش گوئی به فرمان و داواکانی سلیمان پاشا نه داوه و لیتی بیتاک بوو... تا کار به وه گه یشتوو سلیمان پاشا له شکر بۆ سه ره نه وره حمان پاشا کۆ بکاته وه... له م له شکر کۆ کردنه وه یه شدا پشتی به خالید پاشای نامۆزای نه وره حمان پاشا نه به ست، چونکه خالید پاشای به مایه ی تیکشکانه که ی زرتیار ده زانی. به لکو داوای له محمه د پاشای کوری خالید پاشا و سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشا کرد، تا هاوکاری بکه ن.

که نه وره حمان پاشا هه ستی به م له شکرکیشییه ی والی کرد، خۆی ئاماده کرد و نه م جار هه هه ره له ده ره ندی بازیان دامه زرایه وه^(۳۷).

نه م جار هه هه ره به هۆی نامۆزا و خزه کانی نه وره حمان پاشا و به تاییه تیش «به چاوساگی محمه د به گی کوری خالید پاشا له قۆلی راسته وه و له لای چه بیسه وه سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشا، به شه و له هه ردوو لاه سه ره که وتن... وه زربیش رووبه روو، له ده ره نده وه هیترشیان کرده سه ره سه نگه ره کانی له شکر ی بابان. نه وره حمان

۳۵- سعید نفیسی- تاریخی اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر- انتشارات بنیاد- چاپ ششم- تهران ۱۳۶۶ش- ص ۱۴۷.

۳۶- هه مان سه رچاوه- ص ۱۴۱.

۳۷- میرایه تی بابان له نیوان.. ل ۱۲۲.

ئەورەحمان پاشای بابان
(؟ - ۱۸۱۳)

ئەم وێنەییەم لەم کتێبە فارسییەووە وەرگرتوووە: سرنوشت درگذشت زمان، نووسینی: عبدالحالق اردلان، چاپ اول، تهران ۱۳۵۸ی هەتاوی ۱۹۷۹ز

پاشا بەرگی نەگرت و بەشکاوی کشایەووە. محەمەد بەگی کوری خالید پاشا و سلیمان پاشای کوری ئیبراھیم پاشا، تا - قزڵجە - شوینی کەوتن. (جیمادی یەكەمی ۱۲۲۳ کۆچی، تەمموزی ۱۸۰۸) (۳۸).

دوای ئەوێ ئەورەحمان پاشا بەرەو مەریوان کشایەووە، سلیمان پاشای کوری ئیبراھیم پاشا کرا بەفرمانرەوای سلیمانی... بەلام خالید پاشای نامۆزای ئەورەحمان پاشا، لە داخی ئەوێ کە لە دوای شەری زرتیارەووە، لەلایەن والییەووە پشتگۆی خرابوو، (۵ تا ۶) سەد سواری لە خۆی کۆکردەووە و خۆی گەیاندا ئەورەحمان پاشا لە مەریوان. ئیتر والی بەغداد کە زانی خەریکە کێشەکە گەورە دەبێ و ئیتران گوشاری بو دینی و لیبی دەرفەنجی، بەناچاری فرمانرەوایەتی بابانی بە ئەورەحمان پاشا سپاردەووە، (۱۸۰۸).

بەلام ئەورەحمان پاشا رق و کینە و هیز و هیزش هینانە سەری، لە دلدا دەرنەدەچوو؛ بۆیە کە لە ئەستەمبۆلەووە هەوالی لایردنی سلیمان کەهیە و دانانی والی تازە بیست و بو ئەمەش لەلایەن (حالات محەمەد سەعید)ی سەرۆکی دیوانی هومایۆنییەووە، داوای هاوکاری و یارمەتی لیکرا، خۆی نامادەکرد و زیاتر لە (۱۰) هەزار سوارە و پێدەیی بۆ یارمەتی «حالات» و لایردنی والی، روووە بەغداد برد.

لەم هیزشە هاوبەشەدا، کە بەهاوئاھەنگیی لەگەڵ هیزەکە «حالات»دا کردیانە سەر لەشکری والی، هیز و لەشکرەکە ئەورەحمان پاشا رۆلی سەرەکی لە بەلادا خستنی شەپەکە و دەرپەراندن و راوانانی والیدا گێراووە. چونکە تەنیا لە هیزشی شەویتی هیزەکە ئەورەحمان پاشادا بو سەر لەشکرەکە والی، (۸۰) کەس لە سوارەکانی ئەورەحمان پاشا کوژران و (۱۵۰) کەسیشی لێ بریندار کرا. بەلام لە تاکامدا والی ناچار بوو هەلبێ و رووبکاتە ناو ئیلهکانی عەرەبی خوارووی عێراق. لەو دەرفەتەدا کابرایەکی خێلەکیی عەرەب، هەلی قۆستەووە و والی کوشت و سەرەکە ئەورەحمان پاشا هینایەووە (۱۸۱۰ز)... بە بۆنە ئەم سەرکەوتنەووە، لەو رۆژانەدا ئەورەحمان پاشا یەکەمین دەسەلاتداری بەغداد بو (۳۹). ئەورەحمان پاشا دەرفەتی دەسەلات و مانەوێ خۆی لە بەغداد، بەهەل زانی و تۆلەیی لەو گەورە کاربەدەست و کەسانە کردەووە، کە کاتی خۆی «عوسمان پاشا»ی کاکیان لە بەغداد دەرمانخوارد کردبوو (۴۰).

۳۸- هەمان سەرچاو - ل ۱۲۲.

۳۹- محمد رضا نصیری- اسناد ومکاتبات تاریخی ایران- جلد (۱) ص ۱۱۹ و ۲۱۴؛ عباس العزوي- تاریخ العراق بین احتلالین- انتشارات الشریف الرضی- قم ۱۴۱۰ ه.ق- الجزء السادس- ص ۱۹۵- ۲۰۱؛ عبدالرزاق دنبلی- مآثر سلطانیة- چاپ دوم ۱۳۲۹ ش- ص ۲۴۲-۲۴۳؛ تاریخ وجغرافیای کردستان، موسوم ب: سیر الاکراد- تهران ۱۳۶۶ ش- ص ۱۳۵.

۴۰- مستهفا نەوشیروان - میرایەتی بابان لەنیوان .. ل ۱۲۶.

ئەم داروبارە شپىرزە و لە بەرپەك هەلۆهشاوێ بەغداد و دەسەلاتى ئەو كاتەى ئەورپەحمان پاشا لە بەغداد و كوژرانى سلیتمان كەهیه، كە دۆستىكى ئیران بوو، وای لە هەندێ لە كاربه دەست و سیاسەتمەدار و لایەنگرانى ئیرانى كردوو؛ سەرانی قاجارى لەو هوشیاربەكەنەو و پیتشنياریان بۆ بكن، تا لە لایەكەو: ئەگەر بەچاكی بزانی هەل بقۆزنەو و ئیران هیتزىك بۆ گرتنى ناوچەكە بنیرو و لە لایەكى تریشەو: بىر لە رینگە گرتنى دەسەلاتى زیاترى ئەورپەحمان پاشا بكنەو. بۆیە دوو كاربه دەستى ئیرانى، كە لەو كاتەدا لە بەغداد بوون و كاروبارى عیراقیان هەلسەنگاندوو و هەریەكەیان بەجیاوازی لای خۆیەو، نامەى تايبەتییان بۆ گەورە لێپرسراوانى ئیرانى ناردوو؛ كە یەكەمیان ناوى «محەمەد حسین خان» و ماوێەك لای والى بەغداد، كارگێرى ئیران بوو؛ ئەم نامەىەى بۆ «عەبباس میرزای نایب سەلتەنە» ناردوو:

بەلگەنامەى ژمارە: ۵۲

بابەت: داروبارى عیراق و یاخیبونی ئەورپەحمان پاشا

میژوو: ۱۲۲۵ كۆچى، ۱۸۱۰ز

سەرچاوه: اسناد و مكاتبات تاریخى ایران (قاجاریه)

بەرگی یەكەم - لا پەرە: ۱۱۹

نامەى محەمەد حسین

بۆ عەبباس میرزای نایب سەلتەنە

میری زانا، جیگەى هیوا، پشت و پەنا

ئەركى سەرشانى ئیمەى خزمەتكاران و هاویرى و یاران ئەوێە: هەر خزمەتێك لە لایەن پیاوماقولاتى دەولتەتى بەبێنەوبەرەى پاشا بیبەو بەمان دیارى بكریت، بەو پەرى تەقەللا و تیکۆشانى بى و چان و بەبى مسو لى لادان، بۆ بەرپەرەبردن و جیبەجێکردنى گیان و ژبانی لە پیتناودا بەخت بكن.

لەبەرئەوێەى بەبێ فرمان و ویستى رووگەى دنیا و دنیایان، رۆح بیت بەفیدایان، لەو سەر سنوورە، بۆ خزمەتکردن و بەرپەرەبردنى كاروبارى خاوەن ژین و تاین، نەوابى ئەشرف، دیارىكراوم، دەبى راپۆرتى یەك

بەبەكى ئەو رووداوانەى لەم ناوچەىەدا روو دەدەن و ئەو باس و خواسانەى لەم مەلەبەندەدا، بەئاگادارى ئەمبنداران و دەولتەتى پشكۆ رابگەبەنم و ئەوانیش هەركات پتیبستیان زانى، عەرزى خۆلى موبارەكى بەرپیتى رووگەى عالەمى دەكن.

بەرلەوێەى ئەورپەحمان پاشا ببیتە ماىەى ئەم ناژاو و بەدكاریبە و بزوتنى لە شارەزووورەو، تا قەومانى شەرەكە و چۆنیتى كوژرانى وەزیر، رۆژ بەرۆژ و موو بەموو، عەرزى خاكى بەرپیتى موبارەكى شەهاری كراو.

ئیبستاش بەبیتى فرمان، بۆ سەرنجى گەورەپیاوانى خاوەن شكۆ رادەگەبەنم: ئەو جۆرەى كە بۆمان روون بۆتەو، تیکهەلچوونێك رووى نەداو، جگە لەوێ كە ئیبستاكە سلیتمان پاشای بابان بریندار و دیلە و لەوانەشە ببكوژن. ئەمەش لە ئەنجامى ئەوێەو بوو، كە هەرایەك روویداو خەلكیش لە خۆیانەو روویان لە وەزیر وەرگیترا و لیبى تەكینەو. وەزیری ناوبراوى كە سەیری كردبوو كارەكە ناوایە، لەگەل چەند كەسێك هەلات. لە كەنارى رێژاوى «دیالە» بەدەستى عەرب كوژرا... دواى ئەو فەیزوللا ئاغا كەهیاى خەزەندار و مەسرف-یشى كوشت و مال و سامانىكى زۆریشیان لەوان و لە ئەعیانەكانى بەغداد زەوتكردوو. دەلێن پارەبەكى زۆرى لە محەمەد سەعبە بەگى دەفتەردارىش سەندوو و كوشتووێەتى. بەلام لەوێش دەچى هیتشتا نەكوژرابى، چونكە یەك دوونامەى نووسیبو، كە بەتایبەت ناماژەى بەداگیرکردن و بەتالانبردنى مال و سامانى خەلك و مەهدى خانى كەلهور و حاجى ئیبراهیم خانى تۆكمەچین كردوو و هاوپیتچ لەگەل ئەم نامەىەدا، رەوانەى خزمەتتان كرا. كە سەرنجیان فەرموو، پوختەكە پتان بۆ دەردەكەوێت.

كوشتنى ئەم هەموو خەلكە و بەتالان و برۆ بردنى ئەو هەموو مال و سامانە، هەمووى هەر ئەورپەحمان پاشا دەبكات. رەئیس ئەقەندى-یش وەك میوانىكى نەناس لەوێ دانیشتوو و خۆى لەقەرەى هیچ شتێك ناگەبەنیت. هەرچى ئەورپەحمان پاشا ببكوژى و ببیرى و داىبى و لاىبات، هەر خۆبەتى و هیچ كەسێكى تر دەسەلاتى هیچى نبیە.

هەر چۆنێك بیت، بەبیتى فرمان، بریار وایە ئەم كەمبەنە، بەئاگادارى سەرنجى موبارەك رابگەبەنم: كە من هەر زوو بەگوتى كاربه دەستانى دەولتەتى بەشكۆى سولتانیم راگەیاندبوو، تا ئەگەر بىروراى پیاوان و

نهمینداری ولات، بیته سه رته وهی ولاتی عیراقی عه ره بگرن، ههلی له مه باشته هه لئا که وی. هه ندی وه لامیش وه ک سه ره قه له م، له لایه ن نهمینداری ولاته وه، درانه وه و لیره شه وه هه ندی مزگینی و فرمان، (که ده بوویه به وه زیر و دانیشستوانی به غداد بدرین)، نه گه یه نران، دوا ی نهمه ش دووباره ناگادار کران، که نه گه ر دوو سی هه زار کهس له سوارچاکانی سولتانیی ته یار بکرتین و چهند توغرا و فرمانیکی پیروز ده بکرتین، سه رانسه ری عیراقی عه ره ب، به ناسانی ده که ویته ژیر رکیدی کار به ده ستانی نهم ده ولته مه زنه. نه وه ش هه ر نه کرا... نیستاش که کار که ناوی لیها تووه، باری نابروو چون نهم لایه نه ی هه لگرتووه.

نهمه رحمان پاشا، نه وه ته ی بووه، هه ر شیتوشوور بووه. نه وا نیستاکه ش مه مله که تیکی وه ک عیراقی عه ره بی له ژیر ده سه لاته تدا یه و چندان کلور سامانی ده ست که وتووه. دیاره له ناوه زی داوه و شیت و شبرتر ده بی و هه ندی جوولانه وه ی ناله بارتیری لی ده وه شیتته وه. له ولاته شه وه هه موو روژتیک له گه ل والی کوردستان^(۴۱) و له م لاشه وه له گه ل دانیشستوانی نهم سه ر سنورانه، ناژاوه و پشیبوی دروست ده کات، نا کامیش ناوا نالا وه ته ده ست و یه خه ی پیوا و نهمینداری ده ولته مه زنه که مان و نه وسایتر ته میتکردن و سه رکوتکردن و گتیرانه وه ی، کاریکی نه وه نده سووک و سانا و بی ده ردی سه ری نابی... به لام نیستاکه چاره سه کردنی سووک و ناسانه.

هه رکاتی وینه ی روونی نه و راستییبه، له ناوتینه ی نیلهام نوینی گه وه پیوانی خاقانیدا خوی نواند و رای وردی پیوانی پیزان و ته مای ناسینی ماقولانی لیزانی ده ولته، به به رزه وه ندی و پیویستی زانی؛ هیشتا بارودوخی عیراقی عه ره ب هیور نه بوته وه و هیچ وه زیریکیش له سه ر ده سه لات، سه قامگیر نه کراوه و پشیبوی و کهس به که سیی به ته واوی له و دیاره هه وارگیره و کهس خه تی کهس ناخوتینیته وه. بو وینه: له و سه روبه نده دا له چوار فرسه خی نه جه فی نه شرف (۷۰۰ تا ۸۰۰) که سیکیان له زیاره تکارانی تیروانی هیناوه له نیوان قه سر و خانقین- یشدا (۵۰-۶۰) که سی تریان روو تکرده ته وه و پینج شه ش که سیان لی کوشتوون و له نیوان کازمین و به غداد یشدا کومه لیکیان تالان کردوه و (۶-۷) که سیان له وانیش کوشتووه... پشیبوی و شیبواوییه کی به کجار زور

به سه ر بارودوخی نه ویدا زاله، به قه رای (۱۲) هه زار که سیک، سواره و تفه نگچی ته یار و دیاری بکه ن و دانیشستوانی نهم دوو سی ویلا یه ته ی دراوسی ناگادار بکه ن؛ به پشتیوانی خوا، بکه ونه ده ره راندن و له ناو بردنی نه وره حمان پاشای ماکی چه په لیبی و دزیوی. به ناسانترین شیوه، کار به ره و پیش ده روات... له به رته وه ش مه به ستی کار به ده ستانی نهم دوو ده ولته، یه کیتیبی و یه کگرتنی نهم دوو ده ولته یه؛ نه وه سه ره نجام نه و شوفا ره ده بیته مایه ی تیکدانی هه ردوو ده ولته. نه گینا نه گه ر بیته و نهمینداری به وه ی ده سه لاتاری گه وه، نهم پیشنیاره یان گتیرایه وه، نه وسایتر خویان هه ر بریاریکی بو به رزه وه ندی ولات و ده ولته ی بزنان و بیفه رموون، خویان سه ریشکن. به هه ر جوژتیکیش که حوکمی پته و و هه رمانی سولتانیی ده ربیرت؛ وه لامان بو بنووسنه وه، تا نه مرؤ فرمان، له سه ر چاوان به رتیه بجیت.

فرمان فرمانی نیویه.

مؤری پشتی نامه که: «عبدالراجی: محمه مد حسین» (۴۲)

دووه میشیان: محمه مد سادق خان-ه و نهم نامه یی خواره وه ی بو سه روک وه زیرانی

تیروانی «میرزا شه فیح» ناردوه:

به لگه نامه ی ژماره: ۹۷

بابه ت: یاخیوونی نه وره حمان پاشا

میژوو: ۱۲۲۵ کوچی، ۱۸۱۰ز

سه رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به رگی یه که م. لاپه ره: ۲۱۴

۴۱- له وکاته دا نه مانوللا خانی گه وه، والی سنه بووه.

۴۲- نرشیفی سه روک وه زیرانی نه سه مبول- خه تی هوما یژن ژماره: A- ۵۲۴۸۲.

نامه‌ی محمهد سادق خان
بۆ: میرزا محمهد شه‌فیع-ی سه‌رۆک وه‌زیران

خاوه‌ن گه‌وره‌یی.

بوخته‌ی سه‌رومپی داروباری عیراقی عه‌ره‌ب:

دوای کوژرانی وه‌زیر و ده‌ست به‌سه‌رداگرتنی دارولسه‌لام له‌لایهن ئه‌وره‌حمانه‌وه، هه‌رچی که‌لوپه‌لی به‌رچاو هه‌بوو، له‌ شتومه‌کی فرۆشته‌نی؛ له‌ وڵاخ و چه‌ک و که‌ره‌سه‌ی جه‌نگ و تۆپ و زه‌نبوره‌ک، به‌داروده‌سته‌ی بابانی به‌خشی. له‌وانه: شه‌ش هه‌زار هه‌یستر، که‌ هی وه‌زیره‌کانی به‌غداد بوون، به‌تایه‌سه‌ی بابان دران. دوای ئه‌وه‌ی هه‌رچی دراو بوو، ئه‌شه‌ره‌فی و شتی تر له‌ دارایی سلیمان پاشا و عه‌لی پاشا و ئه‌م وه‌زیره‌ کوژراوه؛ هه‌مووی برده‌وه. دوای ئه‌مانیش- که‌هیا-ی کوشتوو و هه‌رچی هه‌یبوو، ده‌ستی به‌سه‌رداگرتوو. باش ئاغا و خه‌زینه‌دار و حیشمه‌ت ئاغاسی و کۆمه‌لێکی تری له‌ ئه‌عیانه‌کانی به‌غداد کوشتوو و هه‌موو که‌لوپه‌ل و دارایی بیده‌نگ و ده‌نگداری زه‌وتکردوو. ده‌فته‌رداری کلۆل و کوره‌که‌ی گرتوو. دوو ته‌غاری ئه‌سته‌مبۆلی، که‌ ده‌کاته (۱۲۰۰) مه‌نی ته‌ویرتی، زیری لێ سه‌ندوون. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ی برده‌وه، هه‌یشتا داوی [۴۳] پاره‌ له‌ بازرگانه‌ی خۆمالیی و بیانیی به‌غداد ده‌کات. سه‌د هه‌زار قه‌وشی له‌ کلیدار و مه‌وه‌للی کازه‌یه‌ین سه‌ندوو. ئه‌مانه‌ی عه‌رزتان ده‌کرتی، زۆربه‌یان به‌شیه‌ی نووسین بوون و هه‌ندیکیشیان به‌ده‌می بوون و سامانی وه‌زیره‌کانی به‌غدادیش له‌ راده‌به‌ده‌ر بوون. بۆ گوێزانه‌وه‌ی که‌لوپه‌ل، وڵاخه‌کانی وه‌زیر به‌شی نه‌کردوون. له‌ سلیمانی و ده‌وره‌یه‌ری وڵاخیان هه‌یناوه. تاقه‌ پیاویکی ناسراوی له‌ به‌غداد نه‌هه‌یشتوو. سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشا، که‌ له‌ ناو تیلی باباندا ناو و ناوبانگیکی هه‌بوو و خه‌لکی بابان لایه‌نگیری بوون، گرتوو و کوشتوو، ئیستا دنیا به‌ئاره‌زووه‌کانی دلی ئه‌م پیاوه‌ شیت و به‌هه‌وایه‌ ده‌گه‌رتی. عه‌بدوڵلا ئاغای خه‌زینه‌داری عه‌لی پاشا، که‌ نۆکه‌ری ئه‌وره‌حمان بوو، کردوو به‌تی به‌قایقام. وه‌ک بیستراوه: نامه‌یه‌کی بۆ کاربه‌ده‌ستانی رۆم

(۴۳): ئه‌و چه‌ند وشه‌یه‌ بۆ دکتۆر (محمد رضا نصیری)ش نه‌خوێندراوه‌ته‌وه.

نوسیه‌وه، به‌لێنی داوه‌ ئه‌گه‌ر وه‌زاره‌تی به‌ده‌نی، چه‌رده‌یه‌کی زۆر پاره‌ بدات. ئه‌گه‌ر وه‌زاره‌تی ئه‌میش په‌سه‌ند نه‌که‌ن، وه‌زیریک بۆ به‌غداد ده‌دۆزیته‌وه؛ که‌ نۆکه‌ری خۆی بیت.

زه‌هاو، خانه‌قین، به‌عقوبه‌ و مه‌نده‌لی به‌ فه‌تاح پاشای زه‌هاو داوه؛ به‌و مه‌رجه‌ی که‌ سالی دوو هه‌زار سوار ئاماده‌ بکات [۴۴]... ئیش به‌سه‌ردا گه‌راوه... دوای جه‌زنی ره‌مه‌زان خه‌یالی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ بۆ سلیمانی بگه‌رتیه‌وه. «ره‌ئیس ئه‌فه‌ندی» میوانیکه‌ له‌ گۆشه‌دا که‌وتوو. له‌ ده‌وری به‌غداد و سه‌رپه‌رد و ناوشار و قه‌زراوات و خانه‌قین و قه‌سردا، سێ، چوار زائیر کوژران و دوازه‌ هه‌زاریش روت کرانه‌ته‌وه. چ شه‌ر و هه‌للایه‌کی سه‌یره؛ و کاره‌کانیش زۆر به‌سه‌ده‌ و ئاسانی به‌گوتیه‌ی مه‌رج و خواستی [۴۵]... ده‌گه‌رتی! ئیتر شتیکی وام نییه‌ شایانی باس بیت. کاره‌کان به‌پیتی فرمانتان خراونه‌ته‌ ژێر چاودێری. خاوه‌ن گه‌وره‌یی، نزیکه‌ی (۳۰) عه‌راوه‌ تۆپ به‌ هه‌موو پتیه‌یه‌کانیه‌وه‌ بۆ شه‌ره‌زور نێردراوه. هه‌ر بۆ ئاگاداریتان عه‌رزم کردن (۴۶) (۴۷).

وه‌ک له‌ دووتویی ئه‌م دوو نامه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وتی؛ له‌شکری بابان به‌سه‌رکرده‌یه‌تی ئه‌وره‌حمان پاشا، تالان و برۆیان زۆر کردی، که‌ له‌کاتی به‌رپاوه‌نی ئه‌م جوهره‌ رووداوه‌دا شتیکی ئاساییه‌، له‌شکری سه‌رکه‌وتوو، ده‌ست به‌سه‌ر چه‌ک و که‌ره‌سه‌ و سامانی نه‌ختینه‌دا بگرتی، به‌تایبه‌تیش بۆ له‌شکره‌که‌ی ئه‌وره‌حمان پاشا، دوای ئه‌و هه‌موو لیکوژران و زیانه‌ی به‌هۆی ئه‌م شه‌ره‌وه‌ لێیان که‌وتوو، به‌مافی خۆیان زانیوه‌ ده‌ست به‌سه‌ر تۆپ و خه‌وت و که‌لوپه‌لی به‌رتوه‌به‌رایه‌تییه‌ جیماوه‌که‌ی سلیمان که‌هیه‌ی به‌زیودا بگرن. هه‌رچه‌نده‌ وه‌ک دیاره، نووسه‌رانی ئه‌م دوو نامه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رانی ئیرانی له‌ ئه‌وره‌حمان

(۴۴، ۴۵): ئه‌و چه‌ند وشه‌یه‌ بۆ دکتۆر (محمد رضا نصیری)ش نه‌خوێندراوه‌ته‌وه.

۴۶- ناوێشانی نامه‌که‌ ئاوايه: ره‌شئوسی پارانه‌وه‌یه‌که‌، که‌ محمهد سادق بۆ خه‌مه‌تی خاوه‌ن کۆپه‌لی به‌شان و شۆ، جه‌نابی وه‌زاره‌ت ئاوه‌دان، متمانه‌ پیکراوی ده‌وله‌تی بالایی ئاسه‌فی جیگا: میرزا محمهد شه‌فیع نووسراوه‌ و نێردراوه‌.

۴۷- ئه‌رشیفی سه‌رۆک وه‌زیرانی ئه‌سته‌مبۆل. خه‌تی هومایۆن. ژماره: ۵۲۴۸۲- نامه‌که‌ میتووی پتیه‌ نییه‌، به‌لام به‌گوتیه‌ی میتووی کوژرانی سلیمان پاشای به‌غداد، که‌ له: جه‌مادی الآخر- ۱۲۲۵ کۆچیدا کوژراوه؛ ده‌بی نامه‌که‌ له‌ کۆتایی مانگی ناوبراو، یان مانگی (ره‌جه‌ب)ی هه‌مان سالدا نێردراوه‌.. جگه‌له‌وه‌ی که‌ نامه‌ی پتیشوه‌ هه‌ر به‌و میتووه‌ و بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش نووسراوه‌.

پاشای بابان تووره بکهن، زۆریان زیاد پیتوه ناوه، بهلام وهک سهراچاوهی ههوالهکانی ئەو سەردهمه دهنوسن: ئەورەحمان پاشا (۱۲) تۆبێ بۆ سلێمانی ناردۆتهوه^(۴۸).

له دواى كوژرانی (سلیمان كههیه)ى والى، ئەورەحمان پاشا له بهغداد مابوووه. ویلايه تى بهغداديش بى والى مابوووه. گهوره بهرپرسانی بابیعالیش بۆ بهکیت دهگهزان، شیاوی ئەوهبیت به والى بهغدادى دابنن. كه لهوکاتهدا (ئهورەحمان پاشا، لهناو گهوره پیاوانى عیراقدا، له ههموویان بهدهسهلاتتر و بهناوبانگتر و رهنگه لیتوهشاوهتریش بووبیت)^(۴۹).

بهلام بابیعالی حهزی له چارهى ئەورەحمان پاشا نهدهکرد، چونکه بهدۆستی ئیرانیان دهزانی و بۆ ئەوهش له پلهوپایهى كهه بکه نهوه، وایان بلاوده کردهوه، كه گوايه ئەورەحمان پاشا زۆرى ههولداوه بکریته والى بهغداد؛ تهنا ته نامادهی نیشانداده، كه باجی سالانهى ویلايه تى بهغداد، پینچ ئەوهنده بهزیادهوه به بابیعالی دهوات... بهلام بابیعالی ههراگیز رازی نهبووه گهوره پیاویکی عه ره ب، یان کورد به والى بهغداد دابنن، چونکه لهوه دهترسا عیراق بهرهو جیا بوونهوه و سه ره خو بى بهن... بهتایبه تیش له گهورهکانى بابان، كه سه ره و پیتوه ندىکیان له گه ل ئیراندا هه بووه^(۵۰).

بهلام کلودیوس جیمس ریچ، كه (۱۰) سال دواى ئەم رووداوه هاتۆته سلێمانی، ئەم دهنگوباسانهى بهم جوړه له بیره وه رى رۆژى (۱۳ى ئایارى ۱۸۲۰ز) دا یادداشت کردوه:

«ئهورەحمان پاشا دهیوست کارىک بکات راسته وخۆ ولاته کهى باج به بابیعالی بدا، بهمه رجییک سه ره خو بى و سه ره بههیچ والیه کی ده ورپهشتى نه بیت. له بهرامبه ره ئەمه شدا قایل بووه بابیعالی، سالانه داواى چهندى لیبکات، بهریتکویکی بیدات و بۆ ئەمهش هه ره ته نیا پابه ندى فرمانهکانى بابیعالی بیت و له کارنه خریت و دوور نه خریته وه و دهستبیش له کاروبارى ناوخۆى ولاته کهى وه رنه دریت، مه گه ره له کاتى سه ره پیتیجى و یاخیبووندا نه بیت. بهلام ههراگیز نهیتوانى ئەم شتانهى بۆ بپهته دى، چونکه له کاتى یاخیبوونده کهى سلیمان بچووک (سلیمان كههیه)ى والى بهغدادا، له بابیعالیه وه ره ئیس ئەفه ندى «حاله ت» یان ناردبوو بۆ سلیمان بچووک. داوايشى له ئەورەحمان پاشا کردبوو، له جیى سلیمان پاشا بپهته والى بهغداد. که چى ئەورەحمان پاشا زۆر مهردانه و به توندى داواکهى ره تکرده بووه و وتبوى: راسته، من به وه پله ی یه که مى وه زبیریم

۴۸- یاسین العمري: غرائب الاثر فى حوادث ربع القرن الثالث عشر- الموصل ۱۹۴۰- ص ۱۲۱.

۴۹- مستهفا، نهوشیروان- میرایه تى له نینوان - ل ۱۲۷.

۵۰- الدكتور سلیمان عبدالعزیز نوار- داود پاشا والى بغداد- القاهرة- ۱۹۶۷- ص ۵۰. ههروهها:

لونگریک: اربعة قرون من تاريخ العراق الحديث ۱۹۶۸- بغداد - مطبعة البرهان- ص ۲۷۳.

دهدریتى؛ بهلام قومىک له ناوى چیاکانى کوردستان، بههه موو تهخت و بهختى دهوله تى عوسمانى ناگۆرمه وه. رهنگه چوونیشم بۆ بهغداد، گوزه رانم زۆر خو شتر بکات، بهلام ئەنجامه کهى ده بپهته هۆى له ناوچوونى بنه ماله ی بابان»^(۵۱).

دواى گيره وکيشه يه کى زۆر، به ناچارى «عه بدوللا تاغا» کرايه والى بهغداد، كه كۆيله يه کى ئازادکراوى سلیمان پاشاى گه ره بوو، ئەميش ئەوه ندهى نه برد له سه ره هه ندى شت له گه ل ئەورەحمان پاشادا ساردیى که وته نیتوانیان له لایه ک و له لایه کى تریشه وه ساردیى که وته نیتوان محمه مد عه لى میرزا و ئەورەحمان پاشاوه، كه والى و محمه مد عه لى میرزا له سه ره ئەوه پیکهاتن به هه ردوکیان ئەورەحمان پاشا سزابدن... بۆ ئەمهش وه زبیر بۆجارى دووم فرمانه وایى بابانى له ئەورەحمان پاشا سه نده وه بۆ دووه مین جار به خالید پاشاى بابانى سپارد. محمه مد عه لى میرزاى به هیتىکى (۶۰) هه زار که سیبه وه هیتىکى بۆ سه ره ئەورەحمان پاشا برد و له کۆبه دا گه مارۆى دا، ئەورەحمان پاشا نزیکه ی (۷۰-۸۰) شه رکه رى بابانى له گه لدا بوو. نازایه تیه کى زۆریان نواند. محمه مد عه لى میرزا له گرتنى ئەورەحمان پاشا بى هیوا بوو. ناچار له گه لى ریککه وت و فرمانه وایى کۆبه و هه ریرى پینه خشى (۱۸۱۱ز)...^(۵۲)

بهلام ئەورەحمان پاشا به تۆبزی فرمانه وایى بابانى له خالید پاشا سه نده وه و بهم جوړه ئەم چهندان ئالوگۆره خیرا و به روودایه، تا سالى ۱۸۱۲ز، درتیه ی کیتشا، كه له و ساله دا دیسان والى بهغداد که وته وه گیتجه لکردن به ئەورەحمان پاشا و دانانه وه ی جارى سیبه مى خالید پاشا له جیتکه ی ئەورەحمان پاشا و هیتش هیتانه سه رى... ئەورەحمان پاشا خو ی ناماده کرد و هه تا نزیک کفرى به ره و رووى له شکرى والى هات و له وى هه ردوو له شکر به یه کیاندا دا و شه ریتى قورس قه وما و له پیتشدا له شکرى ئەورەحمان پاشا سه رکه وت. بهلام دواى له شکره کهى والى خو ی گرتوه وه هیتزه کهى ئەورەحمان پاشاى شکاند و خالید به گى برای ئەورەحمان پاشا و زۆر که سى تریش له مه يدانى شه ره که دا کوژران و هیتزه کهى والى مناره یه کى له که لله سه رى کوژراوى کورد دروست کرد.

ئهمجارهش ئەورەحمان پاشا په نای بۆ ئیران برده وه. فه تى عه لى شا فرمانى به محمه مد عه لى میرزا کرد یارمه تى گیترا نه وه ی ئەورەحمان پاشا بدات^(۵۳). ئەویش داواى له والى بهغداد کرد فرمانى شا جیتبه جى بکات. والى داواکه یانى به جى نه هیتنا. له به ره ئه وه سزاده به له شکره وه هیتش به ره و عیراق هیتنا و که وته تالان و برۆ.

۵۱- ریچ- لاپه ره: ۱۱۵.

۵۲- نصیری، محمد رضا- جلد (۱) ص ۲۵ (مقدمه).

۵۳- نصیری محمد رضا، اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه) ص ۲۵ (مقدمه).

لهم سه‌روبه‌نده‌دا ئاژاوه‌یه‌کی ناوخۆ له خوارووی عیراقدا روویدا و والی ناچار بوو بۆ دامرکاندنه‌وه‌ی ئهو ئاژاوه‌یه، مل بۆ داواکانی محهمه‌ده‌ عه‌لی میرزا بدا و ئه‌وپه‌رحمان پاشای به‌فرمانه‌وه‌ی بابان داناوه‌... به‌لام به‌رله‌وه‌ی والی ئاژاوه‌که دایم‌رکینینه‌وه، به‌دیل گیراو کوژرا (۱۸۱۳) و سه‌عه‌یدی کوری سلیمان پاشای گه‌وره‌ بووه‌ والی به‌غداد.

لهم گیروداره‌دا ئه‌وپه‌رحمان پاشا نه‌خۆش کهوت و شه‌وی (۲ی مارتی ۱۸۱۳ز)، دوا‌ی به‌سه‌بردنی ته‌مه‌نیک‌ی پر له‌ رووداوی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ و (۲۴) ساڵ فرمانه‌وه‌ی پچ‌رچ‌ر، که‌ تیایدا (۵) جار ده‌سه‌لاتی فرمانه‌وه‌یه‌تی لێ سه‌ندراوه‌ته‌وه، کوچی دوا‌ی کرد... ته‌رمه‌که‌یان له‌ مزگه‌وتی سلیمانی به‌خاک سپارد.

«ریچ» له‌ بیره‌وه‌ری رۆژی (۱۹ی تشرینی به‌که‌می ۱۸۲۰)ی خۆیدا، سه‌باره‌ت به‌ساته‌وه‌ختی سه‌ره‌مه‌رگی ئه‌وپه‌رحمان پاشا، ئا‌وا‌ی نووسیه‌وه:

«کاتی ئه‌وپه‌رحمان پاشا له‌سه‌ره‌مه‌رگدا له‌سه‌ر جێ بووه، که‌ سوکار و خزمه‌کانی، ئازارێکی زۆریان به‌ده‌ست هێمنکردنه‌وه‌ و دامرکاندنه‌وه‌یه‌وه‌ چه‌شتوه‌، چونکه‌ له‌ بارێکی زۆر خه‌وشاو و هه‌لچووندا بووه‌ هه‌ر ئه‌وه‌ی دووباره‌ کردۆته‌وه، که‌ به‌زه‌بوونی و ده‌سته‌پاچه‌یی له‌ ناو جینگه‌دا ده‌مری... له‌ کاتی‌کدا حه‌زی ده‌کرد له‌ مه‌یدانی شه‌ره‌فدا بمری...» (۵۴)

۲- مه‌حمود پاشای بابان (۱۷۸۵ز - ؟) (*)

سه‌ره‌تای هه‌لته‌کاندنی میرنشینی بابان:

ئه‌وپه‌رحمان پاشای بابان، له‌ دوا‌ی مه‌رگی خۆی، شه‌ش کور: مه‌حمود به‌گ، سلیمان به‌گ، عوسمان به‌گ، حسین به‌گ، یوسف به‌گ، عه‌زیز به‌گ و سێ براش: ئه‌حمه‌ده‌ به‌گ، عه‌بدو‌للا به‌گ و عومه‌ر به‌گ-ی لێ به‌جێما‌بوون. به‌لام به‌رله‌وه‌ی ئه‌وپه‌رحمان پاشا بمریت، سه‌رانی عه‌شایه‌ر و پیاوما‌قولان و کو‌یخای گونده‌کان کۆبوونه‌وه‌ و «مه‌حمود به‌گ»ی کوربه‌ گه‌وره‌یان به‌جێنشینی ئه‌وپه‌رحمان پاشا هه‌لبژاردوه‌... هه‌روه‌ها سه‌عه‌ید پاشای والی به‌غدادیش له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و چاکه‌یه‌دا که‌ ئه‌وپه‌رحمان پاشای باوکی مه‌حمود پاشا، له‌کاتی یاخه‌بوونه‌که‌یدا له‌ ناوچه‌ی مو‌نته‌فیک، دو‌ژمنایه‌تی عه‌بدو‌للا پاشای والی پیتشووی به‌غدادی کردوه‌، فرمانی میرایه‌تی قه‌له‌مه‌رۆی بابانی بۆ ناردوه‌ و کردوویه‌تی به‌ «پاشا»ی بابان و کۆیه‌ و هه‌ریر و سو‌لتان مه‌حمودی عوسمانی «۱۸۰۸-۱۸۳۹»یشی

۵۴- گه‌شتی ریچ بۆ کوردستان - ل ۳۲۱

(*) سالی (۱۸۲۰ز)، که‌ «ریچ» ها‌تۆته‌ سلیمانی، ته‌مه‌نی مه‌حمود پاشای بابان، وه‌ک ریچ ده‌لن: (۳۵) سا‌ن بووه‌. به‌م پێیه‌ سالی له‌ دایکبونی مه‌حمود پاشا ده‌بینه‌: ۱۷۸۵ز. بنوا‌ره‌: گه‌شتی ریچ بۆ کوردستان، ل. ۹۹

له‌ چاکه‌ و دلسۆزی مه‌حمود پاشا ئاگادار کردوه‌؛ بۆیه‌ سو‌لتان مه‌حمود «بیورلدی» و فرمان و خه‌لاتی بۆ مه‌حمود پاشا ناردوه‌.

مه‌حمود پاشاش له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م به‌سه‌ر کردنه‌وه‌ و ریزلینه‌دا، سوپاسنامه‌یه‌کی گه‌رم و پر له‌ ستایش و پێزانینی بۆ سو‌لتان مه‌حمود ناردوه‌؛ که‌ ئه‌مه‌ ده‌قی ئه‌و سوپاسنامه‌یه‌ی مه‌حمود پاشای بابانه‌ بۆ سو‌لتان مه‌حمود:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره‌: ۹۰

بابه‌ت: پێ سپاردنی ناوچه‌کانی بابان و کۆیه‌ به‌ مه‌حمود پاشا

میژوو: ۱۲۳۰ کۆچی، ۱۸۱۴ز

سه‌رچاوه‌: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه‌)

به‌رگی به‌که‌م. لاپه‌ره‌: ۲۰۳

نامه‌ی مه‌حمود پاشای بابان بۆ سو‌لتان مه‌حمودی عوسمانی

لهم نۆکه‌ره‌ که‌ مه‌ینه‌یه‌وه‌ بۆ ئه‌وپه‌ری خاکی به‌نده‌گانی خاوه‌ن شکۆ و ده‌سه‌لاتی زۆر و به‌خشینی چاک، وره‌ بلند، به‌خشینی ئاشکرا، وه‌لی نیعمه‌تم، ئه‌فه‌ندم، سو‌لتانم، به‌ختی هه‌ر به‌رده‌وام بێ، راده‌گه‌یه‌نی که‌:

به‌گۆیژه‌ی نیاز و تکای ئه‌م که‌ مه‌ینه‌یه‌ و به‌پێی خۆزگه‌ و تکای ئه‌م نه‌ونه‌مامه‌ نێژراوه‌ی له‌ که‌موکۆریی خۆی په‌شیمان و چاکه‌ و چاودێری و سۆزی ئه‌و وه‌لی نیعمه‌ته‌ی به‌سه‌ره‌وه‌یه‌، که‌ ئا‌واتی هه‌ر به‌خشینه‌. ره‌سو‌ل ئاغای جیی متمانه‌ی خۆی به‌ره‌و ده‌رباری به‌زه‌یی ئامێز ناردوه‌، تا رشته‌ی پابه‌ندی و پێوه‌ندی خۆی ل هه‌ر جینگه‌ و رینگه‌یه‌کی تره‌وه‌ داده‌برم و به‌هه‌ردوو ده‌ستی تکا و خۆزگه‌وه‌ بۆ «حبل المتین»ی دلۆقانیی و سۆزی وه‌لی نیعمه‌تم بۆ خزمه‌تتان درێژ ده‌کات و گیانبازی ده‌نوێتی و له‌شکر بۆ ها‌وا‌وزه‌نگی ده‌نێری.

بیورلدی شه‌ریفستان کردبووه‌ مه‌رحمه‌ت و نیشانه‌ی چا‌وپۆشین و لێبووردنی ئه‌م به‌نده‌ پر له‌ رابردوو هه‌له‌یه‌، که‌ به‌بنچینه‌ هه‌ر به‌نده‌ و گه‌رد و ته‌می هه‌ستی به‌خشنده‌شتان به‌رامبه‌ر به‌م که‌ مه‌ینه‌یه‌، نیشانه‌ی به‌زه‌یی و دلنه‌رمیی گۆریبووه‌وه‌ و ده‌سه‌لاتی ناوچه‌کانی: بابان و کۆیه‌ و هه‌ریر-تان به‌م نۆکه‌ره‌ گیانبازه‌ به‌خشیبوو، له‌گه‌ل خه‌لاتی (کورک)ی سمۆره‌ی نایاب

و سه‌روهر و نه‌سپیتکی پوخته و رازاوه، به‌ته‌داره‌ک و که‌ره‌سه‌ی وه‌زیرانه. که نه‌م جوړه لی‌بوورده‌ن و به‌خشین و عه‌تا و فرمانه، هر شایانی خاوه‌ن شکوی وه‌ک ئی‌وه‌ی وه‌لی نی‌عمه‌ته و له‌گه‌ل برای هی‌ژا. «نه‌حمه‌د نا‌غا» دا نار‌دیوتان و به‌سه‌ر نه‌فرازی نه‌که‌ری به‌زیر کرد‌راو و چاکه دی‌وه‌ی خو‌تان شه‌رفی نار‌دن و وه‌رگرتنی په‌سند کرد‌بوو.

بو نه‌م مزده دل‌که‌روه و گه‌یشتنی نه‌م مزگینبی‌ه پر له شادی‌به، هر له سه‌ره‌تاوه کرد‌مانه به‌زم و به‌ته‌داره‌کی سه‌روه‌رانه و شادی‌به‌وه، سه‌رحه‌می خه‌لک و به‌تاییه‌تیش به‌گزاوه و نا‌گا‌گل و ناسراوان و نه‌عیانی ویلا‌یه‌تی بابان به‌پیش‌سواز و به‌ره‌وپیری چو‌وین و پیشه‌کی «بی‌ورلدی» ی شه‌ریف و مه‌رحه‌مه‌ت‌کراوم ما‌چکرد و کرد‌مه تاجی سه‌ره‌زری خو‌نیشاندانم و دو‌ای به‌جیه‌تینانی نا‌دایی شو‌کرانه‌بژی‌ری، «کورک» ی نایابم کرده‌ به‌ر و پی‌ی گه‌وره بووم و پله‌وپایه‌می پی‌ زیاد بوو. له‌م حاله‌ته‌دا به‌هسته‌تیکی پاکه‌وه، نا‌وجه‌وانی کو‌یلا‌یه‌تیم له‌ تو‌ز و گه‌ردی خزمه‌ت‌گوزاری و راست‌گویی سه‌روه‌رانی نی‌عمه‌ت هه‌لسوو. به‌سوار‌بوونی نه‌سپه رازاوه‌که‌ش، سه‌ری سه‌ره‌زری و خو‌ پی‌ گه‌وره بوونم به‌ره‌و قوبه‌ی چه‌رخ‌ی به‌رین هه‌ل‌کشا و به‌و فرمانه پر له به‌خشین و نه‌وازش و به‌سه‌رکردنه‌وه‌یه‌ی وه‌لی نی‌عمه‌تیش، که دروشمی هر ده‌ست‌بالایی بووه، ده‌وله‌ت‌داریم لای چه‌پی خو‌م و به‌خته‌وه‌ریشم لای راستمه‌وه به‌چاوی خو‌م ده‌بینی و به‌م جوړه‌ش نا‌ماده‌ی ناو دی‌وانی رازاوه‌بووم، که به‌زانیان و سادات و ریزدارانی هی‌ژا، به‌گو‌یره‌ی پله‌و پایه‌ی خو‌یان نا‌ماده و ریز‌بوون؛ بی‌ورلدی شه‌ریفم نا‌وله‌لا کرد و خو‌ینده‌وه و که‌ره‌سه و پی‌وستی شادی‌بانه‌و ته‌داره‌کی سو‌پاس‌گو‌ییم پیش‌که‌ش کرد و تی‌کرای نا‌ماده‌بووان و به‌تاییه‌تیش خه‌لکی بابان، به‌ دو‌عای ته‌من در‌تی‌زی و به‌خته‌وه‌ری و پترتری شان و شکوی چه‌زرتی نه‌ولی‌ای نی‌عمه‌ت، زمانی پاراومان گ‌یرا... خوی گه‌وره و دل‌وقان و به‌ده‌سه‌لات، ته‌منی چه‌زرتی نه‌ولی‌ای نی‌عمه‌ت، در‌تی‌ز و هه‌میشه بکات و ده‌وله‌ت و شان و شکوی نه‌مری پی‌ب‌دات و سی‌به‌ری هوما‌یانه‌یان به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکی نه‌م ده‌قه‌ره و به‌تاییه‌تیش به‌سه‌ر نه‌م به‌نده راست‌گوزیانه‌وه فراوانتر بکات.

سو‌یند به‌چه‌قی نه‌م قسه راستانه، له‌و روانگه‌یه‌وه که به‌خشین و خیر و پی‌زانیی ئی‌وه، به‌رامبه‌ر نه‌م نه‌که‌ره تو‌کمه و قامانه‌تان کرد‌وتانه، مایه‌ی

به‌خته‌وه‌ری‌به و نه‌وه‌ی بو نه‌م نه‌که‌ره ساده‌یه‌تان فه‌رمووه، وه‌ک نه‌وه وایه به‌نده‌یه‌کتان نا‌زاد‌کردی و غولا‌می‌کتان به‌زیر کری‌بی... واته: نه‌گه‌ر چا‌وپوشیتان له‌ پیشینه و تاوان و که‌مته‌رخه‌می نه‌م غولا‌مه‌تان کرد‌یت و به‌نور‌ی پی‌ره‌وایی‌نینی ده‌سه‌لاتی به‌رتی‌ه‌بردی ویلا‌یه‌تی بابان و کو‌یه و هریر، سه‌رفرازان کرد‌یم، وه‌ک نه‌وه وایه ته‌وقی کو‌یلا‌یه‌تیتان کرد‌یتته ملی نه‌م نه‌که‌ره و به‌قیمه‌تی‌کیش کری‌یتتان.

به‌لام نه‌م نه‌که‌ره‌ش له‌ به‌رامبه‌ر نه‌م هه‌موو چا‌ود‌یری و چاکه و به‌خشینه بی‌ کوتایی و لوتف نوانده‌ی نه‌ولی‌ای نی‌عمه‌ت‌دا، نه‌گه‌ر گیانی خو‌بشی بخاته به‌ری‌ی نه‌سپی (سه‌منه‌دی) به‌خته‌وه‌ری چه‌زرتی نه‌ولی‌ای نی‌عمه‌ت، هی‌تشتا خو‌ی به‌که‌مته‌رخه‌م ده‌زانی و هی‌تشتا «یه‌ک» له‌ به‌رامبه‌ر نه‌وه‌زار و زیاتریش چاکه‌یه‌ی هه‌قی لوتف و به‌سه‌رکردنه‌وه‌یه‌ی، که سه‌روه‌رانی به‌رامبه‌ری نواند‌ویانه؛ نه‌یتوانیوه هی‌ج بکات و بی‌سته پاشکو... که خوا یاریت بتوانی و ته‌قه‌للا بدات، خو‌ی بگه‌به‌نیته ری‌گه‌ی خزمه‌ت‌گوزاری سه‌روه‌ران و چاکه‌ی نه‌ولی‌ای نی‌عمه‌تی، به‌ده‌رگای خوی مه‌زن و دل‌وقان بسپی‌ی.

له‌به‌رته‌وه‌ش که پایه‌به‌رز «نه‌حمه‌د نا‌غا» لوتف و سو‌زی سه‌روه‌رانی گه‌یاند و خه‌لکی که‌مین‌ی نه‌م نا‌وجه‌یه‌ی به‌ته‌واوی خسته به‌ر چا‌ود‌یری و هه‌لسه‌نگانندی دل‌گه‌وران و دل‌نیای کرد‌ین، بو‌یه نه‌م نه‌که‌ره‌شتان، سه‌ره‌نو‌ی وه‌فاداری و په‌مانی نه‌که‌رایه‌تی خو‌نایان به «ره‌سو‌ل نا‌غا» دا بو‌ ده‌روازه‌ی ده‌ریار «قا‌پو» نو‌ی کرده‌وه و دی‌سانیش بو «نه‌حمه‌د نا‌غا» یان سه‌لمانده‌وه و جه‌ختیان له‌سه‌ر کرده‌وه و دو‌ایش به‌ره‌و ده‌روازه‌ی مه‌رحه‌مت به‌ری‌یان کرده‌وه.

به‌م بو‌نه‌یه‌وه چا‌وقایی و پر‌کی‌شیمیان کرد و نامه‌ی پی‌وست و به‌ندایه‌تیمان نووسی و به‌نیشاندانی سو‌پاس‌گو‌ی و پی‌زانین و پاسه‌وانیمان بو‌ لوتف و مه‌رحه‌متی زوری چه‌زرتی سه‌روه‌ران، زمان در‌تی‌یمان کرد‌ووه و بی‌ هی‌ج مه‌به‌ستی‌ک، نه‌م هه‌موو دو‌عا‌گو‌یی‌به‌مان کرد‌ووه.

له‌وه زیاتریش بی‌نه‌ده‌بی‌ی ناکه‌ین. امره‌ الأعلى ارفع رافع.

له‌ کوتایی جمادی الآخر، ۱۲۳۰ کو‌چی
مؤر: أفوض امری الی الله، عبده: محمود

نامه‌ی مه‌حموود پاشای بابان بۆ حاکی کهرکووک

هیژای خاوه‌ن جی و ری، به‌خته‌وه‌ریی و چاره‌نووس هاو‌ری، برای سه‌روه‌ر و بالا، تان و پۆ به‌رز و نازناو پیروژ، برایانی ره‌وشت شیرین و پایه‌به‌رزان، سه‌روه‌رانی ستایش‌کراو، ئیقبال و چاکه و جوامی‌رییان زیاترین و به‌پشتیوانی خوا له‌ خویشی و شادمانی‌ی نزدیک بن و به‌همو‌و تاوات و خوژگه‌کان بگه‌ن..

دوای ده‌رپرینی دو‌عای زۆر و نیشانه‌ی وه‌لامدانه‌وه‌ی باوه‌رپی‌کراو، بیرو‌رای دۆستایه‌تی و خوشه‌ویستی پیوست ده‌کات، رابگه‌به‌نی که:

به‌و هۆبه‌وه که ویلایه‌ته‌کانی بابان و کهرکووک هه‌میشه به‌کیک بووه و جی‌او‌زیبه‌ک له نیوانیاندا نه‌بووه، که چی هه‌رچی که‌سانیکی سه‌ر به ویلایه‌تی بابان، که له کارده‌خرین، له په‌نای قه‌لای کهرکووکدا دالده ده‌درین! له کاتیکدا ئیمه هه‌رگیز رازی نه‌بووین ده‌ستدریژی بۆسه‌ر خاکی کهرکووک بکه‌ین. به‌لام نه‌ئیه‌و ناماده‌بوون به‌رگری و ریگری له‌وانه بکه‌ن و نه‌ئوانیش ده‌ستبه‌رداری ئه‌م کاره ناله‌باره بوون، به‌تایبه‌تیش له‌م رۆژانه‌دا، که عه‌بدو‌للا به‌گ داوای فرمانه‌وايه‌تی بابان ده‌کات و ژاوه ژاویکی ناوه‌ته‌وه و ئیه‌وش خۆتان ئاگادارن، که ئه‌وانه چ کاریکی بین سه‌روه‌ریان به‌رامبه‌ر به‌هه‌ژاران و بیده‌سه‌لاتانی ره‌عیه‌ت کردووه و چ جۆره هه‌لسوکه‌وتیکی بیهووده‌ش ده‌که‌ن و تا ئه‌مانه‌ش له ناو کهرکووکدا بن، هه‌رگیز ده‌ست نایانگات. بۆیه ناچار ده‌ستکراوه به‌خۆتاماده‌کردن و هه‌یرش کردنه سه‌ر کهرکووک و ده‌روه‌ری... چونکه ئه‌گه‌ر عه‌بدو‌للا به‌گ مه‌به‌ستی فرمانه‌وايه‌تیبه، به‌هیوای چیه‌ خۆی له کهرکووکدا حه‌شار داوه! ئه‌گه‌ریش به‌هیوای شه‌ر و به‌ره‌نگارییه، ئه‌وا له‌شکری ئیمه له «بازیان» دایه، ئیتر بۆچی ئه‌و خۆی دوا ده‌خات؟ چونکه له‌وه زیاتر به‌به‌رمانه‌وه نه‌ماوه و خۆشتان ئاگادارن، که برای هه‌یژمان «عوسمان» له‌ده‌میکه‌وه به‌هه‌یژیکه‌وه له «بازیان» به‌رامبه‌ر عه‌بدو‌للا به‌گ دامه‌زراوه و له‌ملاشه‌وه؛ لای سویای به‌ده‌سه‌لاته‌وه،^(۵۵) له‌شکریکی وه‌ک می‌رووله و کولله، گه‌یشتوته قوناغی «باریکه» و هۆردووی کردووه... له‌به‌رئه‌وه تکای زۆر و

به‌لام له‌وه چووه هه‌لبژاردنی مه‌حموود پاشا، به‌میری بابان، جیی ره‌زامه‌ندیی مام و هه‌ندئ له‌ برا و خزمه‌کانی نه‌بووین، یان هه‌ر یه‌که‌یان لای خۆبه‌وه، خۆی بۆ ئه‌و په‌له و جیه‌گه‌یه به‌ره‌واتر زانیی، بۆیه ئه‌وه‌نده‌ی نه‌بردووه به‌خۆیان و ده‌ست و پیوه‌نده‌کانیا نه‌وه، روویان وه‌رگه‌پراوه و چوونه‌ته به‌غداد و مه‌حموود پاشایان به‌جیه‌تیشته‌وه. والی به‌غدادیش وه‌ک نه‌ریتی والیه‌کانی پیش خۆی، ئه‌مانه‌ی بۆ مه‌به‌ستی تاییه‌تی خۆی و ئاژاوه و ناکۆکی ناو بنه‌ماله‌ی بابان، لای خۆی گلداده‌ته‌وه... به‌م پییه هه‌ر له‌سه‌ره‌تای کارکردنی مه‌حموود پاشاوه، زه‌مینه‌ی ناکۆکی و پیلانگه‌پران له ناو سه‌رانی بابان و بنه‌ماله‌ی فرمانه‌وايه‌تی بابان و له‌ دژی مه‌حموود پاشا له‌ کایه‌دابوو... به‌تایبه‌تیش له‌م کاته‌دا که سه‌عید پاشای والی به‌غداد لایکی ته‌مه‌ن (۲۲) ساله‌ی که‌م ئه‌زمون بوو. به‌گه‌یره‌ی خواست و دنده‌انی ده‌روه‌به‌ره‌که‌ی بریاری داوه و هه‌لسوکه‌وتی کردووه.

بۆیه سال و نیویک دوای به‌سه‌ربردنی فرمانه‌وايه‌تی مه‌حموود پاشا، هه‌لو‌یستی والی به‌رامبه‌ر مه‌حموود پاشا گۆردراوه و بریاری داوه عه‌بدو‌للا پاشای مامی له‌جیی دابنی و بۆ ئه‌مه‌ش عه‌بدو‌للا پاشا له‌گه‌ل هه‌یژیکی عوسمانیدا، له به‌غدادوه هاتوته کهرکووک و له‌وئ له‌نگه‌ری گرتووه. مه‌حموود پاشاش بریاری داوه ریگه‌ی ئه‌م به‌رنامه‌یه و هاتنه ناو شاری سلیمان لیبری و له‌م پینامه‌شدا له سه‌ره‌تاوه عوسمان به‌گی برای، به‌هه‌یژیکه‌وه به‌ره‌و «ده‌ریه‌ندی بازیان» ناردووه و هاوکاتیش داوای له ئیران کردووه پشتیوانی لیبکه‌ن.

ئیرانیش هه‌یژیکی به‌سه‌رکردایه‌تی محمه‌ده‌ علی میرزای نایب سه‌لته‌نه به‌ره‌و شاره‌زور ناردووه و له ناوچه‌ی «باریکه» ی نزیکی چه‌می «تانجه‌رۆ» هۆردوویان کردووه... به‌ده‌م ئه‌مانه‌شه‌وه نامه‌یه‌کی هه‌ره‌شه‌ نامیزی له ریگه‌ی حاکی کهرکووکوه بۆ کاربه‌ده‌ست و گه‌وره‌کانی کهرکووک ناردووه، داوای لیکردوون: عه‌بدو‌للا پاشا له کهرکووک ده‌ریکه‌ن؛ که ئه‌مه ده‌قی ئه‌و نامه‌یه‌یه:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۹۲

بابه‌ت: ده‌رکردنی عه‌بدو‌للا پاشا له کهرکووک

میژوو: ۲۴ ره‌جه‌بی ۱۲۳۱ کۆچی، ۲۱-۶-۱۸۱۶ز

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: یه‌که‌م. لاپه‌ره ۲۰۶

مۆلّه تی یه کجارییم له خاوهن شکۆ، پایه بهرز و سه رتۆپی مه زنان؛ برام: «محهمد عهلی خان، سوپاسالار» و سه رجه می سه رکرده جوامییره کانی قاجار داوا کردوه، که چند روژتیک جله و به ره و دووه رابکیتشن.

بوئوهش خوا لییمان رازی بی و بهرژوهندی خه لکیش له بهرچاویگرین، به چاکمان زانی نامه تان بو بنوساین و ئاگادارتان بکهین، که ده بی له دوو کاره، یه کتیکیان نه نجام بدهن: یان عه بدوللا بهگ بکه نه دهره و و بو جهنگی بنییرن و ئه م کاره به لایه کدا بخات؛ یان ره وانیه به غداد-ی بکه نه وه و بچیتته وه بو به غداد و ئه و ژاوه ژاوه ی ئه و له ولایه وه و ئه م له شکرکیتشییهش له م لایه وه دوایی بیت. له بهرته وه چند روژتیک چاوه رتی ئه وه یین یه کتیک له م دوو کاره نه نجام بدهن... ئه گه ریش له لای ئیوه وه یه کتیک له م دوو کاره، به رامبه ر عه بدوللا بهگ نه نجام نه دهن، سویند به خودا، ئیتر له وه زیاتر خۆمان بی راناگیرئ و به ناچاری و بی هیج چند و چوونیک، ئه م به لای جۆشا و ولا فاهه خرۆشاوه ده که یه سه ر ئه و ناوچه یه تان.

ئیتراواتیشمان ئه وه یه، که له لایه ن ئیوه وه گله ییمان لینه کرئ، چونکه به و خوایه ی که بی وینه و بیچوونه، به زبانی عه بدوللا و به تابه تیش ئیوه رازی نابین، که مافی دراوسیتیتان به سه ره وه یه. به پشتیوانی خوا ده بی له چوار روژ تینه به ری، که ئه م وه لامه به ئیمه بگاته وه.

باقی الدعای السلام

۲۴ ی ره جبه ی ۱۲۳۱ کۆچی، ۲۱-۶-۱۸۱۶ ز
مۆر: «أفوض أمری إلى الله، عبده: محمود (۵۶)

هه ره له سه روپیوه ندی ئه م زنجیره رووداوه دا (وهک دهرده که وئ)، ئیران له به رامبه ر ئه م به ده نگه وه هاتن و ناردنی ئه م هیتزهیدا که بو پشتیوانی له مه حمود پاشا ناردوویه تی و بو زیاتریش دلنیا بوونی له داها تووی ناوچه که؛ داوای بارمه تی له مه حمود پاشا کرد بی... له لایه کی تریشه وه له سه ره ئه وه ی که کار به ده ستانی که رکوک، عه بدوللا پاشای مامی مه حمود پاشا و هاوکاری والی به غدادیان په ناو دالده داوه، هه ره له رتگه ی مه حمود پاشاوه داوایان له وانیش کردوه، بارمه تی خۆیان بو لای: محهمد حسین خان بنییرن، که

۵۶- ئه رشیفی سه روک وه زبانی ئه سه مبول. خه تی هوما یۆن- ژماره: /P ۳۷۲۰۰۰ .

ئه م داوایه ی ئیران، له و نامه یه ی مه حمود پاشا دایه، که (۵) روژ داوای میژووی نامه ی پیشوو، به هۆی «سه ید مه حمود ئه فه ندی موفتی» ی که رکوک وه بو کار به ده ستانی که رکوک ی ناردوه:

به لگه نامه ی ژماره: ۹۱

بابه ت: گه یشتنی له شکر ی ئیران بو سلیمانی و داوای بارمه ت

میژوو: ۲۹ ی ره جبه ی ۱۲۳۱ کۆچی (۲۶/۶/۱۸۱۶ ز)

سه رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به رگی: یه که م. لاپه ره: ۲۰۵

نامه ی مه حمود پاشای بابان

بو: سه ید مه حمود ئه فه ندی- موفتی که رکوک

به پشتیوانی خوا، هه میشه ده رگای به خته وه ری و ده ولته ت و به ختستان به کلیلی چاودیری و به سه رکردنه وه ی خوا ی گه وره، به ره و رووی به ختی پیروژ و بییری ئه و خاوهن لوتفه فراوانتر بی و هه ره به لوتفی ئه ویش هۆیه کانی خۆزگه و ئاواته کان ئاماده بکرئ. داوای کردنه وه ی ده رگا کانی پارانه وه ی پیویست و به ده نگه وه هاتنی ئایاتی فه رموده؛ بییری سۆزداریی و پیویست ده کات هه ر کاتی پرسیاری ده نگویاس فه رموون، به جۆرتیکه که هیزی سه ربازیان (۵۷) هاتوته ناو سلیمانی و «سلیمان پاشا» ش (۵۸) گه یشتوته کرماشان. له م کاته شدا محهمد حسین خانی نایب سه لته نه، به هۆی غولامه کانی شازاده وه، هه والی بو ئه م دلنسوژه ناردوه، که که سیک بو هینانی بارمه ت دیاری و ده ستنیشان ده کات. ئه گه ره دهنییرن، وه لامان بده نه وه ئه گه ریش بیرو بو چوونیک تر له دلدا هه یه، دیسان هه ره وه لامان لی بگپر دیتته وه و ئاگادار بکرین؛ تا زانیاریمان له و باره یه وه هه بیت... پیویست و به ئه رک زانرا ئه م هه والانه تان بو بنوسم. ئیتر خۆشتان سه رپشکن. روژانی جوامیری به نه نجام بگات.

مۆر: «أفوض امری إلى الله، عبده: محمود» (۵۹)

۵۷- مه به ست له سوپای ئیرانه.

۵۸- مه به ست له سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشا و نامۆزای مه حمود پاشا به.

۵۹- ئه رشیفی سه روک وه زبانی ئه سه مبول- خه تی هوما یۆن- ژماره: /N ۳۷۲۰۰۰ .

وهك سه رنج ده درۆ داروباری ئه و روژگاره‌ی دهسه‌لاتداریتی بابان، نیشانه و سه‌ره‌تاکانی داهیزران و شپرزهی و بی شیرازه‌ییان تیدا به‌دی ده‌کری. چونکه له‌لایه‌که‌وه: مامه‌کانی مه‌حمود پاشا روویان کردۆته دوژمنه‌کانی و له‌شکری رویمان له دژی هیناوه‌ته نزیک که‌رکووک و زۆریه‌ی له‌شکری بابانیش بۆ به‌ره‌نگاری له‌م کاره‌ی عه‌بدو‌للا پاشا و هیزه‌که‌ی؛ له‌ده‌ریه‌ندی بازبان سه‌نگه‌ریان کردوو و دامه‌زراون.

له‌لایه‌کی تریشه‌وه، له‌قۆلی شاره‌زوروه‌وه له‌شکری ئیرانیش هاتۆته ناوجهرگه‌ی قه‌له‌مپه‌وی بابان و ده‌ستی له‌کاروباری میرنشینه‌که وهرداوه و له‌همان کاتیشدا سلیمان پاشای نامۆزای مه‌حمود پاشا رووی کردۆته ئیران و به‌پشتیوانی ئیران دژایه‌تی مه‌حمود پاشا ده‌کات.

له‌قه‌له‌مپه‌وی والی به‌غدادیشدا: پشیوی و ناکوکی له‌نیوان سه‌عید پاشای والی به‌غداد و داود پاشای زاویدا، له‌سه‌ر دهسه‌لات، له‌پیوه‌ندی میرنشینی بابانیشدا ره‌نگیان داوه‌ته‌وه.

چونکه ناکوکیه‌کانی نیوان سه‌عید پاشا و داود پاشا گه‌یشتۆته قۆناغی‌کی دژوار، داود پاشا میرنشینی بابانی به‌شوتینی دالده و په‌ناگه‌ی خۆی زانیوه و له‌ئه‌یلوولی ۱۸۱۶ز، دا چۆته لای مه‌حمود پاشا و ماوه‌ی (۴۰) روژتیک له‌سلیمانی ماوه‌ته‌وه^(۶۰) و به‌هۆی ئه‌م کاره‌ی داودیشه‌وه هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌و ماوه‌یه‌دا له‌دژی سه‌عید پاشا، په‌نایان بۆ ئیران بردبوو، هاتنه‌ لای داود.

به‌واتایه‌کی تر، له‌و روژانه‌دا «سلیمانی» بۆته مه‌له‌ندیکی گه‌وره‌ی دژایه‌تی سه‌عید پاشای والی به‌غداد.

سه‌عید پاشاش له‌م هه‌لاتنه‌ی داود پاشا بۆ سلیمانی و کوپوونه‌وه‌ی دوژمنه‌کانی له‌ده‌وری داود، مه‌ترسیی لێ نیشتوو و له‌عه‌بدو‌للا پاشای گه‌پراوه‌ته‌وه که له‌که‌رکووک‌وه بۆ به‌غداد بگه‌رپه‌ته‌وه.

هه‌ر له‌و روژانه‌دا داود پاشا له‌سلیمانییه‌وه که‌وتۆته راپۆرت و نامه‌ نووسین بۆ بابیعالی له‌دژی سه‌عید پاشا و داوای لایه‌ندی سه‌عید و دانانی خۆی له‌جیبی سه‌عید کردوو و هه‌ر به‌پشتیوانی مه‌حمود پاشا و عوسمان پاشاش به‌ره‌و که‌رکووک به‌ری که‌وتوو و له‌و ماوه‌یه‌دا که له‌نزیک که‌رکووک بووه، فرمانی لایه‌ندی سه‌عید و دانانی خۆی به‌ والی به‌غداد، له‌ئه‌سته‌مه‌به‌له‌وه پیگه‌یشتوو و وینه‌ی فرمانه‌کانی بۆ کاربه‌ده‌ست و گه‌وره‌کانی به‌غداد ناردوو و داوای کۆمه‌له‌ رووداویکی خه‌را و ئالۆز، لایه‌نگرانی داود

۶۰- لۆنگریک- ص ۲۳۶ .

پاشا هیشیان بردۆته سه‌ر سه‌عید پاشا و کوشتویانه و داود پاشا بۆته والی به‌غداد (۱۸۱۸ز)^(۶۱).

داود پاشاش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی بۆته والی به‌غداد، داوای ماوه‌یه‌کی که‌م، هه‌موو دۆستایه‌تی و پیوه‌ندی و چاکه و یارمه‌تیدانیکی پیشینه‌ی مه‌حمود پاشای له‌یاد کرد و له‌سه‌ر نه‌ریتی والییه‌کانی پیش خۆی، که نه‌یانده‌هیشت میره‌کانی بابان له‌سه‌ر شوینی خۆیان جیگه‌گیرین و به‌دلنیا‌یی میرایه‌تی بکه‌ن؛ ئه‌میش دژی مه‌حمود پاشا که‌وته پیلانگه‌یران و ئاژاوه‌ناوه‌وه له‌ ناو بنه‌ماله‌که‌ی مه‌حمود پاشا و لایه‌ندی عوسمان پاشای برای هه‌ره‌ ته‌با و نزیکی مه‌حمود پاشا له‌ فرمانه‌وه‌یایه‌تی کۆیه‌وه هه‌ریر و ته‌فره‌دانی هه‌سه‌ن به‌گی برای مه‌حمود پاشا، که له‌گه‌ل (۵۰۰) که‌سدا چۆته به‌غداد (۱۸۱۷) و فرمانه‌وه‌یایه‌تی کۆیه و هه‌ریر-یشی پێ به‌خشیه‌وه^(۶۲).

هه‌له‌به‌ته لایه‌دا ده‌بێ ئه‌وه بوترێ، که هه‌لویتست گوپینی خه‌را خه‌را بابیعالی و والییه‌کانی به‌غداد، به‌رامبه‌ر میران و میرایه‌تی بابان و ئاژاوه‌ناوه‌یان له‌ناو بنه‌ماله‌ی باباندا، هه‌روا بێ بۆنه و بێ بنچینه‌ نه‌بووه، به‌لکه‌ له‌ ئاکامی ئه‌و مملاتی و شه‌ری ده‌سه‌لاته‌دا بووه، که هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی، بۆ هینانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندی و ئامانجه‌کانیان له‌ ناوچه‌که‌دا ده‌یانکرد و ده‌ستیان له‌ کاروباری ناوچه‌کانی یه‌کتر وهرده‌دا، به‌تایبه‌تیش له‌ ناوچه‌کانی سه‌ر سنووری هه‌ردوولا یاندا، که میرنشینی بابان ده‌که‌وته سه‌ر سنووری هه‌ردوکیان و کاتیکیش ئه‌م مملاتی و زۆرانبازییه‌ ده‌گه‌یشته ئاستیک زیان به‌به‌رژه‌وه‌ندی میران و میرانی بابان بگه‌یه‌نیت، ئه‌وسا میرانی بابانیش به‌گوپه‌دی دید و به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان، بیانویستایه، یان نه‌یانویستایه، ده‌که‌وتنه‌ تایی ته‌رازووی یه‌کێک له‌و دوو ده‌وله‌ته‌ی قاجاری و عوسمانی و ده‌بوونه ئامرازیک بۆ ئه‌نجامدانی پلان و به‌رنامه‌ی یه‌کێکیان.

له‌ هه‌مان کاتدا به‌رده‌وام له‌ناو خودی بنه‌ماله و میرنشینی بابانیشدا، هۆی بنچینه‌یی بۆ هه‌لویتست وهرگرتن له‌ یه‌کێک له‌م دوو ده‌وله‌ته‌ هه‌بووه؛ وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی شازده و دروستبوونی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییه‌وه، شا ئیسماعیلی یه‌که‌م (۱۴۸۷- ۱۵۲۴ز) له‌یه‌که‌مین روژی شاهیتی خۆیه‌وه مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ی کرده مه‌زه‌به‌ی ره‌سمیی ده‌وله‌ت و که‌وته شه‌ر و قه‌لاچۆکردنی مه‌زه‌به‌ی سوننی، که به‌هۆیه‌وه مه‌زه‌به‌ی سوننی له

۶۱- هه‌مان سه‌رچاوه- ص ۲۳۶-۲۳۷ .

۶۲- ریچ له‌سه‌ردانه درێژخایه‌نه‌که‌یدا بۆ میرنشینی بابان، له‌ زۆر شوینی بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆیدا، به‌وردی باسی پیلانگه‌یریی و ده‌ستیوه‌ردانی عوسمانی و قاجاری، له‌ ناو بنه‌ماله‌ی بابان و سه‌رانی بابان دا ده‌کات. که هه‌روه‌ک نمونه‌ی ئه‌و یاسایانه، بنواره: گه‌شتی ریچ بۆ کوردستان- لاپه‌ره‌کانی: ۳۱۷، ۳۱۸ . هه‌روه‌ها: لۆنگریک- ص ۲۴۳ .

قه‌له‌م‌په‌وی سه‌فه‌ویدا ته‌نگی پی‌هه‌لچنرا و زۆریه‌ی کوردانی سوننی مه‌زه‌هب، به‌ناچاری دایانه پال ده‌وله‌تی عوسمانی و له زۆر شه‌ر و کیشه‌کانیشدا، به‌رگری و داکوکییان له ده‌وله‌تی عوسمانی کردو تا چهند سه‌ده‌یه‌ک و تا هاتنی ده‌سه‌لاتی قاجاره‌کانیش بۆ سه‌ر ئییران (۱۷۹۶ز)، ئەم هه‌لومه‌رحه هه‌ر به‌و جۆره‌ مایه‌وه؛ به‌تایبه‌یش که له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی نۆزده و هه‌ر له‌م روانگه‌یه‌وه، ته‌ریقه‌تی «قادی» که زانای هیتزا و مه‌زنی ساداتی به‌رزنج: «شیخ ماری نۆدی، ۱۷۵۳-۱۸۳۸ز» رابه‌رایه‌تی ده‌کرد، زۆر به‌گه‌رمیی و به‌ناشکرا پشتیوانیی له دید و هه‌لویتستی ده‌وله‌تی عوسمانی ده‌کرد.

به‌لام که زانای ناسراوی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی: «مه‌ولانا خالید (۱۷۷۹-۱۸۲۷ز)، له دوای وه‌رگرتنی ته‌ریقه‌ت له هیندستان (۱۸۱۱) و له سه‌ره‌تای هاتنه سه‌ر کاری داود پاشادا، له سه‌ر بانگه‌یشتنی مه‌حموود پاشای بابان؛ دیته سلیمانی و خانه‌قای بۆ ده‌کریتته‌وه و له ماوه‌یه‌کی زۆر کورتدا ته‌ریقه‌ته‌که‌ی په‌ره ده‌سپین و به‌پیتچه‌وانه‌ی ته‌ریقه‌تی «قادی» یسه‌وه، نابیتته لایه‌نگر و پاشکۆی هه‌چ کام له دوو ده‌وله‌ته و هه‌ولتی به‌کخستنی میره‌کانی بابان ده‌دات و هاوکات (۶۳) ته‌ریقه‌تی پیتشوش «قادی» زۆر زوو ده‌که‌ویتته دژایه‌تی و ته‌نگ پی‌هه‌لچینی... ئیتر به‌و هۆیه‌وه که هه‌ریه‌که له‌م دوو ته‌ریقه‌ته، له ناو توێژ و ده‌سته و ریزه‌کانی کۆمه‌لانی خه‌لک و بنه‌ماله‌کانی بابانی و رووناکبیران و دام و ده‌سگا و ته‌نانه‌ت له‌شکری بابانی‌شدا، لایه‌نگر و جه‌ماوه‌ریکی زۆریان ده‌بێ و هه‌مان مملاتی و دژایه‌تی، به‌ناو ریزه‌کانی ئەمانه‌شدا ده‌ته‌نیتته‌وه؛ ئەوسا ئیتر کۆمه‌لگه‌ی ناو قه‌له‌م‌په‌وی بابان، ئەوه‌نده‌ی تر به‌ره‌و جیا‌وازی و له‌به‌ریه‌ک هه‌له‌وه‌شان و له‌ت و په‌تیبون ده‌چێ..

بۆیه سه‌رده‌می فرمانه‌وه‌ایه‌تی داود پاشا (۱۸۱۶-۱۸۳۱)، سه‌ره‌تای هه‌لته‌کاندنێ شیرازه‌ی کۆمه‌لگه و ده‌سه‌لاتی فرمانه‌وه‌ایه‌تی بابانه..

چونکه له کۆتایی چاره‌کی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌وه، ئیتر کوردستان ئۆقره و ئاسایشی لێ ده‌برێ و ده‌بیتته مه‌یدانی مملاتی و به‌یه‌کدا هه‌لپه‌ژانی له‌شکره‌کانی عوسمانی و قاجاری و شوپنی زۆربازایی خویناوی و کاولکاری میره‌کانی بابان و ته‌نینه‌وه‌ی ئاژاوه و پشپویی و شه‌ر و تیهه‌لچونی بی‌په‌رانه‌وه و نه‌خۆشیی و هه‌ژاری..

هه‌ر ئەم داروباره‌ش ریتی بۆ میرنشینیکی تری دراوسیتی بابان، واته: بۆ میر محمه‌دی

۶۳- مه‌ولانا خالید ته‌قه‌للایه‌کی زۆری یه‌کخستن و یه‌کیتی و ته‌بابی میره‌کانی بابانی داوه و له خانه‌قاکه‌ی خۆیدا مه‌حموود پاشا و مام و براکانی کۆکرده‌ۆته‌وه و سوتندی داو، تا خیانه‌ت له‌یه‌کتری نه‌که‌ن و به‌بێ ناگاداری یه‌کتری، پیتوه‌ندی و نامه‌گۆزینه‌وه‌و هاوکاری سه‌رانی قاجاری و عوسمانی نه‌که‌ن. (بۆ زیاتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه، بنواره: گه‌شتی ریج بۆ کوردستان- ل: ۱۵۷، ۱۶۰، ۳۲۲).

ره‌واندز (۱۷۷۴-۱۸۳۸ز) خۆشکرد، (که له‌م رۆژگاردا هه‌له‌په‌ی فراوانخوازی ده‌کرد و به‌ره‌و دره‌وشانه‌وه ده‌چوو) تا ئەم لاوازی و داپژاوییه‌ی میرنشینی بابان بقۆزیتته‌وه و له‌به‌ری باکوور و خۆرتاوا‌ی قه‌له‌م‌په‌وی بابانه‌وه، ته‌نگ به‌میرنشینی بابان هه‌له‌چنی و ناوچه‌یه‌کی فراوانیان لێ داگیر بکات و سنووری ده‌سه‌لاتی بگه‌یه‌نیتته‌ نزیک «سلیمانی» ی مه‌له‌بندی میرنشینی بابان، له قه‌مچوغه و سورداش و له قه‌شقۆلی قه‌لا و بنکه‌یه‌کی سه‌ربازیی دامه‌زرتنی (۱۸۲۲). (۶۴)

به‌لام به‌گوێره‌ی یاسای ناوده‌وله‌تان، میرنشینی بابان سه‌ر به‌ده‌وله‌تی عوسمانی بوو. که‌چی ئییران له مملاتی خۆیدا له‌گه‌ل ده‌وله‌تی عوسمانی، ده‌بویست به‌هۆی پاشاکانی بابانه‌وه، نفووزی خۆی له کوردستاندا به‌هیتز بکات و تا ده‌هات گوشاری زۆرتی بۆ سه‌ر میره‌کان و میرنشینی بابان ده‌هیتنا و بۆته‌وه‌ش به‌رده‌وام میرانی بابان ناچار بکات، داخوازیه‌کانی جیبه‌جێ بکه‌ن، له‌و سالانه‌ی فرمانه‌وه‌ای مه‌حموود پاشادا کردبوویه نه‌ریت داوا‌ی بارمه‌تی لێده‌کردن، که ده‌بوا‌یه کۆر و برای میره‌کانی بابان بن و له کرماشان دابنرین، که ئەم جۆره داخوازیانه‌ی ئییران له میرنشینی بابان، له نمونه‌ی ئەم به‌لگه‌نامه‌یه‌ی خواره‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وی: (۶۵)

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۱۱۱

بابه‌ت: بارمه‌تی پاشای بابان و کیشه‌کانی سنوور

میژوو: ۱۲۳۵ کۆچی، ۱۸۱۹ز

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: یه‌که‌م

لاپه‌ره: ۲۳۷

۶۴- مسته‌فا ئەمین، نه‌وشیروان: میرنشینی بابان له‌نیوان.. ل ۱۴۷. هه‌روه‌ها له‌م باره‌یه‌وه بنواره: به‌شی (۵) ی ئەم کتیبه و به‌لگه‌نامه‌کانی هه‌مان به‌ش.

۶۵- له سه‌رده‌می فرمانه‌وه‌ایه‌تی ئەوره‌حمان پاشای باباندا، مه‌حموود پاشاش له‌جیتی باوکی، لای شازاده محمه‌د عه‌لی میرزا له کرماشان بارمه‌ته بووه. ئەوه‌نده زۆر له‌وئ ماوه‌ته‌وه، هه‌ر له‌وئ ژنی هیتناوه و کۆرتیکی به‌ناوی «عه‌لی» له‌و ژنه هه‌بووه. که وه‌ک له‌م چهند به‌لگه‌نامه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وی، ئەو ژن و منداله هه‌ر له‌وئ ماونه‌ته‌وه. هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا که له کرماشان بارمه‌ته بووه، جارتیکیشیان کار به‌وه گه‌یشتوه، خه‌ریک بووه بیکۆژن. [ریج - ل ۱۶۰. هه‌روه‌ها: نصیری- جلد (۱) ص ۲۳۷].. دیسان هه‌ر ریج ئەوکاته‌ی له سلیمانی میوانی مه‌حموود پاشا بووه، له بیره‌وه‌ری رۆژی (۷ی تشرینی یه‌که‌می ۱۸۲۰) دا، نووسیویتی: «سێ رۆژ له‌مه‌ویه‌ر، واته: ۴ی هه‌مان مانگ- ئەوره‌حمان به‌گی کۆری مه‌حموود پاشا، که ته‌مه‌نی (۷) سالان بووه، به‌بارمه‌ته بۆ کرماشانی نارده‌وه (گه‌شتی ریج بۆ کوردستان- ل ۳۰۴).

نامه‌ی محمدهد علی میرزا
بۆ: سلیمان ئەفەندی - بالۆیزی دەولەتی عوسمانی

«چو خور شُد ز فَتْحِ عَلی
منجلی مە بُرْجِ شاهي محمد علی»
«وەکو خۆرهللات له سەرکەوتن و له فهتخی علی
مانگی ئاسمانی سولتانیی و شاهي محمدهد علی»

به‌رێزی پایه‌به‌رز، خاوه‌ن گه‌وره‌یی و سه‌روه‌ری و نازایه‌تی و دلێری و هوشیاری، جه‌نابی سلیمان ئەفەندی بالۆیزی خۆش راویزی دەولەتی هه‌تا هه‌تایی و راهه‌ستای به‌شان و شکۆی عوسمانی، ساغ و سه‌لامه‌ت و شادمان بیت. دواي نووسینی په‌يامی خۆشه‌ویستی، تیتان ده‌گه‌یه‌نم: کاتێ له رێکوپێک کردنی کیشه‌کانی سنوور بووینه‌وه و له سه‌ردانی ناوچه‌کانی عه‌ره‌به‌ستان گه‌راینه‌وه و پێوه‌بووین به‌چینه‌ به‌ره‌گای به‌رز و به‌شکۆی خاوه‌ن شکۆ (خوا ته‌مه‌نی پاشایه‌تی درێژ بکات)، وتیان ئێوه‌ی به‌رێز و هوشیار، شه‌ره‌فی ئه‌وه‌تان پێدراوه به‌چه‌ خزمه‌ت پاشای دادگه‌ر و دادپه‌روه‌ر و ئیزي گه‌رانه‌وه‌ی لێ وه‌رگرن. هه‌ر له هه‌مان کاتدا، به‌رێز: که‌ریم خانی ئەفشاریش که وه‌ک خانه‌خوێ و میوانداری قوناعه‌کانی ناو رێ، بۆ هاوڕێیه‌تی جه‌نابت دیاریکراوه؛ هات و ئه‌و نامه‌یه‌ی که به‌ناوی ئه‌وه‌وه، له‌باره‌ی بارمه‌ته‌ی پاشای بابانه‌وه نووسراوه، له‌گه‌ڵ هه‌موو نووسراوه‌کانی ده‌ولەتی ده‌سه‌لاتدار و به‌رپرسی گه‌وره‌ی به‌شان و شکۆ و ناسراوی وه‌رگرت و زۆر پێی سه‌ره‌به‌رز و شادمان بوو.

یه‌که‌م ئه‌وه‌ی که نوایی ئیمه، بۆ دیداری ئه‌و به‌رێزه زۆر به‌ تاسه‌وه بوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی نوایی ئیمه له کاتی چوون و گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌و به‌رێزه، له‌وه‌ی نه‌بووه و نه‌مانتوانیوه له نووسین و قسه و راویزیان ناگاداربین.

به‌لام له‌بابه‌ت بارمه‌ته‌ی پاشای بابانه‌وه، که له فرمانی شاهه‌نشادا نووسراوه و ئامازه‌ی پیکراوه... با ئه‌وه له ئێوه‌ی به‌رێز شاراوه نه‌بێ، که له رابردوودا رێ و ره‌سمی سنوور به‌جۆرێک بووه، چونکه هه‌موو سالی ناژهل و پاتالی بابان بۆ هاوینه‌خۆری و گه‌رمیان و کوپستان هاتونه‌ته ئه‌مبه‌ر و ناژهل و خیله‌کانی ئەملاش له‌به‌ر گه‌رمینه‌کانی به‌غدادا هاتوچۆی

ئه‌وه‌دیو ده‌که‌ن. به‌م هۆیه‌وه واپتیویستی کردووه هه‌موو کاتی له‌لایه‌ن پاشایانی کورده‌وه، که‌سیکیان لێره‌ بیت، تا له‌کاتی رووداوه‌ گه‌رنگ و به‌رچاوه‌کانی سه‌ر سنووردا، پرس و رای پێیکه‌ین.

له سالانی پێشوو، که ئه‌وره‌حمان پاشای بابان مابوو، مه‌حموود پاشای کوری خۆی وه‌ک بارمه‌ته‌ لێره‌ داناوه... شاهه‌نشای خاوه‌ن ریز «خوا مولک و مالی به‌رێزی» کچی که‌لب علی خانی فه‌یلی بۆ مه‌حموود پاشا خواستیوه و ئه‌ویش لێره‌ ئه‌م ژنه‌ی هه‌بووه. ئیتر که ئه‌وره‌حمان پاشا مرد و مه‌حموود پاشا بوو به‌والی سلیمانی، ئه‌و کچه له مالی باوکی به‌جیما. ئه‌و ژنه، کورێکی کوپیشی بووه. له دوایدا نه مه‌حموود پاشا ئه‌و ژنه‌ی ویست و نه‌ئه‌و ژنه‌ش دلی به‌وه‌وه بوو. زۆر ده‌میکه ئه‌و ژنه به‌ره‌نالا کراوه و له مالی باوکی دانیشتیوه و ئه‌و کوپه‌ش (وه‌ک باسکرا)، به‌رق و بیزاری که‌وتوه... پاشایانی تر و که‌سوکاریان هیچ بارمه‌ته و شتیکی تریان له‌م ولاته نه‌ماوه... کوردستان هه‌روه‌ک جارێ له ژێر ده‌سه‌لاتی داود پاشای وه‌زیری دلپاکی دارولسه‌لامی به‌غدادیه. نوایی ئیمه‌ش چونکه خۆی به‌خزمه‌تکاری هه‌ردوو ده‌ولەتی هه‌تا هه‌تایی و به‌رده‌وام ده‌زانی، به‌هیچ جوړی جیاوازی و جیایی له نیوانیاندا دانانی و ئه‌وه‌ی پتیویستی دۆسته‌یه‌تی و لایه‌نگری بێ، به‌جیته‌ هیناوه و به‌جیته‌ ده‌هینان. بۆ سه‌ره‌خۆی و پێشکه‌وتنی کاره‌کانی، ئه‌وپه‌ری هاوکاری له‌گه‌ڵ ده‌که‌ین.

ئیتیر ئه‌گه‌ر له‌م ماوه‌یه‌دا هه‌ندی قسه‌وباسی چکۆله و گێره و کیشه‌ی ورد قه‌وما بێ؛ که ئه‌ویش له پتیویسته‌یه‌کانی سروشتی سه‌ر سنووره، ئه‌وا جاروبار رووداوه‌گه‌لێک دینه‌ پێشی و ئه‌مانه‌ش هه‌ر چاره‌یان بۆ ده‌دۆزینه‌وه و چاکی ده‌که‌ینه‌وه و ئه‌مانه‌ش ئه‌وه‌نده‌ گه‌رنگ نین بینه‌ مایه‌ی دلگیری و زویر بوونتان. بۆیه ئه‌گه‌ر به‌رێزتان بۆ باه‌تیکێ تر و بنجینه‌کانی پتیوه‌ندی دوو ده‌ولەتی بالا راسپێدران، که له پتیویسته‌یه‌کانی پاشایه‌تی ده‌سه‌لاتداریتیه‌یه، که دیاره هه‌رواش بێ و زۆریش به‌جیته‌یه، ئه‌وا له‌م کات و ساته‌دا نیوانی پاشایانی بابان و وه‌زیری دلپاک، له‌وپه‌ری ته‌با‌ییدا و کورده‌کان زۆر له جارێ زیاتر له خزمه‌تدان و ئه‌وه‌ی پتیویستی خزمه‌ت بیت، به‌جیته‌ دین... هه‌رکاتیکیش سه‌رکیشی و سه‌ره‌زوی و ایان لێ رووبدات، که دژی پتیوه‌ندییه‌کانی هه‌ردوو ده‌ولەت بوویته‌، ئه‌وا ده‌بێ له‌لایه‌ن هه‌ردوو لاوه ته‌می بکرتن و گوێیان رابکێشێ..

ئىمەش خوانە خواستە، ھىچ كاتى لەبىرى ئەودە/ نەبووین پاشايانى كورد سەرىپىچى و خراپە يەك بەرامبەر وەزىرە كانى بەغداد بكن، بە تايبە تيش لەگەل جەنابى وەزىرى گەورە و گران «داود پاشا» ى حاكىمى بەغداد، كە ھەمىشە ھەولمان داوھ سەرىپە خۆبى بىپارىزى و كاروبارىشى دامەرزاتر بىت... ئىستاش ئەگەر بەرپىز، تا گەرانەودى نووبى ئىمە، لە تارانى پايتهخت، دەتوانى لە دارولسەلامى بەغداد راوەستى، ئەوا لەگەرانەودە ئەودى لەبابەتى چكۆلە و گەورە و ئەودەندى پىپوئەندى بەنووبى ئىمەو ھەبى، خوا يارىپ ھەمووى بەگوئەرى دلى ئىو پەسەندىان دەكەين و ھەرگىز درىغى ناكەين... ئەگەرىش ھات و لەبەر ھەر ھۆبەك، بۆى نەگوئىچى لە بەغداد راگىر بىت، ئەوسا ھەرچۆنى خۆتان پىستان چاك بى و بۆ سەرخستنى كارەكانتان پىويست بىت، بەوالى بەغدادى بسپىرن، خوايارى ئىمەش درىغى ناكەين، چونكە سەرەراى ئەودى نووبى ئىمە، ھەموو كاتى خۆى بەخزمەتكارى ھەردوو دەولەتى بالا زانپو و رووداوتىكى واش نەقەوماو، كە بەناچارى نوئىنەرى بۆ بنىردى و ئەمەش بۆ ئەو دەولەتە بالا يە دەرىكەوئى كە ھىچ كاتىكىش لە خزمەتگوزارىيدا جىياوازيبەكى لە نىوانى دوو دەولەتدا دانەناو و داينان و لەمەوداوش بەو پەرى تىكووشان و تەقلەلای خۆبەو، بۆ خزمەتكارى ئەو دوو دەولەتە درىغى ناكات... بۆ راگەياندى ئەم قسانەش، بەرپىز: محەمەد عەلى خانى غولامى پىشخەزەمان كوردە بەرپىس، تا ئەو چەند وشە راستىبە بنووسى.

بەكورتى، باسەكە سەبارەت بە بارمەتى محەمەد پاشاى حاكىمى بابان بەو جۆرە بو، كە نووسىمان... لەبارەى ئەو ئافەرەتەشەو، كە بە بەرپىز: كەرىم خانىيان سپاردوو و ناردوو، چۆن ئىتتىبەكەمان بە بەرپىز محەمەد عەلى خانى نىردراوى جەنابت و توو و لە ھاتنتاندا، تىتان دەگەبە نىت.

پاشان ئەگەر لەبارەى بارمەتى دىكەو، كە لىرە بىت و قسەوباستان ھەبى، ھەر كاتى كەسىكتان بۆ ناردنەو ىان ناردىت، بەبى ھىچ تەنگوچەلەمە دروستكردنىك بۆتان دەنبرد رىتەو. بە پىشتىوانى خوا و ھەر بەم جۆرە، بۆ ئەم شتە بچووكانە و لە پىناوى چەسپاندى يەكىتىي نىوان ھەردوو دەولەتەكە، لەلا يەن ئىمەو، ھىچ كاتىك درىغى ناكەين. جگە لەمانەش، ھەمىشە ھەر رووداوتىكى گرنگ و ھەر پىويستىبەكتان ھەبو، بۆمان بنووسن. روژانى داھاتووتان بەخىر و خۆشى و سەلامەتىي بىت (٦٦).

بەلام وەك بەلگە و رووداوەكان دەرى دەخەن، محەمەد پاشا نەك ھەر وەلامى ئەم داخووزىيانەى ئىرانى نەداوئەتەو و خۆى لى نەبان كوردوو؛ بەلكو ھەر بۆ ئەودى بەپىر پەلپ و گىچەلى دەربارى قاجارو نەچىت، خۆى لە و ژن و مندالەى كرماشانىشى نەگەياندوو و داوايان ناكاتەو؛ كە ئىران بۆ ئەو دەستى بەسەرداگرتوون، تا محەمەد پاشا ناچار بكن گوتراپەلى داواكانىيان بىت...

بۆبە دواى ئەم نامەبەش، شازادەى كرماشان: محەمەد عەلى مىرزا، نوئىنەرىكى تايبەتى خۆى بۆ ھەمان مەبەست و بۆ داواكردنى چەردەبەك پارەش، بۆ لای محەمەد پاشا ناردوو، كە ناوى (باقرخان) بوو و محەمەد پاشاش لە باتى ئەودى داواكەى (محەمەد عەلى مىرزا) جىبەجى بكات؛ باقرخانى لە سلىمانى گلداوئەتەو.

ئەوكاتەى (رىچ) لە بەھار و ھاوینى (١٨٢٠ز)دا، لە سلىمانى مىوانى محەمەد پاشا بوو، چەند جارىك ئەم (باقرخان)ەى دىو و ئاخووتنىان كوردوو، كە وەك (رىچ) دەلى: باقرخان خۆى كورد بوو و لە ھۆزى (مافى) يە، كە بەشىكىيان لە كرماشان و بەشىكىشان لە خۆراسان نىشتەجىن (*).

بەلام دەربارى قاجارى كە بۆى دەركەوتوو محەمەد پاشا بەدەنگ داواكانىيانەو ناچى؛ سازشيان لەگەل (داوود پاشا) ى والى بەغداد كوردوو و داوود پاشاش كە لەم كاتەدا (حەسەن بەگ) ى براى پچكۆلەى محەمەد پاشاى تەفرە داو و بۆ بەغداى بانگەيشتن كوردوو و لە محەمەد پاشاى ھەلگىراوئەتەو، بۆ جىبەجىكردنى داواكەى دەربارى قاجارى، دەستبەردارى (حەسەن بەگ) بوو و داواى لە محەمەد پاشا كوردوو، تا (باقرخان) ئازاد بكن...

كە (رىچ) لەم بارەبەو، لە بىرەودەرى روژى (١٥ ى ئىيارى ١٨٢٠ز)دا، ئاوى نووسىو:

(دوئىنى شەو تەتەرىك لە بەغداو ھاتبو... بۆ ئەو ھاتبو «مىر» لەو ھاگادار بكات، كە والى بەغدا زۆر بەجوانى پىشوازىي لە داىكى محەمەد پاشا كوردوو... حەسەن بەگىشى داوئەتەو بەلىنى داو بىكات بە فەرماندارى ھەولپىر و ئالتوون كوپرى؛ بەمەرجى: باقرخان ئازاد بكن، كە نىردراوى شازادەى كرماشانە و ماوئەبەكە لە سلىمانى ھىلراوئەتەو و كاتى خۆى بۆ ئەو نىردراو، تا (٣٠٠٠٠) قەنى بەدەنى (**).

(* گەشتى «رىچ» بۆ كوردستان ل ١٢٧ .

(**) گەشتى «رىچ» بۆ كوردستان ل ١٢٦ .

به‌لام په‌لپ و بیانونوی ده‌رباری قاجاری، به‌میرنشینی بابان، هه‌ر دوایی نه‌هاتوو و به‌رده‌وام ته‌نگوچه‌له‌مه‌یان بۆ دروستکردوون، که دیسان ته‌مه‌ش نمونه‌به‌کی تری گیتچه‌ل پیکردنی سه‌رانی قاجاره، به‌میرنشینی بابان، که له‌م به‌لگه‌نامه‌به‌دا: شازاده محهمده‌ عه‌لی میرزا بۆ ته‌حمده‌ پاشای والی مووسلی نووسیوه و تیایدا کورانی ته‌وره‌حمان پاشا به‌وه تاوانبار ده‌کات، که ئاژاوه له‌نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانیدا ده‌گپین:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۱۲۱

بابه‌ت: ئیلی بابان و سه‌رکوتکردنی ده‌ستدیزکاران

میژوو: ۱۲۳۷ کۆچی، ۱۸۲۱ز

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: یه‌که‌م. لاپه‌ره: ۲۵۳

نامه‌ی محهمده‌ی عه‌لی میرزا بۆ: ته‌حمده‌ پاشای والی مووسل

«چو خور شد ز فتح علی منجلی

مه‌ برج شاهی محمد علی»

«وه‌کو خۆره‌ه‌لات له‌ سه‌رکه‌وتن و له‌ فه‌تخی عه‌لی

مانگی ئاسمانی سولتانیی و شاهی محهمده‌ عه‌لی»

جه‌نابی تان و پۆ می‌رخاسی و به‌شان و شکۆ و هیژا، دلیر و ئازا،
خاوه‌ن گه‌وره‌یی و جوامیری، بیروباوه‌ر چه‌سپاو، پاشای خاوه‌ن به‌رزیتیی
و دره‌وشاوه، ته‌حمده‌ پاشای والی مووسل، سه‌رکه‌وتوو بی و بزانیته‌ که:

به‌له‌به‌رچاوترنی پیوه‌ندی نزیک و ئاگاداریونی ته‌و به‌رپزه‌ له‌ چۆنیته‌ی
کاروباری وه‌زیرانی پیشووی به‌غداد و باوه‌ر و متمانه‌ی له‌ میژینه‌ی
به‌رپرسانی ده‌وله‌تی بالایی عوسمانی، به‌وه‌زیره‌کانی مووسل و کار راستی
و خزمه‌تگوزاری ته‌وانیش به‌رامبه‌ر به‌ده‌وله‌تی ئیوه، به‌پتیبستمان زانی
چه‌ند راستییبه‌ک به‌جه‌نابت رابگه‌یه‌نین. چونکه‌ جه‌نابت به‌پیاویکی راست
و لایه‌نگری ده‌وله‌ت ده‌زانین و بنه‌رته‌ت و بنچینه‌ی باسه‌که‌ت لی
ناشارینه‌وه.

به‌کورتی ته‌و بابته‌ روون و ئاشکرایه، که هه‌ر له‌ رابردوووه‌ هه‌تا
ئیتستا داروده‌سته‌ی بابان، به‌وه‌ه‌یه‌وه‌ که هاوینه‌ خۆریان (گه‌رمیان و
کویتستانیان) له‌سه‌ر سنوره‌کانی ئیران بووه، له‌ به‌رامبه‌ر ته‌مه‌دا هه‌میشه
جۆره‌ خزمه‌تییکیان به‌پاشایانی ئیران کردوو و له‌ وه‌رزنی زستانیشدا که
بوره‌ گژوگیان له‌ گه‌رمینه‌کانی عه‌ره‌بدا بووه، له‌گه‌ل وه‌زیره‌کانی
به‌غدادیشدا هه‌مان هاوکارییان کردوو و ته‌م داب و نه‌ریتشه‌ش له
ده‌میکه‌وه‌ بۆته‌ یاسا و هه‌تا ئیتستا راسته‌وخوا و بی ته‌ملاوته‌ولا جیبه‌جییان
کردوو. جاروباره‌ش که ترسیکیان له‌ وه‌زیره‌کانی به‌غداد بووبیت، به‌هۆو
له‌ ریی به‌رپرسانی ده‌وله‌تی ئیرانه‌وه‌ کاروباریان به‌رپتوه‌چوو. جاروباریش
که به‌رامبه‌ر به‌دانیشتوانی سنووری ئیران خراپه‌به‌کیان کردبیت، به‌ویست و
تکای وه‌زیره‌کانی به‌غداد لییان خۆش ده‌بوون و کیشه‌که‌ جیبه‌جی ده‌بوو...
تا ته‌م چه‌ند ساله‌ی دوایی، که ته‌وره‌حمان پاشای بابان ترسی له‌ عه‌لی
پاشای وه‌زیری پیشوو لی نیشته‌ و رووی هاواری بۆ شای خاوه‌ن شکۆ و
سیبه‌ری خوا هینا، رۆحم به‌قوریانی بیت. عه‌لی پاشای ناوبراویش به‌هۆی
نه‌زانیته‌ خۆیه‌وه، داروده‌سته‌یه‌ک کۆده‌کاته‌وه‌ و روو له‌ سنوره‌کانی ئیران
ده‌کات. له‌و کاته‌وه‌ هه‌تا ئیتستا، هه‌ر وه‌زیری که له‌سه‌ر ته‌ختی به‌غداد
دانیشتی، له‌ سه‌رده‌می ژبانی ته‌و ته‌وره‌حمانه‌ خراپکار و به‌دفعه‌په‌وه‌ و
دوای مردنی ته‌ویش، کوره‌کانی هه‌لیان قۆستۆته‌وه‌ و جاروبار خۆیان
به‌وه‌زیره‌کانی به‌غدادوه‌ هه‌لواسیوه‌و بوونه‌ته‌ هۆی خراپه‌ و ئاژاوه‌ و
جارجاره‌ش خۆیان له‌ ده‌وله‌تی ئیمه‌ نزیک کردۆته‌وه‌ و بوونه‌ته‌ هۆی
دلئیشان و ناکۆکی. هه‌تا سه‌رده‌می وه‌زاره‌تی داود پاشا، که‌له‌لایه‌ن
ده‌وله‌تی بالایی عوسمانییوه‌ فرمانی به‌وه‌زیرایه‌تی پیدراوه‌. نوایی ئیمه‌ش
له‌ به‌رامبه‌ر هه‌ردوو ده‌وله‌تدا، که له‌ راستیدا ده‌وله‌تی ئیسلام، ته‌نیا هه‌ر
ته‌وانه‌ن و به‌یه‌ک ده‌وله‌تیان ده‌زانن و وه‌ک باوک و فرزندێ و به‌رپتوه‌بردنی
فرمانی پاشایه‌تیدا جیاوازی دانانن، هه‌تا ته‌و راده‌یه‌ی که داود پاشا له
عیراقی عه‌ره‌بیدا یاوه‌ر و پشتیوانییکی نه‌دی و له‌گه‌ل سن که‌سدا له‌به
غداوه‌ رایانکرد و روویان له‌م لایه‌ کرد. لیژنه‌یه‌کمان بۆ به‌رپتوه‌بردنی
کارو فرمانه‌کانی دیاریکرد و نزیکه‌ی شه‌ش مانگی پتوه‌ی ماندوو
بووین، تا دارولسه‌لامی به‌غدادی گرت و له‌سه‌ر ته‌ختی وه‌زاره‌ت
دانیشت... دوای ته‌وه‌ی بووه‌ به‌وه‌زیر، نوایی ئیمه‌ پییان و ابوو ئیتتر له‌مه‌و

به دواوه، له دهه دست کاره چوت و ناله باره کانی وهزیرانی به غداد دهه سیته وه. چونکه نه گهر وهزیره کانی پیشوو، به هوی نه زانینه وه، نیاز و مه به سستیکی خرابیان بووی؛ به لام ناویراو، که هاوکاریمان کردوه و یارمه تیمان دواوه و فرمانیمان جیبه جی کردوه و به رتیه مان بردوه، که چی:

یه کهم: له بهرام بهر هه قیگدا که له ته ستویدا به.

دووهم: وهک وهزیره خوتیریه کانی پیشوو بوی ناروانین. بویه پیمان وابوو کاری چاک دهکات و گوئی ناداته قسه بهد و شه رخاوه کانی بابان و کورانی نه وره حمان و ده بیته خیرخواز و چاکه کاری نیوان هه ردوو لا و بیروهوشمان له کاروباری سنوور و که له بهر دروستکردن دهه سیته وه!

به لام نه وهندهی نه برد و به گویرهی په ندی: «هزار نقش بر آورد زمانه ونشود یکی = رۆژگار هه زار رهنگی هینا، که چی هه مسوی نه بوو به دانه یهک»، ته میش هه به و شتیه یه له تاوینهی خه یالی ئیمه دا بوو، به هه مان ری و شوتینی وهزیرانی پیشوو دا چوو، به لکو له وانیش خرابتری کرد و که وته هاندانی کورانی شه رخاوی نه وره حمان بابان و ده ستیان دایه خراپه و جارپیک لای دهوله تی عوسمانی گله یی و گازنده یان ده کرد و جاروباریش له گه ل خراپه کاران و ناژاوه گپیرانی بابان یه کیان ده گرت و دهستی له کاروباری ولات به رتیه بردن هه لده گرت و خه ربکی شه رو شوو و خراپه و گتیچهل ده بوو.

ته و په ند و نامۆژگارییه ش که پیوست بوو، کردمان. ته وهندهی بۆ راگرتنی ریز و حورمه تی هه ردوو دهوله تی بالا، پیوست و ته رکی سه رشانمان بوو، له گه ل بالوتزانی خیرخواز، به قسه و به نووسین ده زمانه برپوه، چونکه نه شه هه دو بیللا، ته دوو دهوله ته خاوه ن شکو و گه وره یه، له بهر چه ندین هو، ده بی به کتیبیان هه بی و بۆ هه ردوو دهوله تیش تاوانه، نه گهر به پیر خراپه کاری و ناژاوه گپیریه کانی بابان و کورانی نه وره حمانه وه بچن. له بهر ته وهی بنچینه ی ته م داروده سته یه، بۆ به رژه وه ندی خویشیان هه ر ناژاوه گپیران و خراپه یه و وهک ده لئین: «برسیه حال چه سود گفتن پند- په ند و نامۆژگاریی بۆ دل رهش، چ که لکیکی هه یه!»، بویه کاری لئ نه کردو له م ساله پیرۆزه دا، هیزتیکی به توپخانه و که ره سه ی شه ره وه کو کردۆته وه و که هیا-که ی خوی کردۆته فرمانده و ماوه ی چوار مانگه سنووری ئیرانی کردۆته مهیدانی رمبازین و زۆریه ی ناوچه و گه رمینه کانی کرمانشانی تیک

و پیک داوه و هه موو جۆره خراپه و به دفه ری و ناژاوه گپیریه کی نواندوه. بویه هیتا: میرزا عه بدوللا، که کار به ده سستیکی جیی پروا و دیاریکراوی ئیمه بوو، له لایه ن نوابه وه راسپێدرایه لای جه نابی وه زیر و پیی راگه یاند، ئیمه ته وه هه مووه تووشی زیان و ده ستریتزکاری بووین، هه تا که نگتی ده ست له و خراپه و ناژاوه یه هه لئاگرت! سوپاکه ی خوتان بکتیشه دواوه برۆن. چونکه ته م دهوله ته به هیزه، له وه زیاترتان لئ رانا وه سستی.

ته م قسانه ش هیچ دادیکی نه دا و نوینه ره که شیان نه ک هه ر گلداده ته وه و وه لا میشیان نه نارده ته وه، به لکو ناگره که شیان پتر خوشر کردوه.

دوا ی شتواندن و تیکدانی ته م سنوورانه، به هاندانی خرابکارانی بابان، لای شاره زووریشه وه ده ستیان به تیکدانی ته و سنوورانه ی ته ویش کردوه و له تا کامدا ناچار بووین (گه دا) ده ربکه یین... له کرمانه وه به ری که وتین و چه ند رۆژتیک له و سه ر سنووره له نگه رمان گرت، به هیوا ی ته وه ی به لکو خویان له کرده وه ی خویان په شیمان ببنه وه و بگه رینه وه؛ یان وه زیری به غداد ده ست له به دکاری هه لگر و که هیا و داروده سته که ی بگپیرته وه دواوه... به لام سه روه یه ک له هیچ لایه کیانه وه هه لی نه کرد، به لکو رۆژ دوا ی رۆژ پرکتیشیی و هه مه جۆر به دکارییان زیاتر لئ ده وه شاهه وه... هه رچیمان کرد و کو شاین، به لکو ته م ناگره ی داود پاشا و که هیا و ناژاوه گپیرانی بابان دایم رکیتته وه؛ بیهووده بوو...

ئیتتر چارمان نه ما و له سنووره وه که وتینه ری. که بی وچان له رۆژتیکدا هه ر دوو سی سه عات ده رۆژتین. هه تا ته و رۆژه ش که به ره کانی شه ر و به یه کدادان دامه زرینران، هه ر چاوه چاوی ته وه بووین به لکو په ند و نامۆژگارییه کائمان کاری لئ کردبیتن و په سه ندی بکه ن و ده ست له شه ر و ناژاوه هه لگر و بگه رینه وه. به لام هه ر نه هاتنه سه ر هوش. یه که م جاریش ته وان ده ستیان به توپ هاویشتن و ناگر هه لگیرساندن کرد و ئیتتر ته م لایه ش، بۆ نه هیتشتنی شه ر، به نه رک و پیوستی سه رشانی زانی له گه لیاندا تیک هه لچتی.

دوا ی ته وه ی که هیا و هیزه که ی هه لاتن و پشتیان کرده مهیدانی شه ر، فرمانم دا هیچ که سیک شو تینان نه که وی و کاری پتیمان نه بی و بهر به که س نه گیری.

هه‌لبه‌ت خه‌لکی لای خۆتان، یان نزیک و ده‌ور به‌رتان له‌و هه‌للایه‌دا بوون و دیویانه و ناگاداری رووداوه‌که بوون، که دوا‌ی شه‌رکه، هیچ کهس نه‌کوژرا و به‌که‌سبش نه‌وتراوه شوینیان بکه‌ویتی... ئیستاش وه‌ک ده‌رکه‌وتوو مه‌حمود پاشای به‌دکار، دوا‌ی هه‌لاتن له‌ مه‌یدانی شه‌ر، روه‌ی کردۆته‌و له‌ لایه. له‌به‌رئه‌وه‌ش که له‌ ناو‌بردنی ئاژاوه‌کانی ئەم به‌دکاره، پتیبسته؛ ئیستاش نه‌گه‌ر جه‌نابت له‌ سه‌رکو‌تکردنیدا، به‌لگه‌ و بیانویه‌ک ده‌هینیتیه‌وه، ئەوا هه‌ر هیچ نه‌بێ، مه‌هیتله‌ بیه‌ته مه‌له‌ند و ناوچه‌ی ئیوه و له‌و‌ی ده‌ری بکه‌ن، چونکه هه‌ر مانه‌وه و بوونی، مایه و ماکی شیواندن و ناخۆشیی نیتوان هه‌ردوو ده‌وله‌تی بالا‌یه.

یه‌کی‌کیش له‌و داخ‌وازییانه‌ی، که ئیمه هه‌میشه پیمان خۆش بووه و نوابی ئیمه جه‌ختی له‌سه‌ر کردوو و وه‌زیره‌کانی به‌غداد لیتی تۆقیون ئەوه‌یه: که نوابی ئیمه، له‌م سه‌ر سنوورانه‌دا خۆیان به‌رۆله، یان به‌خه‌یرخوازی هه‌ردوو ده‌وله‌تی بالا ده‌زانن، پتیه‌ندی و هاتوچۆی نیردراو و نامه‌گۆرینه‌وه‌مان له‌گه‌ل ده‌وله‌تی مه‌زندای بووه، تا له‌ فرمانه‌کانی سه‌ره‌وه‌مان ناگاداریین.

به‌لام نه‌گه‌ر وه‌زیره‌کانی به‌غداد، له‌ پیناوی مه‌به‌ستی خۆیاندا ده‌بنه‌ هۆی هه‌لقه‌یواندنی شه‌یتانه‌کانی بابان و گه‌ره‌کیشیان بیت رووداوه‌کان به‌ر ئاوه‌ژوو بگه‌رنه‌وه، ئەوا کاره‌که هه‌ر ئاشکرا ده‌بێ و لیمان شاراوه نامینێ... بۆیه ئەوان هه‌میشه له‌م بابه‌ته هه‌لاتوون و رازی نه‌بوون داواکه‌مان به‌ئینه‌دی و به‌رده‌وام به‌هه‌له، په‌کی کاره‌که‌یان خستوو و خراپه‌ریان کردوو، چونکه له‌لایه‌که‌وه هاوکاری له‌گه‌ل شه‌رخ‌وازان‌ی بابان ده‌کات، له‌لایه‌کی دیکه‌وه ده‌ستدریژی بۆ سه‌ر خه‌لکی عیراق ده‌کات و به‌ره به‌ره سه‌رۆک و زانایانی به‌غدادی کوشتوو و ئەوه‌ی به‌کاربیت، نه‌یه‌شستوو و له‌ ناوی بردوو... له‌به‌ر چا‌و‌چنۆکی و ته‌ماعی زۆر، ده‌ستدریژی بۆ سه‌ر ماڵ و سامانی خه‌لک ده‌کات، لای هه‌ر که‌سیک دیناریکی پێ شک برده‌بێ، به‌چا‌و‌چنۆکی له‌ده‌ستی ده‌ره‌یناوه. تاقه‌ عه‌ره‌بیک‌ی هاوده‌نگ و به‌ده‌وری خۆیه‌وه نه‌هیشتوو و تاقه‌ که‌سی‌کیش له‌ دانیش‌توانی به‌غداد، هاوده‌نگ و هاو‌نیشنی نییه... پرس و راو‌پێژی به‌ده‌سته‌یه‌کی نه‌زان و تینه‌گه‌یشتووی گورجستانییه... له‌ هه‌ر جیگه‌یه‌کی ئەو باره‌گا و زیاره‌تگا پیرۆزانه‌ی ئیمام‌گه‌لی پاک و بێگه‌رد (سلاوی

خوایان لێ بیت)، که له‌ عیراقن و هه‌ندیک ئامرازی که‌ره‌سه‌ی رازینه‌ره‌وه و جوان نه‌زرکراویان تیدابوو، به‌هۆی ئەوانه‌وه تالان کراون. دا‌بونه‌ریتی قه‌ده‌غه‌ کردوو و ئازار و سزای ئەو که‌سانه‌یان داوه‌ که بۆ زیاره‌ت و گه‌ران، هاتوونه‌ته‌وه‌ی و باجیکی زۆریان لێ سه‌ندوون... نه‌زانه‌کانی به‌غداد و هیچ و پووجه‌کانی گورجستانی، له‌ کاتی هاتوچۆی زیاره‌تکاران و هاتوچۆکاران، قسه‌ی بێ تاملی وا ده‌که‌ن، که هیچ گۆتیه‌ک تاقه‌تی بیستنی نییه... هه‌لبه‌ت جه‌نابیش‌ت ناگادارییه‌کت له‌م داروباره‌ ده‌بیت. به‌لام مه‌به‌ستی ئیمه‌ی نواب، له‌ درێژه‌پیتدانی ئەم نامه‌یه، ئەوه‌بوو راستیه‌که‌کان ده‌ریکه‌ون و ئاماژه‌یان پێ بکری، چونکه جه‌نابت به‌خه‌یرخوازان‌ی ده‌وله‌ت ده‌زانین و هه‌ر له‌م روانگه‌یه‌شه‌وه بۆ ناگاداریتان باسی ئەم کاروباره‌مان کرد و هه‌ر رۆژیکیش چی روو ده‌دات، ده‌بێ بنووسرین و راو‌بۆ‌چونه‌کانی له‌سه‌ر ده‌بردرین. رۆژانی داها‌تووش‌تان به‌دلی خۆتان بیت (٦٧).

وه‌ک له‌ دوو توتی ئەم به‌لگه‌نامه‌ندا ده‌رده‌که‌وی، شازاده محمه‌د عه‌لی میرزا په‌لپ و بیانوی قورسی به‌ مه‌حمود پاشا گرتوو و له‌سه‌روو ئەم دا‌وا‌یانه‌شه‌وه گه‌یجه‌لی پاره‌یه‌کی زۆری به‌ مه‌حمود پاشا گرتوو و ئەویش پتیی هه‌لنه‌سووپاوه. له‌به‌ر ئەمه‌ شازاده ده‌یویست مه‌حمود پاشا له‌ فرمانه‌وايه‌تی بابان لێ‌بخات و عه‌بدو‌للا پاشای مامی له‌ جیگه‌ی دا‌بنێ. بۆ ئەمه‌ش له‌ بیانو ده‌گه‌را و چهند جارێک له‌شکر و هه‌یزی گه‌وره‌ی له‌ چهند قۆلێکه‌وه بۆ سه‌ر ناوچه‌ جیاجیاکانی کوردستان و عیراق ده‌نارد و ئاژاوه‌ی ده‌نايه‌وه و مه‌حمود پاشا و داود پاشای پێ ده‌ترساندن و مه‌رجی به‌سه‌ردا ده‌سه‌پاندن و... له‌ هه‌ر یه‌کی‌کیش له‌م هه‌رش و ده‌ستیه‌ردانه‌دا، یه‌کی‌ک له‌ برا و ئامۆزاکانی مه‌حمود پاشا و عه‌بدو‌للا پاشای مامی مه‌حمود پاشای له‌ جیگه‌ی مه‌حمود پاشا، له‌ سلیمانی و کۆیه و هه‌ریر داده‌نا و لاده‌برد و به‌مه‌ش دوژمنایه‌تی نیتوان ئەندامانی بنه‌ماله‌ی بابانی قوولتر ده‌کرده‌وه... که خودی شازاده له‌ دوایین هه‌رشیدا، که سالی (١٨٢٢) بۆ سه‌ر عیراق کردی، نه‌خۆشیی (کۆلیرا)ی گرت و له‌ نزیک (قزرا‌بات) مرد.

به‌لام به‌مردنی شازاده (که به‌هه‌موو جو‌ریک و ئەوه‌په‌ری توانای هه‌ولیدا میرنشینی بابان بکاته به‌شیک‌ی ئیران)، ئیران ده‌ستبه‌رداری میرنشینی بابان و عیراق نه‌بوو... به‌واتایه‌کی تر: کیشه‌ و ته‌نگوچه‌له‌مه‌کانی میرنشینی بابان و مه‌حمود پاشا، له‌ به‌رامبه‌ر گوشار و گه‌یجه‌لی ئیران و داود پاشادا که‌م نه‌بۆته‌وه... چونکه هه‌یزه‌کانی ئیران

نامه‌ی عه‌بباس میرزا بۆ فه‌تخ عه‌لی شا

نامه‌ی یه‌که‌م:

«به‌خاکی پیتی فه‌له‌ک فه‌رسای سوپیند ده‌خۆم و دوژمنی خویننه‌ی خۆری بامحه‌کی شاهه‌نشاهی بم، نه‌گه‌ر هه‌رگیز له‌باره‌ی پیتی سپاردنی خزمه‌تی شاره‌زور و بابان خه‌یالی نه‌وه‌م هه‌بووبیت، بۆ شاره‌زوری نه‌فس، ته‌ماعیکم له‌ویدا هه‌بووبی، ویستبیتم سنووری ده‌سه‌لاتی خۆم فراوان بکه‌م، چونکه‌ نه‌مبووه و نیمه. نه‌م خۆتیه‌ه‌لقورتانندن و پرکیشیه‌شم به‌رامبه‌ر به‌نۆکه‌رایه‌تی و به‌ندایه‌تی، هه‌رگیز نه‌ده‌کرد و به‌شیاوم نه‌ده‌زانی، که به‌بیتی پرس و ئیشاره‌ت فه‌رموون، له‌ خۆمه‌وه ده‌ستپیشکه‌ری عه‌رزکردنی نه‌م جوهره‌ باسانه‌ بکه‌م. خوا ده‌یزانی که هیچ شتی‌ک نه‌بوته هۆی ده‌ریزی نه‌م عه‌رز و پرکیشیه‌ی، جگه‌ له‌وه‌ی له‌م دوو ساله‌دا، که جه‌نگی ده‌وله‌تی عوسمانی له‌ ئارادابوو، هه‌ر جارێ که من به‌خزمه‌ت و سه‌فه‌ر ده‌ریزستم، له‌ کویتستانه‌کان و ناوچه‌کانی کوردستانی سنووری ورمی و سابل‌اخدا، ده‌ستدریژی زۆر ده‌کرایه‌ سه‌ر ره‌عبه‌ت و ویلایه‌ته‌کانی شاهه‌نشاهی. به‌هاری نه‌مسال و ئیرانییه‌کی زۆر تووشی گوند و به‌روبوومی هه‌ندێ له‌ ئیل و ناوچه‌کان بوو، که منی ناچار و وا لیکرد بۆ ریکه‌نه‌دانی و ئیرانبوونی نه‌م هه‌ریمه، به‌عه‌رزێ خاکی پیتی پیرۆز، پرکیشیه‌ی بکه‌م و له‌ پیناوی ریکه‌خستنی کاروباری سلیمانی و باباندا، به‌خۆ بکه‌وین، بۆ نه‌وه‌ی هه‌رکاتێ لای نه‌رزه‌رۆم و مووش و قارسه‌وه‌ بکه‌وینه‌ رێ و خزمه‌تی‌ک بکرتیت، له‌م پشته‌وه‌ سه‌ری دلنیاپی و سه‌ریه‌زانی ته‌واو، له‌ (تصدقی فرقی) شاهه‌نشاهی، بۆ نۆکه‌ریک که له‌وه‌ هه‌ریمه‌وه بۆ خزمه‌ت و سه‌فه‌ر ده‌چیت. ئیسته‌ش که قیبله‌ی عالم، رۆحی دنیای به‌قوربان بیت، خزمه‌تی ریکه‌خستنی نه‌و لایه‌ی به‌من سپاردوو، نه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ دیاره‌ که نه‌و جوهره‌ کارانه‌ بۆ من، که سه‌رقال و خه‌ریکی چه‌ندین کارم، ده‌توانم بۆ پيشه‌وه‌ببه‌م، بیان شتیکی تره، که خزمه‌تی گه‌وره‌ی هه‌مان به‌ک کاربیت»^(۷۱).

به‌رله‌وه‌ی بکشینه‌وه، عه‌بدوللا پاشایان به‌هیتزیکی ئیرانییه‌وه له‌ سلیمانی کرده «پاشا»ی بابان!^(۶۸) به‌واتایه‌کی تر: جه‌نگی سولتانی عوسمانی و شای قاجار، دوایی پتی نه‌هیترا و دوای مه‌رگی شازاده محمه‌د عه‌لی میرزا، محمه‌د حسین میرزای کوری له‌جیتی باوکی داترا؛ که نه‌گه‌رچی نه‌میش چه‌زی ده‌کرد به‌پتی و شوینی به‌نامه‌کانی باوکیدا پروات و هه‌له‌په‌ی تۆله‌ و داگیرکردن و چاوپرینه‌ کوردستانی بابانی هه‌بوو، به‌لام نه‌م وه‌کو باوکی پیتنه‌ده‌کرا. له‌به‌رته‌وه فه‌تخ عه‌لی شا بریاری دا کاروباری کوردستان و عیراقی عه‌ره‌بی، به‌عه‌بباس میرزا (۱۷۸۹-۱۸۳۳ز) بسپیری^(۶۹).

نه‌میش له‌م نه‌رکه‌یدا پڕۆژه و به‌نامه‌ی تاییه‌تی خۆی هه‌بوو، که له‌ ناوه‌رۆکدا خۆکوژدنه‌وه بوو بۆ خولیکی تری جه‌نگ، له‌و ناوچه‌یه‌ی که پیتی سپیردرا بوو. به‌لام له‌ هه‌مان کاتیشدا هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی، له‌م شه‌رانه‌دا ماندوو بیوون و پیتوبستیان به‌حه‌سه‌نه‌وه و پشوویه‌کی پیتش نه‌و خۆکوژدنه‌وه‌یه هه‌بوو. چونکه‌ له‌پال نه‌م شه‌ره‌ لایه‌لایه‌نی هه‌ردووکیاندا، له‌دژی یه‌کتر، هاوکات شه‌ری سه‌ره‌کی و به‌رده‌وامیشیان له‌گه‌ل رووسیا و هه‌ره‌شه‌ی گه‌وره‌تری رووسیا به‌سه‌ره‌وه بوو، جگه‌له‌وه‌ی که به‌هۆی نه‌م شه‌رانه‌ی ئیرانه‌وه، دوو مه‌ترسیی به‌ره‌و رووی بایعه‌الی ده‌بوونه‌وه:

۱- ده‌سه‌لات و سیبه‌ری ئیران له‌ ناوچه‌که‌دا و به‌تاییه‌تیش له‌ ناوچه‌ی باباندا، له‌ زیاد بووندا بوو. به‌جۆریک وه‌ک «لۆنگریک» ده‌لی: به‌ددریژی میترۆوی ناوچه‌که، نه‌وه‌نده‌ی نه‌م کاته، سیبه‌ری ئیرانی به‌سه‌ره‌وه نه‌بووه^(۷۰).

۲- به‌هۆی سه‌رقالیی و نه‌به‌رژانی بایعه‌الییه‌وه به‌کاروباری تره‌وه، داود پاشا به‌هیتزی بیوو، که مه‌ترگوپی له‌ فرمانه‌کانی بایعه‌الی ده‌گرت. بۆیه هه‌ردوولا پیتوبستیان به‌ به‌خۆداچوونه‌وه‌یه‌ک هه‌بوو؛ که له‌م بواره‌دا لایه‌نی قاجاری، واته: عه‌بباس میرزا، ده‌یوبست سیاسه‌تی ده‌رباری قاجاری، به‌جۆریک دابریژیت، که کیشه‌ی بابان و میره‌کانیان بکاته بنچینه‌ی نه‌فجاردانی به‌نامه‌کانی ئیران و بۆ نه‌مه‌ش له‌ سه‌ره‌تای ره‌نگرشتنی به‌نامه‌که‌یه‌وه، که وته‌ تازه‌کردنه‌وه‌ی پیتوهندی و دروستکردنه‌وه‌ی پرده‌کانه‌وه له‌گه‌ل میره‌کانی بابان و هاوکات پوخته‌ی بیرو بۆچوونه‌کانی خۆشی له‌م باره‌یه‌وه، له‌م دوو نامه‌یه‌دا ده‌ریبوه، که وه‌ک ده‌رده‌که‌وی به‌گیانیکی زۆر ناگاداران له‌ کاروباری کورد و ناوچه‌که، بۆ فه‌تخ عه‌لی شای نووسیوه، که نه‌مه‌ ده‌قه‌کانیا نه‌:

۶۸- هه‌له‌به‌ته‌ دواتر مه‌حموود پاشا چووه سه‌ریان و «سلیمانی» گرتوه، به‌لام به‌هۆی بلاوپیونه‌وه‌ی نه‌خۆشی (کۆلیتر) وه‌ نه‌یتوانی تیایدا بمینیته‌وه، عه‌بدوللا پاشا ده‌رفه‌تی هیتا و سلیمانی گرتوه. به‌م جوهره «سلیمانی» چه‌ند جارێک ده‌ستاو ده‌ستی کردوو (دنبلی - ص ۳۷۱).

۶۹- پيشتر کاروباری نازه‌ریایجانی پتی سپیردرا بوو، به‌لام به‌ددریژی جه‌نگی (۹) ساله‌ی ئیران و رووسیا (۱۸۰۴-۱۸۱۳ز) هه‌مه‌کاره بوو.

۷۰- لۆنگریک- ص ۲۵۰.

۷۱- نفیسی، دکتر سعید- تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر- چاپ دهم- تهران ۱۳۷۶ ش- جلد (۲۲) ص ۳۰۵.

نامه‌ی دووه‌م:

عهرزی جیگرى نایب سه‌لته‌نه،

رؤژانی شکۆی ههر به‌رده‌وام بییت، ئەمه‌یه که:

له‌به‌رئه‌وه‌ی لهم سه‌رده‌مه‌دا هه‌موو ده‌وله‌تانی کافر خه‌ریکی ناشتی و سازانن، منییش هه‌ول و ته‌قه‌للامه و کووش و ره‌نجم له‌و بو‌ارده‌دا بۆ ئەوه بووه، که ناکۆکی له‌نیوان ده‌وله‌تی ئیسلامدا نه‌مینتی. تا سالی پار؛ کار له‌ناشتی و پیکهاتن ترازو و ماوه‌ی سازان نه‌ما. دواى پيشه‌په‌روش له‌ مووش و بايه‌زید و ئه‌رجیش، که گه‌راينه‌وه ته‌وریز، له‌لای خۆمه‌وه قایمقام به‌نیازی سازان نارد. ئەوان وه‌لامی راستیان نه‌دايه‌وه. چەند جارێک له‌ په‌نا و په‌ساره‌وه له‌ ده‌رگای ناشتیمان دا، به‌لام هه‌یچ نه‌کرا. تا ئەمسال، به‌خواستی خوا و به‌ختی شاهه‌نشا «گیانی هه‌موومان به‌قوربانی بی» ئەوه بوو تووشی ئەو تیشکانه‌ بوون. ئەوه‌بوو ده‌سته‌بجی خه‌لکمان نارد و له‌لای خۆمانه‌وه، به‌ناشکرا داواى ریکه‌وتنمان کرد و دواتریش «میرزا ته‌قی» مان نارد و ئەو ئه‌رکه‌ پیرۆزه‌مان پێ سپارد، ئەویان ناردوه‌وه و به‌لێنیشیان پیدابوو، که له‌ ماوه‌ی (٤٠) رۆژدا وه‌لام بده‌نه‌وه. به‌لام به‌لێنه‌که‌یان به‌جی نه‌هینا.

سه‌ره‌رای ئەوه‌ش، دیسانه‌وه چەند جارێک له‌ ریکه‌ی ئینگلیزه‌که‌نه‌وه، به‌هۆی بالۆتیربانه‌وه له‌ ئەسته‌مبۆل ئەوه‌مان ده‌رپه‌وه، به‌لام تا ئیسته‌ش به‌هه‌یج جو‌ریک ئەوان وه‌لامیان نه‌داوه‌ته‌وه. به‌لکو له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه خه‌ریکی ئەوه‌ن خۆیان بۆ جه‌نگ ساز ده‌ده‌ن و هه‌یج نیشانه‌یه‌کی ناشتی و ریکه‌وتن دیار نییه، له‌گه‌ل ئەمه‌دا، ئیمه‌ش که نۆکه‌رانی ئەم ده‌وله‌ته‌وه و سنوورداری ئەم مه‌مله‌که‌ته‌ین و ئەمانه‌ش ده‌زانین، ئەگه‌ر به‌هه‌یوای ناشتی پالی لیبده‌ینه‌وه و خۆ ئاماده‌کردن پشتگوێ بخه‌ین، ئەوه پێچه‌وانه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی ده‌وله‌ته‌ بویره‌که‌مانه. بۆیه له‌ رووی شاره‌زایی دلسۆزییه‌وه، ناشکرا ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ عه‌رز ده‌که‌م:

ئەگه‌ر لای خۆمانه‌وه ده‌ستپیشخه‌ری نه‌که‌ین و مانگی دووه‌می به‌هار نه‌چینه ناو خاکی دوژمنه‌وه، ئەوه‌نده دوابکه‌وین تا (جه‌وزا) و (سه‌ره‌طان) بگات و له‌شکر و توپخانه و هه‌یز و خواره‌مه‌نی عوسمانی له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه کۆبیتته‌وه و کورده‌کان مال و خه‌یزان و میگه‌ل و که‌لوپه‌له‌کانی

خۆیان له‌ کویتستان و هه‌واره‌کان دایه‌زیتن و سواره و سه‌ربازیان وه‌کو مپه‌رووله و کولله له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه هه‌یش به‌یتن، ئەوسا ئەگه‌ر بمانه‌وی جه‌نگ بکه‌ین، یان ناشتی بکه‌ین، کاره‌که‌ گران و چاره‌ دژواتر ده‌بێ. لووتبه‌رزیی و له‌خۆباییه‌بوونی عوسمانی له‌ ناشتیدا و هه‌یز و توانایان له‌ جه‌نگدا زۆر زیاد ده‌بێ.

به‌لام ئەگه‌ر ئیمه‌ لێره‌وه زوو به‌ری بکه‌وین، تا کویتستانه‌کان به‌فریان لێ نه‌چۆته‌وه و ئەوان ناتوانن له‌ که‌لێنه‌کانیدا، به‌هه‌ینه‌وه به‌چینه ناو خاکی دوژمنه‌وه و له‌پیش ئەوه‌دا له‌شکری عوسمانی کۆبیتته‌وه، شه‌راره‌تی کورد، که مایه‌ی هه‌موو شه‌ر و فه‌سادیک هه‌ر ئەوانن، به‌پشتیوانی خوا و به‌ختی سه‌رکه‌وتووی شاهه‌نشاهی، له‌به‌ریه‌ک هه‌لبه‌هه‌شتین و به‌یاربده‌ی خوا له‌ مووش به‌ره‌و خوار راویان بنه‌ین، ئەوسا ئیتر ئەگه‌ر بمانه‌وی جه‌نگ، یان ناشتی بکه‌ین، به‌یارمه‌تی خوی مه‌زن، ئاسان ده‌بێ و به‌سانایی جیبه‌جی ده‌بێ. لووتبه‌رزیی و له‌ خۆباییه‌بوونی رۆمی ده‌بیتته‌ خۆشه‌روویی و زه‌بر و زۆریشیان ده‌بیتته‌ کزی و لاوازی.

له‌به‌رئه‌وه‌ هۆیانه، ئەگه‌ر بیری پیرۆزی شاهه‌نشایی هاته سه‌رئه‌وه‌ی که ده‌ستپیشخه‌ری بکری، ئەوا هه‌یزی سواره، که مه‌ئموور و ته‌رخان ده‌کری، ده‌بێ کاتی له‌وتپه‌ بکه‌ونه‌ری، که له‌ کۆتایی (حه‌مل)، یان ئەگه‌ر زۆر دوابکه‌ون، له‌ سه‌ره‌تای (ئه‌ور) دا بگه‌نه ته‌وریز، تا قشونی ئیره‌ش دوا نه‌که‌وی، به‌بێ چاوه‌روایی به‌وه‌په‌ری پشت ئەستوریه‌وه، خوا یار بییت، هه‌ر له‌و کاتانه‌دا بگه‌نه خزمه‌ت. به‌م پێیه‌ ئەگه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ئەوه‌وه ده‌ست به‌کاری ئەم لایه‌ بکری، هه‌وادارین تا سه‌ره‌تای (میزان)، به‌ناشتی بییت، یان به‌جه‌نگ، بتوانی له‌ملايه‌وه دلتیایی ده‌سته‌به‌ر بکری.

کاتی له‌شکرکێشیش بۆ سه‌ر به‌غداد، هه‌ر له‌و کاتانه‌دايه. کام نيعمه‌ت له‌وه باشتر و بالاتره، که له‌م عه‌زیمه‌تی شاهانه‌یه‌دا، په‌روانه‌ی ئاماده‌کردنی ئیمه‌ش بگات!، له‌م سه‌فه‌رده‌دا هاوتاو‌زه‌نگی فه‌له‌ک فه‌رسابم و گیانبازانه له‌ خزمه‌تی مێردا ده‌ریکه‌وین.

له‌باره‌ی جوولانی که‌ژاوه‌ی جیهانگیره‌وه، فرمان فرمانی ئەشه‌رفی هۆمایونه: به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌رووی ئەوه‌په‌ری عاتیفه‌ته‌وه، په‌رسیاری ئیمه‌تان فه‌رموو، به‌پێی فرمانی بالاییان عه‌رز ده‌کری، که هه‌رچی زووتر که‌ژاوه‌ی پیرۆز له‌ سوڵتانییه‌وه؛ بۆ سازدانی سوپا و کۆکردنه‌وه‌ی

سەربازانی سەرکەوتوو بکەویتەری، پەنا بۆ ئیحتیسابی رووس و رۆم و دلتیایی ویلایەتەکانی سنوور باشتر و خۆشترە. بەلام دیارە لە دواى مانگی (شەوال) دا زۆر زوو و ئەم کاتانە زۆر زۆر پیرۆزە و لە هیچ جێگە یەکەو کۆسپ و چەلمەمەى نابێ، بگرە پێشکەوتنى هەموو کارەکان بەجۆرتیک کە چەندین جار تاقیکراوەتەو، تالعی هومايونی لە زیادبونى شاهەنشاهیە، کە لەسایە و پشتیوانی خواوە، تیشکی چاودیریی سولتانی، لەهەر کەسێک بدات و رووی جوولانی پیرۆزی بکاتە هەر لایەک و هەرکاتێک بێتە پێشەو، بەئاسانی و بەبێ شلەژان بۆ پێشەو دەروات. لەبەرئەو ی پرپار وایە، هەر برپاریک دەرباری ئەولایە بدریت، بەدریژی عەززی خاکی پیتی پیرۆز بکری، ئەوەندە نەخرتتە بەرجاو، کە حکومەتی شارەزور و بابان و دەور و پشتهکانی بەگوتەری رینگە پیدانی پیرۆز، دراوێت: محەمەد پاشا (مەبەستی مەحموود پاشای کوری ئەو پەرمان پاشایە)، دلتیایی لە راستیی باوەر و خزمەتگوزاری ئەودا، کە دەبێ ئیستە و دواوژ بەدی بیت، بەچەند شتێک دەهتیرتەو، کەوا یەکە یەکە عەرز دەکرتن:

یەگەم: گلدانەووی بارمتە: لەبەرئەو ی کورە باشەکانی ئەو و عوسمان بەگ، کە هەر دووکیان لە کرمانشان بوون، لەگەڵ ئەوەشدا ئەم یەک دوو سالەدا، ئەم سەرپیتچیەیان کرد، گلدانەووی ئەم جۆرە بارمتە یەم بەمایەى دلتیایی نەزانیی و برپاری ئەو دەم دا لە کاتی سەفەری شوینەوار خێردا، عوسمان بەگ خۆی لەگەڵ هەزار سوار، یان زیاتر لە ئەعبان و گەورە و گەورەزادەکانی بابان، بە پشتیوانی خوا لەگەڵ بخات و لە پێشەرەویی سوپای سەرکەوتوودا، بەراشکاووی و ئاشکرا، دژی سوپا و سەرلەشکری عوسمانی بجهنگن.

دوووم: بەهاموشۆی محەمەد پاشا و عوسمان بەگی برای، کە ماوەیەک بەر لە ئیستا عوسمان هاتە تەوریز و مانگیتک مایەو و شەوی جەژن، پاشا خۆی تکای کردووە، بە پشتیوانی خوا دیت و کە ئەویش گەرایەو، خوا یاریت عوسمان دیتەو و لەگەرانەووەشدا بەو مەرجهی جێنم، دیسان بەهەمان رێ و شوێن نایەلم لەهاتوچۆ سارد بێتەو^(۷۲).

سێیەم: سەرەرای هەبوونی لەشکر و ئامادەبوونی دەولەتی بویر لە هەرتیمی باباندا، کە تا ئیستا ئیبراھیم خانى سەرتیب لەو شوێنانەدا بوو و لەچاو تاقم و سوپای باباندا چەند جار زۆرتەر و زالتەر، لە رۆژانی سەفەرشدا باوەرپیکراویک لەوێ دانیم و ئەوەندە لەشکر، کە لە غازیبانی سەرباز و سوپای هاوتاوژەنگی بەساخلو لەوێ دابنیم، لە باتی ئەوان: سوارەى بابان و بلباس و هی تر، بۆ سەفەر دەبەم و لە راستیدا خەلکی کوردستان و ئەردەلان و ساپلاخی موکری، سەرلەبەریان پشتگرو یارمەتیدەر دەبن و سەبارەت بە یارمەتیدانیش ئەگەر بەقازانجی دەولەتی بزائن، لە کاتی پێیستدا ئیشارەتی خدیویانە دەفەرموون.

چوارەم: هۆی سەرەکی ئەو پەژارە یە کەسانی وەک محەمەد پاشا هەیانە، لەو دەیە کە باری قورسی دراو و کەلوپەل و تەماع و تەوەقوع بخرتتە ئەستۆیان و دەرهقەتی نەین و بەلێن و برپاریک بدن و دواپیش پێیان جێبەجێ نەکری و لە هەردوولاو بەبێتە جیتی ترس. ئیمەش لەسایەى خواوە، نەبارتیکمان خستۆتە ئەستۆی ئەو و نەتەمەع تەوقتیکمان هەبە. ئاسان ئاسان پێشکەشی سەرکاری پیرۆزیش، کە لە حەزەتی هومايوندا نەختینەمان گرتۆتە خۆ، بە پشتیوانی خوا دەیدەین. بۆ ئیبراھیم خان- یشمان نووسیبووە ئەو مینگەل و گا و قاتر و یابوو و ئەو جۆرە شتانەمان لێ وەرگیری و بەلەشکری فرمان پیدراوی بدات بە یاری دەى خوا، حسابی ئەویش؛ بریتییە کەى هەرچۆتیک بیت، لە کەلوپەلی بێ کەلک و دراوی بێ برەو، تا خۆمان بۆ سەفەر نەڕۆیشتووین، دەیدەین. بێگومان هەر کە ئەو بریتییەیدا و خزمەتی باشی کرد، ئەم خزمەتە بەفیرۆ نادا و دواى پاره دانەکە، پێچەوانەى رێوشوونیک ناجوولیتەو، کە بێتە مایەى نارەحەتیى بیری هومايون.

پێنجەم: ویلایەتی شارەزور و کۆیە و هەربەر لە سێ لاو بەساپلاخ و ئەردەلان و سنوورەکانی کوردستان و کرمانشانەو لەکان، کە مەملەکەتی پارێزراوی سەرکاری شاهەنشایە ویلایەکیشى بەقەلمەرەوی دەسەلانی وەزیری بەغداو لەکاو، لەهەر رینگە یەکەو ئەزاو و فەسادتیک لەو ویلایەتە و ئەم تايەفە یەو بەگات، تەنیا لەو لایەو یە و بەس. ئەو لایەش کە لەم کاتەدا ئیبراھیم خانى سەرتیب و محەمەد پاشا تا مووسل رۆیشتوون و کەرکوک و هەولێر و پردی سوور-یش غاشیەى دلتسۆزی و

۷۲- ئەمەش خۆی جۆرتیکی سەختتری گلدانەووی بارمتە یە.

گوێرا به لیبیان دهربرپوه، وهزیری به غدادیش به جوړتیک خزمهت و نامادهیی خوی نیشان داوه، که تا ئیستا دوو سنج جار پیاوی ناروخته لای سهرتیپ و محمه مد پاشا و به گوێره ی نامه بهک که نووسیبوو یان، به شپوه به کی گشتی کارهکانی نهوێ دهرواته پیش. نهگه له پیش چونێ ئیمه دا، خوا یاریت، به شپوه به کی که مه بهستی نهولیبای دهولهتی بوێره، کاری به غداد و وهزیریش به رهو پیشه وه چوو، نهوا لهو لایه شه وه دلنیاده بین و نهوسا نهویش له حوکمی ولایاتی پارتیزراوی شاهه نشاهدا ده بی و هه رکاتی پیشکه وتنیپیک پیکهات، عه زمیک که له کاری به غدادا مه بهستی هیمه تی به رزی سولتانبیه، لهو به هار و هاوینه دا کاروباری نهوێ یه کلایی دهکاته وهو نهگه راته واو بیهک مینێ و نهگه ر تا نهو کاته بزین، له وه رزی پایز و له کاتی گه رانه وه ماندا، به یاری دهی خوا، زستان له گه رمیانی عیراکی عه ره بدا، به سه ر ده بین و ئیستا له سایه ی سه ری هوما یزه وه به غدادیش نهو توانایه ی نه ماوه، که به رگه ی هه لمه تی له شکرگی جیهاننا شووبی شاهه نشاش بگرت.

شه شه م: عه بدوللا پاشا، که گه وه رترین و به سالآ چووترین پاشایانی بابانه، له گه ل هه زار مائی باباندا، که زۆریه یان له پیاوی ناسراو و ئاغا و گه وه رکانیان، لیره، بهوپه ری ریز و به رزییه وه گلما ن داونه ته وه و به هیواین له م رۆژانه دا له ده ور به ری سا بلاخ، بهش و تیولی به دینێ، چونکه ده بی هه رکه سه یک له نه هلی رۆژگار به ترس و هیوا وه گل بدریته وه، بۆیه نه م ریکه بهش ترسی مه محمود پاشا ده بیته.

به پیتی نهو ریشوتین و شپوه به، که به درتیژی خرایه به رچاو، هیوادارم له کاتی نه بوونی ئیمه دا، هیچ راستی و که موکو رپیهک له کاروباری نه م لایه دا روونه دا. به پشتیوانی خوا و هیمه تی ئیمامه پاکه کان پشت نه ستورین به ئیمدادی به ختی پیروزی هوما یونیش مه وه سیلین، نهو ته گبیره ی به بیری ئیمه دا ها تووه و به م وردییه روونمان کردۆته وه و روونی ده که ینه وه، خوا یارین له گه ل ته قدیر جووت ده بی و تکام وایه که هه ره به کییک لهو برگانه بگاته بهر خاتری عه رش مه زا هیری وه حی و ته نزیل به نامۆژگاری و ریتونیی به ره موون و نامه ی پیروزی زووتر بگات، تا هیچ کاریک بی ناگاداری عه رزی شه هریاری نه کرت» (٧٣).

وهک دهرده که وهی فه تح عه لی شا باری سه رنج و پیتشیا ره کانی عه بیاس میرزای پی په سه ند بو بیته، بۆیه بۆ نه جمادانی بۆ چوونه کانی عه بیاس میرزا، خو لیککی تری شه ر و له شکرکی شیبی قا جاری بۆ سه ر عیراق و ناوچه کانی بابان دهستی پیکردۆته وه؛ که له م جار هیا ندا (٤٠ هه زار) سه ربازی ئیرانی، له چه ند قو لیکه وه هیرشیا ن بۆ سه ر ناوچه کانی کوردستان و ناوه راستی عیراق کردوو و دوا ی شه ر و تیهه لچوونی سه خت له گه ل له شکرگی عوسمانیدا (که نه وانیش پیشتر خو یان بۆ نه م شه ر و له شکرکی شیبیه ته یار کردبوو) (٧٤) و دوا ی کوشتار و زیانیکی زۆر له هه ردوو لا و دانیشتوانی نهو ناوچانه ی شه ریان تیدا کرابوو؛ دیسانه وه نه خو شیبی (کو لیرا) له ناو ریزه کانی له شکرگی قا جاریدا بلا بوته وه و ناچار بوون پاشه کشی بکه ن و به ره و ناوچه کانی خو یان بگه رینه وه.

له م خو لی شه رانه دا (نه وه ندی پته ونه دی به کی شه ی بابانه وه هه بیته)، نا کوکی و دوژمنایه تی نیوان نه نامانی به مهاله ی بابان و میره کانیان، قوولتر و دژوارتر بو وه وه... نه وه نده ش پته ونه دی به ده وله تی قا جاری و عوسمانییه وه هه بیته، هه ردوو له شکره کانیان ماندوو بوون و وهک نه وه ی ئیتر کاتی نه وه ها تبه سنووریک و ریکه چاره یهک بۆ نه م باری گرژی و نااسایییانه یان دا بنین، بریاریان دا نزیکوونه وه و ناشت بوونه وه یهک له نیوانیاندا روودات، که نه م نزیکوونه وه یه له (١٨/٧/١٨٢٣ ز) دا سازدرا و (ریکه وتننامه ی یه که می نه رزه رۆم) ی لیکه وته وه نوینه رانی هه ردوو لا، کی شه کانی: سنوور، بازگانی، حه ج و زیاره تگه پیروژه کانی عیراق، دیار بکردنی ریشوتینی کوچی گه رمیانی و کو یستان و هه ل سوکوت له گه ل را کردوو ه کانی هه ردوو لایان با سکرد و چاره سه ری سه ره تاییان بۆ پیتشیا رکرا.

به لام به ندی یه که می نه م ریکه وتننامه یه، (٧٥) تاییهت بوو به کی شه ی بابانه وه، که:

«هه ردوو ده وله تی به رز، ده بی ده ست له کاروباری ناوختی یه کتر وه رنه دن. له مه ودواش خو تیهه ل قورتان دن له کاری به غداد و کوردستانه وه نه شیاو. له وانه:

مه له بنده کانی سه ر به سنجاقه کانی کوردستان، که ده وله تی به رزی ئیران به هیچ به هانه و له هیچ روویه که وه نا بی ری به خو تیهه ل قورتان دن و ده ستدریژی و په لا ماریات و دا لده ی مو ته سه ر یفه کانی پیتشینه و له مه ودواشیا ن بدات.

٧٤- جگه لهو هیزانه ی له گه ل والیه کانی دیاره کر و مووسلدا بۆ نه م شه ره ناماده کرابوون، له به غدادیشه وه (١٠) هه زار سه رباز به سه ر کردایه تی حاجی تالیی که هبه، به ره و قزرا بات جو لابوو. (لۆنگریک- ص: ٢٤٦-٢٤٧).

٧٥- هه موو به نده کانی ریکه وته وتننامه که (٧) مادده بوون.

له و شویتانه‌دا که ناویراون، له بابهت ره‌سمی ناسایی گهرمیان و کویتستان‌کردن و ههر کیشسه‌یه‌کی تر، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌بیته هۆی ناخۆشیی ههر دوو ده‌ولت، ده‌بێ له‌لایه‌ن ئه‌میر و وه‌لیعه‌هدی ده‌ولته‌تی ئییران و والی به‌غداوه به‌لادا بخری» (۷۶).

بهم پیتییه ده‌بوایه ئییران ده‌سه‌لات و سیبه‌ری به‌سه‌ر ههریمی بابانه‌وه نه‌میتنی!.. به‌لام به‌وه هۆیه‌وه که له ده‌مپه‌که‌وه ده‌ریاری قاجاری به‌چهندان شپوه و به‌تایبه‌تیش له ریکه‌ی میره‌کانی بابانه‌وه، جێ پیتی خۆی له کوردستاندا کردبووه‌وه؛ بۆیه له‌لایه‌که‌وه بۆ ئییران گران بوو قایل بیت نفووزی له کوردستاندا پاوان بکری و له‌لایه‌کی تریشه‌وه ئه‌م بریاره، بۆ خودی ئه‌و سه‌ردار و میرانه‌ی بابانیی سه‌خت بوو، که له ده‌مپه‌که‌وه سه‌روپه‌نونه‌ندیکیان له‌گه‌ڵ ده‌ریاری قاجاریدا دامه‌زراندوه و له‌م ریکه‌وتنه‌نامه‌یه په‌شوکاون و سکالا و هاواریان بۆ فه‌تح‌عه‌لی شا بردییت؛ که چون ئییران هه‌روا به‌ناسانی پشتیان تیده‌کا و ده‌ستبه‌رداریان ده‌بیت! (۷۷)... که ئه‌م دوو هۆیه‌ی وای له فه‌تح‌عه‌لی شا کردوه، دای وردبوونه‌وه له ده‌قی ریکه‌وتنه‌نامه‌که و پیتشبینی کردنی داها‌تووی ناوچه‌که؛ ره‌خنه‌ له‌وه به‌نده‌ی تاییه‌ت به‌ بابان، له ریکه‌وتنه‌نامه‌که بگری و ره‌خنه‌که‌یشی له‌م نامه‌یه‌ی خواره‌وده‌دا ئاراسته‌ی عه‌بباس میرزای کوری کردوه، که له‌وه ریکه‌وتنه‌نامه‌به‌دا نوته‌ری ئییران بووه:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۹

بابه‌ت: په‌یماننامه‌ی ئه‌رزهرۆم (ی یه‌که‌م)

تاریخی ایران، جلد (۲) ص ۴۲

میژوو: سه‌فه‌ری ۱۲۳۹ کۆچی، تشرینی (۲) و ۱۸۲۳

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه) جلد (۲) ل ۴۲، هه‌روه‌ها:

گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی، جلد (۱) ص ۱۴۳

فرمانی فه‌تح‌عه‌لی شا

بۆ عه‌بباس میرزا

کلیلی ده‌رگه‌ی سه‌رکه‌وتن، چرای گیان، وه‌لیعه‌هدی ده‌ولته‌تی پایه‌داری هه‌تا هه‌تا، رۆله‌ی گه‌وره و به‌خته‌وه‌ی بی‌هاوتا، نایب سه‌لته‌نه‌ی

۷۶- نفیسی - ص ۳۰۳.

۷۷- گرمانی ئه‌وه‌ش ده‌کریت فه‌تح‌عه‌لی شا و ده‌ریاری قاجار، خۆیان داوایان له میرانی کورد کردییت، نامه‌ی ناوا بنووسن.

سه‌ره‌ریزی بالا، عه‌باس میرزا، که به‌یارمه‌تی خودا، سه‌رکه‌وتوه و له سۆزی بی‌په‌رانه‌وه‌ی به‌شداربووه؛ بزانییت، که: ده‌قی هه‌موو به‌نده‌کانی ریکه‌وتنه‌نامه‌ی په‌ڕۆزه‌که، که ره‌وانه‌ی ده‌ریاری ئاسمان مه‌دارت کردبوو، له سه‌ره‌تاوه تا دوا‌یی پیتشکه‌شی بیری هه‌تاوی رۆشنی کرا. ناوه‌رۆک و مه‌به‌سته‌کانی، که‌وته به‌رچاوی دلی هه‌تاوی پرشن‌گدار. هه‌رچه‌نده زۆریه‌ی به‌شه‌کانی بریارنامه‌ی ناوبراو، به‌پیتی خواست و داخوازیی ده‌ولته‌تی سه‌ره‌ریزی عوسمانی و به‌دلی ئه‌وان دا‌په‌ژراوه و له‌په‌ریک شویتندا به‌رژه‌وه‌ندی ده‌ولته‌تی به‌ده‌سه‌لاتی سولتانیی له‌به‌رچاوه نه‌گیراوه...

به‌لام چونکه جیگری هوما‌یۆنه‌ی ئیمه‌ به‌تایبه‌تی، مه‌به‌ست و نیازی له جی‌گیربوونی ناسایی ولات و ژیر ده‌ستان و خۆیاراستنه له خۆنپه‌ژی و خراپه‌کاری... بۆیه ئیمه‌ش له بناغه‌ دا‌په‌شتنی ئه‌م په‌یماننامه‌یه و بریارانی ئه‌م ئاشتییه په‌ڕۆزه‌دا، ده‌سه‌لاتی ته‌واومان له هه‌موو رووبه‌که‌وه به‌م رۆله‌یه‌مان دا‌بوو. له‌به‌رته‌وه هه‌موو ئه‌و خواست و مه‌رجانه‌ی له دووتوتی به‌لگه‌نامه‌ی ناوبراودا، هه‌بوون، به هه‌موو لایه‌نیکیه‌یه‌وه، په‌سه‌ند و ئیمزایان کردوه.

له بنچینه‌ی پیکهاتن و ئاشتبوونه‌وه‌ی دوو ده‌ولته‌تی ئیسلامدا، ئه‌وه‌په‌ری سه‌رو دلخۆشین و به‌گوتیه‌ی یه‌کیتی پیتشتر و یه‌ک‌دل بوونه‌وه‌ی باشتربش، به‌رژه‌وه‌ندی یه‌کیتی ئه‌م دوو ده‌ولته‌ته نه‌مه‌، که فرمانیان یه‌که و له خه‌یر و شه‌ریشدا به‌هاوبه‌ش و هاوکاریان ده‌زانین، هه‌ست به‌جیا وازییه‌که ناکه‌ین و قسه‌یه‌که‌مان له‌سه‌ر ئه‌مه‌یان نییه، ته‌نیا ده‌ریاره‌ی خه‌لی «بابان» نه‌بیت، که سالانیکی زۆره پشتیان به‌م ده‌ولته‌ته هه‌میشه زیندوو به‌ستوه‌وه ده‌ستی تکایان بۆ دا‌وتنی نوکه‌رانی ده‌رگای ئیمه‌ درێژ کردوه... له‌به‌رته‌مه ئه‌گه‌ر به‌گوتیه‌ی فرمان و بی‌چهند و چون، به‌وه‌زیری به‌غداد بسپه‌ردرینه‌وه و له ده‌روازه‌ی ده‌ولته‌تی پایه‌دار دوور بخرینه‌وه؛ شکانی شان و شکۆی ده‌ولته‌ته و به‌په‌چه‌وانه‌ی غیره‌تی سه‌لته‌نه‌تییه.

له‌به‌رته‌وه‌ی ئه‌و رۆله‌یه‌مان تکای ده‌ولته‌تی سه‌ره‌ریزی عوسمانی، سه‌باره‌ت به‌تیه‌له‌کانی: «حه‌یده‌رانلوو» (۷۸) و «سیپه‌کی» به‌دیپه‌یتاوه، که

۷۸- هۆزی حه‌یده‌رانلوو، له ناوچه‌ی مووش، پایه‌زید، قه‌ره‌کلیسا، وان و چال‌دیران ده‌ژین و سه‌ر به‌پاریزگه‌ی (خۆی) بوون، ئه‌م هۆزه ئیستا که‌وتونه‌ته‌ شار و گونده‌کانه‌وه. تیره‌کانی ئه‌م تیه‌له‌ بریتیه‌یه له: جه‌نگه‌لانوو، باشیمان، لاجیکان، ته‌رتوبان، سۆزان، نا‌قوبیان، ناسیان، سێ چاره‌کیان و پینج حه‌سنان. «بنواره: راسخ، شاپور- جمعیت و گروه‌های نژادی در ایران- ایرانشهر- ج (۱) ص ۱۱۹».

له‌م‌یژوهه ههر سه‌ر به‌ده‌وله‌تی هه‌م‌یشه‌یی ئی‌یران و دانیشه‌تووی مه‌له‌نده‌کانی «خۆی» و «ئیره‌وان»^(٧٩) بوون... ئە‌گه‌رچیش سه‌بارت به‌و دوو ئیله، به‌هیچ جوۆریک ریگه‌ی قسه، بو‌ئه‌وان نه‌بوو، به‌لام بو‌ئه‌وه‌ی سووکایه‌تی به‌و ده‌وله‌ته نه‌کریت و تووشی کیشه نه‌بن؛ ئە‌مه‌مان به‌توندی نه‌گرت و پیمان زۆر دانه‌گرت و له‌م جوۆره مه‌به‌سته وردانه‌شدا، چاکه و هیمنایه‌تی نیوان موسلمانانمان له‌به‌رچاو گرتوه و ئە‌رکه‌کانی ده‌وله‌ت و دینمان به‌لاوه گرنگتر بووه..

به‌لام له‌باره‌ی ئیله «بابان» هه‌و؛ ده‌بی گه‌فتوگۆیه‌کی وا بکریت، به‌رژوه‌ندی تیدا بیت... تا به‌وجۆره‌ی که چۆن لای ئیمه‌وه، شان و شکۆی ده‌وله‌ت و غیره‌تی سه‌له‌ته‌نه‌ت له‌به‌رچاو گیراوه، لای ئە‌وانیشه‌وه هه‌مان شت له‌به‌رچاو بگیریت... هه‌روه‌ک لای ئیمه‌وه چاوپۆشیی دۆستانه و بی‌دریغیی شاهانه له‌باره‌ی «حه‌یده‌رانلوه و سیپه‌کی»^(٨٠) یه‌وه کرابوو، لای ئە‌وانیشه‌وه بی‌جیا‌وازیی ئیره‌یی کردن، هه‌مان شت له‌باره‌ی ئیله «بابان» و پێوه‌ندی دارانیانه‌وه بکریت...

ئێستاش سوپاس بو‌خوای میری مه‌زن، که بنچینه‌ی یه‌کیته‌یی و یه‌کدلیی دوو ده‌وله‌تی ئیسلامی پته‌و و پایه‌دار کردوه؛ له‌هه‌ر باه‌تیکه‌وه وه‌ک یه‌ک و به‌ئه‌ندازه‌ی یه‌ک ریکه‌وتن بیست و دژایه‌تی و کارداری نابه‌جی له‌هیچ لایه‌تیکه‌وه روونه‌دات... ئە‌م کورته فه‌رمایشانه‌ش، که له ئاستانه‌ی پاک و پیرۆزی ئیمه‌وه، به‌و رۆله پایه‌به‌رزه خۆشه‌ویسته راگه‌یاندراره، له به‌رامبه‌ر چاکه و ئاکاریکدا بووه، که له‌لایه‌ن ئە‌م ده‌وله‌ته

٧٩- ئیره‌وان: پایته‌ختی ئه‌رمه‌نستان و له‌سه‌ر رۆخی رووباری (زه‌نگا) یه... ئە‌م شاره‌که له‌ سالی (١٢٦٣ز) دروستکراوه، سه‌دان سال بو له‌ نیوان ئی‌یران و عوسمانیدا ده‌ستا ده‌ستی ده‌کرد. له‌ سه‌رده‌می شاعه‌باسی یه‌که‌مدا، که‌وته ده‌ست ئی‌یران و له‌ سه‌رده‌می فه‌تح‌عه‌لی شادا، به‌گۆیره‌ی په‌یمانامه‌ی (تورکمان‌چای) به‌ر روسیا که‌وت.

٨٠- له‌ به‌شی سیپه‌می ریکه‌وتنه‌نامه‌ی یه‌که‌می ئه‌رزه‌رۆمدا هاتوه، که هۆزی سیپه‌کی و حه‌یده‌رانلوه ده‌که‌وته نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌وه، که کیشه‌یان له‌سه‌ریان هه‌بووه؛ به‌لام ئیستا که له‌ خاکی عوسمانیدا؛ ده‌بی ئە‌گه‌ر هاتنه‌ سنووری ئی‌یرانه‌وه و زیانیان گه‌یاند، پتویسته سنوورداری عوسمانی، له‌ قه‌ده‌غه‌کردن و رینۆتی کردنیاندا وردبێن... ئە‌گه‌ریش هه‌ر ده‌ستبه‌رداری زیان گه‌یاندن نه‌بوون و سنوورداریانیش نه‌یان‌توانی به‌ره‌لستان بکه‌ن، ئە‌وا ده‌وله‌تی عوسمانی پشتیوانییان لێ نه‌کات. چونکه ئە‌وانه به‌خواست و ئاره‌زووی خۆیان تێبه‌ر ده‌بن و ده‌وله‌تی عوسمانی ده‌ست نه‌هێننه‌ رێیان و دوا ئە‌وه‌ش که هاتنه‌ خاکی ئی‌یرانه‌وه، ئە‌گه‌ر دووباره بچنه‌وه خاکی عوسمانی، رێیان نه‌دری و داکوکیشیان لێ نه‌کری... که له‌ خاکی ئی‌یرانیدا، نابێ زیان به‌ خاکی عوسمانی بگه‌یه‌نن و ده‌بی سنوورداری ئی‌یرانی له‌ ئاستیاندا وردبێن و چاوکراوه‌بن. (بنواره: کۆمه‌له په‌یمانگه‌لی ده‌وله‌تی پایه‌به‌رزی ئی‌یران، له‌گه‌ل ولاتانی بیانیادا - ص ١٩٨).

پایه‌به‌رزه‌وه و له‌بابه‌ت وه‌رگرتنه‌وه‌ی ولاته‌ گیراوه‌کاندا، یه‌کجار که‌م و بی‌پایه‌خه... ده‌بی ئە‌و رۆله‌یه‌شمان دوا‌ی به‌جیه‌تیانی ئە‌م فه‌رمانه، ئیمزای مۆری هه‌تاو ئاسایی، جیه‌هان ئارای پاک، یه‌ موپاره‌کیی و خۆش‌بیه‌وه دانی... قه‌لا و ولاته‌کان به‌ده‌سته‌وه بدات، بناغه‌ی دۆستی و یه‌کیته‌یی هه‌ردوو ده‌وله‌ت، رۆژ دوا‌ی رۆژ ئاشکرا‌تر بکات و له‌ئه‌ستۆی بگریت^(٨١).

له‌به‌ر رۆشنایی ئە‌م فه‌رمانه‌ی **فه‌تح‌عه‌لی شادا**، عه‌بباس میرزاش نامه‌یه‌کی بو «محهمه‌د ره‌ئوف پاشا» ی والی ئه‌رزه‌رۆم ناردوه، تیا‌یدا داوا‌ی کردوه: وه‌ک چۆن ئی‌یران له‌ داوا‌ی گه‌یرانه‌وه‌ی ئیله‌کانی سیپه‌کی و حه‌یده‌رانلوه‌دا، ده‌ستی هه‌لگرتوه، ده‌وله‌تی عوسمانیش ده‌ست له‌ داوا‌ی گه‌یرانه‌وه‌ی ئیله‌ی بابان هه‌لبگریت؛ که ئە‌مه ئە‌و نامه‌یه‌ی عه‌بباس میرزایه:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ١١

بابه‌ت: بریارنامه‌ی ئه‌رزه‌رۆم

میژوو: ره‌بیع ئە‌وه‌لی ١٢٣٩ کۆچی

(تشرینی دووه‌م/ کانوونی یه‌که‌می ١٨٢٣ز)

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: دووه‌م. لاپه‌ره: ٤٩

نامه‌ی عه‌بباس میرزا

بو: محهمه‌د ئە‌مین ره‌ئوف پاشا- والی ئه‌رزه‌رۆم

جه‌نابی جوامی‌یر و باوان مه‌زن، له‌ خانه‌دانی و به‌رزبیدا پایه‌دار، له‌ گه‌وره‌یی و شکۆدا به‌هه‌ر دار، ده‌ره‌تانی خه‌لک، به‌راوێژ و بی‌ری تیر، ریکه‌خه‌ره‌وه‌ی کاروبار، به‌بی‌ری چاک، ته‌گبیری بی‌ری به‌خشنده، وه‌زیری بی‌ وینه‌ی پایه‌به‌رز، سه‌رۆکی یه‌که‌م... محهمه‌د ره‌ئوف پاشا، فه‌رمانه‌ی سوپای قوڵی خۆره‌لات و والی ولاتی ئه‌رزه‌رۆم، به‌ئاگادارکردنه‌وه‌ی جگه‌ر سۆزانه و تاییه‌تییه‌وه راده‌گه‌یه‌نین، که:

٨١- ئه‌رشیفی سه‌رۆک وه‌زیرانی ئە‌سته‌میۆل- خه‌تی هوما‌یۆن- ژماره: ٣٧٠٩٤.

عەباس میرزا (۱۷۸۹ - ۱۸۳۳)

پرسیار و وهلا مێکیش بۆ سه رانی هه میشه پایه داری دهوله تی سولتانیی نه ماوه ته وه، جگه له یهک به ند نه بی، که له دوو توو بی ریکه و تن نامه پیرۆزه که دایه و سه باره ت به ئیله کانی «سیپه کی و حه یده رانلوو»... ه به مه ش ریز له شان وشکۆی دهوله تی سه ربلندی عوسمانی گیراوه... له کاتی کدا ده بویه به راهه ریی و ریککه وتن له نیوان دوو دهوله تی ئیسه لاما، به گوێره ی هاوشانی و چوون به کی به وایه... که چی نه مه، نه لای نه و جه نابه و نه لای نوێنه ر و کار به ده ستانی ئیسه ش له به ر چاونه گیراوه.

له م رووه وه تا راده یه ک ئیسه یان به ر ره خنه ی شاهانه خسته وه... ئیسه ش به و جه نابه کارزان و وردبینه، هه ر نه وه نده ئاماژه ده که ین و ده لێین: چونکه ئه م دوو دهوله ته هه میشه ییسه، له بناغه دا یه کن؛ له به رامبه ر سه رانی دهوله تی پیرۆزیشدا به رپرسیارن... بۆیه ریککه وتنی باش و یه کیتی نیوان هه ردوو دهوله ت، پێوه ندی به له به رچا و گرتنی یه کسانیی و وه ک یه کبوونی هه ردوو پێشگا وه یه و ده بی ئه م جوړه وردبینه نه ره چا و بکریت..

ئیه ستاش که تا راده یه ک که مه تره خه میی کراوه؛ چاره ی که مێک با یه خ پیدانه لای نه و جه نابه وه... ئه م کاره خیره ش، که به ها وه شیی نوێنه رانی ئیسه و هه ولدانی نه و جه نابه پیکه اتوو و به یارمه تی خوای گه ورده ش، خاله گرنه گه کانی به ره و ته وا بوون ده چی، زۆر حه یفه له پیناوی مه به ستییکی بچووک و کورته با سیکدا (خوا نه خواسته) په کی بکه ویت. خواش ئاگاداره له و روژه وه تا ئیه ستا، که هه والی ئه م په یمانی ئاشتبوونه وه یه گه یشتوو، بۆ پرانه وه و ته وا کردنی ئه م کاره، ته قه للامان زۆر دا وه و ده قیقه یه کیش پشتگوتیمان نه خسته وه و درتغیمان نه کردوو... ئه وه نده ش که توانیومانه دا کۆکیمان لیکردوو و ده یکه ین... له ما وه ی ئه م دوو سه لانه شدا، که نه و جه نابه پایه به رزه، له م قۆله وه راسپێردرا وه، به پێچه وانه ی نه وانیه تره وه، هه موو کاروباره کانی به دلای هه مووان بووه و نه و ترسه ی خه لکی تر، خسته وویانه نیوان هه ردوو دهوله تی ئیسه لاما وه، نه و جه نابه کردوو یه تی به دۆسته یه تی... نه و ئاژا وه یه ش که له ئیسه لاما وه، کردوو یه تی به خیره خوایی و ئاشتی و له راستیدا بووه به هو ی چاکه ی زۆر، که به یادگار لیبی به جیده مینیت و له وه دنیا ش بۆی ده بیته ده ستمایه ی رزگاری.

له به رته وه به باشمان نه زانی ئه م کاره خیره، نه رکی چاکی خۆی ته وا و نه کات و ناویکی باشی له دوا به جی نه مینتی. بۆیه ده بی نه و جه نابه، خۆی

به و هو یه وه که نه و جه نابه له کاری ئاشتبوونه وه ی هه ردوو دهوله تدا ده ستییکی بالای هه بووه و ده بی له هه موو رووداوی کیش ئاگاداری بکه یه وه... بۆیه له م کاته دا، که فرمانی له گشت سه رووتری پیرۆزی شا، دوا ی چا و پیکه وتنی ریکه و تن نامه ی پیرۆز، نه وه ی که له (دارالخلافه) ی تاران وه گه یشتوو، به شانازی و سه رفرازیی وه هاتۆته گۆری و په یره و کرا وه... هه لگری ئه م نامه خۆشه و یستی ئامیژه مان به نامه به ردا نارد و نه و جه نابه ش له سه رنج و بۆچوونی جیهان رازینه ری شاهه نشاهی ئاگادار ده که ین، که له سایه ی خوای گه وره وه، بنچینه کانی ئه م ئاشتییه پیرۆزه، که به رچاوی هه تا و ئاسای پاشا که وتوو؛ له راده به در له رووداوی ئاشتبوونه وه و سا ریژ بوونه وی نیوان دهوله تی ئیسه لاما، زۆر سه رو دل خۆش بوون... سه رجه می مه رج و برگه گرنه گه کانی به ته واوی سه لماندن و په سه ندی فه رموون..

له به ده سه ته وه دانه وه ی ولاته گیرا وه کان و قه لا داگیرکرا وه کان و برپاره کانی تریشدا، به هیچ شیه یه ک پیداگری نه فه رموو وه هیچ ره خنه و

ویشدانی بجزوئیت؛ تا هه رکاتی بهرتیوه بهرانی ئەم دەولەتە، له بواری یهکتیتیدا چاوهنواری ئەوه بکهین بۆ گرتدانی ئەم مەبەستە، بهههموو لایه نیکیهوه، چ له بابەت ئەو بهرتیزانهی ها تووچوون دهکهن و ههلسوکهوتی کاسب و تاجر و بهدهسته وهدانی قهلاگیراوهکان و گرتنهوهی دارایییه دهست بهسههرا داگیراوهکان و دانهوهی هه رتیمهکان و نه دانهوهی ئیلهکان... تا گهوره پیاوانی ئەو دهولەتە، له گهه یه کدلی و دلپاکیدا، له ریکه ی وهک یه کبوون و بههرا به ریدا کار بکهن... تا بهشی لیپرسیینهوه و وهلامدان وهمان له بهرام بههرا یه کتردا بچینی... راستیه که ش ئەوهیه: هه رکاتی (خوا نه خواسته) دۆستایه تی له نیاواندا نه بییت، پارانه وهی که سیک و چهند که سیک و نووسینه وهی خه تیک و پیتیک، دروست نییه... بهلام هه رکاتی دۆستایه تی که وته نیوان و بیانیه یی بوو به یه کتیبی و ههرا و هه لالی جیایی و دوولایه نی له ئارادابوو، ئەم چه شنه لالانه وه و نووسینه وهی ئەم نامانه، له داب و باسی دۆستایه تی و یاسای یه کلایه نیدا ریکه ی پیده درئی و باوه و دژ به شتیوهی ئاکاری پاشایانی دیرین و گهوره و بیرچاکان نییه و ئەگهه جوانیش شی یه بکهینه وه، تکایه ک له مه بچوو کتر نابیت، که گه وه پیاوانی دهولەتی پایه به رزی عوسمانی، ئەوهی به سووکایه تی کردن به خویانی دهزانن، به سووکایه تی کردن بهم دهولەته شی بزائن و له بهردهم پیاوه کردن و ئەمه پیکردنیدا، جیاوازیه ک له نیوان ههردوو دهولەتدا دانه نین؛ که به یه که وه یه کدل و دلپاکن.

بۆیه ده بی ئەو جهنا به، ئەم کاره به ئه رکی سه رشان ی خۆی بزانی. ئەگهه خوی میه ره بانیش بیه ویت، زۆر زوو ئەنجامی بدات و به گورجی وهلامه که ی عه رز بکات و به ئه رکی خۆی بزانییت (۸۲).

دیسان عه بباس میرزا له نامه یه کی تریدا، که هه ر بۆ «ره ئوف پاشا» ی نووسیه، سه باره ت به هه مان کیشه ئاگاداری کردۆته وه، که «حسین خانی بیگلره گی ئه ریوان» راسپێردراوه ئەم کاره ئەنجام بدات و سه ره ئه نجامه که ش ی وهه ر بگرتیه وه، که ئەمه دهقی ئەو نامه یه عه بباس میرزایه:

به لگه نامه ی ژماره: ۱۲
بابهت: گۆرین و دهستکاری بریک له پهیمان نامه که
میژوو: ۱۲۳۹ کۆچی، ۱۸۲۳ ز
سههراوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)
به رگی: دووهه. لاپه ره: ۵۱

نامه ی عه بباس میرزا

بۆ: محمه د ئەمین ره ئوف - والی ئه رزه رۆم

... (۸۳) ئەگه رچی هه سستی هومایۆنانه ی خاوهن شکۆ، له حاندا ریکه و تننامه پیروژه که دا له وهه ری سه رودلخۆشیدایه و به ره زامه ندیه وه به ندهکانی هه موو ریکه و تننامه که ی، به ئیمزای شیرینی سه ره و راندوه... به لام له مه ر ئیلی «بابان» و بریک شتی بچووکی تردا، که له ئاستی شان و شکۆی دهولەتی بهرتیزدا نییه، چهند ره خنه یه کی سه ره و رانه ی فه رموه و میری میرانی مه زن و هیژای پایه به رز و... (۸۴) سه ردار ی زۆر به رتیز و بویر: حسین خانی بیگلره گی ئیره وان، که به چاوپاکی و هزرقانی ناسراوه و به ئیسوه نریکه؛ له لایه ن دهولەتی پایه به رزه وه، بۆ روونکردنه وهی ئەم مەبەسته و به ئەنجام گه یاندنی ئەم کاره خیره، فرمان پیکردوه.

ههروه ها پایه به رز، شکۆمه ند و به خته وهه ر، پالا وته ی ئەعیان و شیران: ئاغا مسته فای وه قانیع نیگاری پیتشووشمان بۆ گه یاندنی ئەم نامه یه و ورده کاری به کانی ئەم کاره، ده ستنیشان کردوه.

ئاشکرایه ئەو به رتیزه، له ئەنجامدانی سه ره له به ری کاره باشه کاندا هه موو بایه خ و تین و هه سستی چاکه خوازینی خۆی، له پیناوی خیری هه ردوو دهولەتدا ته رخان کردوه و به هۆی ئەو نیازه خیره و چاکه ی که له ودا شک ده بریت؛ له و شته بچووکانه دا، که له بهرام بههرا پته وه بوونی هه ردوو دهولەتدا، زۆر بچووک و لاوه کین و له پیناوی یه کتیبی و یه کخستنی دوو

۸۳- کۆمه لیک رسته ی فش و فۆلی باوی نامه کاری نیوان شا و سولتان و سه رانی ده رباری دهولەتانی ئەو سه رده مه یه.

۸۴- ئەمیش هه ر کۆمه لیک رسته ی پر له ستایشی پیتش ناوهینانی که سیک ناو نامه که یه.

۸۲- ئه رشیفی سه رۆک وه بزانی ئەسته مبول- خه تی هوما یۆن- ژماره: E- ۳۷.۹۴.

نامه‌ی محمهد حسین خان^(۸۶) - سهرداری ئیرهوان بۆ: رهئووف پاشای والی ئهرزه‌رۆم

... دواى پته‌وکردنى بنهماكانى دۆستايه‌تى و پاكييتى، له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ى به‌كلايى بوونه‌وه‌ ده‌نووسريت، كه:

ئه‌گه‌رچى له‌ به‌دبهيئانى ريكه‌وتننامه‌ موباره‌كه‌كه‌دا، هه‌ستى سۆزدارىيى رووناكى هومايۆنه‌ى شاهه‌نشاهى (گيانم به‌قورىانى بۆ) زۆر ئاسووده و سه‌رودل‌خۆش بووه و هه‌موو به‌نده‌كانى ريكه‌وتننامه‌كه‌ى ئيمزا كردووه؛ به‌لام له‌مه‌ر ئيلى «بابان» و برىك شتى بچووكى ديكه‌دا، كه له ناستى شان و شكۆى ده‌وله‌تى پايه‌داردا نين، ره‌خنه‌يه‌كى شاهانه‌يان له‌ چه‌زهره‌تى نايب سه‌لته‌نه‌ى مه‌زن فه‌رمسووه، چونكه ئه‌عيانى ئيلى بابان تكا و داخوازييان له شاهه‌نشا كردووه، كه سپاردنه‌وى ئيمه، به‌قۆل به‌ستراويى، به‌ده‌وله‌تى عوسمانى، له مروه‌ت دوور و پيچه‌وانه‌ى غيره‌تى شاهانه‌يه. له‌به‌رئه‌مه، سه‌باره‌ت به‌وه‌ليعه‌هديش قسه‌يه‌ك كراوه، كه ئه‌گه‌ر له‌به‌رامبه‌ر ئيله‌كانى سيبه‌كى و چه‌يده‌رانلوو-شدا پيداگرىيه‌ك نه‌كراوه، له‌به‌رئه‌وه بووه كه ئه‌وان خۆيان په‌نايان بۆ ده‌وله‌تى پايه‌به‌رزى عوسمانى بردووه، بۆيه به‌وئى دراونه‌ته‌وه... له به‌رامبه‌ر ئه‌مه‌دا ئيلى بابانيش كه په‌نايان بۆ ده‌وله‌تى بوئيرمان هينابوو، ده‌بووايه، ئه‌وانيش (ده‌وله‌تى عوسمانى) له‌م رووه‌وه پيداگرىيان نه‌كردبايه..

به‌م هۆيه‌وه، هيژا، پايه‌بالا، جوامير و هاوړتې به‌خته‌وه‌رى، پالاوته‌ى هه‌موو ئه‌عيانه‌كان: ئاغا مسته‌فائى وه‌قائيع نياگارى چه‌زهره‌تى گه‌وره، كراوته‌ نوينه‌ر و بۆگه‌ياندننى نامه‌ى موباره‌ك و روونكرده‌وى ورده‌كارىيه‌كانى ئه‌م باسه، ده‌ستنيشان و ره‌وانه‌ى لاي ئه‌و جه‌نايه‌ كراوه. دياره ئه‌و جه‌نايه‌ش له ئه‌نجامدانى هه‌موو كارىكى خيىر و ره‌چاوكردى چاكه‌ى هه‌ردوو ده‌وله‌تى مه‌زندا، كارى ئاشكرا و به‌رجه‌سته‌ى دياره و هه‌ر

۸۶- حسين خان (۱۷۰۳-۱۸۲۹ز) كورى محمهد خانى قاجار، بينگله‌ريه‌گى ئيره‌وان-ه. له سه‌ره‌تادا لاي فه‌تح عه‌لى شا، له شيراز و دواتر له رۆژگارى سه‌لته‌نه‌تى فه‌تح عه‌لى شادا، كرايه حاكمى خوراسان و سالى ۱۸۰۶ز- كرايه سوپاسالارى هه‌موو ئيران و سه‌رئه‌نجام بووه سهرداری ئيره‌وان. سالى ۱۸۲۸ز- دواى تيكشكانى ئيران له به‌رامبه‌ر رووسىادا و داگيركردى ئيره‌وان له‌لايه‌ن رووسياوه هاته‌وه ئيران و سه‌رله‌نوئى بۆ خوراسان نيردرايه‌وه و دواتر هينرايه‌وه تاران و له ته‌مه‌نى (۹۰) سالىدا مرد.

ده‌وله‌تى شكۆداردا، ته‌قه‌للا و ره‌نجى زۆرى كيشاوه و چونكه له ده‌ستپيكي ئه‌م كاره خيىره به‌ته‌قه‌للای ئه‌و جه‌نايه هاتۆته دى، ده‌بۆ دوايى پته‌په‌نانه‌كه‌يشى ديسان هه‌ر له‌به‌رده‌ست خۆيدا بيته ئه‌نجامدان و په‌له‌بكات و هه‌ر به‌م زووانه‌ش ئيمزاي په‌يماننامه موباره‌كه‌كه، له‌ته‌ك بالۆتيزدا، له‌لايه‌ن ئه‌م ده‌وله‌ته‌وه بۆ ده‌ربارى ئه‌و گه‌وره‌جنگايه، به‌رئى ده‌كرت.

بۆ سه‌رله‌به‌رى دنياش روون و ئاشكرايه، كه له باسكردنى ئه‌م به‌ندانى ريكه‌وتننامه‌كه‌دا، جگه له له‌به‌رچاوگرتنى چاكه‌ى ده‌وله‌تى پايه‌به‌رز، مه‌به‌ستىكى ترى تيدا نيبه و په‌يمانى دۆستايه‌تى كردنى هه‌ردوو ده‌وله‌ت ده‌چه‌سپن... به‌ياربده‌ى خوا له‌مه‌وه‌دواش به‌رده‌وام له داروبار ئاگادارمان ده‌كاتوه. الخاتمه‌ بالعافيه^(۸۵).

پياده‌چى عه‌بباس ميرزا بۆ خۆ ده‌ربازكردن له‌و گله‌يى و ره‌خنه‌يه‌ى سه‌باره‌ت به‌به‌ندى يه‌كه‌مى ريكه‌وتننامه‌ى ناوبراو، له‌لايه‌ن فه‌تح عه‌لى شاوه لىي گيراوه، زۆر ته‌نگه‌تاوى كرديى و داواى له هه‌ندى له گه‌وره به‌رپرسانى ترى ده‌ربارى قاجارى كرديت، تا ئه‌وانيش بۆ هه‌مان مه‌به‌ست و گوشارى زياتر و چاو پيداگيرانه‌وه و چاككرده‌وى ئه‌و به‌نده؛ نامه بۆ سه‌رانى ده‌ربارى عوسمانى بنووسن، وه‌ك ئه‌م دوو نامه‌يه‌ى كه «محمهد حسين خان» ي سهرداری ئيره‌وان، بۆ «ره‌ئووف پاشا» ي والى ئهرزه‌رۆم و والى قارس نووسيون:

نامه‌ى يه‌كه‌م:

به‌لنگه‌نامه‌ى ژماره: ۱۳
بابه‌ت: گۆرىنى برىك له به‌شه‌كانى ريكه‌وتننامه‌كه
ميژوو: ۱۲۳۹ كۆچى ۱۸۲۳ز
سه‌رچاوه: اسناد ومكاتبات تاريخى ايران (قاجاريه)
به‌رگى: دووهم. لاپه‌ره: ۵۲

له شک بردنی ئەو گیانی چاکه خوازیبهش که تیدایهتی، له م کاره بچووک و لاوه کیبانه دا، گیانی دۆستایهتی و یه کیتی ههردوو دهولهتی شکۆدار دهنوینی و ئەوپههری تهقه لالی خۆی دهدات... دلنیاين دواي گه یشتنی پایه بهرز و گه یاندنی فرمانه کانی وهلیعه هدی گه وره و په یامه کانی ئەم دۆستهش، شیلگیرانه تر تیهه لدهچی و بۆ به ئەنجام گه یاندنی ئەم کارانه، گورجوگۆلیی زیاتر دهنوینی؛ تا به خیرایی بگه ریته وه و ریککه و تننامه موباره که کەش له باره گای گه وره وه رهوانه ده کرای و رۆژانهش هه والی تهندروستی شهریفتان و کارگیرانی ریککه و تننامه ده پرسین^(۸۷).

نامه ی دووه م:

به لگه نامه ی ژماره: ۱۴
 بابهت: ئیلی بابان و دستکاری کردنه وهی هندی خالی ریککه و تننامه ی ئه رزهرۆم
 سه رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران
 بهرگی: دووه م. لاپه ره: ۵۴
 میژوو: ۱۲۳۹ کۆچی، ۱۸۲۳ ز

نامه ی محمه د حسین خان- سهرداری ئیره وان بۆ: حسین پاشای پارێزگاری فارس

هه میسه ته ستیره ی ته مه ن و ده وله تی ئەو جه نابه جوامیره، هه ر بهرز و دره وشاوه بیت... خاوه نی جیگه ی بهرز، هاو ریتی سه ره وهری و شکۆ و هاوده می سه رکه وتن. خوا هه ر گه وره یی به رده وام بکات.

... دواي به چه پک کردنی بۆن و به رامه ی دوعا و دواي پارا و بوونی چیمه نی ته نیایی و پایه بلندی، له سه ر لاپه ره ی داخوایی ده نووسریت، که: له باشتترین و شیرینترین کات و ساته کاندای خه ریکی خوتندنه وه ی نامه دۆستانه و دلشادانه که ی هیژا و به رتیز: بورهان ئاغا تاتاریبوم، که تیایدا له درهنگ گه یشتنی نیردراوی ده وله تی بویره وه هاتبو، که ته ته ره که بان له شاری ئیره وان راگیر کردوه و ته ته ریکه ی شیان بۆ پرسیار و لیکۆلینه وه ی ئەم راگیر کردنه، بۆ دارولسه لته نه مان ناردوه... له م کاتانه دا

۸۷- ئه رشیفی سه رۆک وه زیرانی ئەسته مبول- خه تی هوما یۆن- ژماره: D-۳۷۰۹۴.

که گه راونه ته وه و پرسیار و وه لام و نامه کاریبیان له و باره یه وه کردوه، نیردراوی کیش لای دۆستداره وه گه یشتوه و ئاگاداری چۆنیی رووداوه که بووه. شته کهش به جۆریکه، که حه زره تی خاوه ن ده سه لات و وه لی نیعه تم، وه لیعه هدی گه وره ی سه لته نه ت، لوتفنامه یه کی کردۆته شانازی ئەو برا شیرینه و فرمانیان به پایه بهرز: «میرزا ئەحمه د» فه رموه، تا ئەوانیش ببه داوه ر و بابه ته ده ستنیشان کراوه کان، هه قی خۆیان بدریتی، که وه ک چۆن بییری گهش و دره وشاوه ی به رزیان بۆی چوه.

له راستیدا له لایه ن پایه به رزی خیرخواز و قیبه لی عاله مه وه، بریک داخوایی فرمانیان له باره ی ئیلی «بابان» وه فه رموه، که به گویره ی ئەوه، حه زره تی وه لی نیعه تم: وه لیعه هدی زه مان به و برا به رتیزه ی راگه یاندوه... ئەو برا به رتیزهش ده بی ئەوپه ری ته قه لالی بدات، تا ئەو داخوایی به جوه که دیاریکراوه، به باشیی گوئی پی بدری و ریکه ی دل رازیکردن و ئەنجامدانی بگرتیه بهر و هه ر ریکه چاره یه ک، که سه لته نه ت بریاری له سه رداوه؛ به ئەنجام بگه یه نریت.

له باره ی ریککه و تننامه پیروژه که شه وه، که مۆری شه ریفانه ی خاوه ن شکۆ، شوینه واری شه ره ف و گه وره یی له سه ر زیاد کردوه، گه یشتۆته دارولسه لته نه ی ته ورتیز و هه ر له م رۆژانه شدا له ویتوه وه بۆ ئیره وان چوه و به لام له وی راگیراوه و چاوه نواری وه لامنامه ی جه نابت ده کرای. له دنیای دۆستایه تیشماندا چاوه نواری ئەوه ت لیده که یه ن زۆر به زویی ته ته ره که په شیمان و ره وانه بکه نه وه؛ که به گویره ی خۆزگه و خواستی لایه نگرانی هه ردوو ده وله تی مه زن، پته وکردنی بنچینه ی دۆستایه تی و زیاتر له یه کتر نزیک خسته وه یانه. ئەم خواسته ش به وه دیته دی، که رۆژانه، نامه ی خیرخوازی و گه یرا نه وه ی هه ر جۆره (...)^(۸۸) داوا و رۆژ و رۆژگاریشتان به دلی خۆتان بیت^(۸۹).

وه ک له میژوی نووسینی ئەم نامه وه ده رده که وی، ئەم نامه و نامه کاریبی نیوان ده رباری قاچار و عوسمانی، له سه ر به ندی یه که می ریکه و تننامه ی یه که می ئه رزهرۆم که تاییه ت بوو به کیشه ی بابانه وه، له میژوی ئیمزکردنی ریکه و تننامه که وه تا دوا یه ن نامه کانی ئەم چه ند به لگه نامه یه؛ ماوه ی سالیکی ته وایان خایاندوه... واته: له ماوه ی

۸۸- ئەو چه ند وشه یه نه خوتندراونه ته وه.

۸۹- ئه رشیفی سه رۆک وه زیرانی ئەسته مبول- خه تی هوما یۆن- ژماره: B/۳۷۰۹۴.

ټو ساله دا دهرباری قاجاری بهره‌ووم داوا له دهرباری عوسمانی دهکات، تا چاو گټپرانه‌وه‌یهک به‌بندی ناوبراودا بکاته‌وه... به‌لام وهک دیاره دهرباری عوسمانی، سووره له‌سهر مانه‌وه و ده‌ستکاری نه‌کردنی هه‌موو به‌نده‌کانی په‌یمانامه‌که و به‌هیچ شټیوه‌یهک رازی نه‌بووه هیچ ئالوگوتپیک له دارشتنی ماده‌کانی ریککه‌وتننامه‌که‌دا بکات... تا له دواییدا تیرانیش به‌هه‌مان شټیوه و دارشتنی به‌نده‌کانی ریککه‌وتننامه‌که، رازی بووه و دهربه‌ستی چاره‌نووس و گله‌یی میره‌کانی بابان نه‌بووه... به‌لام دهربه‌ستی ټوه بووه، به‌شټیوه‌یه‌کی تر به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی له کوردستاندا پیاریژ و درټژه به‌ئه‌نجامدانی سیاسه‌تی پیشینه‌ی خوی بدات.. له‌م هه‌لومه‌رجه‌دا «مه‌حموود پاشا»، که له‌هه‌موو میره‌کانی تری بابانی سه‌روپټیوه‌ندی پته‌وی له‌گه‌ل دهرباری قاجاریدا هه‌بووه و له‌م کاته‌شدا خوی له تیران بووه (١٨٢٤ز) و (ره‌نگه‌که‌م و زورتیکیش ده‌نگویاسی ټم نامه‌گزینه‌وانه‌ی بیستی)، تووشی په‌ژاره و دل‌ه‌راوکی و بی هیوایی بووه به‌رامبه‌ر دهرباری قاجاری و به‌رامبه‌ر چاره‌نووسی خوی، بویه‌نامه‌یه‌کی پارانه‌وه‌ نامیژی، به‌خالید به‌گی ناموزایدا بو داود پاشای والی به‌غداد ناردووه، تا لټی ببووری و رابردوی له بیر بکات، که ټمه‌ده‌قی ټو نامه‌یه‌یه:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ٢٥

بابه‌ت: داوای لټیووردن و به‌خشین

میژوو: ١٠ ربیع الاول ١٢٤٠ کچی،

(٣/١١/١٨٢٤ز)

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: دووه. لاپه‌ره: ٦٦

نامه‌ی مه‌حموود پاشای بابان بو داود پاشای والی به‌غداد

جټی هیوای نۆکه‌ران، دالده و په‌ناگه

مه‌به‌ست له ناردنی هیژایان: سه‌یبید مه‌حموود و سه‌یبید مه‌حمه‌د به‌ره‌و دهروازه، به‌دابی ټو شیفاعه‌ته بوو، که دهروازه‌ی مه‌رحمه‌ت و چاودتیری حه‌زرتی ټه‌ولیبای نیعمه‌ت، به‌رووی نۆکه‌راندا بکرتیته‌وه... له‌و روانگه‌به‌شه‌وه که لټیووردن و چاوپوشی، له تاوان و کاری چه‌وتی نۆکه‌ران، هه‌ر لای ټه‌ولیبای نیعمه‌تانه‌وه بووه. بویه دهرگای لټیووردن

کرایه‌وه. سوپاسیش بوخوا، که (أذهب عنا الحزن) (٩٠) وسلب من المحن. سه‌رئه‌نجامیش راستگویی له‌سهر ټم نۆکه‌ری پټیوست کرد، تا یه‌کیک له نزیکان و خزمانی خوی (که ده‌سه‌لاتی ژبان و مردنی ټم نۆکه‌ری هیه)، به‌دابی ده‌خالته‌ت، به‌ره‌و دهرگای لټیووردن و به‌خشین پیشه‌ی حه‌زرتی وه‌لی نیعمه‌ت ناردووه. بویه پایه‌به‌رز: خالید به‌گی ناموزای خوی و له‌باتی خوی، به‌ناوی ده‌خالته‌ته‌وه، ره‌وانه‌ی دهروازه‌ی لټیووردن و به‌خشینی بی پرانه‌وه؛ حه‌زرتی وه‌لی نیعمه‌ت کردووه و سکالانامه‌یه‌کی راستگویانه‌یشی به‌نیازی لالانه‌وه و پارانه‌وه‌وه بو به‌ر باره‌گای سه‌رچاوه‌ی رووناکیی نووسیوه:

(از ابتدای دور آدم، تا به‌عهد پادشاه

از بزرگان عفو بوده است، از فرودستان گناه) (٩١)

له سه‌رته‌ای روژگاری ناده‌مه‌وه تا سه‌رده‌می سولتان

له گوره و مه‌زنان لټیووردن بووه، له‌زیر ده‌ستانیش تاوان

سکالا و ئومید و تکا و هانای ټم نۆکه‌ره، له به‌رپټی مه‌رحمه‌ت نامیژی وه‌لی نیعمه‌تدا، بو ټه‌وه‌یه: که به‌راستی و به‌یه‌کجاری، سه‌باره‌ت به‌م نۆکه‌ره دټیرینه و کوبله راستگویه، به‌جوتیک به‌روون و به‌ناشکرایی بیفه‌رمسون، که قه‌له‌می چاوپوشی و لټیووردن و به‌خشینی یه‌کجاره‌کیستان، به‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی تاوانه‌کانی ټم نۆکه‌ره دل‌سوزه‌تاندا بکیشری ټم نۆکه‌ره به‌شټیوه‌یه‌کی واکه‌وتنه‌ به‌ر فرمانی به‌خشین و لټیووردنتان، تا بو‌دوور و نزیکان و تورک و تاجیک-یش روون و ناشکرابیت، که حه‌زرتی ټه‌ولیبای نیعمه‌ت، له به‌رامبه‌ر گوناکار و خه‌تاکار و تاوانبارتکی وادا، چاوپوشی و لټیووردنیک وای نیشان داوه، که بیسته ویردی سه‌ر زمانی ټم روژگاره و بو‌داهاتووش بیسته داستان و په‌ند.

له‌وه زیاتر بی ټه‌ده‌بیبی ناکه‌م و ټه‌مری خوا به‌جټی ده‌هینم.

مؤر: أقوض امري الى الله، عبده: محمود (٩٢).

٩٠- سوره‌تی «فاطر»، نایه‌تی ٣٤.

٩١- به‌یتیک شیعری مه‌وله‌وی رژه‌میه.

٩٢- ٣٧٢٢٠٢-E- ژماره: خه‌تی هوماپون- ژماره: ٣٧٢٢٠٢.

به‌لام (۴) سال دواى ئەم نامەيەى مەحمود پاشا و دواى رێکەوتننامەى يەكەمى نەرزەپۆمبەش، كە دەبوایە ئیتران دەست لە كاروبارى بابان هەلبگرێ و پێوه‌ندی له‌گەڵ میرانی باباندا نەمیتێ؛ كەچی وەك بە‌لگە‌نامە‌كان دەری دەخەن، پێوه‌ندی نیتوان دەباری قاجاری و میرنشینه‌كانی بابان، وەك خۆبە‌تی و لەشكر و سواری بابان لە‌دوا جەنگی ئیرانی، رووسی (۱۸۲۶-۱۸۲۸ز) دا بۆ پشتیوانیی له‌ ئیران، بە‌شدارى جەنگە‌كه‌ بوون و بە‌پێی بە‌لگە‌نامە‌یەك دەبوایە مەحمود پاشا، بە‌گوێرەى بە‌لێتێك كە پێشتر بە «عەبباس میرزا» ی داوه، هەندێ سواری تری بابانی، بۆ بە‌رە‌كانی جەنگە‌كه‌ و یارمە‌تیدانی ئیران بنێرێ؛ كە عەبباس میرزا لەم بە‌لگە‌نامە‌یەدا، داواى بە‌جێهێنانی بە‌لێنە‌كه‌ى مەحمود پاشا و داواى ناردنی سواری‌كانی بابان دەكات، كە ئەمە‌ ده‌قى ئەو نامە‌یەى عەبباس میرزایە، بۆ مەحمود پاشای بابان:

بە‌لگە‌نامە‌ى ژماره‌: ۳۴

بابەت: نەگە‌یشتنی سواری بابان

مێژوو: ۶ى ذیقە‌عدەى ۱۲۴۲كۆچى (۱/۶/۱۸۲۷ز)

سەرچاوه‌: اسناد و مكاتبات تاریخی ایران (قاجاریه‌)

بەرگی: دووه‌م

لاپەرە: ۸۶

فرمانی عەبباس میرزا

بۆ: مەحمود پاشای حاکمی سلیمانی

فرمان بە‌وه‌ گە‌یشتوو، كە: لە شكۆ و بە‌رزى بە‌هەر‌دار، گە‌وره‌ و مەزن نەژاد، دلێر و رەگەز پاك، سەربە‌رز و بێبەك، يەك‌رەنگ و دەسە‌لات چاك، میری میرانی گە‌وره‌، جەنابی مەحمود پاشای حاکمی سلیمانی و شارە‌زور و كۆبە و هە‌ربەر... كە لە‌ژێر چاودێرى خاوه‌ن شكۆ بە‌شدار بووه‌... بزانیته‌ كە:

بريارى ئەو پایە‌بە‌رزە، خۆشە‌ویستە‌ ئەوه‌بوو؛ كە سواری «بابان» بە‌جۆرێك بە‌رێ بكات، تا لە (دووه‌می مانگی شە‌والدا، ۲۹/۴/۱۸۲۷ز بە‌گە‌نە‌ هاوئاو‌زە‌نگیانی خاوه‌ن شكۆی بە‌خته‌وه‌ر... بە‌لام تا ئیستا. كە رۆژی هە‌ینی، شە‌شە‌می ذیقە‌عدە‌یە، سواری‌گە‌لى ناو‌راو، نەك هەر

نەگە‌یشتوون، بە‌لكو هیچ شوێنە‌وارێكیش له‌ هاتنیان دیار نییە... بۆ پایە‌بە‌رزێكیش كە لافى يەك‌رەنگی و يەك‌دلیی لێ‌ده‌دا... خۆی بە‌پاك و راست داوه‌نى... لە كاتیكى وە‌هادا، شتى واى لى ناوه‌شیتە‌وه‌؛ كە تا ئیستا سواری‌كانی خۆی، وەك چۆن بریاربوو؛ نە‌ناردیته‌...!

بۆیە پێمان وایە ئەو بە‌رێزە، لە راپەراندنی كارە‌كه‌دا، ئەو‌پە‌رى خۆ نە‌بان‌کردنى نواندوو... بۆچی دە‌بێ ئەو پایە‌بە‌رزە، لەم كاتە‌دا له‌ بە‌جێهێنانی ئەم خزمە‌تە‌دا، كە قازانجی دنیاى تێدا‌یە و هۆی زیادبوون و پتە‌بوونی دینیته‌ی؛ خۆی ببوێرێ؟! (۹۳)

بە‌كورتى بە‌یاریدە‌ی خوا، رۆژی هە‌شتمە‌ى ئەم مانگە، سواری پیرۆزى بە‌رێز، لە تە‌ورێزە‌وه‌ بە‌رێ دە‌كه‌وێ... قشونى هە‌موولا يەك، بۆ هاوئاو‌زە‌نگی هە‌میشە‌ سە‌ر‌كه‌وتوو هاتوون؛ جگە‌ له‌ سواری (بابان)، كە هێشتا نیشانه‌یەك له‌ هاتنیان دیار نییە..

هە‌لگى نامە، كە ئەم فرمانە بە‌رزە‌ی پێیە، رەوانە‌مان فەرمووه‌. لای ئەو پایە‌بە‌رزە‌وه‌ رادە‌گە‌یە‌نین، كە ئە‌گەر ئەو پایە‌بە‌لنده‌، سواری‌گە‌لى بریار‌دراوى خۆی دە‌نیرت؛ بە‌گە‌یشتنی ئەم فرمانە‌ى ئیمە، رەوانە‌یان بكات و وا ئە‌م‌ریان پێبكات، كە بە‌گورجى و بە‌پە‌له‌ رى بكه‌ون و بە‌گە‌نە‌ هاوئاو‌زە‌نگی خاوه‌ن شكۆ... خۆ ئە‌گەر لە‌لایە‌ن ئەو پایە‌بە‌رزە‌وه‌، هۆبەك هە‌بیت، دیارە‌ پایە‌ بالا: مە‌مه‌د حە‌سە‌ن بە‌گى غولام، پێش‌خزمە‌تە‌كه‌ى لای جە‌ناب‌تان لە‌وه‌ زیاتر راگیرنە‌كات و رەوانە‌ى ريكابى خاوه‌ن شكۆى بكاتە‌وه‌ و بە‌ئە‌ركى خۆى بزانیته‌ (۹۴).

دواى برانە‌وه‌ى دوا جە‌نگی ئیرانى- رووسی (۱۸۲۶-۱۸۲۸)، كە له (۱۸۲۸/۲/۲۲) دا بە‌رێكە‌وتننامە‌ى (توركمانچای) دواى پێهتیرا، هە‌مان شە‌وى دواى ئیمزا‌کردنى ئەو رێكە‌وتننامە‌یە، عەبباس میرزا نامە‌یە‌كى بۆ مەحمود پاشای بابان نووسىوه‌، تێیدا ئاگادارى دە‌كات كە رێكە‌وتننامە‌ى له‌گە‌ڵ رووسدا ئە‌نجام داوه‌ و داواى لێ‌ده‌كات هە‌والی رێكە‌وتننامە‌كه‌ بە‌خە‌لك رابگە‌یە‌نێ:

۹۳- ئەمە نیشانه‌كانى ئاشكرای ئە‌وه‌یە، كە مەحمود پاشا له‌ بە‌رامبەر ئەم داوا‌یەى عەبباس میرزادا، نە‌یوستوو سواری كورد بۆ ئەو جە‌نگە‌ بنێرێ.
۹۴- ئەرشیفى سە‌رۆك وە‌زیرانى ئە‌سته‌مبۆل- خە‌تى هومايۆن- ژماره‌: ۱۸/ج.

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۴۰

بابهت: ریکه‌وتننامه‌ی ناشتبونوه له‌گه‌ل رووسدا

میژوو: ۶ی شه‌عبانی ۱۲۴۳ کۆچی (۱۸۲۷/۲/۲۲ز)

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: دووهم. لاپه‌ره: ۹۶

فرمانی عه‌بباس میرزا

بۆ: مه‌حموود پاشای حاکی سالیمانی

حوکمی خاوه‌ن شکۆ به‌وه‌ گه‌یشتوو، که: پایه‌به‌رزی جیگه‌ بالا، مه‌زن و سه‌ریلند و په‌ناگا، ره‌گه‌ز جوامییر و زانا، له‌ مه‌به‌ست و تامانج به‌ناگا، مییری گه‌وره‌ی میران، حاکی شاره‌زوور و بابان، به‌لوتفی بییری پیروزی سامدار و هیژا، ئومیده‌واربیت و بزانبیت، که:

له‌ قۆناغه‌رپی «تورکمانچای»^(۹۵) دا، سه‌رکرده‌ی رووس، به‌خزمه‌تمان گه‌یشت و کۆیونوه‌ی ناشتی پیکهات و کاری «ریکه‌وتن»، به‌مویاره‌کیی به‌رپتوه‌ چوو... ناشتینامه‌ له‌ لایه‌ن نوینه‌رانی هه‌ردوولاوه‌ مۆرکرا... نه‌مسه‌ویش که شوی هه‌ینی: ۶ی مانگه، گه‌یشتووینه‌ته‌ نه‌نجام.

ده‌بویه‌ ئه‌م مژده‌به‌مان بۆ دانیشتوانی ئه‌و ناوچانه‌ بناردایه... له‌به‌رته‌وه‌ پایه‌به‌رز: فه‌روخ خان-ی پیش‌خزمه‌تمان راسپارد و ئه‌و ناوچانه‌مان به‌روونکردنه‌وه‌یه‌کی جوامییرانه‌ سه‌ربه‌رز کرده‌وه..

ئه‌و مه‌لبه‌نده‌ش ئه‌م هه‌والی خیره، به‌هه‌موو خاکی ئه‌و ولاتانه‌ رابگه‌به‌نێ و هه‌موو که‌س له‌ دلۆقانیی و میه‌ره‌بانیمان ئاگادار و دل‌خۆش بکات... دلنه‌وازییمان به‌لپورپێژی و ئه‌رکی خۆی بزانبیت.^(۹۶)

۹۵- تورکمانچای: گوندیکه له نزیک ته‌وریز.

۹۶- مه‌به‌ست له: باسکۆفیج-ه.

سه‌رنج: له‌ سالی ۱۸۲۸ز-دا، سه‌رکرده‌ی رووسی «باسکۆفیج» له‌ رووباری (ئاراس) په‌ریبه‌وه‌ هاته‌ ناو خاکی نازه‌ربایجانه‌وه... له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا «ته‌وریز»ی داگیرکرد و داگیرکردنی ته‌وریزیش بووه‌ هۆی لیک پچرانی هیله‌کانی پتوه‌ندی عه‌بباس میرزا و پایته‌خت و مه‌لبه‌ندی شاره‌کان.

بۆیه‌ به‌ره‌و پایته‌خت کشانی هیژی رووس، عه‌بباس میرزای ناچارکرد مه‌رجه‌کانی ناشتی قبول بکات. بۆ =

مه‌حموود پاشای بابانیش به‌پیتی فرمانه‌که‌ی عه‌بباس میرزا، بابته‌ و ناوه‌رۆکی نامه‌که‌ی عه‌بباس میرزا، ده‌کاته‌ نامه‌یه‌کی خۆی بۆ «سه‌یید مه‌حموود، موفتی که‌رکووک»، تا له‌ ریگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ هه‌والی ریکه‌وتننامه‌که‌، به‌کاربه‌ده‌ستانی به‌غدادیش بگات:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۴۲

بابته: ریکه‌وتنی ئیران و رووس

میژوو: ۲۴ی شه‌وال ۱۲۴۳ کۆچی، ۱۰/۵/۱۸۲۸ز

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: دووهم. لاپه‌ره: ۹۸

نامه‌ی مه‌حموود پاشای بابان

بۆ: سه‌یید مه‌حموود ئه‌فه‌ندی- موفتی که‌رکووک

جه‌نابی پایه‌به‌رزی نازناو پیروزی، سه‌رتۆپی زنجیره‌ی ساداتی مه‌زن و به‌رپتیز... برام سه‌یید مه‌حموود ئه‌فه‌ندی، خوا ده‌وامی بدات.

دوای پێش‌شکه‌شکردنی سه‌لامی بێ ئه‌ندازه‌ و بێ برانه‌وه‌، راده‌گه‌یه‌نریت، که: پێشتر بۆ ئه‌و جه‌نابه‌م نووسیویو: ناوبه‌ناویک هه‌والی و تووپیژی ناشتبونوه‌ی نیوان رووس و ئیران، تازه‌ ده‌بیتته‌وه... پیاومان ناردبوو، بوخته‌ی هه‌واله‌کانه‌مان بۆیه‌ینی... هه‌ر کاتیکیش هه‌والی راست گه‌یشت، عه‌رزی ده‌رگای پایه‌به‌رز ده‌کریت.

ئه‌وانه‌ی بۆ ده‌ستخستنی هه‌واله‌کان رووییوون، هیشتا نه‌گه‌راونه‌ته‌وه‌.

به‌لام «فه‌روخ خانی موکری»، که له‌ لایه‌ن نایب سه‌لته‌نه‌وه‌ هه‌والی ناشتبونوه‌ی بۆ هیناوین؛ له‌ رۆژی دووهمی مانگی رده‌مزه‌انی پیروزی (۱۹/۳/۱۸۲۸ز) گه‌یشتوو و نامه‌یه‌کیشی پێگه‌یاندووین، که باس له‌ ناشتبونوه‌ و ریکه‌وتنی تیدا نووسراوه... له‌ نامه‌که‌ی ناوبراودا وا

=ئه‌مه‌ش: «ماکدۆنالد»ی بالتۆزی ئینگلیز بووه‌ ناوێرکار و له‌ گوندی «تورکمانچای»، که له‌ سه‌ر ریگه‌ی (میانه‌-ته‌وریز)دایه‌، به‌ئاماده‌بوونی عه‌بباس میرزا و قایقام: میرزا ئه‌بوخله‌سه‌ن خان و ئاسه‌ف ده‌وله‌ پیکهات... سه‌رته‌نجام نوینه‌رانی هه‌ردوو ده‌وله‌تی ئیران و رووس، له‌ (۵ی شه‌عبانی ۱۲۴۳ کۆچی- ۲۲/۲/۱۸۲۸ز)دا، په‌ماننامه‌ی تورکمانچای-یان ئیمزاکرد... به‌گوێره‌ی ئه‌م په‌ماننامه‌یه‌ش، ئیران به‌شیکێ زۆری له‌ خاکی خۆی له‌ده‌ست دا.

دهرده که وی که له (۲۷ می شه عبانی ۱۲۴۳ کۆچی، ۱۷/۳/۱۸۲۸ز) دا، سه رکردهی رووسی^(۹۷)، شاری ته وریزی به جیه پیشتووه و رویشتووه... نایب سه لته نه نش بۆ «مه راغه» چوو و له و پوه هه والی ته و مال و خانوانه ی بۆ ته وریز ناردوو، که هیزه کانی رووس تیکیان داوون... دوا ی ته و او بیونی مانگی ره مه زانیش بۆ ته وریز ده چیت... بناغه ی کاری ناشتوبونه وه که ش له سه ره ته و ریوشوتنه دانراوه، که ته و به ری **ئاوی ئاراس**، هه مووی بکه ویتته ژیر ده سه لاتنی رووس و ته مبه ریشی له ژیر ده سه لاتنی نایب سه لته نه دا بیت.

نووسراوه که ی فه روخ خان ده لیت: جه عفر قولیخانی کوری ته حمه د خانی مه راغه، له گه ل سه رکردهی رووسدا رو بیوه... هه روه ها میر ته بولفه تح^(۹۸)، که پیشنوئیز و راهری ئایینی خه لکی ته وریزه، ته و جه نابه ش دیوتنی و دهیناسیت. ته ویش رویشتووه. پیوست بوو ته م هه والته عهرزی ده رگای پایه به رز بکرتیت.

به م جو ره چو نیتنی بارودوخ به و جه نابه راگه به ندرا و ته و نووسراوه ش، که هاتبوو، ره وانه کرا... تا بگاته پیشگای نوورپرژینی ئاسمان ئاسا، سایه ی سه رم (که خوا ته مه ن و به ختی دریزیکات). هه ر کاتیکیش پیاهه کانی خو مان هاتنه وه و هه والی زو رتریان هینا به وه، عهرزی ده رگا ده کرتیت، چونکه هه ره سه ره ته و به لینه، که دراوه، پایه بلند «قادر ئاغا» دیتته ده رگا و پاره دینیت. بۆیه له وه زیاترکات به زایه ناده م و باسی رووداوه کان به دوور دریزی به و ده سپیتم؛ که ته گه ره خوا بیه ویت، دیت و عهرزی ده کات.

ئیتتر داوا له ئیوه ش ته و به که چو نا به تی کاروبار بنووسنه وه. باقی دوعا و سه لام^(۹۹).

له م قو ناغه به دواوه، ئیتتر ملمانی و دوژمنایه تی و شه ر و تیهه لچوونی نه پساوه ی نیوان مه حموود پاشا و سلیمان پاشای برای له سه ره ده سه لات، ده ست پیده کات؛ که له زو ره ی ته م شه ر و تیهه لچوونا نه یاندا سلیمان پاشا به پشتیوانیی له شکر عوسمانی و

۹۷- مه به ست له ژه نرال باسکو قیچ-ی سه رکردهی رووسه.

۹۸- مه به ست له میر ته بولفتوح، ئاغای میر فه تاحی موخته هیده، که پیشه وای ئایینی شاری ته وریز و لایه نگریتی سه ره ختی رووسه کان بوو.

۹۹- ئه رشیفی سه روک وه زبرانی ته سه مبول-خه تی هوما یو-ن ژماره: G-۳۶۸۰۳.

مه حموود پاشا به پشتیوانیی له شکر قاجاری شه ر و دوژمنایه تی یه کتر بیان کردوو و له شکر قاجاری و عوسمانییان بردو ته سه ره یه کتر و چه ندان جاریش «سلیمان» یان به یه کتر چو لکر دووه... وه ک ته و شه ره ی که له سالی (۱۸۳۰ز) دا کردیان و مه حموود پاشا له ته وریزه وه «قه ره مان میرزا» ی کوری عه بباس میرزای له گه ل خوی، بۆ داگیر کردنه وه ی سلیمانی هینابوو. له گه رمه ی شه ر و تیهه لچوونه کانیدا، داود پاشای والی به غداد له والیتی خرا و له ته یلولی ۱۸۳۱ز، دا «عه لی ره زا کرایه والی به غداد».

به لام شه ر و کاولکاری ته م دوو برابه، جگه له وه ی ولاته که ی له هه موو روویه که وه په ریشان کردبوو، له هه مان کاتیشدا ته و نه ده ی تر زه مینه ی بۆ زیاتر کردنی ده سه لاتنی قاجاری، له میرنشینی باباندا ئاماده تر کرد. که به درژیایی ته و شه رو زو رانبا زییه، تا مه رگی فه تح عه لی شا (۱۸۳۴ز)، هیزه کانی ئیران «سه ربا زگه - پادگان» یکی هه میشه بییان له سلیمانیدا داناو^(۱۰۰).

سالیکیش به ره له مه رگی فه تح عه لی شا، عه بباس میرزا له (۱۸۳۳ز) دا مرد و به مردنی عه بباس میرزاش، پشتیوانییکی به هیز له ده ست مه حموود پاشا چوو. چونکه عه بباس میرزا، کار و هیوای زو ری به کوردستان مابوو، تا به نامه کانی خوی تیدا پیاده بکات.

له دوا ی مه رگی فه تح عه لی شا «سه ربا زگه» ی ئیرانی له سلیمانیدا نه ما و «سلیمان پاشا» سلیمانی گرتوه و مه حموود پاشا ته م هه لومه رجه ی وا هه لسه نگاند، که له گه ل سلیمان پاشای برابدا ئاشت بیته وه و له سلیمانیدا به گو شه گیری و دوور له سیاسه ت بژی... به لام که لکه له ی ده سه لات هه ره له سه ریدا بوو.

له م سه ره و به نده دا عه لی ره زای والی به غداد، به ناوی یارمه تیدانی والی مووسله وه مه حموود پاشای بۆ مووسل نارد و له ویش خوی به ته نیا ده سه تبه سه ره گیرا و ره وانه ته سه مبول کرا و بلا وه شیان به نوکه ره کانی کرد (۱۸۳۴)^(۱۰۱).

۱۰۰- لۆنگریک- ص. ۲۵۰

۱۰۱- بابانی، عبدالقادر- تاریخ و جغرافیای کردستان (سیر الاکراد)- ص. ۱۵۱

میرنشینی بابان و ئهردهلان

هاوکاریی بهکتری، بۆ له ناوبردنی بهکتری

سالی ١٨٣٤ز، که مهحمود پاشا به دههستبه سه ریبی بۆ ئهسته مبولّ دوور خرايه وه؛ سلیمان پاشای برای به پرتوه بردنی میرنشینی بابانی له ئهستۆگرت.

پینده چۆ مه رگی به رودای فه تح عه لی شا و عه بیاس میرزای کوری، تا راده یه ک و بۆ ماوه یه کی کورتی چهند ساله، دهستیوه ردانی دهوله تی ئیرانی له کاروباری ناوخی میرنشینی بابان که متر کردبیته وه و به و بۆنه یه شه وه شه روشۆر و دوورژمنایه تی ئه ندامانی بنه ماله ی بابانیش خاوبوو بیته وه... بۆیه له و چهند ساله که مه ی که «سلیمان پاشا» فه رمانه روه ای میرنشینی بابان بووه، کاروباری کۆمه لایه تی و ئابووری و فه ره هه نگیی به گشتی و به تایبه تیش شیعری کوردی و شاعیرانی وه ک «نالی»، له م سه رده مانه دا له سلیمان پاشا و ده رباری بابان نزیک و رازی بووین... چونکه دوا ی ئه و ماوه کورته ی که سلیمان پاشا فه رمانه روه ایه تی میرنشینی بابانی کرد، له سالی ١٨٣٨ز، دا کۆچی دوا یی ده کات و «ئه حمده پاشا» ی کوری ده بیته جینشینی، نالی شیعریکی جوان و ستایش ئامیزی بۆ هه ردووکیان نووسیوه، که تیایدا جگه له وه ی سالی مه رگی سلیمان پاشا و هاتنه سه رکاری ئه حمده پاشا (١٨٣٨ز) به حسابی ئه بجده دیاری ده کات، له هه مان کاتیشدا لاوانده وه و هه لسه نگاندنی هیتزایانه ی سلیمان پاشایه و ستایشیسه بۆ ئه حمده پاشای کوری، که ئه مه سه ره تای شیعره که ی نالییه:

تا فه له ک ده وه ی نه دا- سه د که وه که بی ئاوانه بوو-

که وه که به ی میه ری مو یاره ک ته لعه تی په یدا نه بوو

تا نه گریا ئاسمان و ته م ولّاتی دانه گرت،
گولّ چه مه ن ئارا نه بوو، هه م لیوی خونچه وانه بوو
تا چه مه ن پیرا له سه ر، ئه سلّی دره ختی لانه دا
فه رعی تازه، خو په م و به رز و بولّه ند بالا نه بوو
تا «سوله یمانان» نه بوونه سه دری ته ختی ئاخیره ت
«ئه حمده ی موختار» ی ئیمه، شاهی ته خت ئاران به بوو

ئه حمده پاشاش هه ر دوا ی ده سه تبه کاربوونی، به په له که وتۆته ته قه للا و کاری هه مه لایه نه، بۆ ئاوه دان کردنه وه ی ناوچه که و چه سپاندنی ئاسایش و هاندانی خوینده واریی و کردنه وه ی مزگه وت و پۆشته کردنه وه و مه شق پیکردن و ریکخستنه وه ی سوپای بابان، له سه ر شییوه ی نوّ و (٤) تیپی هه زار که سیی پیکه پیناوه و پله ی سوپایی بۆ دیاری کردوون، که دیسان هه ر «نالی» شیعری ستایشی بۆ ئه م سوپایه ی ئه حمده پاشا نووسیوه و ئه مه سه ره تا که یه تی:

ئه م تا قمه مومتازه، که وا خاصه یی شاهن
ئاشوویی دلّی مه مله که ت و قه لبی سوپاهن
سه ف سه ف که ده وه ستن، به نه زه ر خه تی شو عاعن
حه لّقه که ده به ستن، وه کو خه رمانه یی ماهن^(١)

(١) هه روه ها «شیخ ره زای تاله بان» یش شیعری ستایشی بۆ ئه حمده پاشا نووسیوه:

یه عنی هه م نامی نه بی، سه زه ته ئه حمده پادشا
فه خری دین، کانی حه یا، به حری که ره م، کوهی و یقار
مه دحی ئیحسانی بکه م، عیلمی بکه م، فه زلی بکه م!
به خودا خار بجه ئه وصافی هه میده ی له شمار
که فی زه ر به خشی که وا مه نه عی دوپ و گه وه ره
میسلّی به حرّیکه، نه ساحیلی بیت و نه که نار
ته بیعی جه واد و که رمی هه روه کو (قاتانی) ده لّی:
«ز به قنطار همی بخششد واشتتر به قنطار»
تا وه کو ده وه بکات و بگه ری چه رخ و فه له ک
تا وه کو دیت و ده چّی، بیت و بچّی له یل و نه هار
به مورادی بگه ری شه مس و قه مه ر، چه رخ و فه له ک
ظه ره ر و فه تحی قه رین، به ختی مرعین، طالع ی یار
ره نبی ئه و باع یسی ته نزیمی ئوموراته، وه لّی
بۆ کوره یی عاله م ئیمکان بووه ته قوطبی مه دار

ئه مه، به لگه ی ئه وه یه که شاعیرانی ئه و رۆژگاره له ئه حمده پاشا رازی و نزیک بوون؛ بۆیه که دواتر و دوا ی =

به‌لام ئەو ماوه كورته‌ی ئەحمەد پاشا تیايدا هه‌لپه‌ی بووژاندنه‌وه و هه‌لسانه‌وه‌ی مېرنشینه‌كه‌ی داوه، لای سهران و ده‌رباری قاجاری و عوسمانییه‌وه بۆته‌جیتی سه‌رنج و مه‌ترسی، بۆیه خێرا بیریان له‌ زیندوو‌کردنه‌وه‌ی دوژمنایه‌تی دێینه‌ی ناو بنه‌ماله‌ی بابان کردۆته‌وه و عه‌لی ره‌زای والی به‌غدا، بیری له‌ هه‌تانه‌وه‌ی «مه‌حموود پاشا»‌ی مامی ئەحمەد پاشا کردۆته‌وه، که له‌و رۆژانه‌دا بۆ تورکیا دوورخا‌بووه‌وه.

ئەوه‌بوو سالی ١٨٤٠ز. هه‌تایانه‌وه سلیمانی و له‌جیتی ئەحمەد پاشا کردیانه‌وه به‌پاشای بابان و ئەحمەد پاشایان بۆ به‌غداد کیشایه‌وه‌وه دیسانه‌وه‌وه دوا‌ی نزیکه‌ی سالییک مه‌حموود پاشایان لا‌برده‌وه و ئەحمەد پاشایان له‌جیتی دانایه‌وه..

مه‌حموود پاشا له‌مه‌ ره‌نجا و په‌نای بۆ ئێران، بۆ لای «ره‌زا قولىخان»‌ی والی ئەرده‌لان برد (سه‌ره‌تای سالی ١٢٥٧ کۆچی، سه‌ره‌تای مارتى ١٨٤١ز).

ده‌رباری قاجاریش رقی زۆری له‌ ئەحمەد پاشا بوو. چونکه له‌ ئاکامی رێککه‌وتنه‌وه‌ی یه‌که‌می ئەره‌زه‌رۆمدا، که ده‌بوايه سنوره‌کانی مه‌مله‌که‌تی قاجار و عوسمانی سه‌ره‌له‌نوێ ديارى بکړیتته‌وه و بۆ ئەمه‌ش لێژنه‌یه‌کی چوارقۆلې: ئێرانی، تورکی، روسی، ئینگلیزی بۆ ده‌ستنیشان‌کردنی سنوره‌کانیان پێکهاتبوو؛ هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی ئەم ده‌رفه‌ته‌یان بۆ دروستکردنی کیشه، بۆ سنوره‌کانی یه‌کتري به‌هه‌ل زانی و هه‌ریه‌که‌یان لای خۆیه‌وه گوشاریان بۆ دانیشته‌وانی سه‌ر سنوره‌کان ده‌برد، تا خۆیان به‌هاوولاتی ئەو ولاته‌ حساب بکه‌ن.

به‌لام ئەحمەد پاشا له‌م کاتانه‌دا ته‌قه‌للای شیلگی‌رانه‌ی ده‌دا، تا دانیشته‌وانی سه‌ر سنوره‌کانی قه‌له‌مه‌ر وه‌که‌ی، خۆیان به‌هاوولاتی عوسمانی بزائن... بۆیه لێپرسراوانی ئێرانی قینیان لێ هه‌لگرتبوو، خه‌ریکی گێچه‌ل و شه‌ر پێ فرۆشتنی بوون و چه‌ند جارێکیش له‌ سنووری ئێرانه‌وه هه‌تیش و ده‌ستدرێژی و تالان و پرۆیان بۆ سه‌ر ناوچه‌ی بابان ده‌کرد و بۆ ناوچه‌ی هه‌ورامان ده‌گه‌رانه‌وه..

ئەحمەد پاشاش بۆ ته‌میکردنیان، هه‌تیشی ده‌برده سه‌ریان و زبانی زۆری لێده‌دان..

ئێران ئەمانه‌ی کردبووه به‌هانه و چه‌ند جارێک لای ده‌رباری عوسمانی سکا‌لایان له‌ده‌ست کرد و داوا‌ی لا‌بردنی و دوورخستنه‌وه‌یان ده‌کرد..

=له‌ناوچوونی مېرنشینی بابان، کوردناسیکی وه‌ک «ئا.خۆ.دزکۆ» له‌ سالی ١٨٥٣ز، دا، که ده‌یه‌وئ زانیاری له‌ باره‌ی زمان و فه‌ره‌نگی کوردییه‌وه کۆیکاته‌وه، شاره‌زایی له‌ ئه‌و کاته، ناویشانی ئەحمەدپاشای ده‌ده‌ن، که ئه‌و کاته له‌پاریس بووه. ئەحمەد پاشاش ریتوتینی (ئا.خۆ.دزکۆ) ده‌کات؛ تا بۆ ئه‌و کاره «نالی» ببینی؛ که له‌و ساله‌دا له (شام) بووه.

ده‌رباری عوسمانیش له‌بیانووه‌ ده‌گه‌را، تا مېران و ده‌سه‌لاتی مېرنشینی بابان به‌یه‌کجاری نغرو بکات و له‌ناووبات. بۆیه گازنده‌ی ئێرانییه‌کانی کرده به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی گوايه ئەحمەد پاشا ده‌ستدرێژی کردۆته سه‌ر ناوچه‌یه‌ک، که له‌ژێر رکێفی ئه‌ودا نییه و به‌م به‌هانه‌یه‌وه له‌ مانگی مارتى (١٨٤١ز)دا، بۆ به‌غدا بانگیان کرد و عه‌بدو‌للا به‌گی برابان بۆ سه‌ره‌رشتی مېرنشینی بابان له‌جیتی دانا.

که مه‌حموود پاشا له‌ سه‌ره‌تای سالی ١٢٥٧ کۆچی، ١٨٤١ز، دا، ره‌نجا و په‌نای بۆ ئێران، بۆ لای ره‌زا قولىخانی والی ئەرده‌لان برد ده‌رباری قاجار و مه‌حمەد پاشا (١٨٣٤- ١٨٤٧ز) له‌ په‌ناهه‌تانی مه‌حموود پاشا ئاگادارکران. ده‌رباری قاجار ئەمه‌یان قۆسته‌وه و بۆ ئه‌وه‌ی شه‌ری مېرانی بنه‌ماله‌ی بابان تازه بکه‌نه‌وه، فرمانيان به‌ ره‌زا قولىخان کرد پشتمانی و هاوکاری گه‌رانه‌وه‌ی مه‌حموود پاشا بکات، بۆ ئه‌وه‌ی له‌جیتی ئەحمەد پاشای برازای، به‌پاشای بابانی دابنیتته‌وه... که دياره دانانه‌وه‌ی مه‌حموودپاشاش له‌سلیمانی، به‌ له‌شکرکێشی و شه‌رکردن له‌گه‌ل له‌شکری مېرنشینی باباندا ده‌بیت. بۆیه ئەم شه‌ری له‌م به‌لگه‌نامانه‌دا باسکراوه و له‌ ئاکامدا بۆته هۆی هه‌لته‌کاندن لایه‌لاو راسته‌وخۆی هه‌ردوو مېرنشینی ئەرده‌لان و بابان، شه‌ری چاره‌نووسساز و یه‌کلای کردنه‌وه‌ی زۆرکیشه‌ی دێینه‌ی نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانییه، به‌شێوه‌یه‌کی کاتی و له‌هه‌مان کاتیشدا زه‌مینه‌ خۆشکردنه بۆ رێککه‌وتنه‌وه‌ی دواتری هه‌ردوو ده‌وله‌ت.

هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌شه زۆریه‌ی مېژوونوسه‌کانی ئەرده‌لان، پشیمانه‌کانی ئەم رووداوه‌یان به‌وردی و گه‌رنگییه‌وه باسکردوو، که بۆ زیاتر ئاگاداربوونی دواتر له‌ ناوه‌رۆکی ئه‌و به‌لگه‌نامانه‌ی پێوه‌ندیان به‌م رووداوه‌وه هه‌یه، به‌چاکی ده‌زانین هه‌ندێ له‌و ورده ده‌نگوباسانه، له‌ ده‌قی ئه‌و مېژووانه، بۆ ئێره بگۆزێنه‌وه؛ که ئەمه پوخته‌که‌یانه:

«... مه‌حموود پاشا له‌ مانگی سه‌فه‌ری سالی ١٢٥٧ کۆچی، حوزه‌یرانی ١٨٤١ز، دا، به‌دوو هه‌زار مال و خه‌زانه‌وه. په‌نای بۆ «ره‌زا قولىخان»‌ی والی ئەرده‌لان برد. ره‌زا قولىخان و سه‌رانی ئەرده‌لان زۆریان ریز لێنا و له‌ زستانى ئه‌و ساله‌دا، به‌نیازی رزگارکردنی مه‌لپه‌ندی بابان و یارمه‌تیه‌خوازی له‌ پاشای قاجار، چونه تاران. له‌وێ شای قاجار «مه‌حمەد شا»، ریزی زۆری لێنان و پشتمانی گه‌رانه‌وه‌ی مه‌حموود پاشای کرد و فرماني کرد: له‌شکری ئەرده‌لانی یارمه‌تی سه‌ندنه‌وه‌ی (سلیمانی) و گه‌رانه‌وه‌ی مه‌حموود پاشا بده‌ن.

به‌لام له‌و سه‌فه‌ره‌ی تاراندا، به‌هۆی هه‌ندێ ژنانی سه‌ر به‌ده‌ربار، نیوانی ره‌زا قولىخانی والی له‌گه‌ل (حوسن جيهان)‌ی دایکی و «غولام شاخان»‌ی برابرا تێکچوو. به‌م

بۆنەییەوه حوسن جیبهان لەو سەفەرەدا بەرپەنجاریی لە تاران مایەوه. هۆیکەش ئەو بۆبوو؛ که رەزا قولیخان لەم کاتەدا هەرزەکاریکی کەم ئەزموون بوو. تەمەنی هەر (۱۷-۱۸) سالان دەبوو. دایکیشی لە ئاکامەکانی ئەم کارە گەورەیه دەترسا و دەیزانی لەکیشی کۆرەلاوه کەیدا نییه و دەبیتە مایە لە دەستدانی میرنشینەکیان.

رەزا قولیخان کە گەیشتەوه (سنه)، فرمانی لەشکرکۆکردنەوهی دەرکرد و لە ماوهیهکی کەمدا نزیکە (۱۰) هەزار سواره، بەهەموو پیتوستییەکی جەنگەوه، لە ناوچە (مەریوان) کۆبوونەوه و مەحمود پاشاش سواره و هیزەکی خۆی خستە تەکیان.

لەم کاتەدا میانە (والی) و هەندێ لەو هەزیران و ئەهالی کوردستان بەشاراوهی ناوۆک بوو. ئەم کۆمەڵەیه، کە (میرزا هیدایەتوللا)ی سەرۆک و هەزیرانی ئەردەلان سەردەستەیان بوو، ئارەزووی تیشکانی (والی) یان دەخواست. چونکە (هەندیک) لە هۆیکەکانی ئەم ناوۆکییە ئەوه بوو، گوايه لەو سەفەرە تاراندا، لەناو کۆمەڵیک نەیارانی میرزا هیدایەتوللا و میرزا جەعفەر «آمین الدوله»ی کورپیدا، والی (رەزا قولیخان) سویندی گەورە بەدەمدا هاتبوو، کە هەر بەگەرانهوهی بۆ کوردستان، دەبێ (هەردووکیان)، واتە: (میرزا هیدایەتوللا و میرزا جەعفەر کوری) بەکوشتن بەرێ... لەمەوه میرزا هیدایەتوللا ترسی ئەوهی لێ نیشت، کە ئەگەر والی لەم کارەیدا بەسەر کەوتووێ بگەریتەوه، ئەوا خۆی و میرزا جەعفەر کوری، گیان دەرنابەن... بۆیه بەنیازی تیشکانی والی، کەوتە پیلانگێڕی و فرت و فیتل و بۆ دامالین و بلاوه پیکردنی لەشکرەکی والی، بەرنامە ی ئەم لەشکرکێشییە بەجۆریک ریکخست، کە مەحمود پاشا و ئەمانوللا بەگی و هکیل و ژمارەیهکی زۆری لەشکرەکی والی، لەگەڵ خۆیان بەرەو سلیمانی بیهن و ژمارەیهکی کەمیش لەگەڵ (والی) لە مەریوان میننەوه... هاوکات لەژێرەوهش نامە ی بۆ عەبدووللا پاشای حاکمی سلیمانی نارد و تییگەباند کە: هیزەکی والی، لە ناوچە مەریوان، لە دلاوهران و جوامیران چۆل بووه و بەرگە ئەوه ناگریت؛ ئەگەر ئێوه هیزشیکیان بکەنە سەر. عەبدووللا پاشاش کە ترسی هیزشی لەشکر ئەردەلان و مەحمود پاشای هەبوو، چاوهنواری ئەوهی ئەدەکرد ئەم مژدە خوشە ی بدەنی. بۆیه دەستبەجێ بەهەزار سەرباز و (۲) هەزار سواره و (۴) عەراده تۆپەوه، بەچەند قوناقیک گەیشتە سنووری مەریوان و لە ناوایکدا کە هیزەکی والی، خەریکی حەسانەوه بوون، لە سەعات دووی رۆژی چوارشەمە: ۱۴ مانگی رەبیع ئەوهلی ۱۲۵۷ کۆچی، ۶/۵/۱۸۴۲ (ز) دا گەیشتە نیو قوناقی هۆردووی والی و گرمە ی گوللەتۆپ دەستی پیکرد.

میرزا هیدایەتوللاش کە لەو شەو و رۆژەدا پیتش قەرەولان و بەرای لەشکر و هەندی لە خزمان و داروودەستە ی خۆی راسپاردبوو: هەر کاتی دەنگی کەرەنای جەنگ لەناو

هۆردووی عەبدووللا پاشاوه بیسترا، هەلبێن و بەرەو دوواوه بۆ ناو هۆردوو بگەریتەوه... بەلام سەرەرای ئەمەش هەندێ پیاوی جوامیر، لە لەشکر (والی)دا، کە زۆریهشیان خەریکی حەسانەوه بوون، گوتیان نەدایە میرزا هیدایەتوللا و بوونە پیتش قەرەول و روویان لە هۆردووی عەبدووللا پاشا کرد و دەستیان بەگیانازی کرد... بەلام سەبارەت بەسستی و بێ هیزی سویاکە ی والی، کە لە بنەرەتەوه تووشی هاتبوون، تا دەهات بەرەو کزی و تیشکان دەچوو. دەستی خیانت و ناپاکیشی تیکەوتبوو. پیتش قەرەولانی خزم و خۆشی و هزیریش، بەبێ چاوهنواری هەلاتن.

(والی)یش کە لەم کارە بەناگا هات، ویستی خۆی لە فیتلی و هزیر دەریاز بکات. قویاد بەگی لەگەڵ عەبدوولحەمید سولتانی بانەبیدا بەهەزار تفەنگچی بانەیی و سەقزی (هەروامی)یەوه راسپارد، تا (دەریەندێ) بگیرێ و خۆشی بەکۆمەڵیکی کەمەوه، کە لە هۆردوواکە مابوونەوه، بەگورجی سواری ئەسپەکی بوو، بەرەو شەرەکه چوو، بەلام توانای شەری نەما و بەدوای لەشکردا رەوی.

میرزا هیدایەتوللاش بەپەنامەکی و پیتش ئەوهی عەبدوولحەمید بگاتە جیتی مەبەست، ئاگاداری کردبوو، کەچوونە میدانی جەنگ و خۆبەختکردن لە پیناوی والیدا، خۆشیت کردنە. لەولاشەوه زۆری لەوالی کرد، کە هەلبیت.

بەگورتی سەرلەبەری پیتش قەرەولان لەم شەرەدا کوژران و لەشکر ی بابانیش پەلاماری هۆردووی (والی)یان دا و لەم پەلامارەشدا کۆمەڵیک کوژران و دوای ئەوهی هۆردووکهکیان تالان کرد، نزیکە ی شەش قوناقیکیش لەشکره راکردووکهکی ئەردەلانیان راونا... بەهەرکەسیک گەیشتن کوشتیان... عەبدووللا پاشا لە بارەگاکە ی والی دابەزی ... لەم شەرەدا خەلکی بابان نزیکە (۱۰۰) هەزار تەنیان دەستکەوتبوو... بەسەرکەوتویی گەرانهوه.

لە سەریکی دیکەوه، مەحمود پاشا و ئەمانوللا بەگی و هکیل و ئەو هیزە ی لەگەڵیاندا بەرەو سلیمانی چوو بوون، بەبێ بەرگری و شەرەشۆر، چوو بوونە ناوشاری سلیمانی و چەند رۆژیکیشی تیدا مابوونەوه... بەلام هەر کە لە ناوایکدا هەوالی تیشکانی (والی) و هیزەکیان بیستبوو، دەستبەجێ یەکسەر، بەپەرت و بلاویی و شەرەبی، بەرەو مەریوان گەرآبوونەوه و لەنزیک (هەلبەجە) تووشی پیتش قەرەولانی هیزە سەرکەوتووکهکی عەبدووللا پاشا ببوون... هەرچەندە عەبدووللا پاشا، مەحمود پاشای بۆ شەرەهان دابوو، بەلام مەحمود پاشا خۆی لێ پاراستبوو. بەکوێرە ریباندا لەگەڵ سوارهکانی خۆی و ئەمانوللا خانی و هکیلدا، بەرەو مەریوان و لەوتیوه بۆ (سنه) چوون...^(۲) چەند رۆژیکیش

دوای رووداوه‌که، ئەم تیشکانه بەرگوتی «محەمەد شا قاجار» کەوتەو... ئەویش زۆری سەرانی لەشکر و بەرپۆتەبەرانی میرنشینی ئەردەلانی بەو سزا دان، کە (سەرزنەشتانە) ی لە وەرگرتن و لە زیندانی خست و هەندیکیشیانی کوشت و کاروباری میرنشینیەکەش بەجۆرتیک شیوا، رەزاقولیخان^(۳) ناچاربوو بۆ چارەسەری بچیتە تاران. بەلام لەوئێ سەرزنەشت کرا و لە فرمانرەوایی خرا و دوای چەندان پشتیوی و ئالۆزیی و هەرای نیتوان ئەندامانی بنەمالەئێردەلان، «غولامشاخان- ئەمانوللا خان بچووک» برای بچووکێ رەزاقولیخان بە (والی) ئەردەلان دانرا و سەرەنجام محەمەد شای قاجار بیری لەوێ کردەووە کە دوایی بەدەسەلاتی بنەمالەئێردەلان بەینێ و کەسانی دیکە، لە دەرەوێ ئەم بنەمالەئێردەلان بەکاتە فرمانرەوایی کوردستان و بەدانرانی «خەسەرەوخانی ئەرمەنی»، بەفەرمانرەوایی ئەردەلان، ئیتر کاروباری میرنشینیەکە، بەرەو رووی «فەرهاد میرزا» ی مامی ناسرەدین شا و لەهەمان کاتیشدا سیازدەهەمین کوری عەبیاس میزرا، کرایەووە (۱۸۶۷-۱۸۶۸ ز) و کۆتایی بەدەسەلاتی میرنشینی ئەردەلان هینرا.

بەلام ئەم تیشکانە، هەر بەتەنیا تیشکانی والی ئەردەلان نەبوو؛ بەلکو تیشکانی مەحموود پاشا و فرمانرەوایی بابانیش بوو. چونکە هەر دوای ئەم شەرە، نەجیب پاشای والی بەغداد، کە تا ئەو کاتە ئەحمەد پاشای بابانی بەدەستبەسەری لای خۆی راگرتبوو، رێگەئێردا بۆ کوردستان بگەرێتەووە و کۆیە و هەربیریشی خستە ژێر دەسەلاتی و تا سەرۆختی رێکەوتننامەئێردەلان-یش هەر فرمانرەوایی بابان بوو... بەلام کە کیشەکانی سنووری نیوان هەردوو دەولەتی قاجاری و عوسمانی، لە رێککەوتننامەئێردەلان بەکەمی ئەرزەرۆمدا بەتەواوی چارەسەری بنەپریان بۆ نەکرابوو، بۆیە سالی (۱۸۴۷ ز) هەردوو دەولەت و بەناوێزی و بەشداریی رووسیا و ئینگلستان، رێککەوتننامەئێردەلان بەسترا و لەم رێککەوتننامەئێردەلاندا جەختیان لەمەر بەندەگرنگەکانی رێککەوتننامەئێردەلان کردەووە؛ کە لە باسی مەسەلەئێردەلان کوردستاندا دان و سەندنێکیان کرد و مادەئێردەلان دووئێردەلان ئەم رێککەوتننامەئێردەلان، بۆ ئەم مەبەستە تەرخانکرابوو.

بۆ ئەوەش سەرئێشەئێردەلان فرمانرەوایی بابان، بەیەکجاریی لە کۆل هەردوو دەولەت

(۳) رەزا قولیخان: کورە گەورەئێردەلان خەسەرەوخانی کوری ئەمانوللاخان گەورەئێردەلان. کاتی خەسەرەوخان کۆچی دوایی کرد (۱۸۳۴ ز)، دوو کوری لێ بەجێمان: رەزا قولیخان و غولامشاخان، کە رەزا قولیخان لەکاتی مردنی باوکیدا تەمەنی (۱۰) سالان بوو. لەجێی باوکی بوو بە والی ئەردەلان. بەلام لەبەر مندالیی، دایکی: «حوسن جیهان» کاروباری میرنشینیەکەئێردەلان بەرپۆتە دەبرد. (حوسن جیهان)یش کچی فەتەح عەلی شای قاجار و (تویا خانم)ی هاوسەرەکەئێردەلان قولیخانیش کچی عەبیاس میزرا و خوشکی محەمەد شا بوو.

بکەنەووە؛ نەجیب پاشای والی بەغداد، لەشکرێکی (۳) هەزارکەسیی بۆ سەر ئەحمەد پاشای بابان ساز دا و لە نزیک (کۆیە) بارەگای خست.

ئەحمەد پاشاش هێزی خۆی ئامادەکرد و بەرەو رووی بۆ کۆیە چوو و لە بەرامبەر لەشکرگاکەئێردەلان نەجیب پاشا، هۆردووی خست.

سەرەنجام هێزەکەئێردەلان پاشا بێ ئەوەئێردەلان تووشی شەرە بەرەنگاریی لەشکرێ نەجیب پاشا بێن، بەهۆی رەشەبا و زریانیکێ زۆرەووە، شپرزە دەبن و لەخۆیانەووە دەست بەتەقە دەکەن و ئەحمەد پاشاش تەقەلای زۆر دەدات ئارامیان بکاتەووە و تەقە رابگرن، بێهۆووە دەبێ و لەشکر شپرزە و پەرتەواوە دەبن... ئەحمەد پاشاش ناچار بەنائۆمییدی بۆ سلیمانی دەگەرێتەووە و لەشکرەکەئێردەلان بۆ کۆنکرێتەووە.

نەجیب پاشا هێزێکی (۲) هەزار کەسی بەفەرماندەئێردەلان پاشای برای ئەحمەد پاشا (کە لەوکاتەئێردەلان پاشای برای و هاوکاریی نەجیب پاشا دەکات)، دەنێرێتە سەر ئەحمەد پاشا. ئەحمەد پاشاش بەپەله‌پروزی، خیزان و دەستپۆتەئێردەلان خۆی بەرەو مەریوان دەریاز دەکات و لەوێوە چوو لای والی ئەردەلان و! . عەبدووللا پاشاش کرایە قائمقامی سلیمانی... بەم جۆرە بۆ هەمیشە، کۆتایی بەدەسەلاتی فرمانرەوایی (بابان)یش هینرا...^(۴).

هەرگرنگی ئەم شەرە و رووداوه، کاریکی کردووە لە ئەدەبی کوردیشدا رەنگی داووەتەووە؛ کە بەداخەووە ئەم لایەنە تا ئێستاش لای لیکۆلەرانی مێژووی ئەدەبی کوردییەووە ئاماژەئێردەلان پێنەکراووە..

بۆ وێنە: شاعیری گەورە: سالم (۱۸۰۰-۱۸۶۶ ز) لە قەسیدەئێردەلان کی درێژدا، کە بۆ بەخێر هاتنەووە (عەبدووللا پاشا)ی ناو ئەم بەلگەنامەئێردەلان نووسیووە؛ تیایدا ئاماژە بۆ ئەو دەکا کە (پاشا)ی ناویرا، دوای ئەوەئێردەلان ماوێهەکی زۆر لە ئەستەمبۆل دەستبەسەر بوو، بۆ (سلیمانی) گەرێتەووە و کراووەتەووە بەفەرمانرەوایی... لە دووئێردەلان قەسیدەئێردەلان،

(۴) بۆنوسینی ئەو پوختەئێردەلان، سەیری ئەم سەرچاوانەکراووە:

- مەستورە: مێژووی ئەردەلان، ل ۲۱۰-۲۲۳
- عبدالقادر روستم بابانی، تاریخ و جغرافیای کوردستان (سیرالاکراد)، ص ۱۵۶-۱۵۹
- عەلی اکبر وقائع نگار کردستانی، حدیقه ناصریه در تاریخ و جغرافیای کردستان، ص ۱۸۱-۱۸۳
- میرزا شکرالله سنجدی، تحفه ناصری در تاریخ و جغرافیای کردستان، ص ۲۱۸-۲۲۳
- سەرنج: ئەم شەرە لەگەڵیک سەرچاوەئێردەلان تری مێژووییەئێردەلان، وەک: تاریخ کرد و کردستان، آیه الله مردوخ و «حدیقه امان اللهی» و «تاریخ ایران سایکس» و...هتد.

نه لیبوومی رابردووی عهبدو لالا پاشا هه لده داته وه و بیره وه ری ئەم شه‌ری عه‌بدو لالا پاشای ناو ئەم به‌لگه‌نامه‌نه ناو ده‌بات و ده‌لی:

ره‌نگه ئەمجا بیته (گاربان) (۵) سه‌رحه‌دی مو‌لکی (سنه) رم وه‌شینی مه‌عه‌ره‌که‌ی ده‌شتی (مه‌ریوان) (۶) هاته‌وه که‌رو فه‌ر با که‌م بکات (والی) (۷) به‌فه‌وجی (چیش که‌رو) (۸) پشت به‌ندی له‌شکری وه‌ندات و جافان هاته‌وه (۹)

شاعیری ناسراویش: شیخ ره‌زای تاله‌بانی (۱۸۳۸-۱۹۱۰ز) له‌شعیرێکدا که‌یادی سه‌ریه‌خۆیی (سلیمانی) و (بابان) ه‌کان ده‌کاته‌وه، ئاماژه‌یه‌کی کورت و جوان بۆ ئەم شه‌ر و رووداوه‌ ده‌کات، که‌ له‌م به‌لگه‌نامه‌نه‌دا هاته‌وه... ته‌نانه‌ت می‌ژوو‌ی رووداوه‌که‌ ده‌کات به‌نیشانه‌یه‌ک بۆ سالی هاته‌نه‌ دنیای خۆی و ده‌لی:

له‌بیرم دیت (سلیمانی)، که‌ دارو‌لمو‌لکی بابان بوو،
نه‌مه‌حکوومی عه‌جه‌م، نه‌ سو‌خره‌کیشی ئالی عوسمان بوو.

۵) گاربان: ناوی چیا و دۆل و چه‌میکه، که‌ ده‌که‌ویته (۱۵) کم خۆره‌لاتی شاری مه‌ریوانه‌وه. نه‌ک (کاران) وه‌ک دکتۆر که‌مال فوئاد و نه‌وشیروان مسته‌فا، له‌په‌راویزی ئەم قه‌سیده‌یه‌دا لیکیان داوه‌ته‌وه و (گاربان) یان به‌ (کاران) لیکداوه‌ته‌وه.

چونکه (سالم) له‌م قه‌سیده‌یه‌دا باسی (سنوور) و فراوانبوونی سنووری بابان ده‌کات (بنواپه): نووسه‌ری کوردستان، ژماره (۲) ل (۵۰) و (میرایه‌تی بابان له‌نیوان به‌رداشی ژۆم و عه‌جه‌م دا، ل ۲۴۱).

۶) مه‌ریوان: مه‌به‌ست له‌ شوینی شه‌ری ناو ئەم به‌لگه‌نامه‌یه‌یه.

۷) والی: مه‌به‌ست له‌ والی ئه‌رده‌لان، ره‌زا قولیخانه.

۸) چیش که‌رو: واژه‌یه‌کی هه‌ورامییه، که‌ به‌مانای (چی بکه‌م!) دیت. به‌لام سالم لێره‌دا به‌لاقرتیه‌وه رووداویکی می‌ژوو‌یی به‌غوونه و به‌یاد دینیه‌ته‌وه، که‌ له‌ روژگاری (ته‌میووری له‌نگ) دا، ئاوا روویداوه: «ده‌لین کاتی ته‌میووری له‌نگ ئابلقه‌ی هه‌ولبیری داوه و چادره‌که‌ی تیدا هه‌لدابوو. شیخیکی ئایینی هه‌ولبیریش ترس و له‌رز له‌ناو سوپاکه‌ی ته‌میوردا بلاو ده‌کاته‌وه و سوپاکه‌ی بلاوه‌ی لێده‌کات؛ ئیستر ته‌میووری له‌نگیش له‌و کاته‌دا به‌فارسه‌ی هاواری کردووه: (چه‌کنم؟)، واته: (چی بکه‌م؟) (بنواپه: گه‌شتی ریج بۆ کوردستان، ل ۳۴۳). ئەم رووداوه بۆ نمونه‌ی شله‌ژان و ترسی ژۆر، به‌رامبه‌ر به‌که‌سانی ترسنۆک به‌کاربراهه و واژه‌ی: (چیش که‌رو؟) ش، که‌ هه‌ر به‌مانای (چی بکه‌م؟) دیت؛ مه‌به‌ست گالته و لاقرتی کردنه به‌له‌شکه‌یه‌که‌ی ئەو سه‌رده‌مه‌ی (والی سنه: ره‌زاقولیخان)، که‌ ژۆریه‌یان (هه‌ورامی) بوون، و له‌و شه‌ره‌دا کاتی هێرشیان له‌لایه‌ن له‌شکری عه‌بدو لالا پاشاوه کراوته سه‌ر، شله‌ژاون و به‌هه‌ورامی و توویانه: (چیش که‌رو؟)!

۹) ئەم شیعهری سالم له‌ دیوانه‌ چنده جار چاپکراوه‌که‌یدا نییه و بۆ یه‌که‌م جار له‌ گو‌فاری (چریکه‌ی کوردستان، له‌ندن) و دواتر له‌ ژماره (۲) ی گو‌فاری «نووسه‌ری کوردستان، تشرینی دووه‌می ۱۹۸۱ز، ل ۴۰-۵۲» دا بلاووته‌وه، که‌ دکتۆر که‌مال فوئاد پێشه‌کی و په‌راویزی بۆ نووسیه‌وه.

تا له‌دواییدا، به‌م به‌یته باسی رووداوه‌که‌ ده‌کات:

که‌ (عه‌بدو لالا پاشا) له‌شکری (والی سنه) ی شر کرد (ره‌زا) ئەو وه‌خته عومری پینج و شه‌ش، تیفلی ده‌بوستان بوو.

دیسان شاعیریکی تری سنه‌یی: حسین قولی خانی کوری ئەمانو‌للاخانی ئه‌رده‌لان و مامی «ره‌زاقولیخان» ی «والی»، ئەم رووداوه‌ی کردۆته‌ شیعریکی (۱۱) به‌یته‌ی، که‌ ئەمه (۳) به‌یته‌ی سه‌ره‌تای ئەو شیعهریه‌:

نطع بازی تاقتضا در تخته کیهان گشاد
مه‌ره‌ء بدنامی اندر طاس کردستان فتاد
حیف کردستان که تا نامی بدر از رشد و غی
غی او مهرنمایان چون سها پنهان رشاد
معذرت پس مدعا گویم، که از (بابان) زمین
که‌نه پاشای مفتن رخ به‌ کردستان نهاد (۱۰)

ئهمه‌ش ئەو به‌لگه‌نامه‌نه‌ن، که‌ سه‌باره‌ت به‌م رووداوه‌ن:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۹۰

بابه‌ت: کیشه‌ی سنوور

می‌ژوو: ۵ی جمادی الآخر، ۱۲۵۸ کۆچی، (۱۴/۷/۱۸۴۲ز)

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: دووهم، لاپه‌ره: ۱۸۴-۱۸۶

۱۰) فخر الکتاب (میرزا شکرالله سنجدی) ص ۵۱۲.

نامه‌ی عهد و پیمان پادشاه مونتسه‌ریفی سلیمان بؤ خلیل کامیل پاشای والی نهرزهرۆم

پایه‌ی بنده و تومید

پیشتر نه‌وهم عه‌ری ده‌رگای نورپرژینی جه‌نابی پاشا کردبو، که (والی سنه) و (مه‌حمود پاشا) چون چاوایان برپوه‌ته سنوره‌کانی مه‌لبه‌ندی (شاره‌زور) و ده‌ستدریژیان بؤ سه‌ر نه‌و ناوچانه (...)^(۱۱) کردوو، درپه‌ی باسه‌که‌ش به‌م جو‌ره‌یه:

(ره‌زاقولیکان، والی سنه)، بؤ دانانه‌وه‌ی (مه‌حمود پاشا) له (سلیمان)، له (سنه) وه‌ به‌له‌شکرکی زۆره‌وه به‌رئ کوه‌ت، تا قوناغ به‌قوناغ گه‌یشته سه‌ر سنوری (شاره‌زور). له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌ستی به‌پیشویی و ناژاوه‌نانه‌وه کرد. له قوئی گول عه‌نبه‌ره‌وه، که له بنه‌ره‌تدا ناوه‌ندی حاکمه‌کانی شاره‌زوره، له‌شکری هه‌ورامانیان بؤ نارد، ده‌ستی به‌سه‌ر (گول عه‌نبه‌ر) وه‌له‌به‌جده‌دا گرت. له‌لایه‌کی تره‌وه هه‌ردوو ناوچه‌ی (قزلجه) و (ته‌ره‌ته‌وه‌ن) ی داگیرکرد، که دیارترین و به‌رزترین ناوچه‌ی شاره‌زورن، هه‌ریمی (سیوه‌یل) و (نالان) یشی داگیرکرد و کاربه‌ده‌ستانی خوایان به‌حوکمرانیی له ناوچه‌ی داگیرکراوه‌کان دانا..

له‌به‌ر نه‌وه کاتن کار گه‌یشته نه‌م راده‌یه و بیانی پیتی نایه موئکی شاهانه‌وه؛ بنده به‌نیازی به‌رگرکردن له سنوره‌کان، ناچار بووم له شاری (سلیمان) یه‌وه به‌ره‌و شاره‌زور به‌رئ بکه‌وم. حسین تاغای نه‌نده‌روونی و حاجی محه‌مه‌د تاغامیر ناخوری پیشووم نارد له لای (والی) ناویرا، که نه‌م جو‌ره هه‌لسوکوه‌ت و ئاکاران‌ه‌ی له خاکی ژیر ده‌سه‌لاتی شاهانه‌دا ده‌یکه‌ن، به‌ته‌واوی دژی مه‌رج و یاسای بریاردرای نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌ته... بؤ یه‌ ته‌گر به‌راستی له‌لایه‌ن کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌تی خوایانه‌وه، به‌هانه و به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه‌یه، با تا‌شکرای بکه‌ن، تا ئیمه‌ش بؤ چاره‌سه‌ری، هه‌ولتیک به‌دین. نه‌گینا ده‌بین ده‌ست له‌م کاره هه‌لبگرن و شوینه داگیرکراوه‌کان به‌جی به‌یلن و بگه‌رتنه‌وه.

(والی) ناویرا گوئی بؤ قسه‌ی هه‌ق نه‌گرت و جه‌ربه‌زانه‌تر، به‌فراوانیی

له‌شکره‌که‌ی خو‌به‌وه ده‌نازی و به‌قسه‌ی خوایان پییان وابوو له ده‌سه‌لات و زۆری له‌شکره‌که‌یان ده‌ترسین... بؤیه دووقوناغی تریش هاتنه پیشه‌وه، تا گه‌یشته (پینجوتین)^(۱۲)، که یه‌کیکه له ناوچه‌کانی شاره‌زور و له‌وی چادریان هه‌لدا. ئاگای له‌وه نه‌بوو، که به‌نده له لپی‌رسینه‌وه‌ی پادشا و رق و تو‌له‌سه‌ندنه‌وه‌ی پیشگای خوا، خووم ده‌پاریزم، نه‌ک له فره‌یی و زیاده‌بونی نه‌وان. بؤیه دیسه‌سانه‌وه زۆر به‌وردی و به‌ویه‌ری پاریز و دووربینیه‌وه، هپاش هپاش و له‌سه‌رخۆ، قوناغیکم به‌دوو قوناغ و سن قوناغ بری، تا گه‌یشته یه‌که‌مین ناوچه‌ی (قزلجه)، به‌هپوای نه‌وه‌ی به‌لکو ده‌سته‌بردار ی موئکی پادشا ببن و بکشینه‌وه و شوینه داگیرکراوه‌کان به‌ربده‌ن و بگه‌رتنه‌وه... به‌لام بیکه‌لک و بیته‌وده بوو..

نه‌و رۆژه‌ی به‌نده گه‌یشته قزلجه، بؤ شه‌وی، والی ناویرا (۱۰۰۰) سواره‌ی به‌سه‌رۆکایه‌تی (نه‌مانوللاخان) ی کوره‌زای (محمه‌د ره‌شید به‌گ) ناردبوو، که یه‌کیکه له بنه‌ماله‌ گه‌وره‌کانی کوردستان^(۱۳)، بؤ دانانی مه‌حمود پاشا له سلیمان، له‌گه‌ل پاشای ناویرا (مه‌حمود پاشا). (۷۰۰) تفه‌نگچی‌ی به‌سه‌رۆکایه‌تی (قوباده‌گ) ی فه‌راشایی، یه‌که‌ی خوئی، له ریگه‌ی شاخه‌وه، بؤ (ده‌ریه‌ندی)^(۱۴) ناردبوو، که پشته سه‌ری هۆردووی به‌نده و شوئینیکی یه‌کجار سه‌خت و ته‌لانه؛ پیش به‌له‌شکری به‌نده بگرن، چونکه نه‌وه ته‌نیا ریگه‌ی هاتووچووی ئیمه بوو... خویشی که به‌نده‌ی به‌هیچ و هیزه‌که‌شمانی به‌که‌م زانیبوو، به‌هیزتیکی گه‌وره‌ی (۵ تا ۶) هه‌زار سواره و تابوورتیکی سوپاوه، دایان به‌سه‌ر هۆردووی به‌نده‌دا... هه‌موو ته‌مانه‌ش هه‌ر بؤ نه‌وه بوون له‌شکری ئیمه شپزه و بلاوه‌پیکات و کاره‌که‌یان؛ که دامه‌زاندنه‌وه‌ی مه‌حمود پاشایه، به‌ناسانی جیه‌جی بکرت...

بؤیه شه‌رپکی ناچاربیان به‌سه‌رماندا سه‌پاند... ئیمه‌ش پشت به‌خوا، که‌وتینه شه‌رکردن و به‌ره‌نگاریونه‌وه و هه‌ردوو له‌شکر له ئاقاری ئوردووگا‌که‌ی ئیمه، یه‌کانگیربوون و دوای نیوسه‌عات، سن چاره‌ک شه‌رکردنی هه‌ردوولا، له‌سه‌ر ئایه‌ی موباره‌که‌ی: «کَم مِنْ قَلِيلَةٍ عَلَبْتُ

(۱۲) له ده‌که‌دا به (پینجه‌مین) نووسرابوو.

(۱۳) مه‌به‌ست له (کوردستان)، که له چند جیگه و به‌لگه‌کانی دیکه‌ی ناو نه‌م وتاره‌یه، شار و ناوچه‌ی میرنشینیه نه‌رده‌لانه، که شاری سنه ناوه‌نده‌که‌یه‌تی.

(۱۴) ده‌ریه‌ندی: نه‌مزانی مه‌به‌ست له‌کام ده‌ریه‌نده.

فِئَةً كَثِيرَةً بَأْذَنَ اللَّهِ»^(۱۵)، به یارمه‌تی خوا و رُوحانیه‌تی پیشگای پیغهمبر و بهره‌کته‌تی هه‌ناسه‌ی عیسه‌وی ئاسایی ده‌رگای خواوه‌ندی و دل و چاوی پاک‌ی پیروزی گه‌وره‌م، که هه‌تا دنیا دنیا به‌یوه‌مان بمانی، سه‌ره‌رای که‌می ئیمه و زۆری نه‌وانه، توانای بهره‌لستی‌یان نه‌ما و مه‌یدانیان جیه‌پشت و بهره‌ه‌لدیری له‌ناو‌چوون هه‌لاتن.

نزیکه‌ی نیوسه‌عاتیک دوا‌یان که‌وتین و گه‌راینه‌وه. هه‌رچه‌نده مه‌یدان و جه‌رگه‌ی شه‌ره‌که‌ش خاکی عیراق بوو، به‌لام هه‌ر نیوسه‌عاتیک زیاتر راومان نه‌نان و بهره‌و دواوه‌ گه‌راینه‌وه، نه‌ک له سنوور تیپه‌رین. له‌پیش شه‌ره‌که‌شدا هه‌موو سه‌ریازه‌کامان له‌وه گه‌یاندبوو، که به‌هیچ جو‌ری له سنوور تینه‌په‌رن. ئه‌و شه‌وه‌ش هه‌ر له شوینی شه‌ره‌که‌دا ماینه‌وه و به‌یانی زوو، به‌نیازی سه‌ندنه‌وه‌ی (سلیمانی) له‌ده‌ست (ئه‌مانول‌لاخان) و مه‌حموود پاشا، جلّه‌وی ئه‌سپمان رووه‌و سلیمانی وه‌رگتیرا.

قویاد به‌گی ناوبراو، که سه‌ر رتیکه‌ی ئیمه‌ی گرتبوو، به‌بیستنی هه‌والی تیشکانی (والی) هه‌لات و مه‌حموود پاشا و ئه‌مانول‌لاخانیش، که چوو‌بوونه سلیمانی؛ هه‌ر که هه‌والی گه‌راینه‌وه‌ی من و تیشکانی (والی) یان بیستبوو، (شار) یان به‌کاسب و ره‌عیه‌ت و خزمه‌تکار و هاوولاتیان و گونده‌کانی نزیک (سلیمانی) به‌وه تالان‌کردبوو. چه‌ند که‌سیکیشیان به‌ناره‌وا کوشتبوو. تالانییه‌کانیشیان به‌ولاخی تاغایان و نۆکه‌ران و به‌کاروانی قه‌تارچییه‌کان بارکردبوون و گواستبوویانه‌وه.

پشت به‌خوا له‌سه‌ر فرمانی شا، خو‌مان پاراست و بو‌سه‌ندنه‌وه‌ی ئه‌م تالانییه‌، دوا‌یان نه‌که‌وتین. چونکه ده‌بوویه ئاودیبوی سنووری نه‌وان ببووینایه و نه‌مه‌ش به‌ی فرمانی شا نه‌ده‌کرا. له‌به‌رئه‌وه ده‌ستمان له‌وه سه‌و مال و سامان و هیستر و مایین و ره‌وه‌گه‌له‌یه هه‌لگرت و دوا‌یان نه‌که‌وتین. ئه‌و ناوچانه‌ی شه‌ره‌زوریش که داگیریان کردبوون، هه‌موویان تالان‌کردوو و چه‌ندان ژن و پیاویان کوشتوو و (۳۰۰) مالیشیان بو‌لای (بانه) وه‌ راگواستوو.

به‌نده که گه‌یشتمه‌وه سلیمانی، سه‌یرم کرد: ولات و یران و تالان‌کراوه و جگه له کاروانسه‌رای چۆل و هۆل، هیچی ترم به‌رچاوه نه‌که‌وت... ئازار و

زیانیک، که ئه‌مجاره (ره‌زا قولیخان)ی والی سنه، به‌سلیمانی و مه‌ل‌به‌ندی شه‌ره‌زوری گه‌یاندوو، باس ناکرتیت و به‌بیردا نایه‌ت... رووداویکی دلته‌زین و ناخۆشه... ئاماری زیانه‌کان له‌راده‌به‌ده‌ره... ئه‌وه‌ی ما‌بیته‌وه، فرمان به‌ده‌سه‌لاتی پیشگای به‌رز و به‌خشنده‌ی ئیویه^(۱۶).

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۱۳۲

سه‌رچاوه: گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی (دوره قاجاریه)

به‌رگی: به‌که‌م

لا‌په‌ره: ۵۴۶-۵۵۰

بابه‌ت: سنووره‌کان و بازرگانی

میژوو: ۴ جمادی الاول ۱۲۵۸ کۆچی

(۱۸۴۲/۶/۳۱ز)

وه‌رگتیراوی نامه‌ی مه‌زن: کرنل شیل

له وه‌لامی وه‌زیری ده‌ره‌وه (ی ئیران) دا و ئه‌سلی نامه‌یه‌ک که له ئینگلستان نووسراوه

نامه‌ی ئه‌و جه‌نابه، له‌مه‌ر ده‌ستدریژی ئه‌م دوا‌یییه‌ی کوردانی (سلیمانی)، که سه‌ریه‌ولا‌تی (عوسمانی)ن، بو‌سه‌ر (ئه‌رده‌لان)ه‌کانی سه‌ر به‌ولا‌تی ئیرانی مه‌زن نووسیووتان، و ئیرای نامه‌یه‌کیش که بو‌بالتیزی گه‌وره‌ی به‌ریتانیای مه‌زنتان ناردبوو، که له ئه‌سته‌مبۆل نیشته‌جییه؛ تیایدا داواتان کردبوو نامه‌که‌تان وه‌رگتیردیتته‌وه و له‌گه‌ل وه‌رگتیردراوی ئه‌و نامه‌یه‌ی بو‌ خو‌متان نووسیوه و ته‌رجه‌مه‌ی لیکدانه‌وه‌یه‌کیش که (میرزا هیدایه‌ت: میرزا هیدایه‌تول‌لای وه‌زیر) له‌سه‌ر چۆنیه‌تی رووداوه‌که نووسیویتی بو‌ خزمه‌ت بالتیزی گه‌وره ره‌وانه بکرتیت؛ به‌ده‌ستم گه‌یشتن.

له به‌که‌م ده‌رفه‌تدا داخوازی ده‌وله‌تی مه‌زنی ئیران به‌جی ده‌هینرتیت و ته‌رجه‌مه‌ی هه‌موو نامه‌کانیش بو‌ خزمه‌ت: (لارده‌ئیرون)ی وه‌زیری ده‌ره‌وه‌ی به‌ریتانیا به‌ری ده‌کری.

(۱۶) ئه‌رشیفی سه‌رۆک وه‌زیرانی ئه‌سته‌مبۆل، کیشه‌گرنه‌گه‌کانی ئیران، ژماره: ۱۰۶۲، به‌رگی (۵).

هه‌لتهت به پیتویستی ده‌زانم چهند بابه‌تیک له‌م بواره‌دا به‌ئاگاداریی ده‌سه‌لاتدارانی ئییران رابگه‌یه‌نم: وه‌ک به‌روالتهت به‌رچاو ده‌که‌وئ، ئهم قه‌ومه‌وه‌ی که له‌خاکی ئییرانه‌وه‌ ده‌ستپیشکهری بی‌کراوه، ده‌ولته‌تی عوسمانی هه‌یچ ده‌ستیکی تیدا نییه. به‌تایبه‌تی له‌هه‌لومه‌رجیکی ئاوادا، که نوینه‌ریکی خویان بۆ توئینه‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌سنوره‌کانی ئییران و رۆم (عوسمانی)، پیتویستی ده‌کات بۆ ناویژی، بالوتیزی ولاتیکی فه‌ره‌نگیش دیاری ده‌که‌ن... که‌وابوو پیتیم وانیه‌یه‌ ئه‌و ده‌ولته‌ته‌ خۆی (واته: ده‌ولته‌تی عوسمانی)، ئه‌و میره (واته: والی ئه‌رده‌لان)، بۆ سه‌رپیتی هان ب‌دات. ئه‌مه‌ش نایه‌ته‌ به‌لگه. له‌به‌رته‌وه‌ی هه‌ر کات ئه‌م کاره، بی‌ئاگاداریی ده‌ولته‌تی عوسمانی بکرت، زۆر به‌ئاسانی به‌ری پیده‌گیرئ.

به‌کورتی، هه‌رچه‌نده‌ زیانی ئه‌م‌جاره، له‌رابردوو قورستره، به‌لام له‌ راستیدا جیا‌وازییه‌کی زۆریشی نییه و جه‌ناب‌یشتان له‌قره و کیشه‌ی هه‌میشه‌ی نیوان ئیلاتی کورد، به‌جوانی ئاگادارن و ده‌زانن که ئه‌و به‌شه، «واته: ناوچه‌ی کورده‌واری» وه‌ک به‌شه‌کانی تری ولاتی ئییران و رۆم نییه... هه‌روه‌ک شاره‌زاشن که ئیلاتی موکری و ئه‌رده‌لانی و به‌به و بلباس و... هتد. ئه‌وه‌ته‌ی هه‌ن، هه‌ر یه‌کتیریان رووتانه‌وته‌وه و که‌سیش سه‌رکۆنه‌ی نه‌کردوون و ئیی نه‌پرسیونه‌ته‌وه... بۆیه ئه‌م‌جاریان ده‌سه‌لاتدارانی ئییران، به‌هۆی ئه‌و زیانه‌گه‌وره‌یه‌وه که پیتیان گه‌یشتوو، چاوپۆشییان نه‌کردوو... دیاره‌ ده‌بی ئه‌وه‌ش ره‌چاو بکرت، که له‌کاتی ئاوادا، راسپێرداره‌کانی هه‌ردوولا، هه‌م زیانه‌که‌ فراوانتر ده‌نوئین و هه‌م ئاکاریشیان له‌نامه‌که‌ی وه‌زیر (واته: میرزا هیدایه‌ت‌وللا) به‌دتر ده‌بی.

ئه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ش جوان لیک بده‌ینه‌وه، ده‌رده‌که‌وئ که مه‌حمود پاشای کۆنه‌حاکمی سلیمانی؛ که‌به‌ره‌و ئییران هه‌لا‌تبوو، جه‌ماوه‌ریکی له‌ (ئه‌رده‌لان) کۆکردۆته‌وه و بۆ سه‌ر (سلیمانی) ناردوو. بۆیه ئه‌گه‌ر به‌راسته‌تیش ئاوابی، ئه‌وا حاکمانی (ئه‌رده‌لان)، له‌هاتنه‌که‌یان بۆخاکی رۆم، ئاگاداریبوون و چاوپۆشییان کردوو... له‌به‌رته‌وه‌ ده‌بی جه‌ناب‌یشتان بیسه‌لمین. که شتیکی سه‌یر نییه، ئه‌گه‌ر حاکمی (سلیمانی) ییش ده‌ستی خۆی پیت خستب و جه‌ماوه‌ریکی کردبیته‌ سه‌ر (ئه‌رده‌لان).

وه‌ک ده‌شلین هه‌رکه‌سیکی تریش بووابه، هه‌ر وای ده‌کرد، جگه‌ له‌ خرابیی (مُحَمَّرَة) نه‌بی؛ که به‌ئیزن و ئاگاداریی (پاشای به‌غداد) بووه.

سالانیکی زۆریشه که حاکمانی سه‌ر سنووری ئییران و رۆم، له‌وه‌دان هه‌لیان بۆ هه‌لکه‌وئ و هه‌لمه‌ت بۆ سه‌ر یه‌کتیری به‌ن، که ئاکامی ئه‌م جۆره ئاکاره‌ش، زیانی بۆ هه‌ردوو ده‌ولته‌ت و به‌تایبه‌تیش بۆ ئییران بووه. جگه‌له‌وه‌ش له‌باتی ته‌بابی و نیوان خۆشیی، که چهند قازانجیکی بۆ هه‌ردوو لا پیتویه، که‌چی به‌پیتچه‌وانه‌وه، بۆته‌ سۆنگه‌ی دل‌ئیشانی هه‌ردوولا.

وه‌ک ده‌لین ئه‌م راو و رووته، له (۹) سال له‌مه‌وبه‌ره‌وه؛ له‌سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتداریتی (جه‌هانگیر میزرا) وه‌ په‌ره‌ی سه‌ندوو... ده‌ولته‌تی مه‌زنی ئییران چهند گزنده‌یه‌کی له‌ ده‌ولته‌تی عوسمانی هه‌یه:

یه‌که‌میان: ئه‌وه‌یه که (میری ره‌واندز)، (مه‌رگه‌وه‌ری) و ئییران‌کردوو.

دووه‌میان: خرابی (مُحَمَّرَة) یه، که زیانیکی قورسی به‌ئابووری ده‌ولته‌تی ئییران گه‌یاندوو.

سێیه‌میان: ئه‌م رووتانکاریی و شه‌خۆرییه‌ تازه‌یه (واته: بابته‌تی سه‌ره‌کی ناو ئه‌م سن به‌لگه‌نامه‌یه)، له‌گه‌ل چهند مه‌سه‌له‌یه‌کی بچووکی دیکه.

له‌به‌رامبه‌ر ئه‌مانه‌دا ده‌ولته‌تی (عوسمانی) ییش چهند گزنده‌یه‌کی هه‌یه: یه‌کتیکیان: ئه‌وه‌یه ده‌لین ماوه‌یه‌کی زۆره‌ ده‌ولته‌تی ئییران، ناوچه‌ی (زه‌هاو)ی داگیرکردوو، که سه‌ر به‌خاکی رۆمه و نیازی چۆلکردنیشیان نییه. ئه‌مه‌ش له‌هه‌لومه‌رجیکدا یه، که ده‌ولته‌تی ئییران، بۆ خۆشیان دان به‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا ده‌نن.

یه‌کتیکی تر: ئه‌وه‌یه که ده‌ولته‌تی ئییران ده‌یه‌وئ له (سلیمانی) دا، که خاکی رۆمه، (پاشا) دابنی. له‌کاتیکیدا که ده‌ولته‌تی رۆم، به‌م مه‌سه‌له‌یه‌ رازی نابنی! که ئه‌مه‌ بۆ خۆی به‌جۆریک به‌خۆ تیسسه‌پاندن و خۆ تیه‌لقورتاندن له‌کاروباری ده‌ولته‌تی رۆمدا ره‌چاوده‌کرت.

له‌لایه‌کی تریشه‌وه: سوپای تازه‌ریایجان به‌پیتی فرمانی (حسین پاشا خان) به‌تۆیخانه‌وه‌ کردوویانه‌ته‌ سه‌ر (سلیمانی) و یه‌ک دوو جاریان تالان‌کردوو.

هه‌رچه‌نده‌ مافی ئه‌وه‌شم نییه بلتیم هه‌ق به‌ کام لایه. به‌لام ئه‌م باسانه‌م بۆ ئه‌وه هه‌تیا به‌گۆرتی، تا بزنان، که هه‌ردوو لا گزنده‌یان له‌یه‌کتر هه‌یه.

هه‌لتهت وهک روژیش روونه، که دابی قهره‌بووکردنه‌وه، قازانجی بو هیج لایهک نییه. نه‌گهر به‌راستی نیازتان وایه کوتایی بهم ناکوکیبانه بهینری، ده‌بی هندی له داخواییه‌کان چاوپوشییان لی بکری. تا ئەم سکالا و گازنده‌کاربیانه‌ی نیوان هه‌ردوو ده‌ولته‌ت دوابی پی بهینری.

ئیس‌تاش به‌رای من، چاکتر وایه ده‌ولته‌تی ئیران که‌سیک بو ئەسته‌میۆل ره‌وانه‌ بکات، بو‌ئه‌وه‌ی سه‌بارته‌ت بهم کاره‌ساتانه و داخوایی زیانیک، که تووشی (ئه‌رده‌لان) بووه، له‌گه‌ل عوسمانییه‌کان و توویش بکری و هه‌ول بدن ئەم ناکوکیبانه چاره‌سه‌رتیکی به‌کجاری بکه‌ن.

بو‌ئه‌وه‌ش زووتر به‌ئه‌نجام بگهن، وا چاکه ده‌ولته‌تی ئیران داوا له ده‌ولته‌تیکه‌ی فه‌ره‌نگی بکات، تا گه‌وره‌ی بالوتیزی خویان له ئەسته‌میۆل راسپیرن، رینگه‌ چاره‌ی مه‌سه‌له‌که‌ خوش بکات، که قازانجی هه‌ردوو لا له به‌رچاو بگیری.

ئاشکرشه ده‌بی ده‌ولته‌تی ئیران، که‌سیک بو ئەم کاره‌ راسپیری، که جگه له ژیری و وریایی، ئەمین و یه‌که‌رنگیش بیت. چونکه نه‌گهر داوای بژاردنی زیانی فره‌ بکات، یان قسه‌یه‌ک بکات، دوور له راستیی بیت، ده‌بیته هوی دو‌اکه‌وتنی چاره‌سه‌ری کیشه‌که و بگره‌ بیزاریوونیش لی. بو‌یه نه‌گهر به‌و جوهری باسکرا، ده‌ولته‌تی ئیران راست بروا و ئینساف له‌به‌رچاو بگری، دلنیام سکالای نیوان هه‌ردوو ده‌ولته‌ت دوابی پی دیت، یان هیج نه‌بی بو‌ده‌ولته‌تانی دنیا درده‌که‌وی، که ده‌ولته‌تی ئیران ده‌یه‌وی مه‌سه‌له‌که به‌تاشتی چاره‌سه‌ر بکری.

هیوادارم ده‌سه‌لاتدارانی ده‌ولته‌تی ئیران دلنیابن، که مه‌به‌ستم له‌م قسانه، ته‌نیا به‌جیه‌تینیان تکای ده‌ولته‌تی مه‌زنی ئینگلیزه، که نیازی دۆستایه‌تی و یه‌کتیبی نیوان هه‌ردوو ده‌ولته‌تی ئیران و رۆمه. جوان نییه دوو ده‌ولته‌تی گه‌وره‌ی ئیسلامی و دراوسی، ناکۆکی و شه‌روشوریان له نیواندا هه‌بی. بیگومان نه‌گهر که‌لینه‌که گه‌وره‌تر بیته‌وه، جگه له‌وه‌ی هیج قازانجیکی بو‌ئیران و بو‌رۆم نییه، به‌په‌چه‌وانه‌وه دوزمنانی پی خوش ده‌بن و ده‌بی چاوه‌نواری زیان و مه‌ترسیی گه‌وره‌تر بن.

سه‌بارته‌ت به‌کیشه‌ بچوکه‌کانی تر، که باستان کردبوو، وهک شتی ده‌ولته‌تی ئیران له‌وه‌ وهرسه، که ده‌ولته‌تی رۆم پتر له ۴٪ باج (بارانه) له

ئیرانییه‌کان وهریگری، به‌لام چند روژ پیشتر، له خودی جه‌نابی (حاجی میرزا ئاقاسی) م بیست، که (سه‌رۆک وه‌زیران)ی ده‌ولته‌تی رۆم، بو‌ی نووسیوه که ده‌ولته‌تی رۆم به‌هیج شتیه‌یه‌ک نیازی نه‌وه‌ی نییه له ۴٪ زیاتر له بازرگانانی ئیرانی وهریگری.

له‌لایه‌کی تریشه‌وه، به‌گویره‌ی قسه‌ی هندی له بازرگانانی ئیرانی: بریار وایه ده‌ولته‌تی رۆم، له‌به‌رئه‌وه‌ی نرخه‌کان له چاو بریارنامه‌ی پیشوودا جی‌او‌ازییه‌کی زۆریان هه‌یه، نرخه‌ی (بارانه)، به‌پیی نرخه‌ی ته‌سلی شتومه‌که‌کان ده‌ستنیشان بکات.

هوی راگیرانی (مال‌التجاره‌)ی ئیرانییه‌کانیش له ئه‌رزه‌رۆم، که باستان کردبوو، هی نه‌وه‌یه که بازرگانانی ئیرانی و بستبوویان باره‌کانیان به‌دزییه‌وه به‌ری بکه‌ن. که دیاره وهک جه‌نابیشتان ناگادارن، بریک له بازرگانانی ئیرانی، زۆر جینگه‌ی متمانه‌نین.

زۆرم پیخوش بوو بمتوانیایه به‌ده‌ولته‌تی ئینگلیزم راگه‌یاندا، که ده‌ولته‌تی ئیران ده‌یه‌وی کیشه‌کان به‌تارامیی و تاشتی چاره‌سه‌ر بکات... ئەوسا هیوادارم ده‌ولته‌تی (عوسمانی) یش بیر له‌وه بکاته‌وه، که ئەو زیانانی له ئیران که‌وتوو، عادیلانه قهره‌بوو بکه‌نه‌وه، به‌مه‌رجی له هه‌موو جوهره‌ی ئینسافییه‌ک پارێز بکری.

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۹۳

بابه‌ت: پیوه‌ندی ئیران و عوسمانی

میژوو: ۱۷ی جمادی‌الآخه: ۱۲۵۸ کۆچی، ۱۸۴۲/۷/۲۶ ز

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: دووه‌م - لاپه‌ره: ۱۹۴-۱۹۵

نامه‌ی به‌کرخان-ی حاکمی کویه بۆ: والی مووسل

په‌نای به‌نده، دهره‌تانی نۆکه‌ران: جیتی هیوام، سیبهری سهرسهرم
هه‌روه‌ک فرمانتان کردبوو: ئه‌و هه‌واله‌ تازانه‌ی له‌ ولاتی عه‌جه‌مه‌وه؛ له‌
سنه و سابلاخ و ته‌وریزه‌وه، به‌ده‌ستمان ده‌گهن، به‌خزمه‌ت ئیوه‌ی
رابگه‌یه‌نم؛ ئه‌وا به‌گوێره‌ی فرمانتان و گوێرايه‌لییمان عه‌رزتان ده‌که‌م و به‌م
جۆره‌یه:

یه‌که‌م: له‌ (سنه) وه‌ که‌سیک هاتووه، ده‌لتی:

دوای هاتنی ته‌مبوورخانی توپچی باشی، پرس و رای کردووه، که‌ ئاخۆ
شهری (بابان) و (والی سنه) له‌ سنووری عه‌جه‌م دا، بیان (...)^(۱۷)
روویداوه؟ و به‌ره‌و (تاران) گه‌راوه‌ته‌وه. له‌ دوای گه‌راوه‌وه‌ی ئه‌وه‌وه، تا
ئێستا شتیکی دهرنه‌که‌وتووه. (سنه) ش‌ه‌شاماتیکی زۆری تیدا نییه.
(مه‌حموود پاشا) خۆی له‌ (سنه) یه‌ و ده‌ستوپێوه‌نده‌که‌یشی له‌ ناوچه‌ی
(باشماخ)ی سهر به‌ (سنه)، له‌ مالتی (مه‌حه‌مه‌د به‌گی قادر به‌گی
جاف) دان^(۱۸). دایکی (والی سنه) ش، کچی (فه‌تح عه‌لی شا) یه، دوای
تیشکانی (والی)، به‌نیازی سکالا له‌ ده‌ست (بابان) و پیاوماقوولانی
سنه؛ چۆته‌ ده‌رگای (شا) و هیشتا نه‌هاتۆته‌وه و سکالا که‌ی هێچ
نه‌نجامیکی نه‌بووه. (گه‌وره‌م) ...^(۱۹) له‌ جیگه‌یه‌کی تری ئه‌م
به‌لگه‌نامه‌یه‌دا، دیسانه‌وه ئاوا باسی میرنشینی (بابان) ده‌کاته‌وه: ...
دیسان له‌ لایه‌ن (عه‌بدووللا به‌گ)ی حاکمی بابانه‌وه، (عه‌بدوولعه‌زیز ناغای
مه‌حموود مه‌سره‌ف)^(۲۰)، خۆی ئاماده‌کردووه به‌م زووانه، به‌ره‌و ده‌رگای
میهره‌بانیه‌ی ئامیرتان به‌ری بکه‌ویت و مه‌رجی به‌نده‌گی له‌ خزمه‌ت
(سیبهری سهرم و وه‌لی نیعه‌تم)، والی به‌غداد: (حاجی مه‌حه‌مه‌د نه‌جیب

(۱۷) ئه‌و وشه‌یه له‌وتیدا نه‌خوێندراوه‌وه.

(۱۸) مه‌به‌ست له‌: (مه‌حه‌مه‌د به‌گی قادر به‌گی که‌یخه‌سه‌ره‌به‌گی جاف)ه، که‌ پشتیوانیکی گه‌وره‌ی میرنشینی
(بابان) بوو.

(۱۹) چهند په‌ره‌گرافیک له‌و ئیوانه‌دا هه‌ن، ده‌نگوباسی لاوه‌کی تریان تیدا یه.

(۲۰) عه‌بدوولعه‌زیز ناغای مه‌حموود مه‌سره‌ف: هه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه که‌ (سالم)ی شاعیر، وه‌ک قاره‌مانیکی به‌رگری
باسی ده‌کا و، له‌ شهرێ ئیوان له‌شکری بابان و عوسمانیدا، جوامیتری نواندوووه و (مه‌حموود مه‌سره‌ف)ی
بارکیشی له‌ سه‌رده‌می (ئه‌وره‌حمان پاشا) و دوای ئه‌ویش له‌ سه‌رده‌می (مه‌حموود پاشا) دا سه‌رۆک وه‌زیران بووه.

پاشا) به‌جی به‌ینی... وه‌ک بۆشمان دهرکه‌وتووه (عه‌جه‌م) خه‌ریکی
خۆسازدانن. ئه‌گه‌ر خوا بیه‌وی، په‌شیمان ده‌بنه‌وه. فه‌رمانتان به‌رزو بالاته‌ره.

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: (۱۳۱)

بابه‌ت: ناکوکی نیوان والی ئه‌رده‌لان و سلیمانی

میژوو: ۲۴ جمادی الثاني ۱۲۵۸ کۆچی ۱۸۴۲/۸/۲

سه‌رچاوه: گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمان (دوره قاجاریه)

به‌رگی: یه‌که‌م. لا په‌ره: ۵۴۴

نامه‌ی وه‌زیر موختاری ئینگلیس

بۆ: وه‌زاره‌تی کاروباری دهره‌وه، حاجی میرزا ئه‌بولعه‌سه‌ن خان

جه‌نابی خاوه‌ن شکر.

دوو رۆژ له‌مه‌وه‌یه‌ر، ئه‌و نامانه‌م پێگه‌یشتن، که‌ «عه‌بدووللا به‌گ»
سه‌باره‌ت به‌چۆنیته‌ی تیکه‌ه‌لچوون له‌گه‌ل (والی ئه‌رده‌لان) دا بۆ (ئه‌حمه‌د
پاشا)ی ناردبوون و ئه‌ویش بۆ سه‌ره‌له‌شکری (ئه‌رزه‌رۆم)ی ناردبوون.
به‌گوێره‌ی ناوه‌رۆکی ئه‌و نامانه، جه‌نابی (والی ئه‌رده‌لان) چۆته‌ خاکی
(سلیمانی) و به‌م بۆنه‌یه‌وه شه‌ر هه‌لگه‌یرساوه. هاوکات مه‌حموود پاشاش له
(ئه‌رده‌لان) هوه‌ چۆته‌ (سلیمانی) و گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری تالانکردووه و
رووه‌و (ئه‌رده‌لان) گه‌راوه‌ته‌وه.

نمونه‌ی دوو نامه‌شم بۆ هاتوون، که‌ یه‌کیکیان هی جه‌نابی (والی)
خۆیه‌تی، بۆ خه‌لکی (سلیمانی) نووسیبوو و ئه‌و بێتریان که‌ له‌ لایه‌ن
(برای والی) یه‌وه، سه‌باره‌ت به‌سازدانی له‌شکر، بۆ ریش سپیبه‌کانی خۆی
نووسیوه‌و تیایدا ئاماژه‌ بۆ سه‌ره‌یه‌خۆیی مه‌حموود پاشا، له‌ سلیمانییدا
کراوه. ئه‌گه‌رچی له‌ درۆ و راستیی باه‌ته‌کانیان ئاگادارینیم، به‌لام به‌نیازی
ئاگاداری جه‌نابتان، نمونه‌کانیانتان بۆ ده‌نیرم.

له‌وه زیاتریش زه‌حمه‌تتان ناده‌م^(۲۱).

(۲۱) هه‌روه‌ها جگه‌ له‌م به‌لگه‌نامه‌، ئه‌م چهند به‌لگه‌نامه‌یه‌ش هه‌ر سه‌باره‌ت به‌م رووداوه، ده‌نگوباسی
لاوه‌کیان تیدا یه:

- نامه‌ی مه‌حه‌مه‌د خانی کارگێری ئیران له‌ ئه‌سته‌مبۆل، بۆ میرزا ئه‌بولعه‌سه‌ن خانی وه‌زیری کاروباری دهره‌وه‌ی ئیران=

به‌لام نه‌وه‌ی له‌ناوه‌رۆکی به‌لگه‌نامه‌کانی ئەم شەر و هێرشه‌ی نیوان عه‌بدوڵلا پاشا و والی ئه‌رده‌لاندا جیتی سه‌رنجه، ئەو جیاوازییه‌ زه‌ق و ئاشکرایه‌یه، که له‌ دووتویی نامه‌که‌ی عه‌بدوڵلا پاشای بابان و هه‌لسه‌نگاندنه‌که‌ی بالۆیزی ئینگلستان (کرنل شیل) و هه‌ر دوو نمونه‌ی شیعره‌که‌ی (سالم) و (شیخ ره‌زای تاله‌بانی) و دواتریش گه‌یرانه‌وه‌کانی میژووونوسانی ئه‌رده‌لاندا هه‌یه... چونکه‌ وه‌ک له‌ خۆپندنه‌وه‌ی ئەم به‌لگه‌نامه‌دا به‌راورد و ئەنجامگیری ده‌کریت، هه‌ست به‌دوو جو‌ر گه‌یرانه‌وه‌ی جیاواز له‌سه‌ر چۆنیته‌ی شه‌ره‌که‌ ده‌کری:

۱- گه‌یرانه‌وه‌که‌ی عه‌بدوڵلا پاشا ده‌لێ له‌ ده‌شتی (قرنجه)ی ناو‌خاکی عوسمانیدا، واته: له‌ناو قه‌له‌مه‌ر‌وه‌ی میرنشینی باباندا، په‌لاماری هۆردوگاکی والی ئه‌رده‌لان (ره‌زا قولیخان)ی داوه و بۆ ئه‌وه‌ش پشتیوانی له‌م قسه‌یه‌ی بکات، له‌ نامه‌که‌یدا لابه‌لا و زۆرکه‌م، باسی جو‌ری تیشکان و زیانه‌ گه‌یرانه‌وه‌کانی له‌شکری والی ده‌کات، به‌لکو به‌دریژی باسی ئەو زیانه‌ زۆره‌ ده‌کات، که (والی ئه‌رده‌لان) به‌ (سلیمانی) و (شاره‌زوری)ی گه‌یاندوه: «تازار و زیانی‌ک که ئەم‌جاره‌ ره‌زا قولیخان والی سنه، به‌ سلیمانی و مه‌له‌ندی شاره‌زوری گه‌یاندوه، باس ناکریت و به‌بیردا نایه‌ت، رووداویکی دلته‌زین و ناخۆشه، ئاماری زیانه‌کان له‌ راده‌ به‌ده‌ره...».

۲- گه‌یرانه‌وه‌کانی میژووونوسانی ئه‌رده‌لان و هه‌لسه‌نگاندنه‌که‌ی بالۆیزی ئینگلستان و هه‌ردوو نمونه‌ شیعره‌که‌ی (سالم) و (شیخ ره‌زای تاله‌بانی)یش، هه‌ر جه‌خت له‌سه‌ر ئەوه‌ ده‌که‌نه‌وه‌ که‌شه‌ره‌که‌ له‌ (مه‌ریوان)دا قه‌وماوه... ته‌نا‌هت له‌ شیعره‌که‌ی سالمدا، جگه‌له‌وه‌ی که‌ ناوی (مه‌ریوان) ئاوا ده‌بات: «رم وه‌شینی مه‌عه‌ره‌که‌ی ده‌شتی مه‌ریوان هاته‌وه»: له‌ پالیشیدا بۆ دلته‌یایی زیاتری ئەوه‌ی شه‌ره‌که‌ له‌ مه‌ریوان بووه، ده‌لێ: «ره‌نگه‌ ئەم‌جا بیه‌تته‌ گاران سه‌ر هه‌ددی مولکی سنه»، که وه‌ک زانیمان (گاران)یش ده‌که‌ویته‌ (۱۵) کم خۆره‌ه‌لاتی شاری مه‌ریوانه‌وه.

دیسان شیخ ره‌زا کاتێ ده‌لێ: «که‌ عه‌بدوڵلا پاشا، له‌شکری والی، سنه‌ی کرد»، هه‌ر مه‌به‌ست له‌ له‌شکره‌که‌ی خودی (والی)ی ئه‌رده‌لانه، که باره‌گاکی له‌ مه‌ریوان بووه؛ نه‌ک

ئەو دوو هه‌یزه‌ی له‌گه‌ل مه‌حمود پاشا و ئەمانوڵلا به‌گی وه‌کیلدا، که هاتوونه‌ته‌ ناو سلیمانییه‌وه. بۆیه‌ ده‌کری له‌م جیاوازییه، ئەم چه‌ند ئەنجامگیرییه‌ بکه‌ین:

۱- له‌ چه‌ندین شه‌رو هێرشه‌ی له‌م جو‌ره‌ی ده‌یان سالی پێشووتری نیوان میرانی باباندا، که میرانی بابان لی‌خراون و بۆگرتنه‌وه‌ ده‌ستی میرایه‌تی، به‌له‌شکری خۆبان، یان به‌پشتیوانی له‌شکری عوسمانی و ئه‌یرانه‌وه، هاتوونه‌ته‌وه‌ (قه‌لاچوالان) و یان دواتر (سلیمانی) یان گرتۆته‌وه... که‌چی له‌م جاره‌دا، که مه‌حمود پاشا له‌کارخراوه‌ و بۆگه‌یرانه‌وه‌ی، له‌شکری ئه‌رده‌لان کۆکراوه‌ته‌وه‌و سازدراوه‌ و زۆریه‌ی ناوچه‌ گرنه‌گه‌کانی سلیمانی‌شیان گرتۆته‌وه‌ و کاربه‌ده‌ستی خۆیان لێ داناون و ته‌نیا هه‌ر (سلیمانی)ی مه‌له‌ندی میرنشینه‌که‌ ماوه، که نه‌گیرای و بۆ ئه‌ویش خۆبان بۆ هه‌لمه‌تی گرتنه‌وه‌ی ئاماده‌کردوه، که له‌و کاته‌دا لاویکی که‌م ئەزمونی وه‌ک (عه‌بدوڵلا پاشا)ی برا بچوکی ئەحمه‌د پاشای تێدايه؛ ئەگه‌ر نامه‌ نه‌یتنی و ژیر به‌ژیره‌که‌ی میرزا هیدایه‌توڵای سه‌رۆک وه‌زیرانی میرنشینی ئه‌رده‌لان نه‌بیت؛ چۆن عه‌بدوڵلا پاشا پرکیشی ئەوه‌ ده‌کات، دژه‌ هێرشه‌کی ئاوا غافلگیرانه‌ بکاته‌ سه‌ر هۆردووه‌که‌ی (والی سنه)؟!

۲- عه‌بدوڵلا پاشا بۆ هه‌لته‌ی خۆی لای کاربه‌ده‌ستانی عوسمانی، ده‌بی شوینه‌ گومبێ نامه‌که‌ی میرزا هیدایه‌توڵلا بکات. چونکه‌ خو ناکریت نرخی سه‌رکه‌وته‌که‌ی خۆی به‌وه‌ که‌م بکاته‌وه، که بلێ: به‌پشتیوانی و رینویتی و ئامازه‌ی میرزا هیدایه‌توڵلا، ئەم سه‌رکه‌وته‌نم به‌ده‌سته‌یتناوه.

۳- بێگومان دوا‌ی ته‌واو بوونی شه‌ر و هێرشه‌که‌، سه‌رانی ده‌رباری قاجاری، له‌ ریگه‌ی پیاوان و سبخورانی خۆبانه‌وه‌ (به‌تایه‌تیش له‌ ریگه‌ی ژنانه‌ی بنه‌ماله‌ی فرمانه‌روای ئه‌رده‌لانه‌وه، که خزمایه‌تی و سه‌روکاریان له‌گه‌ل ده‌رباردا هه‌بوو)، حه‌قیقه‌تی کاره‌که‌یان بۆ ده‌رکه‌وتوه‌ و زانیویشیان عه‌بدوڵلا پاشا چۆن ئەم پرکیشییه‌ی کردوه. به‌لام وه‌ک ئەوه‌ی ئیتر لای ئەوانیسه‌وه، کاتی ئەوه‌ هاتبێ میرنشینی ئه‌رده‌لان له‌ناو‌بهریت، بۆیه‌ خیانه‌ته‌که‌ی هیدایه‌توڵایان زۆریه‌لاوه‌ گرنه‌گ نه‌بووه‌ و هه‌یچ جو‌ره‌ پاکانه‌یه‌کیشیان له‌ ره‌زا قولیخان وه‌رنه‌گرتوه‌ و لێی خۆش نه‌بون.

۴- هه‌روه‌ک ده‌رباری قاجار، دواتر حه‌قیقه‌تی هێرشه‌که‌ی عه‌بدوڵلا پاشایان بۆ ده‌رکه‌وتوه؛ ده‌بی سه‌رانی ده‌رباری عوسمانیش به‌هه‌مان شیوه‌ ئاگادار بووبیتنه‌وه. به‌لام وه‌ک دیاره‌ لای ئەوانیسه‌وه، له‌ناو‌بردنی میرنشینی بابان کاتی هاتوه... بۆیه‌ له‌م سه‌ودایه‌ی قاجاری و عوسمانیدا، که بالۆیزی ئینگلستان و روسیا، که‌وتبوونه‌ نیوانیان‌وه، هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی، پێشان خۆش بووه، ئەم شه‌رو

= بابه‌ت: سلیمانی و ته‌داره‌کی خۆسازکردنی عوسمانییه‌کان
میژوو: ۷ جمادی الآخر ۱۲۵۸ کۆچی، ۱۸۴۲ز
سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)، به‌رگی دووم، ل ۱۸۹-۱۹۳، به‌لگه‌ی ژماره‌ (۹۱)
- نامه‌ی میرزا ئاقاسی بۆ صارم ئەفه‌ندی، بالۆیزی عوسمانی
بابه‌ت: گازنده‌ له‌ میری بابان، که ده‌ستدریژی بۆ سه‌رخاکی ئه‌یران کردوه.
میژوو: ۱۲۵۸ کۆچی، ۱۸۴۲ز

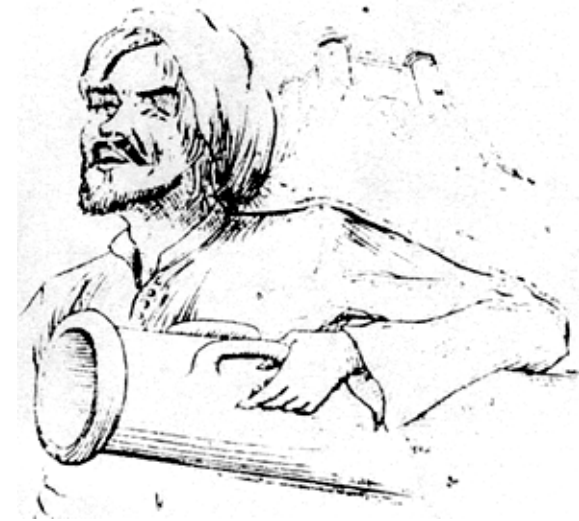
سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه) به‌رگی دووم، ل ۱۹۷-۱۹۸، به‌لگه‌ی ژماره‌ (۹۵)

پشویی و نازوانه، بکهنه به هانه و ههردوو میرنشینه کوردیییه که ی پێ له ناوبه رن...
به م بۆنه یه وه، له م ئه نجامگیرییهدا، گرمانی ئه وه ده کربت که هه ر له بنه رته وه ئه م
له شکرکیشیی و شه ره ی نیوان میرنشینی ئه رده لان و بابان، نه خشه یه کی پیشتر
ئاماده کراوی نیوان ده رباری قاجاری و عوسمانی بووی و میرزا هیدایه توللای سه رۆک
وه زیرانی ئه رده لان و عه بدوللا پاشای بابانیش، هه ر ته نیا دوو ئه کته ر و ئامیتری
سازکردنی ئه م شانۆنامه یه بووین!. چونکه وه ک پیشتر ئه وه مان زانی، که ئه حمه د
پاشای برای عه بدوللا پاشای بابان، له م کاته دا بۆ به غداد بانگکراوه و له وی
ده سته سه ر دانراوه و ئه وه نده شی نه خایاندووه (هه ر دوا ی ئه م شه ره) بۆ سلیمانی
هینراوه ته وه و هه ر به هۆی عه بدوللا پاشای برایشیه وه، میرنشینی بابان بۆ یه کجاری
له ناو براوه... که به هه موو ئه م کارانه ش، هه ر زه مینه خۆشکردن بوو، بۆ
ریککه و تنامه ی دووه می ئه رزه رۆم (۱۸۴۷ز).

میرنشینی سۆران

محمد پاشا

(۱۷۸۸ - ۱۸۳۸ ز)

درهوشانه وهی میرنشینی (سۆران) له و کاته وه دهست پیده کات که جله وهی میرابه تی که وتۆته دهست (میر محمد بهگ: میری گه وره، یان پاشای کۆزه). ئەو سه رچاوانه ی له سه ر سالی هاتنه دنیا و مردنی ئەم میره یان نووسیوه، جیاوازی له نیوانیاندایه . هه ندیک پێیان وایه له سالی ۱۷۷۴ز، دا هاتۆته دنیا و هه ندیکی تریش پێیان وایه سالی ۱۷۸۳ز^(۱)، هاتۆته دنیا، به لام دکتۆر «رۆس» ی پزشکی نشینگه یی به ریتانی له به غداد، که خۆی له سالی ۱۸۳۳ز-دا سه ردان و دیدنه ی محمد پاشای کردوه، ده لێ: ته مه نی محمد پاشا له و کاته دا «۴۵» سال بووه .^(۲) دیسان بۆ سالی له دنیا ده رچوونیشی هه ر جیاوازی هه یه، که هه ندیک سالی ۱۸۳۷ز، یان نووسیوه... که چی له یه کێک له به لگه نامه کانی سه رده می قاجاریدا، که له ته ک ئەم به لگه نامه نه دایه و سالی ۱۸۳۸ز، ی پتوهیه، ئەوه نیشان ده دات که له سالی ناوبراوا، میری ره واندر، له ژیاندا بیت... هه روه ها میژووی دروستبوونی میرنشینه که ش هیشتا نادیار و نااشکرایه^(۳). ره نگه ئەمه ش له به ره وه بی که هه لکه وتی توپوگرافی میرنشینه که له شویتیکی چه په ک و ته ریک و زۆزان و سه ختا بووه و له هه مان کاتیشدا ده شی تا دره نگانیک رۆلێکی گرنگی له رووداوه کانی ناوچه که دا نه بووی..

ئه وهی له سه ره تا کانی ئەم میرنشینه له به ر ده ستدایه، ئەو برپاره ی سولتان (سلیمانی قانونی - ۱۵۳۰ز - ۱۵۶۶ز) یه، که له (۱۵۳۴ز) دا له دوای گرتنی شاری (به غدا) و ریکخسته وهی ده شه ره تازه گیراوه کاندا، (عیزه دین) ی میری (سۆران) ی گوشت و کاروباری میرنشینی (سۆران) ی به سنجاقی (هه ولیر) وه لکاند و به (حسین به گی داسنی) ی سپارد، که میریکی (به زیدی) بوو... به لام میریکی تری (سۆران)، به ناوی (میر سه یفه دین) هه لکه وت و خێله کانی هه ریمه که ی له ده وری خۆی کۆکرده وه و که وته سه ر که لکه له ی سه ندنه وهی ده سه لاتی میرنشینه که له (حسین به گی داسنی).

یه که مه ی هه نگاوی (میر سه یفه دین) په لاماردانی ده سه لاتی (داسنی) یه کان بوو له (قه لای هه ولیر) و دوایتر ده ستی به سه ر ناوچه که شدا گرت. ئەم کاره ی (میر سه یفه دین) بووه مایه ی نیگه رانی (بابیعالی) له ئەسته مبول و پیتی وابوو ده بی (حسین به گی داسنی)، به ری لێ بگیری. بۆیه که (حسین به گ) نه یه توانی زه وتی میری (سۆران)

(۱) علائەدین سه جادی، شوپشه کانی کورد، لاپه ره ۶۴.

(۲) رحله فریزر الی به غداد، فی ۱۸۳۴، لاپه ره ۱۸

(۳) میژوونوسه کانی ئەرده لان هه موویان له سه ر ئەوه یه کن که: بارام به گی کوری سورخاب به گی ئەرده لان، له و کاته دا که به فرمانی باوکی بۆته حاکی ره واندر، باپییری زنجیره ی به مه الهی میرانی سۆرانه و هه موویان جهخت له سه ر ئەوه ده که ن که میر محمد دی میری ره واندر، ئەوه ی بارام به گی کوری سورخاب به گی ئەرده لانه.

بکات، (حسین بهگ) یان بانگ کرده و تهسته مبول و لهوی له ناویان برد. میر سه یفه دین ماوه یهک بهو جوړه سه ره خوی مه لبه ندی (سوزان) ی بهر پتوه برد. له ماوه یه دا چند جاریک هیزی عوسمانی هیرشیان برده سه ری؛ به لام چاریان نه کرد. تا له دوا ییدا خوی بۆ دهر پینی پاکانه و به نومیدی پتو رهوا بینینی خاکی باوک و باپی ری، هانای بۆ ناستانه ی سولتان سلیمان برد، تهویش هیچی بۆ نه هاته دی و هر لهوی کوژا... تهوسا سولتان له سهر تکای میری (نامیدی)، میرایه تی (سوزان) یان به (قولی بهگ) سپارد، که یه کیک بوو له سه رانی هه مان بنه ماله. لهو کاته شدا مه لبه ندی میرنشین له (هریر) بوو.

داروباری میرنشینی سوزان، دهیان سال بهو جوړه مایه وه، تا سه رده می (توغوز بهگ)؛ که ناوچه ی میرنشینه که ی به سه ر (۶) کوره که ییدا دابه ش کرد بوو، به لام له ناو ته م (۶) کوره ییدا (مسته فا بهگ) کوره گه وره ی بوو، که ناوچه کانی (رهواندز) و (ناکوژان) و (باله کان) ی پتو برابوو، به لام سالی ۱۸۰۳ز، که (توغوز بهگ) مرد، کوره کانی له سه ر دهسه لاتی زیاتری میرنشینه که، لییان بوو به گرژی و ناژاوه... ته م دوژمنایه تبیه گه یشته راده یه کی ته و نه ناخوش؛ مسته فا بهگی برا گه وره یان، له تاو بیزاربی، سالی ۱۸۱۳ز، وازی له بهر پتوه بردنی ته و ناوچانه هینا و له گوندی (ناکوژان) سه ری خوی کز کرد و به گوشه گیری مایه وه، تا له سالی ۱۸۳۵ز، دا مرد... (محمه مد بهگ)، یان (میر محمه مد) که دواتر به: «پاشا کوژه: کویر» ناوبانگی دهر کرد، کوره گه وره ی ته م «مسته فا بهگ» هیه.

میر محمه مد له سه ره تادا لای زانای به ناوبانگ (مهلا یه حیای تادهم) ده رسی تایینی خویندوو و دواتریش له سه رده می دهسه لاتیدا، باوه ری به تایینی ئیسلام هه ر پته و بووه و ریز و پله و پایه ی بالای بۆ خوینده وارن و مه لاکان و زانایانی تایینی ناوچه که داناوه... هه ر له سه ر فتوای (مهلا یه حیای مزووری) ش چوو ه سه ر ناوچه ی یه زیدی نشینه کان و ره شه کوژی زور بی به زه بیبانه ی له گه لدا کردن، که ره نگه له م شالا وه ییدا تۆله ی میژینه ییشی له دلدا که له که بووی؛ که وهک پیشتر و تمان (حسین بهگی داسن) ی، که له بنه چه دا «یه زیدی» بووه و ماوه یهک به فرمانی سولتانی عوسمانی، دهسه لاتی میرنشینه که ی لی زهوت کرد بوون...

میر محمه مد بهر له وهی بیپته (میر)، ماوه یه کیش سه ره رشتی دۆلی (هه رووتیان) ی کردوو و له نزیکه وه و به چاوی خوی مملاتی و ناکوکی و ناژاوه ی ناجوامیرانه ی نیوان مام و خزمه کانی خوی دیبوو... بۆ به کاتی که بووه «میر» و باره گای برده (رهواندز)، بهر له هه موو شتیک که وته سه ر بی ری یه کخسته وه ی ریزه کانی ناو خوی میرنشینه که و له سه ره تاوه مام و خزم و ناموزاکانی خوی سه ر کوت کردن و تیکرای ته وانه ی سه ره پیچیان

ده کرد، یان به کوشتن له ناوی بردن، یان به تویزی سه ری پیدانه واندن... به م جوړه دووبه ره کی و مملاتی یی له ناو سه رانی میرنشینه که ی خویدا نه هیشت..

تهوسا که وته قایم کردنی مه لبه ندی میرنشینه که ی، که له (رهواندز) بوو. بۆ ته مه ش چندین قه لا و بورجی له ناو شار و دهو روبه ریدا دروست کرد و به دهوری ته مانیشدا شووره یه کی قایمی بۆ پاراستنیان دامه زراند. دوا ی ته مانه ش بهرنامه ی بوژانه وه ی باری ئابووری قه له مره وه که ی ریکخست و باج و زهویبانه ی برپیه وه... له سه ر له به ری میرنشینه که ییدا بایه خی به ئاسایش دا، تا ئاسایشی گونجاو، بۆ کاروباری بازرگانی و کاروانی و کشتوکال دابین بکا. بۆ ته مه ش بهر پرس و دارو غا و خه زینه داری بۆ ریکخستنی جوړی بهر پتوه برابه تی و دام و دهزگاکانی میرنشینه که ی دیاری کرد..

دوا ی ته مانه له شکر تکی گه وره ی له سواره و پیاده ی خپله کانی هه ریمه که پیکه یینا، که شیوه ی ریکخسته وه ی نوپی له بهر چاوگرت و چه کی چاکتری بۆ دابین کردن و ریزه کانی ته م له شکره ییشی به جوړتیک ریکخسته وه، که پله و پایه ی تیدا دیاری و دهستیشان کرد، بودجه ی تایبه تیشی له خه زینه ی میرنشینه که ی بۆ ته م له شکره ترخان کرد... جگه له مانه ش و بۆ زیاتر به هیتر کردنی ته م له شکره، میر محمه مد له سالی ۱۸۱۷ز، به دواوه، بۆ یه که م جار له ناو تیکرای میرنشینه کانی کوردا کارگه ی دروست کردنی چه کی هه مه جوړه ی وهک: خه نجر، ده مانچه، تفه نگ، بارووت و دارشتنی لووله توی دامه زراند؛ که به سه دان له م چه کانه ی دروست کرد و هیشتا له هه ریمی (سوزان) دا و به تایبه تیش نمونه ی لووله تۆیه کانی له شاری (رهواندز) دا هه ر ماون... به ده م ته م کارانه شه وه، کاروباری ناوه دان کردنه وه ی قه له مره وه که ی به ره و پیشتر برد و دهیان پردی له سه ر چه م و زتیبه کانی سنووری میرنشینه که ی هه لبه ست و دهیان مزگه وتی له شاروچکه و گونده کاند دروست کرد... قه لا و مه ته ریز و بنکه ی قایمی جهنگی له شوینه گرنه گه کانی میرنشینه که ییدا دامه زراند.

دوا ی ته م خوقایم کردنانه، میر محمه مد له سالی ۱۸۱۸ز، به دواوه که وته سه ر بی ری فراوانتر کردنی سنووری میرنشینی سوزان، که تا پیش هاتنی (میر محمه مد)، بریتی بوو له ناوچه ی نیوان هه ردوو زتی گه وره و بچووک. ته م سنوره ش له لایه که وه له گه ل میرنشینی «بابان» و له لایه کی تریشه وه له گه ل میرنشینی «بادینان» دا، هاوسنور بوو، که ته م سنووری قه له مره وه، به پتی ئالوگۆری رووداوه کانی ناوچه که و به هیزی و بی هیزی میرانی سوزانه وه، جارچاره ته نگ و جارچاره ش فراوان ده بۆوه... به لام (میر محمه مد) له هه موو لایه کی میرنشینه که یه وه که وته په لهاویشتن و هه نگا و هه لگرتنی فراوانخوایی... له م رووه وه به بی ته وه ی گوی بداته دهسه لاتی (عوسمانی)، یان

(قاجاری)، هه‌ندی له ناوچه‌کانی بادینان و بابان و بری جیگه‌ی له ویلایه‌ته‌کانی: به‌غدا، مووسل، دیاربه‌کر، وان، حه‌له‌بی له ده‌سه‌لانداریتی (عوسمانی) و بری ناوچه‌ی کوردنشینه‌کانی «نازه‌ربایجان» و (موکریان)ی، له ده‌سه‌لانداریتی «قاجاری» داگیر کرد... ئەم فراوانخوایبانه‌ی «میر محهمه‌د»، که له رووی سیاسیییه‌وه به‌ره‌وه سهره‌بخوی ته‌واو هه‌نگاوی هه‌لده‌گرت و بایه‌خی به‌ده‌سه‌لانی (عوسمانی) و (قاجاری) نه‌ده‌دا. بووه هۆی ئەوه‌ی فرمانه‌وه‌ایان و کاربه‌ده‌ستانی هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی، بیری له هه‌ره‌شه و مه‌ترسی فراوانبوونی میرنشینی سۆران بکه‌نه‌وه، به‌تایبه‌تیش که هه‌ستیان کرد (میر محهمه‌د) که‌وتۆته په‌یوه‌ندی دروستکردن و نامه‌گۆڕینه‌وه له‌گه‌ڵ (محهمه‌د عه‌لی پاشا)ی میسر و «ئیبراهیم پاشا»ی کوری، که له‌وه سهرده‌مه‌دا هه‌ردووکیان له سولتانی عوسمانی هه‌لگه‌رابوونه‌وه و ئیبراهیم پاشا له‌شکرکیشی بۆ سه‌ر (شام) و (ئه‌نادۆل)ی ده‌ست پێک‌کردبوو... بۆیه جموجۆلی خێرا و چالاکانه‌ی له‌شکرکیشی و سیاسی (میر محهمه‌د)، مه‌ترسی (بابیعالی) و ده‌رباری (قاجاری) زیاتر کرد و هه‌ردووکیان ئەم کرده‌وانه‌یان به‌هه‌ره‌شه و مه‌ترسی بۆ سه‌رخۆیان ده‌زانی، که له راستیشدا ئەو به‌رنامه‌یه‌ی (میر محهمه‌د) بۆ داها‌توویه‌کی نزیکی میرنشینه‌که‌ی دارشتبوو، ده‌یتوانی بیته‌ به‌نا‌ما بۆ پێکهاتنی ده‌وله‌تیکی سه‌ره‌خۆی کوردستان، که هه‌ردوو ده‌وله‌تی عوسمانی و قاجاری بخاته مه‌ترسییه‌وه... چونکه به‌گۆیره‌ی ئەو ئاماره‌ی میژوونوسان بۆ ژماره‌ی له‌شکره‌که‌ی (محهمه‌د پاشای ره‌واندز)ی داده‌نێن، ژماره‌که‌ی له (٦٠٠٠٠) شه‌ست هه‌زار که‌س پتر بووه...

بۆیه «محهمه‌د ره‌شید پاشا»ی سه‌رۆک وه‌زیرانی عوسمانی به‌له‌شکرکیشی گه‌وره‌ی پتر له (١١٠,٠٠٠) سه‌د و ده‌هه‌زار که‌سه‌وه، که هه‌شتا هه‌زاری پیاوه‌ و سی (٣٠) هه‌زار سواره‌وه، رووه ناوچه‌کانی میرنشینی «ره‌واندز» به‌ری که‌وت.

له‌ قۆلی لای قاجاریشه‌وه: شازاده قاره‌مان میرزا-ی حوکمرانی نازه‌ربایجان و «محهمه‌د خانی زه‌نگه‌نه ئەمیر نیزام» بۆ سنووری لاجان هاتن، که ئەمانیش به‌هه‌ردوو هه‌یه‌که‌یان‌وه نزیکه‌ی بیست هه‌زار که‌سیان له‌گه‌ڵ بوون.

«میر محهمه‌د» که ئاگاداری ئەم هه‌موو له‌شکرکیشیییه‌ بوو، بۆ به‌رگری که‌وته‌ خۆ. به‌لام له‌م سه‌روه‌نده‌دا «محهمه‌د باس»ی سه‌رداری گشتی له‌شکری میرنشینی «ره‌واندز»، له‌ به‌وه له‌گه‌ڵ «ره‌شید پاشای سه‌رۆک وه‌زیران» رێک که‌وتبوو، له‌به‌ره‌وه «میر محهمه‌د» هه‌رچه‌ند له‌شکری خۆی بۆ شه‌ر هان دا، که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه... ناچار «میر محهمه‌د» ملی بۆ فرمانی «ره‌شید پاشا» دانه‌واند و ره‌شید پاشاش ده‌ستی به‌سه‌ر خه‌زینه و سامان و دارایی میر محهمه‌ددا گرت و له‌شکره‌که‌ی میرنشینی سۆران بلاوه‌ی لیک‌کرد.

میر محهمه‌د له‌گه‌ڵ ئەو هه‌موو سامانه‌ بۆ ته‌سته‌مبۆل برا و ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی ئەویان سپارده حاکمیکی عوسمانی و «ره‌سوول پاشا»ی برای میر محهمه‌دیش که داوای په‌نای له‌ ده‌وله‌تی عوسمانی کردبوو، به‌ مال و منداله‌وه له‌ شاری به‌غداد نیشته‌جێ کرا. میر محهمه‌د، له‌سه‌ر فرمانی سولتانی عوسمانی، نزیکه‌ی دوو سال به‌ مووچه و به‌راته‌وه له‌ ته‌سته‌مبۆل راگیرا و دوایی داوای لیبووردنی له‌ سولتان کرد و ئەویش جبه‌یه‌کی ئالتون درووی پێ خه‌لات کرد و بۆ ناوچه‌که‌ی خۆی گه‌یایه‌وه...

به‌لام یارانی «عه‌لی ره‌زا»ی والی ئەو سه‌رده‌مه‌ی به‌غدا، ئەم هه‌واله‌یان به «عه‌لی ره‌زا» گه‌یاند، که ئەویش له‌ ده‌مه‌یکه‌وه رقیکی خه‌ستی له «میر محهمه‌د» بوو. بۆیه به‌بیستنی هه‌واله‌که‌ په‌ژاره و بیزار بوو... گورج نامه‌یه‌کی به‌په‌له‌ی بۆ «ره‌شید پاشا»ی سه‌دری ئەعه‌زم و کاربه‌ده‌ستانی عوسمانی نووسی و پتی راگه‌یانده‌بوون که هه‌ر دوای گه‌یشتنه‌وه‌ی «میر محهمه‌د»، من له‌سه‌ر کاروباری عێراق لابه‌رن، چونکه ئەگه‌ر جاری پێشوو پێوست بوو خودی سه‌دری ئەعه‌زم بکریته به‌پرسی سه‌رکو‌تکردنی «میر محهمه‌د»، ئەمجاره مه‌گه‌ر جه‌نابی سولتان خۆی، ئاگری ئەم فیتنه‌یه‌ بکوژێنیته‌وه...

که ئەم نامه‌یه‌یان گه‌یاند سولتان، سولتان وتی: عه‌لی ره‌زا له‌ کۆنه‌وه قینی له «میر محهمه‌د» ه و قسه‌کانی عه‌لی ره‌زا، له‌م باره‌یه‌وه جیتی پشت پێبه‌ستن نین. سه‌دری ئەعه‌زم داکوکی له‌ عه‌لی ره‌زا کرد و له‌ سولتانی گه‌یاند که عه‌لی ره‌زا پیاویکی گه‌وره‌یه و والی عێراقه و میرنشینه‌که‌ی «میر محهمه‌د» ده‌که‌وتیه ژێر ده‌سه‌لاتی ویلایه‌ته‌که‌ی ئەوه‌وه، له‌به‌ره‌وه ئەگه‌ر «میر محهمه‌د» ریزی لێ نه‌گرێ و سه‌ری بۆ دانه‌نه‌وتنی، بێگومان زنجیره‌ی ریکخه‌ستنی ئەیه‌اله‌تی عێراق تیک‌ده‌چن... بۆیه ئیستا وا باشه به‌رله‌وه‌ی (میر محهمه‌د) بجیته‌وه شوینی خۆی، بجیته‌ به‌غدا و پۆرش بۆ عه‌لی ره‌زا بیته‌وه و ئاشت بینه‌وه.

سولتان ئەم پێشنیاره‌ی په‌سه‌ندکرد و فرمانی کرد نامه‌یه‌ک بۆ «میر محهمه‌د بنووسن، که هه‌شتا به‌ره‌وه میرنشینه‌که‌ی به‌ریوه‌ بوو، تا ته‌واوکردنی کاری میرنشینه‌که‌ی خۆی، له «عه‌لی ره‌زا» بخوازی...

که ئەم فرمانی سولتانیان به «میر محهمه‌د» گه‌یاند، وتی: به‌رله‌وه‌ش بچمه‌ خه‌مه‌ت سولتان، رینگه‌م به‌خۆم نه‌ده‌دا، خۆم به‌بچوکی وه‌زیری «والی» به‌غدا بزائم، ئیستا ئیتر دوای ئەوه‌ی چومه‌ته دیدنه‌ی سولتان و ده‌سه‌لاتم دراوه‌ته ده‌ست بیمه‌وه به‌میری سۆران، چون ئەو عه‌یبه‌ دێنمه سه‌ر شانم!؟

وه‌لامی سولتانیشی هه‌ر به‌م جوژه‌ دایه‌وه ده‌ست ته‌ته‌ره‌که... سولتان نامه‌که‌ی گه‌یشتی و هه‌مدیسان فرمانی ده‌رکرد نامه‌ی تری بۆ بنووسن و بلێن: وه‌لی نیعمه‌تی تو

تکات لیدهکات تا پیش گه یشتنه وهی به ولاتی خۆی، بچیتته سهردانی «عهلی رهزا» و پاشان بۆ ولاتی خۆی بگه پیتته وه...

که نامه‌ی دووه میان نووسییه وه، له بنه وهش فرمان به کاربه دهستانی سهر ریگا درا، له ههر شوینی نامه‌ی سولتان بگاته دهستی «میر محمه‌د» و له سهر بیروپرای خۆی مابیتته وه، ههر له و شاره رایبگرن، تا فرمانی ترتان پیده گاته وه.

به کورتی ته‌ته‌ر به په‌له که وته ری، له شاری «سیواس» گه یشته «میری ره‌واندن»، فرمانی سولتانی پی‌گه یاند. میر محمه‌د پیتی وتنه وه که له سهر قسه‌ی پیشوو ههر ماوه و نایه‌وی بچیتته کن (عهلی رهزا) و به هیچی نازانی... و ههر به هه‌مان ناوه‌رۆکیش نامه‌ی تازه‌ی بۆ سولتان نارد وه...

که نامه‌که‌ی له لایهن کاربه دهستانی ده‌باره وه به سولتان گه به‌ندرا، سولتان فرمانی به‌سه‌دری ته‌عه‌زم کرد: ده‌سته‌جی «میر محمه‌د» له جه‌والتیک بدروی و بیخه‌نه زه‌ریاوه... ههر ته‌و رۆژه ته‌ته‌ر که وته ری و دوا‌ی سی رۆژ گه یشته «سیواس» نامه‌ی سولتانی به‌حاکمی سیواس گه یاند. ههر ته‌و شه‌وه هه‌لمه‌تیا ن برده سهر «میر محمه‌د» و زنجیریا ن کرد و له جه‌والتیکیا ن کرد و سهربان دروو و خستیا نه ناوه وه...

به‌لام له گه‌رمه‌ی چالاکی و له‌شکرکیشی فراوانخوازی «میر محمه‌د» دا، سهرانی قاجاری و عوسمانی و جارچاره‌ش ده‌وله‌تی به‌ریتانیا (بۆ ناو‌پتی)، نامه‌یا ن بۆ یه‌کتری نووسیوه و به‌ناشکرا ئامازه بۆ مه‌ترسی چاوه‌نوا‌رکراوی «میر محمه‌د» ده‌کن و ههر دووکیان داوا‌ی هاوکاری و کاری هاوبه‌ش له یه‌کتر ده‌کن، تا «میر محمه‌د» و جوولانه‌وه‌که‌ی له‌ناوبه‌رن... ته‌نانه‌ت «عه‌بباس میرزا» نایب سه‌لته‌نه‌ی ئیران، به‌مانه‌شه‌وه ناوه‌ستیت، به‌لکو وه‌ک له‌م چند به‌لگه‌نامه‌به‌ی خواره‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وی، په‌نا و هاواری بۆ به‌ر کۆنسۆلی ئینگلیز بردوه.

سه‌رنج:

بۆ نووسینی ئەم پیتشه‌کییه، که‌لک له‌م سه‌رچاوانه وه‌رگیراوه:

- ۱- میژووی میرانی سۆران، نووسینی حوسین حوزنی، جلدی دووه‌م، هه‌ولتیر ۱۹۶۳ز.
- ۲- میژووی کورد و کوردستان، نووسینی: محمه‌د ئەمین زه‌کی، جلدی ۳، ل ۴۰۱، ۴۰۴.
- ۳- شو‌رشه‌کانی کورد و کورد و کۆماری عی‌راق، عه‌لته‌دین سه‌جادی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی مه‌عارف، به‌غداد، ۱۹۵۹.

۴- کورده‌کانی ئیمپراتۆریه‌تی عوسمانی، نووسینی دوکتۆر جه‌لیلی جه‌لیل، وه‌رگێرانی بۆ کوردی: دوکتۆر کاوس قه‌فتان

۵- کورد و عه‌جه‌م، نووسینی: س‌ال‌ح محمه‌د ئەمین، چاپخانه‌ی هه‌ولتیر، چاپی یه‌که‌م ۱۹۹۳ز، ل ۱۱۹-۱۳۷.

۶- سیر ال‌کراد، یا: تاریخ و جغرافیا‌ی کردستان، تالیف: عبدالقادر بن رستم بابانی، باه‌تمام: محمد رئوف توکلی چاپخانه‌ی ارژنک، چاپ اول، تهران = ۱۳۶۶ خورشیدی.

۷- رحله‌ فریز الی بغداد فی ۱۸۳۴، جیمس بیلی فریزر، نقلها الی العربیة جعفر الخياط، الطبعة الأولى، مطبعة المعارف، بغداد ۱۹۶۴.

نامه‌ی محمهد خان‌ی زهنگنه ئەمیر نیزام^(۱)

بۆ: محمهد ره‌شید پاشا^(۲)

هه‌میشه بوونتان سه‌روه‌ری په‌روه‌ر، جه‌نابی به‌شان و شکۆ، له‌خانه‌دانیدا بالا و له‌مه‌زنايه‌تیدا به‌هروه‌ر، له‌نازايه‌تی و سه‌ربلندییدا به‌شدار، باوان هه‌یژا و نه‌ترس ره‌نگه‌په‌ی یاسا و کار، شیرینکاری ده‌ره‌تانی جه‌ماوه‌ر، شکۆدار و به‌خته‌وه‌ر و به‌رز ره‌فتار، کارسازی خاوه‌ن ته‌گبیر، راویژکاری رووناکبیر، وه‌زیری چاره‌پیرۆز، به‌خشنده‌ بو‌دۆستان، گه‌ره‌ی دلنه‌وازی خوشه‌ویستان، به‌شدار بی‌ له‌هه‌موو نیعمه‌تیکی جیهان، پارێزراو بی‌ له‌فیتلی ره‌ژگارن.

دوای ده‌رپینی ئادابی تاسه، له‌سه‌ر به‌رگی یه‌ک‌دلیدا ده‌نووسی، که‌ له‌ سایه‌ی خواوه‌ پیتوه‌ندی دۆستایه‌تی و یه‌کیته‌ی له‌ نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌تی بناغه‌ پته‌ودا، له‌هه‌موو بارێکه‌وه‌ ته‌واوه، بنچینه‌ی یه‌که‌روویی و ئاشتی له‌هه‌موو سه‌رێکه‌وه‌ دانراوه... بو‌ ئەم نیعمه‌ته‌ گه‌وره‌ و به‌خشنده‌ مه‌زنه‌ش، سوپاسی سه‌ره‌وکانی هه‌ردوو ده‌وله‌ت و گه‌وره‌ پیاوانی هه‌ردوو لا، له‌هه‌موو کاتێکا له‌سه‌رمان پیتویسته.

به‌گه‌یته‌ی ئه‌و یه‌کیته‌یی‌ه‌ی له‌ نیوان هه‌ردوو چه‌زه‌ده‌تایه‌ و به‌پیتی ئه‌و سه‌وز و

۱- میرزا محمهد خان‌ی زهنگنه «ئه‌میر نیزام-؟ - ۱۸۴۱ز» له‌ پیاوه‌ ناسراوه‌ ده‌سه‌لاتداره‌کانی ده‌ریاری قاجاری بوو، (عه‌لی‌خان‌ی باوکیشی له‌ سه‌رده‌می (فه‌تح‌عه‌لی‌شا)دا، یه‌کێ له‌ پیاوه‌ ناسراوه‌کانی ده‌ریار بوو. کاتی (گریبایدۆف)ی سه‌فیری رووسی له‌ تاران کوژرا (۱۸۳۸ز)، (عه‌بباس میرزا) له‌به‌ر لێهاتوویی. محمهد خان‌ی به‌پیشکاری (خه‌سه‌ره‌ میرزا)ی کوری، بو‌ عوزرخوایی ناره‌ (په‌تروس بورگ) له‌وی دیدنه‌ی (نیکۆلای یه‌که‌م)ی ئیمپراتۆری رووسی کرد. له‌ ئه‌رکه‌دا پیتی سه‌پێردرا بوو، به‌سه‌رکه‌وتوویی گه‌رایه‌وه. له‌ پاش کوژرانی (میرزا قاسم قائم‌مقام، ۱۸۳۵ز) زۆر که‌س پێشان وابوو (محمهد خان) ده‌کریتته‌ سه‌ره‌ک وه‌زیران، به‌لام (شا) به‌ناو‌نیشانی (پیشکاری قه‌هره‌مان میرزا)، بو‌ (نازه‌ربایجان)ی نارد.

۲- محمهد ره‌شید پاشا: له‌ ۲۲ی ره‌جه‌بی ۱۲۴۴ کۆچی، ۱/۲۸/۱۸۲۹ز، تا ۲۰ ره‌مه‌زانی ۱۲۴۸ کۆچی، ۱۸ شوباتی ۱۸۳۳ ز، بو‌ ماوه‌ی چوار ساڵ و بیست و یه‌ک ره‌ژ، سه‌رۆک وه‌زیرانی ده‌وله‌تی عوسمانی بووه.

خۆشه‌ویستی‌ه‌ی له‌ نیواندايه، دۆستدار به‌پیتویستی ده‌زان، ئه‌و جه‌نابه، که‌ به‌حوکمی ده‌وله‌تی عوسمانی، ریک‌خستنه‌وه‌ی کاروباری ویلايه‌ته‌کانی کوردستانی پێ سه‌پێردراوه، ئاگادر و له‌ رووداوه‌کان شاره‌زا بکات. ئه‌و جه‌نابه‌ خۆی ده‌زانێ که‌ محمهد به‌گ (میر محمهد) له‌ تاییعانی پاشایانی بابان و هه‌ر ته‌نیا پیاویکی کویتخا ره‌وشت بووه و هه‌یچ جو‌ره‌ ناوبانگێکی نه‌بووه، به‌لام به‌هۆی رقه‌به‌ری نیوان پاشایانی بابانه‌وه، هه‌لی ده‌ست که‌وت و یاخی بووه... ژماره‌یه‌کی زۆریشی له‌ خۆی کۆکردۆته‌وه، «کۆبه‌ و پردی سوور و هه‌ولتیر» و پرێک له‌ ناوچه‌کانی (هه‌ریر و شاره‌زوور) و ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ گونده‌کانی «لاجان»ی^(۳) موکری داگیر کردووه... به‌و هۆیه‌شه‌وه‌ که‌ که‌س پێشی پێنه‌گرتوه، ورده‌ ورده‌ ناوبانگی ده‌رکردو به‌ فیتل و ته‌له‌که‌ و زۆر زانیی، چۆته‌ سه‌ر «ئامیدی» و^(۴) داگیری کردووه. سێ ساڵ له‌مه‌و به‌ریش، که‌ دۆستدار له‌ نازه‌ربایجاندا نه‌بوو، به‌ حوکمی خاقانی به‌هه‌شتیی، له‌ سه‌فه‌ری (عیراق: عیراقی عه‌جه‌م)دا بوو؛ هه‌یرشی کرده‌ سه‌ر «ساوجبلاغ»ی^(۵) موکری و زیانیکی بی‌ئه‌ندازه‌ی پێگه‌یاندا... ناوچه‌ی (سه‌رده‌شت)^(۶)یشی داگیر کرد... دوای گه‌رانه‌وه‌ له‌ عیراق، له‌شکرێکی بو‌ ته‌میکردنی دیاری کرد، کۆمه‌له‌که‌ی ئه‌وی به‌شه‌ر و شو‌ر له‌و مه‌له‌بنده‌ ده‌رپه‌راند و چوونه‌ ناو شوینه‌ داگیرکراوه‌کانی ئه‌وه‌وه، قه‌لای به‌ناوبانگی (ده‌ربه‌ند) و چه‌ند قه‌لایه‌کی تریشیان وێران و کاول کرد. بریاریشی وابوو کاره‌که‌ی به‌بهر بکری، به‌لام سه‌رما و سو‌له‌ی سه‌خت و چه‌ند رووداویکی تر، که‌ له‌و ساڵه‌دا روویان دا، په‌کی کاره‌که‌ی خست... له‌شکری راسپێردراو، به‌فرمان و ئیشاره‌ی دۆستدار گه‌رانه‌وه.

سالی پاریش که‌ دۆستدار ماوه‌یه‌ک له‌ عیراق هاو‌رکیفی شاهه‌نشاهی جه‌م جادا بوو «گیانمان به‌قوربانی بیت» حه‌وت هه‌شت هه‌زار که‌سی ناره‌ سه‌ر ناوچه‌ی «مه‌رگه‌وه‌ی»^(۷) و نزیکه‌ی (۴۰) هه‌زار قه‌من مائی تالانکردووه و (۴۰۰) که‌سی له‌ ژن و پیاوی به‌رپه‌زی موس‌لمانان کوشتووه. چه‌ند که‌سی «ئايرملو»ش که‌ له‌ ناو‌اره‌کانی «ئیره‌وان»ن و دانیشتیووی «مه‌رگه‌وه‌ی»ن، بو‌ «ره‌واندز»ی^(۸) بر دوون، له‌وی ئه‌سیرن و له‌ ئازار دان.

۳- لاجان: ناوی دێهانه‌گه‌لیکی سه‌ر به‌ناوچه‌ی (مه‌هاباد)ه.

۴- ئامیدی: ده‌که‌وێته (۸۰) کیلۆمه‌تری باکووری مووسله‌وه، عیبادده‌ینی زه‌نگی دروستی کردووه، که‌ دامه‌زرێنه‌ری ده‌وله‌تی (ئه‌تا به‌گی) بووه.

۵- ساوجبلاغ: ناوی پێشووی (مه‌هاباد) بووه.

۶- سه‌رده‌شت: ده‌که‌وێته‌ خوارووی مه‌هاباد-وه.

۷- مه‌رگه‌وه‌ی: له‌ گونده‌کانی ناوچه‌ی (سلیقانه)یه. که‌ سه‌ر به‌پاریزه‌ی (ورمێ) و له‌سه‌ر سنووری ئیران و عیراق و تورکیایه.

۸- ره‌واندز: ده‌که‌وێته (۱۳۵) کیلۆمه‌تری باکووری خۆره‌لاتی مووسل-وه.

هه‌ندیک له ژن و مندالی ئه‌وانه‌ی شکی کوشتووه، که ئیستا له هاوئاوزه‌نگی پیرۆزدان. که ئه‌م هه‌والانه عه‌رزێ شاهه‌نشاهی ئیسلام په‌نا کرا، یه‌کجار تووره و دلته‌نگ بوون، ناگری رق و تووره‌یی له کوانووی و یژدانی موپاره‌کیانه‌وه بلتیه‌ی سه‌ند، سه‌رکوته‌کردن و سزای ئه‌و کارانه‌ی کردووه‌تی. خوینخواهی موسلمانانی به‌ئه‌ستۆی دۆستدار سپاردووه.

دوای گه‌یشتنه‌ ئازهریایجان، نه‌ده‌کرا به‌و خه‌یراییه‌ ده‌م و ده‌ست ئه‌نجامدانی ئه‌م کاره، تیکه‌لی کارگه‌لیکی تر بگریته... ئیستا که ئه‌و کارانه‌ جیه‌جی کران و پشویه‌کمان داوه، ده‌رفه‌تی هه‌موو کاریک و چوون بۆ هه‌موو شوینیکمان له ده‌سه‌لاتدایه... هه‌موو که‌سه و پتوبسته‌یه‌که له ژیر چاودیری خاوه‌ن شکۆ «سپه‌ری په‌زدان، خوا ده‌ست به‌گه‌وره‌یه‌یه‌وه بگریته»، ئاماده و له‌به‌رده‌ستدایه. دۆستدار بۆ ریک‌خسته‌وه‌ی کاروباره‌کان به‌ره‌و سنوره‌کانی ئازهریایجان ده‌چیه... ئه‌و ئه‌رکه‌شی پیم سپه‌ردراوه و پتوبسته.

خوا یار بێ و به‌ یارمه‌تیی و خواستی ئه‌و «که ناوی خۆشه‌ویست و پیرۆزه» بریتیه‌ له تیکدانی بناغه‌ی شه‌ر و خراپه‌ی ئه‌و و چاری کرده‌وه‌کانی و لاوازه‌کردن و له‌ ناوێردنی خائینی دین و ده‌وله‌تیش، له‌سه‌ر نۆکه‌رانی هه‌ردوو ده‌وله‌ت پتوبسته... ئه‌و به‌رپه‌رته‌ که ئه‌م فرمانه‌ی پتوبسته‌یه‌ سپه‌ردراوه و له‌و قۆله‌وه ته‌شرفی هه‌تاوه، دۆستداریش له‌م قۆله‌وه هه‌نگاو بنه‌، تا به‌ هاوکاری یه‌کتر ئه‌م هۆی خراپه‌کاری به‌ته‌واوی بنه‌بگرێ... لێره‌ش به‌دواوه، ناوی ئه‌م کاربایه، له‌ ناو ناوانی ئه‌م دوو ده‌وله‌ته‌دا نه‌بێ و هاوولا‌تیانی هه‌ردوو ده‌وله‌تیش، له‌ زیان و به‌دکاریه‌کانی ئاسووده و دلنیا بن.

هه‌رکاتێ ئه‌و به‌رپه‌رته‌ ناردنی قشونی له‌م لایه‌وه، به‌قازانجی ده‌وله‌تی مه‌زن نه‌زانی و خۆیان به‌ته‌نیا که‌وتنه‌ له‌ناوێردنی، به‌گوتیه‌ی یه‌کیتی نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌ت، ده‌بێ دۆستدار له‌م چه‌ند لایه‌نه‌وه دلنیا بگرێ:

یه‌که‌م: به‌ له‌ ناوێردن و له‌ ریشه‌ ده‌ره‌تانی یه‌کجاره‌کی ئه‌و (میر محمد).

دووه‌م: له‌ پاراستنی هه‌تیه‌یه‌تی سه‌ر سنوره‌کان، که له‌مه‌ودا رووداوی وا نه‌قه‌ومی و ده‌ستدریژی بۆ ژێرده‌ستانی ده‌وله‌تی پایه‌به‌رز نه‌کریت.

سپه‌یم: له‌ گه‌یشتنی (٤) هه‌زار ته‌نی خوینی موسلمانان.

چواره‌م: له‌ رزگارکردنی ئه‌و گیروانه‌ی و ئیستا له‌ «ره‌واندن» ن

په‌نجه‌م: برینی ده‌ستی داگیرکاری ئه‌و «میر محمه‌د». له‌ ئاواپه‌یه‌کانی «لاجان» ی موکری و شوینه‌کانی تر... به‌لگه‌ی مۆرکرا و باوه‌رپه‌یکراوی ده‌وله‌تیه‌مان بده‌نی که هه‌ر پینچ مه‌سه‌له‌ی باسکراویان تیه‌دا بێ و له‌ لایه‌ن هه‌ردوو ده‌وله‌تی به‌رزه‌وه به‌ده‌ست

دۆستداره‌وه بیت و نه‌بیته‌ جیه‌گی قسه‌ویاس و ره‌خنه... به‌هه‌ر جوهریکیش ئه‌و به‌رپه‌رته به‌چاکی ده‌زانی. جه‌نابی به‌رپه‌رته‌ له‌ جوامه‌یری به‌هه‌دار، له‌ مه‌زنایه‌تیه‌دا به‌شدار، په‌یکی نازیزی به‌رپه‌رته‌ ده‌وله‌تی خاوه‌ن شکۆی عوسمانی؛ ته‌شرفی بۆ: دار السلطنه له «ته‌وریز» هه‌تانه‌بوو. چه‌ند جاریک و تووتیه‌مان کرد. له‌ خه‌یرخوازی و چاره‌زانی و خزمه‌تگوزارییان به‌هه‌ردوو ده‌وله‌تی پایه‌دار، یه‌کجار زۆر به‌هه‌ره‌ور و شاد بوو، تاکو ئیستاش سه‌فیریک و ره‌وشته‌ به‌رز و ریکوپه‌یک بۆ ده‌سه‌لاتی ئییران ره‌وانه‌ نه‌کراوه. به‌م بۆنه‌یه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و مه‌به‌سته قسه‌ویاسی فراوان کرا. ئه‌م نامه‌ خۆشه‌ویست ئامه‌یه‌ش به‌ئاگاداری ئه‌وان نووسراوه. به‌په‌رۆشه‌وه داخوازی ئه‌وه‌م، ئه‌م کاره به‌دلی هه‌ردوولا ته‌واو بیت و سه‌رگریته. ئه‌وی راستی بیت خزمه‌تیکه به‌هه‌ردوو ده‌وله‌ت و تیکۆشان له‌ پیناویدا، له‌ لایه‌ن سه‌رانی هه‌ردوو لا، په‌سه‌ند و ریز لێگیراوه، داهاووی چاک و سه‌لامه‌تیه‌تان.

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ١٥١

بابه‌ت: کیشه‌ی میری ره‌واندن

میژوی: ربیع الثانی ١٢٤٨ کۆچی

(ئاب/ ئه‌یلوولی ١٨٣٢ز)

سه‌رچاوه: اسناد رسمی در روابط سیاسی ایران با انگلیس و روس و عثمانی

به‌رگی دووه‌م:

لاپه‌ره: ١٤٣ - ١٤٤

نامه‌ی: کامبل / بائویزی ئینگلیز، لای ده‌رباری قاجار

بۆ: محمه‌د خانی زه‌نگه‌نه ئه‌میر نیرام

... له‌م ماوه‌یه‌دا که ئه‌میر فه‌ره‌یدوون میرزا به‌نیازی ته‌میکردنی میری ره‌واندن به‌ره‌و (مه‌راغه) و (سلدوز) جوولاوه. سه‌باره‌ت به‌یه‌کیتی هه‌ردوو ده‌وله‌تی مه‌زن، به‌رژه‌وندیی ئه‌و دل‌سۆزه له‌وه دایه: هه‌رکاتێ ئه‌میر ناویرا، له‌گه‌ل خودی ئه‌و جه‌نابه، به‌مه‌به‌ستی ته‌میکردنی میری ره‌واندن بزوتن، دواي ئه‌وه‌ی که ته‌میی کرد و سزای دا و خۆی و له‌شکره‌که‌ی له‌ خاکی ئازهریایجان و ئه‌و شوینه‌نه‌ ده‌رکرد و راونا... ئیستر سوپای سه‌رکه‌وتوو، له‌ خاکی ده‌وله‌تی مه‌زنی ئییران، زیاتر تینه‌په‌رێ و زیاده‌وه‌یی به‌ره‌وانه‌بینی، چونکه ئه‌م دل‌سۆزه بۆ بائویزی ده‌وله‌تی خۆی،

له ئەسته میۆڵ نووسیوه که درێژایی ئەم جوولانه ناله باره‌ی «میر»، عه‌ززی سولتان بکات، تا فرمانی رێگرتن له جوولانه‌وه‌ی ناله‌باری (میر) ده‌ریکات. هه‌ر کاتیکیش ئەم مه‌سه‌لانه، به‌گوتیی شه‌ریفی گه‌یشت و دوا‌ی ئەوه‌ش هه‌ر رێبان لینه‌گرت و ته‌مییان نه‌فه‌رموو، ئەوسا ئیتر بیانوی قسه و گله‌یی و گازنده، له‌م ده‌وله‌ته نامینێ، که دیاره‌ ته‌گه‌ریش ئەمیری به‌رز ته‌شریفیان بردوو، پاش خوتندنه‌وه‌ی نامه‌که، به‌لیندوانیکی خوتانه‌وه، بۆ ئەوی بنێرن.

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۱۵۳

بابه‌ت: کێشه‌ی میری ره‌واندز

میژووی: ۱۲۴۸ هه‌جری، ۱۸۳۲ز

سه‌رچاوه: اسناد رسمی روابط سیاسی ایران با انگلیس و روس و عثمانی

به‌رگی دووهم. لاپه‌ره ۱۴۵-۱۴۶

نامه‌ی محهمه‌د خانی زه‌نگنه (ئه‌میر نیزام)

بۆ: کامبل / بالۆیزی ئینگلیز، لای ده‌رباری قاجار

... نامه‌ دۆست نامیزانه‌که‌ی ئەو پایه‌به‌رز و دۆسته به‌خشنده‌یه گه‌یشت و له ناوه‌رۆکی ئەو نامه‌یه له سه‌ره‌تاوه تا کوتایی، ئاگادار بووم.

به‌و جوهری سه‌باره‌ت کاروباری ره‌واندز-ه‌وه نووسیووتان و ده‌رتان خستبوو که له‌شکر «مه‌به‌ستی له‌شکری ئیرانه» نه‌چیته ناوخاکی ره‌واندزه‌وه، نه‌وه‌ک بییته مایه‌ی باسکردنی له‌لایه‌ن کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌وتی عوسمانییه‌وه.

له راستیدا کاری محهمه‌د «به‌گی ره‌واندز» به‌جوهریکه که ناوبراو چهند سالتیکه رووی له ده‌وله‌تی عوسمانی وه‌رگتی‌راوه. له سه‌رده‌می (داود پاشا) شدا، له دارولسه‌لامی به‌غداد، به‌تۆیزی و به‌پێچه‌وانه‌ی رای ئەوه‌وه، (پردی سوور)، که مه‌لبه‌ندیکی گه‌وره‌یه، له‌گه‌ل ئاژاوه‌یه‌ک روویدا، ئەو به‌هه‌لی زانی و هه‌یژه‌که‌ی خۆی نارد و (هه‌ولێر) یشی گرت (*). هه‌روه‌ها زۆریه‌ی ناوچه‌کانی (ئامیدی) و ئەو شوێنانه‌ی زه‌وتکردوو، به‌وه‌په‌ری

(* مه‌به‌ستی رووداوی ناو به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱) ی به‌لگه‌نامه‌کانی ئەم به‌شه‌یه، که ده‌که‌وتیه کوتایی ئەم به‌شه‌وه.

پێچه‌وانه‌ی داب و نه‌ریته‌وه له‌گه‌ل جه‌نابی ئاکاری نواندوو و بی حورمه‌تی به‌رامبه‌ر ده‌وله‌ته‌که‌ی خۆی کردوو... له‌م رۆژانه‌شدا وای زانیوه هه‌ریمی ئازهریایجان، له‌شکری جه‌ریزه‌ی نیزام و تۆپخانه‌ی تیدانییه، هه‌یژنکی (۳) هه‌زار که‌سی ناردۆته سه‌ر (سه‌رده‌شت). (موسا خان) ی حاکی ئه‌وتی؛ له‌به‌ر بێ هه‌یژی نه‌یتوانیوه به‌ره‌هه‌ستی بکات. قه‌لاکه‌ی ئه‌وتی گرتوو... هه‌رکه ئەم هه‌واله‌ گه‌یشت، ئەمیرزاده‌ی هه‌یژا، (۳) فه‌وجی ئه‌فشار و هه‌یژنکی تری (موکری)؛ که (۳) هه‌زار که‌س ده‌بوون، بۆ ته‌میکردنیان نارد.

دیسان پێشتریش بۆ (ئاسه‌ف ده‌وله) م نووسیبوو... پاش گه‌یشتنی له‌شکری سه‌رکه‌وتوو و تۆپخانه‌ی پیرۆز به‌وتی، یه‌که‌م جار هه‌لیان کوتایه سه‌ر خه‌یله کورده‌کانی (بلباس) و (پیران)، که له خه‌یله گه‌وره‌کانی ئه‌و بوون، تالانیان کردن. دوا‌ی ئەوه چوونه سه‌ر قه‌لا‌ی (سه‌رده‌شت). ماوه‌ی (۱۰) رۆژ قه‌لاکه‌یان گه‌مارۆدا و تۆپ بارانیان کرد. شه‌وی (۱۱) هه‌م هه‌لمه‌تیان کرده سه‌ری و داگیریان کرد. هه‌ندێ له‌وانه‌ی ره‌واندز، کوژران و هه‌ندیکیان گیران و هه‌ندیکی تریشیان هه‌لاتن. دوا‌ی ئەوه‌ش پایه‌به‌رزی نزیکه‌ی چه‌زده‌تی بالا: محهمه‌د خانی سه‌رتیپ، به‌و هه‌یژه و سه‌ربازانی (خۆی) یی و دوو ده‌سته له فه‌وجی به‌هادوران و سه‌ربازانی قه‌راداخی و سواری کورد و هی تر، به (۸) عه‌راده تۆپ و گولله‌تۆپه‌وه نێردانه سه‌ر ره‌واندز. له‌ولاشه‌وه وه‌زیری به‌غدا‌یی، سی چوار عه‌راده تۆپ و (۲) هه‌زار که‌س له زابیته و هی تری، به‌سه‌رکردایه‌تی (سلیمان پاشا) ناردۆته سه‌ری، بۆ ئەوه‌ی ناوبراو ته‌می بکه‌ن. ته‌گه‌ر ئەمیرزاده‌ی مه‌زن، ئەو (میر محهمه‌د) یان به‌نیه‌یار و یاخی له ده‌وله‌تی عوسمانی، نه‌زانیبایه، له‌شکریان بۆ ناو خاکی رۆم نه‌ده‌فه‌رموو. به‌لام ئەم کابرا چه‌وته، له هه‌ردوو ده‌وله‌ت هه‌لگه‌راوه‌ته‌وه... ئەوه‌ش که ئیوه بۆ بالۆیزی خوتان له (ئه‌سته‌موول) نووسیوه، که قسه له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی عوسمانی بکه‌ن؛ کاریکی زۆر باشتان کردوو. به‌لام ته‌گه‌ر له‌م ماوه‌یه‌دا کارگوزارانی چه‌زده‌تی وه‌لی نیعمه‌تمان، کرده‌وه‌کانی ئەو (میر محهمه‌د) یان پشت گوێ بخستبایه؛ سه‌هینێ که (ئه‌و) له‌ولاوه بیپه‌رژایه پرکیشییه‌کی له‌ناوبردنی ده‌ویست. بۆیه له‌م رووه‌وه، باشتروا بوو که له‌م کاته‌دا چاری کرا...

بابەت: کیشەى میرى رهواندز
میژووی: مانگی شهوالی ۱۲۴۸ هیجری
(شویات/نازار ۱۸۳۳ز)
سه‌رچاوه: منشآت قائم مقام فراهانی
لاپه‌ره: ۸۹

نامه‌ی عه‌بباس میرزا بۆ: محهمه‌دخانی زه‌نگه‌نه ئەمیر نیزام

... نووسراوه‌کانی محهمه‌د صالح به‌گی ته‌ته‌ر، هینابوونی گه‌یشتن، له
هه‌واله‌کانی کوردستان ئاگاداربووین. ته‌گبیری باشی ئەو پایه‌به‌رز و زه‌بری
شمشیری سه‌رتیپ، بۆ هه‌موو دنیا ئاشکرایه و ئاشادریته‌وه. به‌لام برینی
ده‌ست؛ به‌لکو ملی (میر) وه‌ختی ده‌بی، خویاریی، (کۆبه) به‌ده‌ست بی‌ت،
یان (ره‌واندز) بگیری...

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۱۲۵

بابەت: ته‌می‌کردنی میری ره‌واندز
میژووی: ۱۲۵۰ هیجری، ۱۸۳۴، ز
سه‌رچاوه: گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی
به‌رگی به‌که‌م / لاپه‌ره ۵۲۹-۵۳۰

نامه‌ی وه‌زیری موختاری ئینگلیز

بۆ: میرزا مه‌سه‌وود خانی وه‌زیری کاروباری ده‌ره‌وه‌ی ئێران

دۆستی هیتا:

لامی ئەو جه‌نا به ئاشکرایه، که کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌تی مه‌زنی ئینگلیز
زۆر به‌په‌رۆشه‌وه‌ن ئەو کاروباران‌ه‌ی پێوه‌ندیان به‌سنوره‌کانی ئێران و
رۆمه‌وه هه‌بی، به‌یه‌گرتوویی و ته‌بابی چاره‌بکرتین و هه‌رکاتی
له‌شکرکێشی بۆ ته‌می‌کردنی خراپه‌کار و ریگر، پێویست بی،

کاربه‌ده‌ستانی هه‌ردوو ده‌وله‌ت، بۆ له‌ناو بردنی ئەو خراپه‌یه، پێکه‌وه ریک
بکه‌ون. قیبله‌ی عاله‌م (مه‌به‌ستی شای ئێرانه)، له‌ رووی زانیی و
ئاگاییه‌وه به‌م جوۆره‌ فه‌رمانی به‌ ئەمیر نیزام و کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌تی
به‌ده‌سه‌لات داوه، جه‌نابی ئەمیر نیزام-یش به‌گوتیه‌ی فه‌رمانی قیبله‌ی
عاله‌م، ئەم باره‌یه‌وه نامه‌ی بۆ جه‌نابی ره‌شید پاشا و سه‌رله‌شکری ئەرزه‌رۆم
و پاشای به‌غداد ناردووه؛ تا پێکه‌وه تپیه جه‌ربه‌زه‌کانی هه‌ردوو ده‌وله‌ت،
(میری ره‌واندز) که سه‌رکرده‌ی خراپه‌کاران و ریگرانه و مه‌مله‌که‌تی
هه‌ردوو پاشای به‌توانا و مه‌زنی کاول و شییواندووه؛ به‌ته‌واوی له
ره‌گورپشه هه‌لکێشیری و له‌سه‌ر رووی زه‌وی نه‌یه‌یتن.

به‌گوتیه‌ی هه‌والیک که جیگری بالیۆزی ده‌وله‌تی مه‌زنی ئینگلیز، له
ئەرزه‌رۆم ناردوویه‌تی، جه‌نابی ره‌شید پاشا (تامیدی) ی گرتووه‌و ئەو چاره
ره‌شه (میر محهمه‌د) به (۳۰۰) که‌سه‌وه رووه‌و ره‌واندز رایکردووه. به‌م
زووانه‌ش به‌ناسانی له‌ناوده‌بری. پاش گه‌یشتنی ئەم هه‌واله، دۆستدار
به‌پێویستی ده‌زانی خاوه‌نی پایه‌ کاپیتان (شیل ساحیب) ره‌وانه‌ی
له‌شکری (ره‌شید پاشا) بکا، بۆ (۳) مه‌به‌ست:

یه‌که‌م: پیرۆزیایی گرتنی (تامیدی) له‌ ره‌شید پاشا بکا.

دووه‌م: ئاگاداری کاروباری ئەو قۆله‌ بی‌ت.

سییه‌م: له‌به‌رئه‌وه‌ی خاوه‌ن پایه‌ی ناوبراو، له‌گه‌ل فه‌وجی (ورمی)
خه‌ریکی تاران‌دنی ئەو زالمه‌ بوو، ئاگاداره‌ له‌و تالان و کوشتاره‌ی له
مه‌مله‌که‌تی قیبله‌ی عاله‌مدا کردبووی؛ بۆ ئەوه‌ی ره‌شید پاشا له‌و شتانه
ئاگادار بکا.

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۶۵

بابەت: کیشەى ته‌می‌کردنی میری ره‌واندز
میژووی: ۱۲۵۴ هیجری، ۱۸۳۸ز
سه‌رچاوه: گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی
به‌رگی: به‌که‌م، لاپه‌ره ۲۶۲-۲۶۳

ره‌شنووسی نامه‌ی وه‌زیری دهره‌وه‌ی ئیران - میرزا مه‌سه‌وود خان بۆ: چاودیری کاروباری دهره‌وه‌ی ده‌ولته‌تی رۆم

لهم چهند ساله‌دا، چەندین جار له لایەن (میری ره‌واندز)ه‌وه؛ که له کن ده‌ولته‌تی پایه‌به‌رزى خوتانه‌وه، به‌ره‌عیه‌تی یاخی ناوبانگی دهرچووه، ده‌ستدریژی کراوه‌ته سهر خاکی ئەم ده‌ولته‌ته خاوه‌ن ده‌سه‌لاته و زیانی گه‌وره‌یشی پی‌نگه‌یان‌دووه... کاربه‌ده‌ستانی ده‌ولته‌تی هه‌میشه‌نهر و به‌توانای ئیمه، به‌له‌به‌رچا‌و‌گرتنی پاراستنی هه‌رتیمی دۆستانه‌ی دوو لایه‌نه، له‌ته‌میکردن و به‌ره‌به‌رچا‌وانه‌وه‌ی ئەو یاخییه، که له‌و ده‌ولته‌ته پایه‌بالا یه‌دا سه‌ری هه‌ل‌داوه، ده‌ستی‌یان پاراستووه؛ تا به‌هاری ئە‌مه‌سال، به‌هۆی په‌ره‌سه‌ندنی ده‌ستدریژی زۆرییه‌وه، بۆ سهر سنووره‌کانی هه‌ردوو لا، بووه هۆی زیادکردنی ئال‌و‌گۆ‌کردنی کاربه‌ده‌ستانی هه‌ردوو ده‌ولته‌ت... بۆیه له هه‌ردوو لاوه فه‌رمان دهرچوو، تا له‌شکری سه‌رکه‌وتووی هه‌ردوو ده‌ولته‌ت، ئەو یاخییه سه‌رکوت بکه‌ن... دوا‌ی ئەوه له‌شکری هه‌میشه‌ سه‌رکه‌وتوو، له‌سه‌ر سنووری نازه‌ریبا‌یجان، به‌نیازی له‌ناو‌بردنی خراپه‌کاری، ناماده‌ی سه‌فه‌ر کرا و پی‌وه‌ندیش له‌نیوان جه‌نابی هه‌یژا و جوامی‌تر، موقه‌رریب ئە‌لخاقان، فه‌رمانده‌ی له‌شکری سه‌رکه‌وتوو، له‌گه‌ل وه‌زیری نواب (وه‌لیعه‌هد)، که خوا له هه‌موو ته‌مه‌نیا به‌خته‌وه‌ر و پایه‌دارتری بکات و جه‌نابی پایه‌به‌رز (حاجی ره‌شید پاشا) و سه‌ره‌رمانده‌ی له‌شکری ئە‌رزه‌رۆم و وه‌زیری به‌‌غداد- یشدا سازدا، بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی مۆلته‌ت و ده‌رفه‌تی په‌یوه‌ندی و نامه‌گۆرینه‌وه‌ش، په‌یمان به‌سه‌ترا... که‌چی کاته‌ی سوپای ئەم ده‌ولته‌ته مه‌زنه، شه‌ر و به‌ره‌نگاری ئەو یاخییه و له‌ره‌گۆریشه‌ ده‌ره‌پتانی مایه‌ی خراپه‌ی له‌ئه‌ستۆی خۆی گرت، هه‌یچ لایه‌ک رازی نه‌بوو... بۆیه وا پی‌ویست بوو که دۆستدار، راپۆرتی ئەم په‌یمان، بۆ ناماده‌بوونی جه‌نابی سامی و تۆمارکردنی رابگه‌یه‌نی، چونکه ئەم مه‌به‌سته پی‌ویستی به‌ده‌رخستنی ئەوه هه‌یه که هه‌ردوو ده‌ولته‌ت، له‌ئه‌ستۆیان، پاراستنی ره‌عیه‌ت و مه‌مله‌که‌تی خۆیان له‌شه‌ری یاخیگه‌ران بپارێزن... له‌به‌رئه‌وه ده‌بی‌ سه‌رانی هه‌ردوو ده‌ولته‌تی مه‌زن، بۆ پارێزگاری که‌له‌تینی خۆیان، له‌شکرێک بۆ له‌ناو‌بردنی ئەو به‌ده، بنی‌رنه‌ سه‌ر سنوور... به‌لام چونکه مه‌سروفاتی ئیمه، به‌هۆی ره‌عیه‌تی ئەو ده‌ولته‌ته پایه‌به‌رزوه‌یه، که ری‌گرمیان ده‌کات بۆ له‌ناو‌بردنی و به‌گۆیه‌ی یاسای گشتی ده‌ولته‌تانیش، که

له‌سه‌ر بناغه‌ی داد و ئینساف دارپێژاوه، له‌سه‌ر لی‌په‌رسراوانی ئەو ده‌ولته‌ته پی‌ویسته که: یان ری‌گه‌ بدات سوپای ئەم ده‌ولته‌ته، خۆی ئەو یاخییه ته‌می بکات و هه‌قی ئەو زیانگه‌له‌ی لی‌ بسینیته‌وه، که بۆته هۆی، یان ده‌بی‌ چی مه‌سروفاتی ئەم سوپایه‌یه، که له‌و سنووران هه‌یژاوه، به‌ئه‌ستۆی بگرن... به‌له‌به‌رچا‌و‌گرتنی ئەوه‌ش که دۆستایه‌تی نیوان هه‌ردوو ده‌ولته‌ت له‌وه‌په‌ری پته‌وی و ته‌باییدایه، چاوه‌روانی ئەوه له‌ جه‌نابان ده‌کرێ، بۆ به‌رزه‌وه‌ندی په‌کیستی و دۆستایه‌تی نیوان هه‌ردوو ده‌ولته‌ت، لهم رووه‌وه به‌گۆیه‌ی داد و ئینساف، وه‌لام به‌ده‌نه‌وه. پایه‌بالا و مه‌زن جیگا و سه‌روه‌ر و شکۆپه‌نا، یاری خاوه‌ن شکۆی هه‌یژا، خودادخان، له‌لایه‌ن ئەم ده‌ولته‌ته به‌رزه‌شه‌وه راسپێردرا، تا درتی‌زی ئەم باسانه، له‌گه‌ل جه‌نابی سامی دا، به‌قسه و نامه‌گۆرینه‌وه، له‌ئه‌ستۆ بگرت و له‌هه‌ره‌به‌کیک له‌و بابه‌تانه‌ش، هه‌ر گومان و دوو‌دلییه‌ک شک برا، به‌روونی و ئاشکرا، نه‌یشاریته‌وه.

هه‌روه‌ها ئەم به‌لگه‌نامه‌یه‌ش تایبه‌ته به‌و په‌لامار و هه‌یژاوه فراوانخوایه‌یه که «میر محمه‌ده» له‌ سالی ۱۸۲۳زدا، به‌هه‌موو لایه‌کی میرنشینه‌که‌یدا ده‌ستی پی‌کردبوو. لهم هه‌یژانه‌ی میری سۆزاند، که رۆژگاری لاوازی و شه‌ری ناوخۆی میرانی بابانی به‌ده‌رفه‌ت زانیبوو، لای خۆژئا‌و‌ای زتی بچووک، قه‌له‌مه‌ره‌وی بابانی هه‌موو گرت و ده‌سه‌لاتی گه‌یشته (قه‌مه‌چوغه) و (سورداش) و له (قه‌شقۆلی) بنکه‌یه‌کی جه‌نگی دامه‌زاند... له‌به‌ری خۆره‌لاتی میرنشینی سۆزانیسه‌وه، واته: له‌ قۆلی موکریانه‌وه، هه‌یژ و پی‌شه‌ره‌وی زۆری کرد و (شنۆ) و (سه‌رده‌شت) ی گرت... دووریش نییه ئەم هه‌یژاوه فراوانخوایه‌ی میر محمه‌ده، کاردانه‌وه‌ی ری‌که‌وتننامه‌ی یه‌که‌می ئە‌رزه‌رۆم (۱۸۲۳ز)، بی‌ت. لهم به‌لگه‌نامه‌یه‌دا «عه‌باس میرزا» دا‌و‌ای هاوکاری له (داود پاشا) ی والی به‌غدا ده‌کات، بۆ سه‌رکوت و له‌ناو‌بردنی میری سۆزان و له‌هه‌مان کاتیشدا هه‌ره‌شه‌ی ئەوه له داود پاشا ده‌کات، که ئەگه‌ر هاوکاری بۆ له‌ناو‌بردنی میری سۆزان نه‌کات، ئەوا ئیترانیش له‌ قۆلیکی تروه‌وه، هه‌یژ بۆ سه‌ر قه‌له‌مه‌ره‌وی داود پاشا ده‌بات؛ که وه‌ک لهم به‌لگه‌نامه‌یه‌دا باسکراوه، پی‌شته‌ر هه‌یژان بۆ سه‌ر (مه‌نده‌لی - مه‌نده‌لجین) بردووه.

به‌لگه‌ی ژماره: ۱

بابه‌ت: کی‌شه‌گه‌لی سنوور

می‌ژوو: موچه‌ره‌می ۱۲۳۹ هه‌جری، ئەیلوول / تشرینی یه‌که‌می ۱۸۲۳ز

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: دووهم. لاپه‌ره: ۲۹

نامه‌ی عه‌بباس میرزا بۆ: داود پاشای والی به‌غداد

جه‌نابی سه‌روه‌ر، جیتی هانا، بالاو خانهدان ناوا، باوان پیرشکو و هیژا، ره‌نگریتی کار و یاسا، شیرین کاری خه‌لک و خوا، راویژکاری موشته‌ری ئاسا، سه‌رگولی میرانی هیژا، هه‌لبژارده‌ی وه‌زیرانی دانا، داود پاشا، وه‌زیری دارولسه‌لامی به‌غداد، به‌سۆزی تایه‌تمه‌ندییه‌وه راده‌گه‌یه‌نین، که:

پیتشت به‌نامه‌به‌ردا، مه‌رحه‌کانی ناشتی نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌تمان بۆ به‌ریژتان نووسیوو: که خۆشه‌ویستی بلندپایه‌ی خاقان: میرزا محمه‌د عه‌لی - مان بۆ براندنه‌وه‌ی مه‌رحه‌کانی ناشتی نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌ت ناردیوو... ئەو به‌ریژه‌ش به‌هه‌لبژارده‌ی زانایان: جه‌نابی مه‌لا عه‌بدو له‌عه‌زیزی راگه‌یاندیوو، که پایه‌به‌رز: محمه‌د ئاغای باش موحاسیب ره‌وانه‌ ده‌کات.

ئیتستا که هه‌شتا پایه‌به‌رز: محمه‌د عه‌لی میرزا، نه‌گه‌یشتوته‌ ئه‌وی و محمه‌د ئاغاش نه‌گه‌راوه‌ته‌وه... وایان عه‌رز کردووین، که له‌شکری (هه‌ولتیر) و ده‌وروه‌ری و عه‌ره‌ب، به‌هانای محمه‌د پاشاوه‌ چوووه و مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌یه ده‌ستدریژی بکه‌نه‌ سه‌ر (کوچه) و (هه‌ریر)... هه‌رحه‌نده لای ئیمه‌وه شاره‌زایی و لیها‌توویی ئه‌و زاته، ئاشکرا و دیاره و ئه‌م جوژه کار و هه‌والانه‌شمان به‌لاوه‌گران و جیتی باوه‌ر نه‌بوون... به‌لام بۆ پته‌وکردنی کار و زیاتر دلنیاویی، پایه‌به‌رز و هیژا: سه‌عیید به‌گ (غولامه‌که‌ی سه‌رکارمان)، به‌نامه‌یه‌که‌وه نارد، که ئیمه‌ دواي ناشتبوونه‌وه، لای خۆمانه‌وه بریارمان داوه، شه‌رو ئاژاوه‌ بخه‌ینه‌ ئه‌ولاوه... ئەو به‌ریژه‌ش لای خۆیه‌وه بریار بدات. تا گه‌یشتنه‌وه‌ی میرزا محمه‌د عه‌لی، هیچ که‌سیک له‌ جیتی خۆی نه‌بزوئی و له‌ هیچ لایه‌که‌وه ئالای خراپه و شه‌ر هه‌لنه‌کات... تا ئه‌وکاته‌ش پایه‌به‌رزی ناوبراو «سه‌عیید به‌گ» ده‌گاته‌ لای ئه‌و جه‌نابه و راسپیرییه‌کانی خۆی ده‌گه‌یه‌نیت... دواي ئه‌مانه و هه‌رچی به‌فه‌رمان و هیماي ئیمه و مۆله‌تی هه‌ردوو ده‌وله‌تی سه‌ریه‌رز، له‌نیوان جه‌نابتان و پایه‌به‌رزی ناوبراودا، گه‌فتوگۆی له‌سه‌رکرا و له‌لایه‌ن هه‌ردوو ده‌وله‌تی بلند پایه‌وه ئیمزای له‌سه‌رکرا، سنوورداران‌ی هه‌ردوو لا په‌یره‌وی ئه‌و بریارنامه‌یه ده‌کهن... که‌سیش زاتی ئه‌وه ناکات له‌ بریاریک لابتان. که له‌ نیوان هه‌ر دوو ده‌وله‌تی مه‌زندای به‌ستراو و مۆر و ئیمزاکراوه... ئەو

جه‌نابه‌ش ده‌بی هه‌ر په‌یره‌وی ئه‌م بریاره‌ بکات و به‌گه‌یشتنی ئه‌م نامه‌ میه‌ره‌بانیی ئامیژه، به‌هه‌موو لایه‌ک راگه‌یه‌نیت، که هیچ که‌س دژی ئه‌م بریارنامه‌ چاکه نه‌جوولیتته‌وه و خراپه‌یه‌کی لی نه‌وه‌شیتته‌وه..

دواي گه‌یشتنی ئه‌م فه‌رمانی ره‌حمه‌ت نیشانه‌ش، کو‌تایی به‌م چه‌شنه کارانه‌ به‌یینی، که سه‌رچاوه‌ی خراپه و شه‌روشۆره و ئه‌گه‌ر له‌لایه‌ن ئیوه‌وه تیه‌ه‌لچوون و بی په‌رواییه‌یک سه‌ره‌له‌بدات، ئه‌وا بۆ سه‌رانی ده‌وله‌تان و هه‌موو خه‌لکی خۆره‌ه‌لات و خۆرتاوا ده‌رده‌که‌وتیت و ئاشکرا ده‌بییت، که خراپه‌کاری له‌ولاوه‌ بووه... ئه‌وسا به‌یارمه‌تی و چاودتیری خودایی له‌ ده‌وله‌تی به‌ده‌سه‌لات و به‌شه‌ره‌فی سه‌رکه‌وتووی سو‌لتان‌یییه‌وه، ئه‌وه‌ی له‌ ده‌سه‌لاتداریتی، چاره‌نووس کرابی، ئاشکرا ده‌کریت و ئاکامی په‌له‌کردن و ده‌ستدریژی، ئه‌گه‌ر له‌ولاوه‌ روویدات، چاره‌نووسه‌که‌ی وه‌ک ئه‌وه ده‌بییت، که له (مه‌نده‌لجین - مه‌نده‌لی) (۹) روویدا (۱۰).

مانگی موحه‌ره‌می سالی ۱۲۳۹ هه‌جری

ئه‌یلوول / تشرینی یه‌که‌می ۱۸۲۳ ز

۹- مه‌نده‌لجین: یان، مه‌نده‌لی مه‌به‌ست له‌ شاری (به‌عقوبه) یه‌ که‌ ناوی نراوه: پارێزگه‌ی به‌عقوبه‌ ده‌که‌وتیه

(۱۱۵) کیلۆمه‌تری باکووری خۆره‌ه‌لاتی به‌غداده‌وه.

۱۰- ئه‌رشیفی سه‌رۆک وه‌زیرانی ئه‌سته‌موول، خه‌تی هوماپۆن، ژماره: P-۳۷۱۱۳

پاشکوی به لگه نامه کان

- ۱- به لگه نامه ی ژماره (۹)، نامه ی فته تح عه لی شا بۆ سلیمان پاشای والی به غداد
بابهت: دامه زرانندی ئه مانوللاخانی ئه رده لان، به والی کوردستان، ۱۲۱۴هـ، ۱۷۷۹ز
- ۲- به لگه نامه ی ژماره (۲۳)، نامه ی فته تح عه لی شا، بۆ عه لی پاشای والی به غداد
بابهت: ئه وره حمان پاشا- ۱۲۲۰هـ، ۱۸۰۵ز
- ۳- به لگه نامه ی ژماره (۲۵)، نامه ی فته تح عه لی شا، بۆ عه لی پاشای والی به غداد
بابهت: ئه وره حمان پاشا- ۱۲۲۱هـ، ۱۸۰۶ز
- ۴- به لگه نامه ی ژماره (۲۶)، نامه ی سه رۆک وه زیران (محهمه د شه فیه) بۆ سه رۆک وه زیرانی عوسمانی (ئیبیراهیم پاشا)
بابهت: ئه وره حمان پاشا- ۱۲۲۱هـ، ۱۸۰۶ز
- ۵- به لگه نامه ی ژماره (۹۴)، نامه ی ئه وره حمان پاشای بابان بۆ محهمه د عه لی میرزا
بابهت: ئه وره حمان پاشا -
- ۶- به لگه نامه ی ژماره (۵۲)، نامه ی محهمه د حسین بۆ عه بیاس میرزا
بابهت: ئه وره حمان پاشا- ۱۲۲۵هـ، ۱۸۱۰ز
- ۷- به لگه نامه ی ژماره (۹۷)، نامه ی محهمه د صادق خان بۆ میرزا محهمه د شه فیه (سه رۆک وه زیران)
بابهت: ئه وره حمان پاشا- ۱۲۲۵هـ، ۱۸۱۰ز
- ۸- به لگه نامه ی ژماره (۹۰)، نامه ی مه حموود پاشای بابان بۆ سولتان مه حموودی عوسمانی
بابهت: پی سپاردنی ناوچه کانی بابان و کۆبه به مه حموود پاشا
- ۹- به لگه نامه ی ژماره (۹۲)، نامه ی مه حموود پاشای بابان بۆ حاکمی که رکوک
بابهت: دهرکردنی عه بدوللا پاشا له که رکوک- ۲۴ ره جبه ی ۱۲۳۱هـ، ۱۸۱۶/۶/۲۱ز
- ۱۰- به لگه نامه ی ژماره (۹۰)، نامه ی مه حموود پاشای بابان بۆ سه یید مه حموود ئه فه ندی - موفتی که رکوک
بابهت: گه یشتنی له شکری ئیران بۆ سلیمان و داوای بارمه ته- ۲۹ ره جبه ی ۱۲۳۱هـ، ۱۸۱۶/۶/۲۶ز

- ۱۱- به لگه نامه ی ژماره (۱۱۱)، نامه ی محهمه د عه لی میرزا بۆ سلیمان ئه فه ندی (بالتویزی ده وله تی عوسمانی)
بابهت: بارمه تی پاشای بابان و کیشه کانی سنور، ۱۲۳۵هـ، ۱۸۱۹ز
- ۱۲- به لگه نامه ی ژماره (۱۲۱)، نامه ی محهمه د عه لی میرزا بۆ ئه حمه د پاشای والی مووسل
بابهت: ئیلی بابان و سه رکوتکردنی ده ستریزکاران- ۱۲۳۸هـ، ۱۸۱۲ز
- ۱۳- نامه ی عه بیاس میرزا بۆ فته تح عه لی شا
۱۴- به لگه نامه ی ژماره (۲/۹)، فرمانی فته تح عه لی شا بۆ عه بیاس میرزا
بابهت: په یاننامه ی ئه رزه رۆم (ی یه که م)، سه فه ری ۱۲۳۹هـ، تشرینی (۲و۱) ۱۸۲۳ز
- ۱۵- به لگه نامه ی ژماره (۱۱)، نامه ی عه بیاس میرزا بۆ محهمه د ئه مین ره ئووف پاشا (ی والی ئه رزه رۆم)
بابهت: بریارنامه ی ئه رزه رۆم، ره بیع ئه وه لی ۱۲۳۹هـ، تشرینی (۲و۱) ۱۸۲۳ز
- ۱۶- به لگه نامه ی ژماره (۱۲)، نامه ی عه بیاس میرزا بۆ محهمه د ئه مین ره ئووف (والی ئه رزه رۆم)
بابهت: گۆرین و ده سکاری بریک له بریارنامه ی ئه رزه رۆم، ۱۲۳۹هـ، ۱۸۲۳ز
- ۱۷- به لگه نامه ی ژماره (۱۳)، نامه ی حسین خان سه رداری ئیره وان بۆ ره ئووف پاشای والی ئه رزه رۆم.
بابهت: گۆرینی بریک له به شه کانی ریکه و تننامه ی ئه رزه رۆم، ۱۲۳۹هـ، ۱۸۲۳ز.
- ۱۸- به لگه نامه ی ژماره (۲۵)، نامه ی مه حموود پاشای بابان بۆ داود پاشای والی به غداد.
بابهت: داوای لیبووردن و به خشین، ۱۰ ره بیع ئه وه لی ۱۲۴۰هـ، ۱۱/۳/۱۸۲۴ز.
- ۱۹- به لگه نامه ی ژماره (۳۴)، فرمانی عه بیاس میرزا بۆ مه حموود پاشای حاکمی سلیمان.
بابهت: نه گه یشتنی سواری بابان ۶ ی زبقه عده ی ۱۲۴۲هـ، ۱/۶/۱۸۲۷ز.
- ۲۰- به لگه نامه ی ژماره (۴۰)، فرمانی عه بیاس میرزا بۆ مه حموود پاشای حاکمی سلیمان.
بابهت: ریکه و تننامه ی ئاشتبوونه وه له گه ل رووسدا. ۶ شه عبانی ۱۲۴۳هـ، ۲۲/۲/۱۸۲۷ز.

- ۲۱- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۴۲)، نامه‌ی مه‌حموود پاشای بابان بۆ سه‌یید مه‌حموود
ئه‌فه‌ندی - موفتی که‌رکوک.
- بایهت:** رتیکه‌وتنی ئییران و رووس، ۲۴ شه‌والی ۱۲۴۳هـ، ۱۰/۵/۱۸۲۸ز.
- ۲۲- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۲/۹۰)، نامه‌ی عه‌بدو‌للا پاشای موته‌سه‌ریفی سلیمانی بۆ
خه‌لیل کامیل پاشای والی ئه‌رزهرۆم.
- بایهت:** کیشه‌ی سنوور، ۵ جمادی‌الآخِر ۱۲۵۸هـ، ۱۴/۷/۱۸۴۲ز.
- ۲۳- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱۳۲)، نامه‌ی کرنل شیل بۆ وه‌زیری دهره‌وه‌ی ئییران.
- بایهت:** کیشه‌ی بابان و ئه‌رده‌لان، ۴ جمادی‌ئه‌وه‌لی ۱۲۵۸هـ، ۳۱/۶/۱۸۴۲ز.
- ۲۴- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره‌ی (۹۳)، نامه‌ی به‌کرخانی حاکی کۆیه بۆ والی مووسل.
- بایهت:** پیوه‌ندی ئییران و عوسمانی (بابان و ئه‌رده‌لان)، ۱۷ جمادی‌دووه‌می ۱۲۵۸هـ،
۲۶/۷/۱۸۴۲ز.
- ۲۵- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱۳۱)، نامه‌ی بالتویزی ئینگلیس بۆ وه‌زاره‌تی کاروباری
دهره‌وه (حاجی میرزا ئه‌بو‌لحه‌سه‌ن خان).
- بایهت:** ناکۆکی نیوان والی ئه‌رده‌لان و بابان، ۲۴ جمادی‌دووه‌می ۱۲۵۸هـ، ۲/۸/۱۸۴۲ز.
- ۲۶- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۵۹)، نامه‌ی محمه‌د خانی زه‌نگه‌نه (ئه‌میر نیزام) بۆ
محمه‌د ره‌شید پاشا.
- بایهت:** کیشه‌ی سنوور (میری ره‌واندز)، ۱۲۴۵هـ، ۱۸۲۹ز.
- ۲۷- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱۵۱)، نامه‌ی بالتویزی ئینگلیس بۆ محمه‌د خانی زه‌نگه‌نه
(ئه‌میر نیزام).
- بایهت:** کیشه‌ی میری ره‌واندز، ره‌بیع ئه‌لثانی ۱۲۴۸هـ، تاب/ ئه‌یلوولی ۱۸۳۲ز.
- ۲۸- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱۵۳)، نامه‌ی محمه‌د خانی زه‌نگه‌نه (ئه‌میر نیزام) بۆ
کامبل (بالتویزی ئینگلیس لای دهرباری قاجار).
- بایهت:** کیشه‌ی میری ره‌واندز، ۱۲۴۸هـ، ۱۸۳۲ز.
- ۲۹- نامه‌ی عه‌بباس میرزا بۆ محمه‌د خانی زه‌نگه‌نه (ئه‌میر نیزام).
- بایهت:** کیشه‌ی میری ره‌واندز، شه‌والی ۱۲۴۸هـ، شوبات/ تازار ۱۸۳۳ز.
- ۳۰- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱۲۵)، نامه‌ی بالتویزی ئینگلیس بۆ وه‌زیری کاروباری

دهره‌وه‌ی ئییران (میرزا مه‌سعوود خان).

بایهت: ته‌می‌کردنی میری ره‌واندز، ۱۲۵۰هـ، ۱۸۳۴ز.

۳۱- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۶۵)، نامه‌ی وه‌زیری دهره‌وه‌ی ئییران (میرزا مه‌سعوود خان) بۆ
چاودیری کاروباری دهره‌وه‌ی ده‌وله‌تی عوسمانی.

بایهت: کیشه‌ی ته‌می‌کردنی میری ره‌واندز، ۱۲۵۴هـ، ۱۸۳۸ز.

۳۲- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱)، نامه‌ی عه‌بباس میرزا بۆ داوود پاشای والی به‌غداد.

بایهت: کیشه‌ی سنوور (میر محمه‌د)، موچه‌ره‌می ۱۲۳۹هـ، ئه‌یلول/ تشرینی به‌که‌می
۱۸۲۳ز.

فەرھەنگی ناو

«ئ»

ئا. خۆ. دزكۆ 121

ئاغا محەممەد خانی قاچار 20، 21،

22، 23، 24

ئاغا مستەفای وەقائیع نیگار 106،

108

ئاسیان 100

ئاسەف دەولە 116، 156

ئاقۆبیان 100

ئەتا بەگی 152

ئەبولخەسەن خان 138

ئەحمەد چەلەبی 46

ئەحمەد بەگ 69

ئەحمەد بەگ (ی ئەورەحمان پاشا) 44

ئەحمەد پاشا 14، 28، 43، 45، 85،

119، 120، 121، 122، 125، 126،

138، 140، 141

ئەحمەد ئاغا 71، 72

ئەحمەد خان 32، 117

ئەحمەد مەروانی 30

ئەسەد ئەفەندی 12

ئەردەشیری بابەکان 30

ئەورەحمان پاشای بابان 9، 26، 42،

باقرخان 84

بەکرخان (حاکمی کۆبە) 137

بەهانەدین نووری 39

بەلباس 96، 133، 156

«پ»

پاشای کۆزە (کوێر) 144

پیران 156

پیشکەوتن (هەفتەنامە)

پیر بوداق 37

پینج حەسەنان (ھۆز) 100

پەهلەوی 28

«ت»

توخابانم 125

تەرتویان

تەیموورخانی تۆپچی باشی 137

تەیموری لەنگ 19، 127

«ج»

جاف (ئیل) 9، 127، 137

جەغفەر قولی خان 22، 117

جەهانگیر میرزا 134

جیمس بیلی فریزەر 144

«چ»

چریکە کوردستان (گۆتار) 127

«ح»

حاجی تالبی کەھیا 98

حاجی ئیبراھیم خانی تۆکمەچین 62

حاجی رەشید پاشا 162

حاجی محەممەد ئاغا میر ئاخوێ 129

حاجی محەممەد نەجیب پاشا 137

حاجی میرزا ئاقاسی 27

حاجی میرزا ئەبولخەسەن خان 138

حالت ئەفەندی (محەممەد سەعید)

59

حسین خان 108

حسین خانی بیگلەر بەگی 75، 76،

105، 106

حسین قولی خان (ی شاعیر) 21،

23، 32

حسین ئاغای ئەندەرروونی 129

حسین بەگ 69، 145

حسین بەگی داسنی 144، 147

حسین پاشاخان 109، 134

حسین قولی خان جیھانسۆز 21

حسین حوزنی 149

حەسەن جاف 34

حەسەن بەگ 78، 84

حوسن جیھان خانم 122، 123، 125،

حەسەن علی خان 13، 20، 34

حەیدەرانیلوو (ئیل) 11، 12، 100،

«ب»

بابا ئەردەلان 30

باباخان جیھانسۆز 23، 24

بابا مردوخ روحانی 34

باسکۆفیچ 115، 117

باشیمان 100

باش ئاغا 65

باقر بەگ 56، 57

43، 44، 45، 46، 47، 49، 50، 51،

52، 53، 56، 57، 58، 59، 60، 61،

62، 63، 64، 65، 66، 67، 68، 69،

80، 82، 85، 86، 87، 95، 137

ئەمانوللا خانی ئەردەلان 32، 33، 34،

35، 36، 46، 52، 63، 125، 128،

130، 131

ئەمانوللا بەگی وەکیل 123، 124،

140

ئەمیر تەیموور 119

ئەمیر زادە 156

ئەمیر فەرەیدوون 154

ئیبراھیم پاشای 42، 43، 44، 45،

53، 58، 59، 65، 76، 147

ئیبراھیم خانی سەرتیپ 62، 96

ئیشاقە باش 20

سه‌عید به‌گ 45، 161
 سه‌عید نفیسی 58، 92
 سه‌بید عه‌بدولسه‌مدی تووداری 38
 سه‌بید مه‌حموود ئەفه‌ندی (موفتی
 که‌رکوک) 76، 111، 116
 سه‌لیم ئاغا 45
 سه‌لیم به‌گی بابان 44، 45، 52
 سه‌روناز خانم 32
 سووران 26، 38، 100، 144، 147،
 160
 سیپه‌کی (هۆز) 101
 سێ چاره‌کیان (خیتل) 100
 «ش»
 شا ئیسماعیل 78
 شا ته‌هماسبی دووهم 20
 شاپور راسخ 100
 شا عه‌بیاس 19، 31
 شاه‌روخ 22
 شکور مسته‌فا 34
 شانامه (داستان) 39
 شه‌ره‌فنامه 32، 37، 39
 شه‌ره‌فخانی (بتلیسی) 29، 37، 38
 شوانکاره 34
 شیخ ره‌زای تاله‌بانی (شاعیر) 27،
 120، 127، 139
 شیخ ماری نودی 15، 79

«ع»

عادل شا 21

عه‌بدوللا پاشا (برای ئه‌وره‌حمان
 پاشا) 14، 15، 17، 27، 69، 73،
 77، 90، 97، 123، 124، 126، 127،
 128، 129، 139، 140، 141
 عه‌بدوللا ئاغای خه‌زینه‌دار 65، 68
 عه‌بدوللا به‌گ 74، 75، 96، 122،
 137، 138
 عه‌بدولوه‌هاب ئەفه‌ندی 25
 عه‌بیاس قولیخان 32
 عه‌بیاس میرزا 13، 24، 27، 61، 91،
 98، 99، 102، 105، 106، 107،
 113، 114، 115، 116، 118، 119،
 125، 149
 عه‌بدولقادر روسته‌م بابانی 188، 126
 عه‌بدولعه‌زیز ئاغای مه‌سره‌ف 137
 عبدالخالق اردلان 30، 60
 عومه‌ر به‌گ 69
 عومه‌ر عه‌بدوللا به‌گ 17
 عه‌زیز به‌گ 19
 عوسمان به‌گ 44، 69، 73، 95
 عوسمانی 8 - 14، 16، 22، 25، 26،
 31، 40-43، 52، 56، 57، 68، 69،
 73، 78 - 80، 85، 87، 91 - 95،
 98، 100، 104، 107، 108، 111،
 117، 118، 121، 133، 134، 139-

ره‌سوول پاشا 148
 ره‌شید پاشا 147، 148، 158، 159
 ره‌نجووری (شاعیر) 42
 رووس (دکتور) 144
 «ز»
 زه‌رزا (خیتل) 38
 «س»
 سارم ئەفه‌ندی 139
 سالم (شاعیر) 16، 27، 42، 127،
 137، 139
 ساسانی 30
 سلیمان ئەفه‌ندی 81
 سلیمان به‌به (بابا سلیمان) 41
 سلیمان پاشای بابان 22، 27، 33،
 34، 35، 142
 سلیمان به‌گی فه‌خری 42، 48، 49،
 69
 سلیمان پاشای والی به‌غدا 66
 سلیمان عبدالعزیز نوار 67
 سلیمان که‌هیه 49، 51، 54، 56، 58،
 59، 61، 66، 67
 سولجان ویردی خان 34
 سولتان حسین 20
 سولتان مه‌حموودی عوسمانی 69، 70
 سولتان سلیمانی قانونی 144، 145
 101، 102، 104، 108
 حیشمه‌ت ئاقاسی 65
 «خ»
 خالد به‌گی بابان 44، 45، 46، 49،
 51، 54، 58، 59، 68، 111، 112
 خان ئەحمه‌دخان 31، 32
 خه‌سره‌وخانی ئه‌رمه‌نی 125
 خه‌سره‌وخانی ناکام 32، 125
 خودا داد خان 160
 خه‌سره‌وبه‌گی به‌نی ئه‌رده‌لانی 29
 خه‌سره‌و خانی ئه‌رده‌لانی (گه‌وره) 29،
 33، 44
 خه‌سره‌و میرزا 101
 خه‌لیل کامیل پاشا 129
 «د»
 داود پاشا 12، 13، 14، 77، 78، 79،
 82، 83، 86، 88، 90، 91، 111،
 118، 155، 160، 161
 دنبلی 91
 «ر»
 ره‌زا شا 28
 ره‌زا قولی خانی (والی سنه) 14، 15،
 20، 22، 121، 122، 123، 125،
 127، 128، 129، 132، 139، 140
 ره‌سوول ئاغا 70، 72

108، 33، 32، 24
 محمەد پاشای سۆران (میر محمەد)
 ، 152، 149 – 145، 79، 44، 43
 160، 158، 156، 155، 153
 محمەد پاشای قاجار 124، 125،
 161
 محمەد پاشای کوری خالید پاشا 58
 محمەد علی خان 75، 83
 محمەد سادق وقائیع نیگار 36
 محمەد سادق خان 64، 65، 66
 محمەد سعید بەگ 62
 محمەد حسین خان 20، 21، 61، 64،
 75، 76، 84، 85
 محمەد بەگی خالید بەگ 58، 59
 محمەد علی میرزا 24، 25، 26،
 49، 52، 54، 56، 59، 65، 66، 68
 69، 73، 81، 161
 محمەد شای قاجار 27، 28
 محمەد ئاغا 161
 محمەدی مەلا کەریم 34
 محمەد حەسەن خان 33، 34
 محمەد علی پاشا 28، 147
 محمەد خانی زەنگەنە (ئەمیر نیزام)
 147، 151، 154، 155، 157
 محمەد خانی سەرتیپ 156
 محمەد سەلتەح بەگی سەرتیپ 157
 محمەد ئیبراھیم ئەردەلانی 29

کوردی (شاعیر) 16، 42
 کەمال فوناد (دکتۆر) 127
 «گ»
 گاردان (ژەنرال) 52، 58
 گریبادۆف 151
 گەلاویژ (گۆفەر) 39
 «ل»
 لارد ئیرون 133
 لاجیکان 100
 لۆنگریک 91
 لوتف علی خان 22
 لەزگی 67، 77، 91، 98
 «م»
 ماکدۆنالد 116
 محمەد ئاغا 43
 محمەد ئەمین زەکی 149
 محمەد رەئوف پاشا 102، 106
 محمەد حەسەن بەگ 114
 محمەد رەشید بەگ 130
 محمەد رەشید پاشا 147، 151
 محمەد رەئوف توکلی 33، 34
 محمەد بەگی قادر بەگی جاف 137
 محمەد حسین میرزا 21، 64
 محمەد خانی قاجار 20، 22، 23،

فەتخ علی خانی قاجار 20
 فەزلعلی خان 49، 50
 فەقی ئەحمەد 40، 42
 فەیزوللای کەھیە 69
 «ق»
 قادر ئاغا 117
 قادری (تەریقەت) 79
 قازی مەلا شەریفی ئەردەلانی 29
 قارەمان میرزا (قەرەمان میرزا) 147
 قوالباش 19، 38
 قویاد ئەردەلان (قویاد ئەردەل) 30
 قویاد بەگ 124، 130، 131
 قولی بەگ 145
 قەرەمان میرزا 151
 «ک»
 کامبل (بالتویزی ئینگلستان) 154،
 155
 کرمانج (خینل) 40
 کرنل شیل 132، 139
 کلودیوس جیمس ریچ 32، 39-41،
 52، 67، 69، 78، 79، 80، 84، 127
 کەریم خانی زەند 21، 22، 24، 31،
 34
 کەریم خانی ئەفشار 81
 کەلب علی خانی فەیلی 82

141، 145، 147 – 149، 155، 156
 عەبدولخەمید سولتان 124
 عەلانەدین سەجادی 144، 149
 علی ئەکبەر وەقائیع نیگار 29، 31،
 126
 علی پاشا (ی والی بەغداد) 45 – 49
 ، 51 – 53، 56، 65، 86، 127، 147
 علی بەردەشانی (شاعیر) 42
 عوسمان پاشا 59، 77، 78
 علی رەزا (والی بەغداد) 14، 118،
 121، 148، 149
 علی قولی خان 21
 علی خان 13، 101
 عیبادەدینی زەنگی 152
 «غ»
 غولام شاخان 125
 «ف»
 فریزەر 144
 فەرۆخ خان 115، 116، 117
 فەرهاد میرزا 125
 فەتاح پاشا 66
 فەتخ علی شای قاجار 12، 24، 26،
 27، 32-35، 46، 91، 92، 98، 99،
 101، 102، 107، 108، 181، 125،
 137، 151

نهوشیروان مستهفا 40، 57، 67، 80
 نوورهدینی 40
 نهقشبهندی 16، 42، 79
 نیکولای یهکه م 101
 نهجیب پاشا 14، 125، 126، 137
 «ه»
 هه لۆخان 31
 هیراکلیوس 123
 هه وشار 23
 «ی»
 یاسین العمری 67
 یوسف بهگ 69
 یوسف زبا 56
 یوخاری باش 20، 21
 یهزیدی 144، 145

میرزا قاسم 101
 میرزا ئهحمده 110
 میرزا شوکروئلا سهندجی 29، 126،
 128
 میرزا مهسعود خان 157، 158
 میرزا عهبدوئلا 88
 میرزا هیدایه توللای (سهروک
 وهزیرانی ئهردهلان) 123، 124، 132،
 133، 140، 141
 میرزا جهعفر 123
 میرزا تهقی 93
 میرزا شهفیع (سهدری ئهعهزم) 52،
 43، 64، 65
 میرزا محهمدهد خانی زهنگه نه 101
 میرزا محهمدهد سادق خان 46، 48، 56
 میرزا محهمدهد عهلی 161
 میهر عهلی بهگ 55
 مههدی خانی کهلهوړ 62
 محمد رضا نصیری 9، 12، 16، 25
 میر ئهبولفهتح 117
 «ن»
 ناپلیوئن بۆناپارت 24، 25، 52، 58
 ناجی عهیباس 39
 نادر شا 20، 21، 22، 23
 ناسره دین شا 125
 نالی 16، 27، 42، 119، 121

مستهفا قولی خان 22
 مستهفا بهگ (میری رهواندز) 145
 موسا خان 156
 مورتهزا قولی خان 22
 مهحمود بهگ 69
 مهحمود پاشای بابان 9، 12-14،
 26، 27، 39-42، 69، 70، 73-80،
 82-84، 89، 90، 95، 97، 111،
 113، 115-119، 121-125،
 129-131، 133، 137، 138، 140
 مهلا عهزیز 161
 مهلا یهحیای ئادهم 145
 مهحمود مهسرهف 137
 مهستوره خانم (میثروونوس) 29،
 30، 32، 34، 79، 126
 مهولانا خالیدی نهقشبهندی 15، 42،
 79
 مهولهوی رۆمی 112
 میر بوداقتی کوری میر ئهبدال 38
 میرزا ئاقاسی 139
 میر ئهبدال 37
 میر عیزه دین 144
 میر سهیفه دین 145
 میر هه مزه 38
 میرزا ئهبولحه سهن خان 116، 138
 میرزا ئهحمده 34

فهرهنگی جوگرافیا

«ت»

ٲینگلستان (به‌ریتانیا) 12، 15، 24،
27، 132، 139، 140

ٲاراس 23، 110

ٲاسیا 19

ٲازه‌ریا‌یجان 33، 101، 134، 147،

152 - 154، 156، 159

ٲاکوٲیان 145

ٲالان 129

ٲالتوون کوٲیری 45

ٲامٲدی 145، 152، 155، 158

ٲایرملو 152

ٲه‌سته‌موول 156

ٲه‌فغانستان 23

ٲه‌رزروم 125

ٲه‌رمه‌نستان 19، 101

ٲه‌رده‌لان 8، 14، 15، 22، 27، 29 -

36، 38، 39، 46، 52، 96، 122 -

125، 128، 132، 133، 135، 138 -

141

ٲه‌رجیش 93

ٲه‌ریوان 105

ٲه‌درنه 13

ٲه‌سته‌راباد 33

ٲه‌نادوٲل 147

ٲیره‌وان 19، 101، 106 - 110، 152

ٲیمام 38

«ب»

باریکه 73، 74

بادینان 146، 147

باشماخ 137

بایه‌زید 93، 100

به‌غدا 12 - 14، 22، 33، 35، 42 -

50، 52، 54 - 59، 61 - 63، 65 -

69، 73، 75، 77، 78، 81، 82 - 90،

94، 96 - 100، 111، 116، 118،

121، 125، 126، 134، 137، 141،

144، 147 - 149، 155، 156، 158،

159 - 161

به‌عقوبه 162

بیلا‌دی 24

«پ»

پاریس 121

پردی سوور 96، 152، 155

پشده‌ر 40

په‌تروس بورگ 101

پلنگان (قه‌لا) 30

«ت»

ٲاران 22، 24، 26، 27، 34، 36، 48،

49، 57، 123

ٲانجه‌روٲ 73

ٲفلیس 23

ٲورکیا 121

ٲورکمانستان 23

ٲورکمانچای 13، 14، 115، 116،

ٲه‌وریز 13، 27، 65، 93 - 95، 110،

114، 110، 111، 116، 117، 118، 138،

145

ٲه‌لاری دلگوشا 32

ٲه‌لاری گوٲستان 32

«چ»

چال‌دیران 100

«ح»

حه‌سه‌ن ناوا 30

حیلله 42، 44، 45

«خ»

خانه‌قین 63، 66

خوراسان 34، 84، 108

خوزستان 54

خوٲی 100

خه‌زهر (زه‌ریا‌چه) 22

«د»

داره‌شمانه 40، 41

دارولسه‌لام (به‌غدا) 35، 47، 50،

65، 82، 83، 86، 155، 161

ده‌ریه‌ندی بازبان 46، 58، 73، 77

ده‌ریه‌ند 23، 152، 158

ده‌ریه‌ندی 124، 130

دیاریه‌کر 30، 38، 98، 147

دیاله 62

«ر»

روباری کورا 23

رووسیا 11 - 13، 15، 23 - 25،

27، 31، 91، 125، 140

ره‌واندز 80، 134، 144 - 147، 149،

151 - 159

«ز»

زریباز 51، 52، 58، 59

زه‌هاو 49، 66، 134

زه‌نگا (روبار) 101

«س»

سابلاخ 92، 96، 97، 137، 152

سورداش 40، 80، 160

سوٲتانیبیه 94، 97، 162

سندوس (سلدوز) 38

سه‌رچنار 40

سه‌رده‌شت 141، 152، 156، 160

سه‌قز 17، 46، 124

سه‌رقوله 38

سهنه 30، 32، 52، 64، 117، 123،

مهریوان 30، 38، 49، 59، 123،
 126، 127، 139
 مهرگهوه 134، 152، 159
 موش 92، 93، 94
 مهنده لی 12، 66، 160، 162
 مونته فیک 69
 موکریان (موکری) 147، 160
 میانه 116، 123
 «ن»
 نهجهف 24، 63
 «ه»
 هورامان 9، 121، 129
 هریر 42 - 44، 49، 68، 69، 70،
 72، 78، 90، 96، 113، 125، 145
 152، 161
 هله بجه 24، 29
 هولیر 45، 46، 84، 96، 127، 144،
 149، 150، 152، 155، 161
 هرات 23
 هرورتیان 145
 همه دان 54
 هیندستان 79
 «و»
 وان 126
 ورمی 151

75، 77، 96، 116
 کهریه لا 14
 کورا (رووبار) 23
 کویه 42 - 44، 49، 68 - 70، 72،
 125، 126، 137، 152، 157، 161
 «گ»
 گاران 127، 139
 گورجستان 23، 24، 50، 89، 90
 گورگان 19، 20، 21
 گول عه نبر 129
 گولستان 25، 32
 گه نجه 19، 23
 «ل»
 لاجان 38، 47، 152، 153
 لورستان 54
 لهنده ن 127
 «م»
 مازندهران 20 - 23
 ماوهت 41
 مروه 19
 مزوری 145
 مزگهوتی دارولئیحسان 32
 مووسل 45، 46، 85، 86، 98، 118،
 137، 147، 152
 مهراغه 154
 مهرگه 40

«ف»
 فهره نسا 24، 52، 58
 «ق»
 قارس 92، 107، 109
 قزرابات 66، 90، 98
 قزلبجه 59، 129، 130، 139
 قهره باغ 19، 23
 قهره داغ 30، 40
 قهره حه سه ن 46
 قهره کلیسا 100
 قهره سر 63، 66
 قه شقو لی 80، 160
 قه فقاس 23
 قه مچوغه 80، 160
 قه لادزه 40، 41
 قه لچوالان 50، 141
 قه لای زه لم 30
 «ک»
 کازمین (مزار) 63
 کاخی گولستان 25، 32
 کزند 54
 کرماشان 22، 26، 54، 56، 76، 84،
 88، 95، 96
 کرمان 22
 کفری 68
 کهرکووک 38، 41، 46، 49، 73 -

124، 127، 128، 129، 132، 137،
 139، 140
 سلیمانان 42، 49، 54، 65 - 67،
 69، 73، 76، 77، 79، 84، 90، 92
 113، 118، 121، 123، 124، 126،
 131، 132، 138 - 141، 144
 سلیمانان 152
 سیواس
 سیوی 38
 سیوهیل 129
 149
 سی که نه 40
 «ش»
 شاربازتیر 30، 38، 40
 شاره زوور 30، 40، 54، 58، 62، 66،
 73، 77، 88، 92، 95، 96، 113
 115، 129 - 131، 139، 152
 شام 19، 121
 شوشی 23، 24
 شه کی 23
 شیراز 21، 22، 77، 79، 108
 «ع»
 عیراق 27، 45، 54، 59، 61، 63،
 65، 67 - 69، 86، 89 - 91، 97،
 98، 131، 148، 149، 152
 عهره بستان 81

بسم الله الرحمن الرحيم در جمل اول خبر جمعی است که در این کتاب...

بسم الله الرحمن الرحيم در جمل اول خبر جمعی است که در این کتاب...

بسم الله الرحمن الرحيم در جمل اول خبر جمعی است که در این کتاب...

بسم الله الرحمن الرحيم در جمل اول خبر جمعی است که در این کتاب...

بسم الله الرحمن الرحيم در جمل اول خبر جمعی است که در این کتاب...

بسم الله الرحمن الرحيم در جمل اول خبر جمعی است که در این کتاب...

بسم الله الرحمن الرحيم در جمل اول خبر جمعی است که در این کتاب...

بسم الله الرحمن الرحيم در جمل اول خبر جمعی است که در این کتاب...

بسم الله الرحمن الرحيم در جمل اول خبر جمعی است که در این کتاب...

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم در جمل اول خبر جمعی است که در این کتاب... (The main body of the handwritten text on page 182, which is very dense and difficult to transcribe accurately due to its cursive style and overlapping lines.)

بسمان نامه‌ی کیه

نه اینکه شاه طلبه کثیر بر لبت جان من بماند با تو یک باره لودا شکارگاه
دخوه پشتر عرض کنم که حسب الامر شاه را که دشمن بر سر کار از دست اتفاق پشتر شوم
و مال او از رضی آدم مقبول با بیور لیه بمنزله اینکه از دولت علیه و ذرات فی الله
شده در او اظ ماه رمضان از رضی آدم بعوم فیه لیه حرکت مکه با کور کیه
نزد کثیر ایشکه آید رسید لازم بود که در او رسد قیمت مرتب لیه بمنزله غرض نامه کثیر
بامرو و فوج شاه در لودا شکارگاه ثابت قدم و دست کفایت و مطلق آید
و چون در روز فخره و بخر اوله و اعزاز و تکرار بر این بوی لیه در نظر شاه
بر سه بوی لیه و بجز نور کشته بر لودا شکارگاه فرستاد و بخر اوله و اعزاز
از دربار شاه هر وقت که دل بر آن بکنان و از نور کیش فرود قطع مضبوط در کار
خود مقصود و مخفی بود تا تمام بکنان با تو یک روز در لودا شکارگاه که در آن
آید لودا و بجز لیه و مطلق کفایت در این خصوص کرده است و کثیر از لودا شکارگاه
حسب الامر شاه به لودا و بکنان و این امر است و میباید است که است که لودا شکارگاه
خواجه بکنان (۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷) (۸) (۹) (۱۰) (۱۱) (۱۲) (۱۳) (۱۴) (۱۵) (۱۶) (۱۷) (۱۸) (۱۹) (۲۰)

بسمان نامه‌ی کیه

نه اینکه شاه طلبه کثیر بر لبت جان من بماند با تو یک باره لودا شکارگاه
دخوه پشتر عرض کنم که حسب الامر شاه را که دشمن بر سر کار از دست اتفاق پشتر شوم
و مال او از رضی آدم مقبول با بیور لیه بمنزله اینکه از دولت علیه و ذرات فی الله
شده در او اظ ماه رمضان از رضی آدم بعوم فیه لیه حرکت مکه با کور کیه
نزد کثیر ایشکه آید رسید لازم بود که در او رسد قیمت مرتب لیه بمنزله غرض نامه کثیر
بامرو و فوج شاه در لودا شکارگاه ثابت قدم و دست کفایت و مطلق آید
و چون در روز فخره و بخر اوله و اعزاز و تکرار بر این بوی لیه در نظر شاه
بر سه بوی لیه و بجز نور کشته بر لودا شکارگاه فرستاد و بخر اوله و اعزاز
از دربار شاه هر وقت که دل بر آن بکنان و از نور کیش فرود قطع مضبوط در کار
خود مقصود و مخفی بود تا تمام بکنان با تو یک روز در لودا شکارگاه که در آن
آید لودا و بجز لیه و مطلق کفایت در این خصوص کرده است و کثیر از لودا شکارگاه
حسب الامر شاه به لودا و بکنان و این امر است و میباید است که است که لودا شکارگاه
خواجه بکنان (۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷) (۸) (۹) (۱۰) (۱۱) (۱۲) (۱۳) (۱۴) (۱۵) (۱۶) (۱۷) (۱۸) (۱۹) (۲۰)

سواد نامه‌ محمدصادق خان به میرزا محمدشفیع صدراعظم

موضوع: عصیان عبدالرحمن پاشا

تاریخ: ۱۲۲۵

خداوندگارا، مجملی از مفصل احوال عراق عرب را به جهت استحضار آن خداوندگاری عرض می‌دارد که

بعد از مقتول شدن وزیر و استیلای عبدالرحمن بر دارالسلام آنچه اسباب ظاهری بود از مقوله فروش و دواب و اسلحه و آلات حرب و توپ و زنبورک به طایفه بابان بخشید. از آن جمله شش هزار رأس قاطر که در سرکار وزرای بغداد می‌باشد به طایفه بابان داده شد. بعد آنچه نقود بود از اشرفی و غیره از مال سلیمان پاشا و علی پاشا و این وزیر مقتول تصرف نموده است. بعد از آن کهها را کشت و آنچه داشت ضبط نمود. باش آغا را با خزینه دار و حشمت آقاسی و جمعی دیگر از اعیان بغداد به قتل رسانیده جمله اموال ایشان را از ساکت و صامت و ناطق تصرف نمود و دفتردار بیچاره را با پسرش گرفته، دو طغار اسلامبولی طلا که عبارت از یکهزار و دوست من تبریز باشد مصادره [ه] کرده با اینکه گرفته است باز مطالبه می‌کند و از تجار بغداد، بومی و غریب، پول [.....] کرده است صد هزار فروش از کلیددار و متولی کاظمین گرفته است. اینهایی که عرض می‌شود اغلبی مکتوبی است و پاره [ای] نقلی و مال وزرای بغداد از اندازه بیرون است. در حمل و نقل خزانه به سلیمانیه، دواب وزیر کافی نبوده است. از سلیمانیه و حول و حوش دواب حواله کرده آورده‌اند. در بغداد یک نفر آدم معروف باقی نگذاشته است. سلیمان پاشای ولد ابراهیم پاشا که از طایفه بابان اسمی و رسمی داشت و بابان یا او مایل بودند آن هم دستگیر گردیده و کشته شده، حالا دنیا به کام این دیوانه پرهوا افتاده. عبدالله آغای، خزینه دار علی پاشا را که نوکر عبدالرحمن بود قائم مقام کرده و در جزو مسموع شد که حاجتی به مبلغی گزاف از برای رجال دولت روم نوشته و متمنی وزارت گردیده است، و هرگاه قبول وزارت او را نکنند به هر حال وزیری از برای بغداد فکر خواهد کرد که نوکر خودش باشد.

ذهاب^۳ و خانقین^۴ و بعقوبیه^۵ و مندلیج^۶ را به فتاح پاشای ذهابی واگذاشته که هر ساله دوهزار سوار مکمل بدهد [.....] را نیز متصرف گردیده است. بعد از عید فطر، اراده عود به سلیمانیه دارد. رئیس افندی مهمانی است در گوشه افتاده و در حوالی بغداد و سرجسر و توی شهر و قزل رباط و خانقین و قصر مساوی سه چهار نفر زوار کشته گردید و ده دوازده هزار برهنه شد، عجب هنگامه بر پاست و کارها بسیار آسان به شرط رضای [.....] است و خواهد شد.

دیگر مطلبی که قابل عرض باشد ندارم، خدمات را مترصد است. با امر کم مطاع. خداوندگارا، مساوی سی عراده توپ به شهرزور فرستاده است، با آنچه زنبورک بود. به جهت اطلاع عرض شد. ه

توضیحات:

- ۱) عنوان نامه چنین است: سواد ذریعه که محمدصادق به خدمت بندگان ذی شوکت و شأن، جناب وزارت مآب، معتمدالدوله العلیه العالیه آصف جاهی، میرزا محمدشفیع قلمی و مرسل نموده است.
- ۲) یک کلمه خوانده نشد.
- ۳) ذهاب = زهاب: واقع در شمال بخش سرپل ذهاب، از مغرب به خاک عراق محدود است.
- ۴) خانقین: از شهرهای عراق واقع در کنار مرز ایران.
- ۵) بعقوبیه: واقع در نزدیکی ذهاب، رود دیاله از نزدیکی آن می‌گذرد. ر.ک. تحقیقات رساله سرحدیه / ص ۱۰۹.
- ۶) مندلیج = مندلی یا مندلیجین: از توابع بغداد واقع در دوازده ساعتی شمال شرقی زورباطیه و بیست و شش ساعتی جنوب شرقی بغداد واقع است. سیاحتنامه حدود / ص ۱۱۷.
- ۷) یک کلمه خوانده نشد.
- ۸) یک کلمه خوانده نشد.

ه بایگانی نخست‌وزیری استانبول، خط همایون، ش: ۵۲۴۸۲. نامه بدون تاریخ است ولی با توجه به تاریخ قتل سلیمان پاشا والی بغداد (جمادی الآخر ۱۲۲۵) تاریخ نامه نیز علی القاعده اواخر جمادی الآخر و یا رجب همان سال خواهد بود.

بنا آید ... به نسبت ...
تخت نرفت ... نسبت به ...

آنقدر سخت کن ... به نسبت ...

مصلحت ... در وقت ... نسبت به ...

مرا ... نسبت به ...

در میان ... نسبت به ...

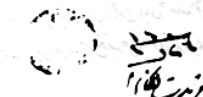
در طرف ... نسبت به ...

درین ... نسبت به ...

داگر ... نسبت به ...

عین ... نسبت به ...

نظرت ... نسبت به ...

بنا آید ... به نسبت ...
تخت نرفت ... نسبت به ...

آنقدر سخت کن ... به نسبت ...

مصلحت ... در وقت ... نسبت به ...

مرا ... نسبت به ...

در میان ... نسبت به ...

در طرف ... نسبت به ...

درین ... نسبت به ...

داگر ... نسبت به ...

عین ... نسبت به ...

نمی‌داشتم که نپرسیده و اشارت نفرموده خود سرسبقت در عرض امثال این مطالب کنم. خدای داند که هیچ چیز باعث برین عرض و جسارت نشد. دیگر این که درین دو ساله که جنگ دولت عثمانی در میان بود هر بار که من به خدمت و سفر می‌رفتم در کوهستانات و کردستانات سرحد ارومی و ساوجبلاغ تعرضات کلیه به رعیت و ولایت شاهنشاهی می‌رسید و امسال بهار خرابی بسیار به دهات و محصول بعضی از ایلات و بلوکات رسانیدند که من ناچار شدم و لابد شدم که برای رفع خرابی این ولایت به عرض خاکپای اقدس جسارت کنم و در صد انضباط امر سلیمانیه و بابان برآیند که هر وقت در سمت ارزنة الروم و موش و قارص سفری و خدمتی اتفاق افتد ازین پشت سر اطمینان و فراغت کلی از تصدق فرق شاهنشاهی برای نوکری که از آن ولایت به سفر و خدمت می‌رود باشد و حال که قبله عالم روح العالمین فداه خدمت انضباط این طرف را به عهده من خود محول فرمودند این مطلب معلومست که امثال این کارها از من که گرفتار و مشغول چندین کارم از پیش می‌توانم برد نه دیگری، که خدمت بزرگش همین یک کار باشد.

پیدااست که این نامه را عباس میرزا درباره جنگ آخر که از ۱۲۳۶ تا ۱۲۳۸ روی داده نوشته است. نامه دوم نیز در همین زمینه و درباره گفتگوهای صلح با کارگزاران عثمانی و حوادث پیش از عزیمت از نهاوند به جانب بغداد و بدین گونه است:

«عرض نواب نایب السلطنه دام ایام اجلاله اینست که: چون کل دول کفر درین اوقات صلح و سازش دارند همیشه سعی و کوشش و تلاش و جهد من درین میانه این بود که غبار نقاری مابین دو دولت اسلام نباشد. تا پارسال کار از سلم و صلح گذشت، جای سازش نماند. بعد از مقدمه موش و بایزید و ارجیش که به تبریز رسیدیم فوراً از جانب خود قایم مقام را به سازش فرستادیم. جواب درست ندادند. چند بار هم از گوشه و کنار در صلح زدیم و به جایی منجر نشد، تا امسال به خواست خدا و طالع شاهنشاه روحنا فداه آن شکست را خوردند و بعد از آن فوراً آدم فرستادیم و تکلیف صریح از جانب خود به صلح کردیم و بعد میرزا تقی را فرستادیم و تعهد خدمت اقدس نمودیم و او را روانه کردند و وعده چهل روزه دادند که خبر برسانند، وفا نشد و با وجود این مطلب باز چند بار به توسط

رفتار عباس میرزا در جنگ‌های با عثمانی

از عباس میرزا دو نامه خطاب به پدرش مانده است که سیاست و رفتار وی و علل شرکت درین جنگها را بیان می‌کند. ازین نامه‌ها پیدااست که فتحعلی شاه از کارهای عباس میرزا درین زمینه ایرادی می‌گرفته و وی خود را درین دو نامه تبرئه کرده است.

نسخه نامه اول بدین گونه است:

«عرض نواب نایب السلطنه دامت شوکته و جلالته اینست که: من به خاک پای فلک فرسای همایون قسم می‌خورم و دشمن نمک با محک شاهنشاهی باشم که هرگز درباب تفویض خدمت شهر زور و بابان خیال این که به هوای نفس طمع می‌دارم. در آنجا داشته باشم یا وسعت در محل اختیار خود بخواهم نداشته‌ام و ندارم. این بددخلی و جسارت را هم در سیاق چاکری و عبودیت هرگز نمی‌کردم و جایز

انگلیسیها به ایلچی متوقف اسلامبول اظهار شده است و هنوز به هیچ وجه جواب نرسیده و بشدت از اطراف و جوانب در تدارک جنگند و هیچ اثری از صلح و سازش معلوم نیست و با وصف این مطلب هر گاه ما، که چاکران این دولت و سرحددار این مملکت می باشیم، به امید صلح بنشینیم و از تدارک کار غافل شویم خلاف مصلحت دولت قاهره است و این مطلب را از روی بلدیت و فدویت صریحاً عرض می کنم که: هر گاه پیش دستی از جانب ما نشود و ماه دوم بهار داخل خاک دشمن نشویم و آنقدر تأمل کنیم که جوزا و سرطان برسد و قشون و توپخانه و استعداد و جیره رومی از اطراف و جوانب جمع شود و اکراد و احشام خانه و عیال و دواب و اموال خود را در بیلاقات و مضافات جا دهند و سواره و سپاهی از اطراف مثل مور و ملخ هجوم آور شوند اگر جنگ خواهیم بکنیم یا صلح خواهیم بکنیم کار مشکل می شود و چاره دشوار خواهد شد و کبر و غرور رومی در صلح و قوت و زورشان در جنگ بسیار زیاد خواهد شد، و لکن هر گاه ازین جا زود حرکت شود و تا بیلاقات برف دارد و در شقاق نمی توان زیست داخل ملک دشمن بشویم و قبل از آنکه قشون عثمانی جمع شود شراره اشراک را، که مایه هر شر و فساد همانها هستند، به فضل و کرم الهی و طالع فیروز شاهنشاهی از هم بپاشیم و انشاء الله تعالی از موش به پایین برانیم، اگر خواهیم جنگ بکنیم یا صلح، به عون الله تعالی آسان می شود و به اسهل وجوه میسر خواهد بود و کبر و غرور رومی به تعارف و تملق بدل می شود و زور به عجز و قصور منجر خواهد گردید و به این جهات اگر رأی مبارک شاهنشاهی قرار گیرد که پیش دستی شود باید قشون سواره، که مأمور و مقرر می فرمایند، وقتی از آنجا حرکت کند که اواخر حمل یا اگر بسیار دیر شود اوایل ثور به تبریز برسند، که قشون این جا را معطلی دست نداده، بی انتظار با کمال استظهار، انشاء الله تعالی، در همان اوقات عازم خدمت شوند و درین صورت که از ابتدای ثور به کار این طرف شروع شود امیدواریم که تا اوایل میزان، خواه به صلح و خواه به جنگ، فراغت ازین طرف حاصل توان کرد. وقت قشون کشی سمت بغداد هم همان وقتهاست و کدام نعمت بهتر و بالاتر ازینست که درین عزیمت ملوکانه پروانه احضار ما برسد درین سفر ملازم رکاب فلک فرسا شویم و جان نثاری در حضور مهر ظهور نماییم. درباب حرکت موکب جهان گشا امر اشرف همایونست، و لکن چون از روی کمال

عاطفت از ما استفسار فرموده اند امثالاً لأمیره الاعلی عرض می شود که موکب اقدس هر قدر زودتر از سلطانیه به سان سپاه و اجتماع عساکر ظفر پناه حرکت فرماید برای احتساب روس و روم و اطمینان ولایات سرحد بهتر و خوشترست، و لکن معلومست که زودتر از شهر شوال پر زودست و همان وقتها بسیار بسیار مبارک و میمونست و از هیچ جا عایقی و گرفتاری نداشته باشد، بلکه پیشرفت همه کارها به نوعی که بارها تجربه شده طالع همایون روز افزون شاهنشاهیست که به فضل و تأیید و توفیق الهی به هر کس آفتاب توجه سلطانی پرتوافکن شد و به هر طرف که وجهه عزم اقدس باشد هر کار که پیش آید بی زحمت و تشویش از پیش می رود و چون مقرر شده است که هر قراری در کار آن طرف داده باشد مفصل عرضه داشت خاکپای مبارک شود همین قدر عرضه داشت می شود که: حکومت شهر زور و بابان و توابع و مضافات بر حسب اجازت همایون با محمد پاشاست و خاطر جمعی از صدق عقیدت و خدمتگزاری او که حالا و مآلاً باید حاصل شود به چند شق ممکن الحصولست که یکی یکی عرض می شود: اولاً به گرفتن گرو، که چون پسرهای خوب او او و عثمان بیک، که هر دو در کرمانشاه بودند و معهدا این مخالفت را در یک دو سال نمودند، گرفتن این طور گرو را مایه خاطر جمعی ندانستم و قرار برین دادم که وقت سفر خیر اثر عثمان بیک خودش با هزار سوار یا زیاده از اعیان و بزرگان و بزرگراگان بابان انشاء الله تعالی همراه باشند و در پیش روی سپاه منصور علانیه و آشکار با سپاه و سر عسکر عثمانی محاربه نمایند.

ثانیاً به آمد و شد محمد پاشا و عثمان بیک برادرشست که چند گاه قبل ازین عثمان آمد، یک ماه در تبریز ماند و شب عید پاشا خودش استدعا کرده است، انشاء الله تعالی می آید و او که رفت باز عثمان به فضل خدا خواهد آمد و بشرط حیوة در مراجعت هم به همین ضابطه نخواهم گذاشت که بازار آمد و شد سرد شود.

ثالثاً با وجود قشون و سپاه و استعداد دولت قاهره در ولایت بابانست که تا حال ابراهیم خان سرتیب، که بر جمعیت و سپاه بابان به مراتب شتی غالب و قاهرست، در آنجاها بوده، در ایام سفر هم باز معتمدی در آنجاها خواهم گذاشت و هر قدر قشون که از غازیان سرباز و سواره رکابی به ساخلو بگذارم عوض آن را از سواره بابان و به لباس دیگری به سفر خواهم برد و در حقیقت جمعیت کردستان و

اردلان و ساوجبلاغ مکرری همه پشت بند و معاون خواهد بود و اگر مقرون به صلاح دولت داند اشارت خدیوانه درباب معاونت هنگام ضرورت خواهند فرمود.

رباعاً عمده اسباب وحشتی که امثال محمد پاشا را بهم رسیده ازینست که بار سنگینی از نقد و جنس و طمع و توقع بر دوش بگذارند و از عهده بر نیایند و حجت و تمسکی بدهد و به وعده وفا ننماید و از جانبین اسباب وحشت فراهم آید و ما الحمدلله نه باری بر دوش او گذاشته ایم، نه طمع و توقعی داشته ایم، سهلست سهلست، پیشکش سرکار اقدس را هم که در حضرت همایون نقد متقبلیم و انشاء الله تعالی می دهیم. ازو گوسفند و گاو و قاطر و یابو و این طور چیزها نوشتیم ابراهیم خان بگیرد و به قشون مأموره بدهد و به فضل خدا حساب این تنخواه را هر طور باشد از جنس نابکار و نقد نارواج تا خودمان به سفر نرفته ایم می پردازیم و یقینست که همین که تنخواه را پرداخت و حسن خدمت ظاهر ساخت عبث عبث این خدمت را ضایع نمی کند و بعد از دادن پول خلاف رسم و راهی که زحمت افزای خاطر همایون شود نخواهد کرد.

خامساً ولایت شهرزور و کوی و حریر از سه طرف به ساوجبلاغ و اردلان سرحدات کردستان و کرمانشاهان اتصال دارد، که ممساک محروسه سرکار شاهنشاهیست و یک طرف آن به محل اختیار وزیر بغداد متصلست، در هر راه آشوب و فسادی در آن ولایت و این طایفه بهم رسد از همان یک طرفست و بس. آن یک طرف درین اوقات که ابراهیم خان سرتیب و محمد پاشا تا حوالی موصل رفته اند و کرکوک و اربیل و پل سرخ غاشیه ارادت و اطاعت بر دوش کشیده اند وزیر بغداد نوعی از در خدمت و سازش در آمده است که تا حال دو سه بار آدم او نزد سرتیب و محمد پاشا آمده و از قراری که نوشته بودند جملگی کار آنجا رو براه شده، اگر قبل از رفتن ما به سفر انشاء الله تعالی بطوری که منظور و مقصود اولیای دولت قاهره است کار بغداد و وزیر پیشرفت بهم رساند از آن طرف هم اطمینان حاصل می شود و آن هم در حکم ولایات محروسه شاهنشاهی خواهد بود و هر گاه پیشرفت بهم رساند عزمی که در کار بغداد و جهت همت والانهمت سلطانیست در همین بهار و تابستان امر آنجا را اتمام خواهد کرد و اگر ناتمامی بماند در فضل پاییز، که به شرط حیات وقت مراجعت ما خواهد بود، انشاء الله قشلاق زمستان را در گرمسیر عراق عرب می توان کرد و بغداد را بالفعل از تصدق فرق همایون آن استعداد نمانده که تاب

صدمه لشکر جهان آشوب شاهنشاهی را بیارد.

سادساً عبدالله پاشا، که اکبر و اسن اولاد پاشایان بابانست، بامساوی هزارخانه از اصل ایل بابان، که اکثری از معارف و آقایان و اکابر می باشند، این جاست و با کمال احترام و اعزاز اورانگه داشته ایم و نظر داریم که این روزها در حد و ساوجبلاغ بخش و تیولی به او بدهیم و چون هر کسی از اهل روزگار را به بیم و امید باید نگاه داشت این راه بیم محمود شاه خواهد بود و به این قاعده و اسلوبی که به این تفصیل عرض شد امیدواریم که عیب و نقصی در خدمت این طرف از غیبت و حضور ما روی ندهد. به فضل خدا و باطن ائمه اطهار متوکلیم و به امداد طالع اقدس همایون متوسل و آنچه تدبیر به خاطر ما رسیده به این تفصیل بیان کرده ایم و می کنیم و انشاء الله تعالی با تقدیر موافق خواهد شد و استدعا داریم که در هر یک ازین فقرات هر آنچه به خاطر عرش مظاهر برسد وحی و تنزیل به ارشاد و هدایت فرمایند و خطاب مبارک زودتر برسد که هیچ جزئی کاری بی اجازت و عرض شهریاری نشود.

بجزین دو نامه که به گمانم در جایی چاپ نشده است در منشآت قایم مقام نیز چند نامه درباره همین وقایع و جنگهای عباس میرزا با ترکان عثمانیست که قایم مقام از جانب وی به فتحعلی شاه نوشته است.

نهم نامه به لاهم کتیبه و درگیراوه:

تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران، در دوره معاصر، دکتر سعید نفیسی، چاپ: سعید نو، چپ دهم، پائیز ۱۳۷۶ ش، جلد دوم، (از ۱۲۲۸ تا ۱۲۵۰ هـ)، (از ۱۸۱۳ تا ۱۸۳۴ ز)، ص: ۳۰۵-۳۱۰

بنام محمد بن عثمان بن ابی بکر... (Main handwritten text on the right page, top section)

و این است که در روز... (Main handwritten text on the right page, middle section)

مردمانی که... (Main handwritten text on the right page, lower middle section)

همه برادران... (Main handwritten text on the right page, lower section)

زین است که... (Main handwritten text on the right page, bottom section)

بنی بر و... (Main handwritten text on the right page, very bottom section)

این است که... (Main handwritten text on the right page, very bottom section)

و این است که... (Main handwritten text on the right page, very bottom section)

که میفرمود... (Main handwritten text on the right page, very bottom section)

برادران کبیر... (Main handwritten text on the left page, top section)

که در این روز... (Main handwritten text on the left page, middle section)

در آن روز... (Main handwritten text on the left page, lower middle section)

که در این روز... (Main handwritten text on the left page, lower section)

مقدونان... (Main handwritten text on the left page, lower section)

فغانه... (Main handwritten text on the left page, lower section)

نیچین... (Main handwritten text on the left page, lower section)

و چنانچه... (Main handwritten text on the left page, lower section)

که در این... (Main handwritten text on the left page, lower section)

و این است... (Main handwritten text on the left page, lower section)

Handwritten marginal notes on the left page, written in smaller script, likely commentary or corrections.

صورت رسم خراب میرزا

حکم کتبی
 اگر عاقل و فاسق چاکا به محبت و محبت انان و شایسته و شایسته و شایسته
 و ارادت و محبت همه بر میرزا علی محمد پاشا حاکم سنجان و شهرزور و کوی حمیرا بود و زجات خاطر و الا
 بود و بداند که فرزند او آغا علیچاه از اوست سواره این بود که سواره بابان را طوری روانه کند که در دوام شهرت او
 سعادت ایشاد و الا برسد محال که در روز بیستم ذی قعدة دست سواره برزور رسیده و سعادت مطعنا
 و اصلا از آمدن انان اثری ظاهر نشد از آن عاقل که دعوی حاصل از ارادت و ادعای صادق و عقیده
 در پیش وقت به حکام سپارید بجهت نامه که حال سواره خود را متوافق نموده که فرموده بود و در آن
 باشد و با نرسید استعدا از رکنه که تا به وقت آن عاقل حاصل بود و در آن
 در صورت آغا علیچاه جرایب در تقدم این خدمت که به نفع دنیا و هم مزید است حکام و بر آن عاقل
 خود داری کند بلکه در روز ششم انان مرکب مسود و الا انان الله تعالی از تبریز حرکت بخشد زمین
 همه جا بر کاب نصرت ایشاد آید و که سواره بابان که مستند از آمدن انان اثری شد چاکا
 حکم فسیح را مانور نزد آن عاقل فرموده متعزب ایدم که اگر آن عاقل سواره تعهدی خود را خود
 فرستاد بر وصول حکم و ضامن اول و در دو چاکا در راه داشته قدغن کند که با نهایت سرعت بخشد
 عازم در راه رکاب و الا شوند و هر گاه بجهت آن عاقل عذری بهم رسیده باشد البته قائلان و حکام
 نظام مشورت سرکار از راه برای معطل کرده روانه رکاب و الا سواره در وجه رسیده بود
 ۲۴۲
 دی قعدة
 حکام

حکم کتبی

اگر عاقل و فاسق چاکا به محبت و محبت انان و شایسته و شایسته و شایسته

و عاقل که در روز بیستم ذی قعدة دست سواره برزور رسیده و سعادت مطعنا

خود داری کند بلکه در روز ششم انان مرکب مسود و الا انان الله تعالی از تبریز حرکت بخشد زمین

همه جا بر کاب نصرت ایشاد آید و که سواره بابان که مستند از آمدن انان اثری شد چاکا

حکم فسیح را مانور نزد آن عاقل فرموده متعزب ایدم که اگر آن عاقل سواره تعهدی خود را خود

نامهٔ عبدالله بیگ متصرف سلیمانیه به خلیل کامل پاشا والی ارزنة الروم

موضوع: اختلافات مرزی

تاریخ: پنجم جمادی الآخر ۱۲۵۸

سلیمانیه متصرفی عبدالله بیگدن صوب

چاکری به ورود ایدن شقه سیدر.

غلامان و امید گها

که مقدم از توجه نمودن والی سنندج و محمود پاشا به سرحد ولایت شهرزور و دست درازی ایشان بدین حدود [....] ۱ عرض حضور ساطع النور حضرت آصفانه نموده بودیم. تفصیل این اجمال آنکه رضاقلی خان^۲ والی سنندج برای نصب محمود پاشا در سلیمانیه با جمعیت تمام از سنندج برخاسته کوچ بر کوچ تا به سرحد شهرزور رسیده و از هر طرف بنای آشوب و شورش نهاده، من جمله از طرف کلغبر، که اصل مقرر حکمرانی محکام شهرزور بوده، لشکر اورامان را فرستاده محالین کلغبر و البجه را ضبط و تصرف نموده و از جانبی دیگر محالین قزلجه و طره طول که اشبه و اعلی ترین محلات شهرزور است به حیطة تصرف درآوردند و محالین سیول^۳ و آلان^۴ نیز متصرف شدند و آدم خود را بر سر محلات متصرفه گذاشته به امر حکومت مقرر داشتند. چون کار بدین درجه رسید پای بیگانه داخل ملک محروسه شاهانه شد، غلام چار و ناچار از قصبه سلیمانیه برخاسته به عزم محافظه سرحدات متوجه شهرزور شدید و حاجی حسین آغای اندرونی ولی النعمی را از طرف عالیجاه، اخوی حاجی محمد آغای سابق میرآخور به نزد والی مشارالیه فرستادیم که این گونه حرکات و معاملات که به ممالک محروسه شاهانه می نمایند، محضاً خلاف مشروط و قانون بین الدولتین است. هرگاه فی الواقع از طرف امنای دولت خودشان حجتی در دست دارند، ابراز و اعلان نمایند که ما هم در چاره کار کوشیده باشیم و گرنه، دست از این حرکات برداشته، قضایای متصرفه را بجا گذاشته برگردند. والی مشارالیه حرف حسابی را قبول ننموده، دلیرتر و خیره تر و به کثرت و ازدحام لشکر خودش مغرورتر و به زعم خودشان غلام را از غلبه و ازدحام لشکر خود هراسان و ترسان دانسته بود، دومنزل دیگر بیشتر آمده تا به حد پنجمین که محلی است از محلات شهرزور، نصب خیام نموده و از این بیخبر بود که غلام از بازخواست حضرت شهریاری و عتاب حضرت داوری احتراز می نماید، نه اینکه از وفرت و کثرت ایشان بیم خواهیم نمود. غلام باز از غایت حزم و دوراندیشی، آهسته آهسته منزلی را دومنزل و سه منزل ساخته تا به اول محال قزلجه رسیدیم که

سند شماره ۴۲
 علی بن علی القاسم عمده الفضل انظم سلمه لهدات الکرم
 بعد از روی و سلم لاقه و لاقه مشهوره و میدارد پیش ازین جان صاحب
 خبری آید که کهنه صلیح در بین ایران درون مجده شده و آدم
 صلحه یاد در وقت خبر صلح آمد عرضی بود غیر منتهی
 برابر آوردن اخبارت رفته اند بنامه اما فرخ خان که از طرف
 نایب سلطه خبر صلح ترمدا آورده است روزی هم نهر رضان
 در قمر که نهر بر ختام آمده صلح کرده ترمدا آورده بود سینه زنی
 در ۲۷ شهر شعبان سردار روسیه بده تبریز را خدایکم و قته و
 براغمه رفته و تبریز دست که منزل و عمارت که قشون اردن
 مسوسانه بعد از انقضاء رضان اما که تبریز خواهد رفت و بنابر
 طرفین این است که انظر آب اردن تمام در تصرف اردن باشد

شاید دست جبر و تعدی را از ملک محروسة شاهانه کوتاه دارند و محالات متصرفه را بگذارند و برگردند، فایده‌ای نبخشید و به جایی نرسید. همان روز که غلام به منزل قزلبه رسیدم، آن شب والی مشارالیه هزار نفر سواره به سرکردگی امان‌الله‌خان، پسرزاده محمدرشیدبیگ، که از بزرگان خاندان کردستان است، برای نصب محمودپاشا بر سر سلیمانیه همراه پاشای مشارالیه فرستاده و هفتصدنفر تفنگچی به سرکردگی قبادبیگ، فزاشباشی خودش از راه جبل به دربند که از عقب او اردوی غلام واقع و جای بغایت سخت و سنگلاخ بود، فرستاده که سرراه از لشکر غلام بگیرند، زیرا آن‌راه معبر اردوی چاکری بود و خودش نیز غلام را جزء لاشی و شیرذمه قلیله دانسته با جمعیت تمام مقداری پنج شش هزار سواره و یک طابوره نظام برخاسته بر سر اردوی غلام آمده و اینهمه اهتمام برای اینکه شاید جمعیت غلام متفرق و پریشان و کار ایشان که نصب محمودپاشا باشد، به وجه اسهل به سامان برسد، جنگ و محاربه را لاعلاج گردنگیر غلام نمودند. متوکلاً علی‌الله به مقابله و مدافعه برخاستیم و در قرب اردوی خودمان تلاقی فریقین واقع شد. بعد از نیم ساعت و سه چارک گیر و دار طرفین به مصداق آیه کریمه *كُم مِّن فِیْهِ قَلِیْلَةٌ غَلَبَتْ فِیْهِ كَثِیْرَةٌ بِإِذْنِ اللّٰهِ* با توفیقات الهی و امداد روحانیت خصوصیت رسالت پناهی و میامن انفاس عیسوی اساس حضرت الهی و حسن انظار بانوار ولی‌النعم دام مادام العالم، باوجود قلت ما، و کثرت ایشان در میدان جنگ و جدال تاب مقاومت نیارود و میدان را گذاشته و روی به وادی هزیمت نهادند. قریب به نیم ساعت تعاقب نموده و برگشتیم. باوجود جای جنگ و محاربه، از عراق ما بود، از نیم ساعت زیادتر تعاقب ننموده و برگشتیم، مبادا از حدود و سنور بگذریم و هم قبل از محاربه همگی عساکر را تنبیه نموده بودیم که اصلاً از حدود و سنور نگذرند. همان شب در جای محاربه مانده، صبح زود به عزم بازگرفتن قصبه سلیمانیه از دست امان‌الله‌خان و محمودپاشا، عنان را منعطف نموده، عازم سلیمانیه شدیم. قبادبیگ مومی‌الیه که سرراه از ماها گرفته بود، از شنیدن شکست والی فرار را اختیار نموده و محمودپاشا و امان‌الله‌خان که بر سر سلیمانیه رفته بودند، از استماع عودت غلام که خبر شکست والی قصبه را کلاً از اصناف و رعایا و خدمت کار و ملت ثلثه و قریه‌های قریب قصبه را نهب و غارت و چندنفر به غیرحق قتل نموده و هر اموال و اشیای غارتی قصبه و قریه‌ها به قطارهای آغایان و نوکران و الاغهای قاطرچیان قصبه و به عوامل و مواشی قریه‌ها حمل کرده و برداشته، شهریار و حضرت داوری حزم و احتیاط کرده، به عقب ایشان نرفتیم. زیرا البته لازم بود که پا به سنور ایشان بگذاریم. آن هم بی امر و اراده آصفانه غیرممکن بود. دست از این قدر اموال و اشیاء و قاطر و مادیان و رمه و گله برداشته، تعقیب نرفتیم و محلات شهرزور که متصرف شده بودند، همگی تاخت و تاراج و یغما نموده و از مرد و زن چندنفر را به قتل رسانیده و مقدار سه صد خانوار را کوچانیده به طرف بانه^۷ فرستاده و غلام که به قصبه سلیمانیه رسیدم مملکت ویران شده و تاخت و تاراج

گردیده، غیر از قوناهای^۸ از همه چیز خالی چیز دیگر نیافتیم. ضرر و خسارتی که این دفعه از رضاقلی‌خان والی سنندج به سلیمانیه و محلات شهرزور رسیده، شرح آن ممکن و متصور نیست. امری است متعذر و متعسر. زیاده از حد افزون به عرصه تلف رسیده، باقی اراده از حضرت من‌له‌الکرم است.

پنجم جمادی‌الآخر سنه ۵۸۰ هـ

توضیحات:

- (۱) یک کلمه خوانده نشد.
- (۲) رضاقلی خان اردلان، پسر ارشد خسروخان، در سال ۱۲۵۰/۱۸۳۴، در ده سالگی، برمسند حکومت استقرار یافت؛ و تا سال ۱۲۶۴/۱۸۴۸، چهار بار حکومت کردستان را در دست داشت.
- (۳) سیول، در تصرف کشور عراق است.
- (۴) آلان، در تصرف کشور عراق است.
- (۵) طابور (در اصل: طابور) سپاه مرکب از هزار نفر را گویند. قاموس ترکی.
- (۶) بقره ۲/۲۴۹.
- (۷) بانه، شهری در ۶۶ کیلومتری جنوب غربی سقز.
- (۸) قوناخ (ترکی) مهمانسرا، خانه، اقامتگاههای حکومتی. قاموس ترکی.

۵. بایگانی نخست وزیری استانبول، مسائل مهمه ایران، ش: ۱۰۶۲ برگ ۵.

نامه بکرخان حاکم کوی به والی موصل

موضوع : روابط ایران و عثمانی
تاریخ : هفدهم جمادی الآخر ۱۲۵۸

غلامان پناها، بندگان ملجأ و امید گاهای، ولی نعمان.

اخبارات عجم آنچه به تازگی از طرف سنندج و ساوجبلاغ^۱ و تبریز دستگیر شده باشد، مقرر فرموده بودند معروض گردد. حسب فرمان واجب الادعاع عرض نمایم، به قراری است:

اولاً از طرف سنندج آدم آمده، بعد از آمدن تیمور خان طویچی باشی تفحص نموده که جنگ بابان با والی سنندج در سنور عجم آیا [.....] بواقع شده به طرف طهران عودت کرده است. از رفتن او تا حال چیزی به ظهور نرسیده، جمعیتی در سنندج نیست. محمودپاشا خودش در سنندج و توابعش در خانه محمدبیگ قادر بیگ جاف در نواحی باشماغ من محال سنندج است می باشند و والده والی سنندج^۲ که دخت فتحعلی شاه است، بعد از شکسته شدن والی به عزم شکوه از دست بابان و رجال سنندج به قاپوی شاه رفته، نیامده است و از شکوه اش ثمری روی نداده افندم.

و از طرف ساوجبلاغ: بعد از دچار شدن سواران هموند و کشته شدن پیر عبدالله خان والی ساوجبلاغ و فرزند قوچ بیگ عموزاده عبدالله خان، عبدالله خان ابواب الجمع نموده، عسکر فراهم از محال ساوجبلاغ و سردشت و مراغه و ارومیه جمع کرده، تا بانه قرب سنور سلیمانیه آمده، از آنجا جز حاکم بابان عبدالله بیگ بدو می رسد که طایفه هموند با همه عالم دشمنی دارند و قرار شده به طرف زهاب رفته اند. اگر خواهش دارند فتنه بر پا نمایند و داخل ممالک پادشاهی شوند، ناچار باید دعوا نمایم. رجال عبدالله خان بایکدیگر مشورت کرده که ما حق بر سر سلیمانیه نداریم و بدون رخصت شاه با ممالک محروسه سلطان دعوا نمودن غایت جهل و معلوم نیست اگر دعوا نمایم، غالب خواهیم شد. عزم سلیمانیه را فسخ نمودند. جمعیت را پراکنده، هر کس به جای خود رفته، دقوم ماه حال، عبدالله خان داخل ساوجبلاغ شده و کیفیت را عرض شاه نموده، افندم.

و اخبارات طرف تبریز: کس [از] اهالی کوهی به عزم تجارت به طرف تبریز رفته بود. در حین تحریر عریضه بندگی فریضه آمد. اخبارات ساوجبلاغ که معروض گشته، تقریر اوست و حالات تبریز به قراری است: تاجران بغداد و نواحی که در آنجا می باشند او را توصیه کرده اند، اگر من بعد احدی بغدادی یا کرکوکئی از جای دیگر عزم نمودند به طرف تبریز بروند، ایشان را منع کند. زیرا اشتهار چنان است که از دولت علیّه و سلطنت سنیّه و ارزروم تاجران عجم را دست بر سر کرده اند و

بندگانی که در این نواحی از طرف ایران و بلاد عراق و سنندج و تبریز در دست گرفته اند و در این نواحی زندانی شده اند... (The text continues with a detailed account of military and political events in the region, mentioning various figures like Baban, and the interactions between the Qajar and Ottoman forces. It discusses the capture of individuals, the status of the cities of Senendj and Tabriz, and the movements of military units and leaders.)

جناب آریب ارجمند
میرزا محمد باقر
خاندان

روز قبولی شب است عید است همه بجز این روزها در این شهر است
والا در این شهر در این شب که در این روز است در این شهر
در این شهر در این شب که در این روز است در این شهر
فما من انما دامه هم در این شهر که در این روز است در این شهر
زودیکت اینها در این شهر که در این روز است در این شهر
حیات در این شهر که در این روز است در این شهر
برش بر این شهر که در این روز است در این شهر
سکه که در این شهر که در این روز است در این شهر
ص لکونیات در این شهر که در این روز است در این شهر

شاه در طهران و تبریز به کارسازی مهمات توپخانه و امورات سفر مشغول است و شهرت داده بر سر بغداد خواهم رفت ولیکن در هیچ جا لشکر جمع نشده و تاجران عجم التماس به قاپوی شاه برده اند. شش ماه مهلت باشد تا در جمیع ممالک روم تاجران و اموال خود خلاص نمایم. گویا شاه قبول نکرده است. از تقریر آدمی آمده و کیل پادشاه که در تبریز از روی مشروط نشسته است همین اخبار را عرض والی ارزوم کرده و اشاره کرده است که آن ولی نعمی را مطلع نماید حاضر و مهیا باشد و از طرف افغان به تازگی کامران شاه لشکر تعیین کرده است. قلعه در سرحد عجم گرفته و اهالی قلعه را همگی کشته و شاه عجم مقدار وافر عسکر بدان طرف تعیین نموده است. خلاف نیت و حرکت شاه از تقریر تاجران و اهالی عجم از تحریک مسقوف است، نه از سبب جنگ بابان با والی سنندج و حاکم بابان با توابعش از سواره و نظام مستعد و آماده می باشند و طایفه هموند در بازیان فی مابین سلیمانیه و کرکوک می باشند، راحت نشسته اند. لازم دید مراتب عرض شد. امر کم اعلی و ارفع، هفدهم جمادی الآخر ۱۲۵۸.

مهر: بکر ابن محمد
و از طرف حاکم بابان عبدالله بیگ عبدالعزیز آغای محمود مصرف تدارک دیده، باید بدین زودی عازم حضور مزحمت دستور گردد و شرایط عبودیت در خدمت ولی نعمی و اولیای نعم والی بغداد حاجی محمد نجیب پاشا بجا آورده باشد. این قدر، اخبار دستگیر شده بود به عرض عاکفان در بار معدلت مدار رسانیدم. علی التحقیق عجم به کارسازی مشغول می باشند. ان شاء الله تعالی نادم خواهند شد. امر کم اعلی و ارفع و امجد. *

توضیحات:

- ۱) ساوجبلاغ، مهاباد امروزی.
- ۲) خوانده نشد.
- ۳) حسن جهان خانم مشهور به «والیه خانم» بیست و یکمین دختر فتحعلی شاه قاجار است.

* بایگانی نخست وزیری استانبول، مسائل مهمة ایران، ش: ۱۰۶۵، برگ ۹.

نامه محمدخان زنگنه امیرنظام به محمد رشیدپاشا^۱

موضوع: تعرضات مرزی

تاریخ: ۱۲۴۵

هوالله تعالی شأنه

همواره وجود مجدد آموز جناب ائبهت و رفعت مآب، نبالت و جلالت نصاب، فخامت و مناعت اکتساب، شہامت و بسالت انتساب، نظام آموز امور، مروج مہام جمہور، سموالقدر، علوالامر دبیر صائب تدبیر، مشیر روشن ضمیر، دستور فرخنده طور، مکرم دوستان استظهار، معظم محبتان نواز، مفخم از نعماء جهان محظوظ، و از مکارہ زمان محفوظ باد.

بعد از شرح مراسم اشتیاق، بر ورق یگانگی و وفاق می نگارد کہ بحمدلله و المته رابطه دوستی و اتحاد فی مابین دو دولت قوی بنیاد، از ہر جهت کامل و قاعدہ یکجہتی و مسالمت از ہر حیث ظاہر و حاصل است. شکر این نعمت عظمی و مہبت کبری امنای دولتین و رجال شوکتین، در ہمہ حال لازم و واجب می باشد، اقتضای مواحدت حاصلہ بین الحضرتین و مہر و مودت واقعہ بین الجانبین لازم است کہ دوستدار آن جناب را کہ بہ حکم دولت بہیہ عثمانی نظم امور ولایات کردستان را پیشنہاد ساختہ، بہ عمادیہ^۲ آمدہ اند. از مأموریت خود آگاہ و مخبر و از اوضاع واقعہ مطلع و مستحضر دارد.

آن جناب خود می دانند کہ، محمدبک در جزو توابع پاشایان بابان مرد کدخدامنشی بود و بہ ہیچ وجہ اسم و رسمی نداشت بہ واسطہ ضدیت پاشایان و مشغولیت ایشان بہ یکدیگر فرصت یافتہ، بنای جسارت گذاشت. جمعیتی منعقد ساختہ کبوی و پل سرخ و اربیل و پارہ ای از محالات حریر و شہرزور و اکثری از دہات لایجان^۳ مگری را تصرف نمود، کسی بیچیدہ او نشدہ رفتہ رفتہ شہرتی کرد و صاحب اسمی شد. حیلہ و تزویرها^۴ نمودہ بر سر عمادیہ رفت و تصاحب نمود. سہ سال بیشتر کہ دوستدار در آذربایجان نبود و بہ حکم خاقان رضوان مکان بہ سفر عراق رفت^۵ بہ محالات ساوجبلاغ^۵ مگری قشون فرستاد خسارت بی حد رساندہ، مجال سردشت^۶ را متصرف شدند. بعد از مراجعت از سفر عراق قشون بہ تأدیب او تعیین کرد. جمعیت او را بہ جنگ و جدال از آن مجال بیرون نمودہ داخل جاہای متصرفہ او شدند. و قلعہ مشہور بہ دربند، و پارہ ای قلاع دیگر را خراب و بایر ساختند. و ارادہ آن بود کہ، کارش بالمرہ تمام شود. شدت سردی هوا و بعضی قضایا کہ در آن سال اتفاق افتاد عایق آمدہ قشون ماجورہ بہ حکم و اشارت دوستدار معاودت

نمودند. سال گذشتہ نیز کہ دوستدار چندی در عراق ملتزم رکاب شاہنشاه جمجہاہ روحنا فداه بود ہفت و ہشت ہزار قشون بہ محال مرگور^۷ فرستاد. قریب چہل ہزار تومان مال غارت شد و چہارصد نفر از نفوس — محترمہ مسلمین — ذکوراً و اناثاً بہ قتل رسید و چند نفر آیرملو کہ از جملہ مہاجرین ایروان و در مرگور متوقف اند، بہ رواندوز^۸ بردند کہ در آنجا مجبوس و معذب اند و اکثری از آنها کہ بالفعل در رکاب اقدس ملتزم اند، عیال و نسوان ایشان را کشتہ اند. این خیر بہ عرض شاہنشاه اسلام پناہ رسید بہ غایت متأثر و متغیر شدند. آتش مہر و غضب در کانون ضمیر مبارک اشتعال یافتہ تأدیب او و تلافی اعمال صادرہ و خونخواہی مسلمین را بہ عہدہ کفالت دوستدار محول فرمودند.

بعد از ورود [بہ] آذربایجان علی العجالہ اقدام این امر با انجام خدمات دیگر مقدور نگردید. حالاً کہ آنها فیصل یافت و فراغت بہ ہم رسید، فرصت عزیمت بہ ہرجا و ہرکار ہست و تہیہ و تدارک آن از توجہ و التفات اعلیحضرت — ظل اللہی ایداللہ شوکتہ — حاضر و موجود می باشد. دوستدار برای نظم امور بہ سرحدات آذربایجان خواهد رفت. نظر بہ مأموریت خود لازم است کہ انشاء اللہ بہ مشیت و خواست جناب باری — عزاسمہ — بہ انہدام بنای شرارت و فساد او پرداختہ تلافی اعمال او را بکنند.

دفع و استیصال خائن دین و دولت بہ چاکران ہردو حضرت، از واجبات است. آن جناب کہ از آن طرف مأمور شدہ تشریف آورده اند دوستدار ہم از این طرف عزم و اقدام نماید کہ، بہ معاونت یکدیگر مادہ فساد او بالمرہ قلع و قمع بشود. و من بعد اسمی از او در دولت مذکور نشدہ، رعایا و برایای مملکتین از مضرت او آسودہ و ایمن باشند. ہرگاہ آن جناب تعیین قشون را از این طرف مصلحت دولت بہیہ ندانند و خود بہ تہایی بہ دفع او پردازند بہ حکم اتحاد دولتین لازم است دوستدار را بہ جہات چند اطمینان قلبی بدهند:

اولاً از اضمحلال و استیصال او بہ نحو کامل.

ثانیاً، از امن آن سرحدات کہ من بعد این طور امور رو ندد و تعرض بہ رعایای دولت علیہ نرسد.

ثالثاً، از رسیدن چہل ہزار تومان و دیہ خون مسلمانان.

رابعاً از استخلاص مجبوسین کہ بالفعل در رواندوز ہستند.

خامساً، کوتاہ داشتن دست تصرف او از قراء لایجان مگری و غیرہ، سند مہور و مضبوط دولتی مشتمل بہ قیودات خمسہ مزبورہ بسیارند کہ در ہر دو دولت علیہ مستمسک دوستدار بودہ، مورد بحث و ایراد نشود. و بر وفق صوابدید آن جناب معمول آید.

جناب مجدد مآب، مناعت نصاب، فخامت اکتساب، ایلیچی بزرگ مکرم معظم دولت بہیہ

مراسله [ای] که به‌جناب امیر نظام نوشته شده
فی شهر ربیع الثانی سنه ۱۲۴۸

درین وقت که حامل روانه بود به‌تحریر این صحیفه پرداخت
و ضمناً اظهار می‌شود که درین و لا مذکور شد که نواب فریدون میرزا
به‌عزم تادیب میر رواندوز^{۲۲} نهضت آرای سمت مراغه و سلدوز است.

بنابه‌اتحاد دولتین علیتین مصلحت مخلص این است که هر گاه نواب
معزی‌الیه با خود آن جناب به‌عزم تنبیه میر مزبور نهضت فرما می‌باشید،
بعد از آن که تنبیه و تادیب او به‌عمل آمد و او را و سپاه او را از خاک
آذربایجان و آن صفحات بیرون نمودید و دواندید، سپاه نصرت
همراه والا از خاک متعلقه به‌دولت بهیئه ایران نگذردند و تجاوز جایز
ندارند، چرا که مخلص به‌ایلچی دولت خود متوقف اسلامبول نوشته
که مراتب ارتکاب این حرکت خلاف میر را خدمت سلطان عرض
نماید که فرمانی صادر و میر را ازین حرکت مخالف منع نماید.
هر گاه بعد از این که مراتب مقروع سمع شریف سلطان گردید و مانع
نشوند و او را تادیب نفرمودند آن وقت راه حرفی و گله و شکایتی
ازین دولت نخواهد بود. البته اگر نواب والا تشریف برده‌اند، بعد از
مطالعه شرح مزبور را ارسال حضور والا و آن جناب هم شرحی
معروض دارند. درین خصوص زیاده چه‌زحمت.

عثمانی به دارالسلطنه تبریز تشریف آوردند. ملاقات یکدیگر به کزات اتفاق افتاد. از خیرخواهی و
صلاح اندیشی و ارادت ایشان به هردو دولت ابد مدت زاید الوصف محظوظ و مشعوف شد. تا به حال
سفری به این حسن اخلاق و افعال و خوبی اطوار و احوال به دولت قاهره ایران مأمور نشده بود،
بناءً علی هذا در این خصوص مکالمه بسیار با ایشان شد. تقریرات و محاوراتی که فی مابین
دوستدار و ایشان گذشته، مبسوطاً و مشروحاً به آن جناب خواهد نوشت. و همین صحیفه مودت لقیفه
نیز به استحضار ایشان مسطور آید، بسیار طالب می‌باشد. که، این خدمت به موافقت جانبین صورت
انجام و اختتام یابد. در حقیقت خدمتی است [که] به هردو دولت تعلق دارد سعی در انجام آن از
امنای هردو شوکت ممدوح و مستحسن است. العاقبه بالخیر و العافیه والسلامه.
مهر در پشت نامه، سجع مهر: اَقْرَضُ اَمْرِي اِلَى اللّٰهِ عَبْدُه مُحَمَّد.

روی پاکت نامه:

جناب مجدد و نجات نصاب، شهامت و بسالت مآب، فخامت و نبالت اکتساب، جلالت و
مناعت انتساب، ناظم الامور بالفکر الثاقب، کامل مهام الجمهور بالرائی الصائب، علو الامر
سمو القدر، دبیر بی عدیل و نظیر مشیر مشتری تأثیر، دوستان استظهار، مفخّم محبتان نواز، مکرم معظّم،
محمد رشید پاشا — دام مجده العالی — مطالعه فرمایند. *

توضیحات:

- ۱) محمد رشید پاشا از بیست و دوم رجب ۱۲۴۴/ بیست و هشتم ژانویه ۱۸۲۹ لغایت بیست و هشتم
رمضان ۱۲۴۸/ هیجدهم فوریه ۱۸۳۳، به مدت چهار سال و بیست و یک روز، صدراعظم دولت عثمانی بوده
است. ر. ک. ۶۰، ۷۴. *Izahli Osmanli Tarihi Kronolojisi*
- ۲) عمادیه در هشتاد کیلومتری شمال موصل قرار دارد. بنای آن را به عمادالدین زنگی، مؤسس دولت
اتابکیه، نسبت می‌دهند. قاموس اعلام.
- ۳) لایجان = لاهیجان، نام یکی از دهستانهای بخش حومه مهاباد است.
- ۴) در اصل: تذویر.
- ۵) ساوجبلاغ نام قبلی مهاباد بوده است.
- ۶) سردشت: واقع در جنوب باختری مهاباد.
- ۷) مرگور: از دهستانهای بخش سلوانا، شهرستان ارومیه، واقع در مرز ایران و عراق.
- ۸) رواندوز در ۱۳۵ کیلومتری شمال شرقی موصل قرار دارد. قاموس اعلام.

* بایگانی: دست‌ویزی استانبول، خط همایون، ش: ۳۶۵۰۹.

ثبث رقم نواب نایب السلطنه

عالیجاه بلند جایگاه، فطانت و کیاست همراه، شهامت و فخامت آگاه، بسالت و نبالت اکتناه، عمده‌الاعظم‌العیسویه، مستر کمبل ایلچی دولت بهیة انگلیس به توجّهات خاطر والا مخصوص بوده بداند که چون مابین دولتین بهیتین ایران و انگلیس هنگامه موافقت به حدی گرم شده که از حد دوستی تجاوز کرده به مرحله یگانگی رسیده است، لهذا شایسته آن است که واقعات اتفاقیه این دولت و این مملکت را از روی کمال یک جهتی به آن عالیجاه که ایلچی دولت بهیة انگلیس است اظهار کنیم. قبل ازین گزارش قلعجات قوچان و شیروان و رفع خودسری اکراد خراسان را مرقوم داشته بودیم، بعد از فراغ از کار آنها که مراجعت به اراض اقدس نمودیم، چون اعلیحضرت همایون شاهنشاه ظل‌الله روحانفاده، هنگام شرفیابی ما در اردوی ده کرد اصفهان حکمی مخصوص فرموده بودند که بازار برده فروشی سرخس برچیده و رسم بیع و شرای اسیر در مملکت شاهنشاهی برانداخته شود، جرأت نکردیم و طاقت نیاوردیم که زیاده از دو روز مکث و توقف نمائیم، صبح روز سیم با سه هزار سوار جرار و هزار سرباز تفنگچی یابودار، متوکلا علی‌الله، از شهر برآمده و در مدت یک شبانه روز سی فرسخ راه راندیم. و چون ملترمین رکاب به هرچه مال و دواب که در عرض راه بود مطلقاً التفات نکردند، چنان تا لب رود سرخس رسیدیم که هیچ خبر به مردم شهر سرخس نرسیده بود. پس ملاحظه رحم و رأفتی که حق سبحانه و تعالی در طبع کریم شاهنشاه جمجاه روحنا فداء تعبیه کرده، بر خود فرض کردیم که ابتدا به استمالت ترکمانان سالور کوشیم و کار آنجا را بی آن که دولشکر درهم آویخته و از هر طرف خونی ریخته شود بگذرانیم.

حاکم آنجا از بی‌آدمی تاب نیاورده، قلعه آنجا را تصرف کرده. به مجرد وصول این خبر نواب امیرزاده اعظم دو فوج افشار و جمعیت مکرری که به قدر سه هزار نفر می‌شد مامور به تنبیه او فرمودند.

همچنان که پیشتر خدمت جناب آصف‌الدوله نوشته بودم بعد از ورود قشون منصوره و توپخانه مبارکه به آنجا اول طوایف اکراد بلباس و بیران که از عشاير معظم او بود تاخت و تاراج نموده و بعد بر سر قلعه سردشت رفته، ده روز قلعه را محاصره کرده توپ بسیار زده. شب یازدهم قلعه را به یورش تسخیر کرده، برخی از جمعیت رواندوز را به قتل رسانده و برخی دستگیر شده و بعضی فرار کرده. و بعد از آن عالیجاه مقرب‌الحضرت العلیه محمدخان سرتیب به آن جمعیت و سربازان خوئی و دو دسته از فوج بهادران و سربازان قراداغی و سواره اکراد و غیره با هشت عراده توپ و خمپاره مامور و روانه رواندوز شده است. و از آن طرف وزیر بغداد هم سه چهار عراده توپ و دو هزار جمعیت از ضابطه و غیره به همراهی سلیمان پاشا بر سر او فرستاده که مشارالیه [را] تنبیه نمایند.

هرگاه نواب امیرزاده اعظم او را مخالف و روگردان دولت عثمانی نمی‌دانستند، قشون مامور خاک روم نمی‌فرمودند، اما این نادرست روگردان هردو دولت است. این که شما به ایلچی متوقف اسلامبول این مطلب را نوشته‌اید که به امنای دولت عثمانی حرف بزنند، بسیار خوب کرده‌اید، لکن اگر این عمل او را کارگران حضرت ولی‌النعمی متحمل می‌شدند، فردا که از آن طرف فراغتی حاصل می‌نمود جسارت دیگر می‌کرد هوار زمستان می‌شد، استعداد دیگر و زیادتر برای دفع او لازم و وجوب کلی بهم می‌رسانید. پس در این صورت بهتر این بود که درین وقت دفع او را کرده. زیاده چه نویسند، متوقع است همه روزه مهمات را قلمی دارند.

آنقدر برین بد است که در هر چنان چند مرتبه ازین برادران بد است
 در بیت هر چه که خدای تعالی بخواهد بر سر دولت و عزت در روزی است
 بد است که هر چه بدست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 طین و بر سر بر و چو آنکه در دست در دست برین برادران بد است که هر چه
 مالد بر سر و کافر بر سر و بدین بر طرف آن برین برادران بد است که هر چه
 شعریش بودت می داند بر سر و بدین بر طرف آن برین برادران بد است که هر چه
 درین زانست که بد است که هر چه بدست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 در هر چه بدست آید جز آنست که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 در با و نظر ما و بدین است بد است که هر چه بدست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 نحو که گفته اند آنکه که بد است که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 آید طین اندر و بد است که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 در این دولت بد است که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 سیرت هر چه بد است که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 پس بروی تو در این که بد است که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 که در دست آید جز آنست که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 از این بد است که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 که در دست آید جز آنست که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 در اینجا بد است که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 عدل و انصاف و در این بد است که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 هر دو در این بد است که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 ملک که بد است که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه

سازگاری در هر چه بد است که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 در باب سرورانه در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 در این بد است که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 در هر چه بد است که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 در این بد است که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 در این بد است که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه
 در این بد است که در دست آید جز آنست که در دست است بد است که هر چه

موضوع: مسائل مرزی

تاریخ: محرم ۱۲۳۹

مهر: فردرهای مسروی عباس

جناب مجددت و نجدت نصاب، جلالت و نبالت مآب، فخامت و شہامت انتساب، نظام آموزامون مرقح مهام جمہورن مشیر مشتری نظیر صائب تدبیر، زبده الولاة الفخام، عمدة الوزراء العظام، داودپاشا^۲ وزیر دارالسلام بغداد: باہ اعلامات مشفقانہ مخصوص می داریم کہ سابقاً مصحوب تاتار بہ آن جناب مرفوم داشته بودیم کہ عالیجہ مقرب الخاقان میرزا محمدعلی را برای تتمیم شرایط مصالحہ دولتین مأمور نزد آن جناب نموده ایم. آن جناب ہم بہ عالیجناب زبده الفضلاء، ملاعبدالمعزیز اظهار کردہ بود کہ عالیشان محمدآقای باش مصاحب را روانہ خواهد نمود. حال، کہ هنوز عالیجہ میرزا محمدعلی بہ آنجا نرسیدہ و محمدآقا بہ اینجا نیامدہ است، بہ عرض ما رسید کہ قشون اربیل^۳ و حیطہ و عرب بہ امداد محمدپاشا رسیدہ و تعرض بہ کوی^۴ و حریرہ در نظر ہست. اگرچہ با درایت و کفایتی کہ بہ ما از آن جناب معلوم شدہ این طور امور و اخبار را متلقی بہ قبول نداشتہ و باور نکرده ایم، لکن برای استحکام امر و اطمینان قلب عالیشان عقیدت نشان، سعیدبیک، غلام سرکلدیو^۵ بہ چاپاری روانہ و مرقوم می دلریم کہ بہ نحوی کہ ما بعد از مصالحہ از این طرف قدغن نمودہ ایم کہ خصام و فتنہ در نیام باشد. آن جناب ہم از آن طرف قدغن کند کہ تا ورود عالیجہ میرزا محمدعلی، احدی پا از دایرہ بیرون نگذاردہ هیچ کس از جای خود حرکت نکند و علم شَر و فساد از هیچ طرف بر پا نشود، تا عالیجہ مشارالہ نزد آن جناب وارد شود و تتمیم امر سفارت خود نماید. بعد از آن، ہر طور بہ امر و اشارت ما و اذن و اجازت دولتین علیتین در میان آن جناب و عالیجہ مشارالہ گفتگو شد و بہ امضای امنای دولتین علیتین رسید، سرحدداران طرفین از آن قرار رفتار خواهند کرد؛ و احدی را نمی رسد کہ امری کہ میان دو دولت بزرگ مہود شد و ممضی گردید، تخلفی از آن کند. باید آن جناب از ہمین قرار رفتار نمودہ بہ وصول این رقمہ عنایت ضمیمہ بہ اطراف قدغن کند کہ هیچ کس حرکتی خلاف صواب نکرده مصدر امری ناشایست نشود. اگر بعد از رسیدن این پروانہ^۶ مرحمت نشانہ رفع این مقولہ امون کہ منبع مفسدہ و شَر و شور است، نشود و از آن طرف اقدام و جسارتی بہ ظهور رسد، بر امنای دولتین و خلائق شائقین معلوم و مشخص خواهد شد کہ مفسدہ جوئی از آن طرف ظاہر شدہ است؛ و بہ فضل و عنایت الہی، از طرف قرین الشرف دولت قاہرہ باہرہ سلطانی آنچه مقدور و مقدر

است بہ منصہ ظہور خواهد رسید؛ و نتیجہ این عجلہ و پیشدستی، کہ از آن طرف ظاہر شود، نظیر آن خواهد بود کہ در امر مندلیجین^۷ افتاد.

تحریراً فی شہر محرم الحرام سنہ ۱۲۳۹. ۵

توضیحات

(۱) عباس میرزا نایب السلطنہ، چہارمین پسر فتحعلی شاہ، در چہارم ذی الحجہ ۱۲۰۳/۲۷ اوت ۱۷۸۹ متولد شد؛ و بنابر وصیت آغا محمدخان قاجار، کہ مادراولیعہد ایران بایستی از خاندان قاجار باشد، عباس میرزا، با آنکہ چہارمین فرزند فتحعلی شاہ بود، بہ ولیعہدی انتخاب شد (۱۲۲۳/۱۸۰۸)؛ و بہ ہمراہ میرزا عیسی قائم مقام و بہ سرداری ابراہیم خان سردار قاجار بہ حکمرانی آذر باجان مأمور گردید؛ و از این زمان، تبریز ولیعہد نشین قاجار شد. در طی جنگہای خونین ایران و روسیہ، یعنی سالہای ۱۲۱۸/۱۸۰۳ تا ۱۲۲۸/۱۸۱۳ و ۱۲۴۱-۱۸۲۶ تا ۱۲۴۳/۱۸۲۸، جانفشانیہا کرد و آشوبہای داخلی در خراسان، یزد، کرمان را سرکوب نمود (۱۲۴۶/۱۸۳۰-۱۲۴۹/۱۸۳۳). برای آشنائی نمودن ایرانیان با علوم و فنون غرب عدہ ای را بہ اروپا فرستاد و سرانجام در چہل و پنج سالگی، در دہم جمادی الآخر ۱۲۴۹/۱۸۳۳، در مشہد در گذشت. دایرۃ المعارف فارسی / ج ۲.

(۲) داود پاشا از سال ۱۲۳۲/۱۸۱۷ تا ۱۲۴۶/۱۸۳۰، بہ مدت شانزدہ سال، والی بغداد بودہ است. سالنامہ بغداد / ص ۱۲۸.

(۳) اربیل (اربیل)، شہری نزدیک موصل حالیہ در خاک عراق.

(۴) کوی، دہی از دہستان دیناران کہ در بخش اردل شہرستان شہر کرد واقع است. فرهنگ جغرافیایی ایران / ج ۱۰.

(۵) حریر، دہی از دہستان حومہ بخش کرد بہ قصر شیرین. همانجا / ج ۵.

(۶) پروانہ و پروانچہ (جمع، پروانجات) بہ معانی مختلف چون: اجازت، فرمان و حکم پادشاہ آمدہ است. در دورہ قراقویونلو و آق قویونلو، بہ فرمان شفاہی پادشاہ بہ رسد کسی کہ بدین رسائل و انشاء ابلاغ می شدہ است پروانچہ می گفتند. در دورہ صفویہ دیگر پروانچہ بہ این معنی بہ کار نمی رفتہ؛ بلکہ خود نوعی از اسناد دیوانی بودہ کہ آن را مهر می کردند و در دفاتر دیوان ثبت نمودہ مانند ارقام و فرمانہای دیگر بر آن طغرا می کشیدند. پروانچہ عموماً در موردی نوشته و صادر می شدہ کہ می خواستند مفاد و مضمون فرمان و رقم سابق را تأیید و تثبیت نمایند؛ و دیگر، برای تأیید و صحتہ گذاشتن بر مثالہایی کہ از جانب صدور و علمای مذہبی صادر می شدہ است نیز پروانچہ، با طغرای «فرمان ہمایون شد»، می نوشته اند. برای آگاہی بیشتر، ر. ک. مقدمہ ای بر شناخت اسناد تاریخی / صص ۹۰-۸۶.

(۷) مندلیجین، در ۱۱۵ کیلومتری شمال شرق بغداد و در ۷ کیلومتری مرز ایران واقع است. قاموس اعلام

سەرچاوه

عهدهی

- ۱- امین زکی، محمد: تاریخ السلیمانیة وانحائها- ترجمة: محمد جمیل بندي الروژیانی، شرکه الطباعة والنشر المحدودة، بغداد ۱۹۵۱.
- ۲- البصري، عثمان بن سندالوالي: مطالع السعود- تحقیق الدكتور عماد عبدالسلام رؤوف وسهيلة عبدالمجید القیسی- الموصل ۱۹۹۱.
- ۳- البصري، عثمان بن سند الوالي، اصفي الموارد في سلسال احوال الإمام خالد- المطبعة العلمية- مصر- ۱۳۱۰هـ.
- ۴- الخال، محمد: الشيخ معروف النودهی البرزنجی، بغداد ۱۹۶۱.
- ۵- الخال، محمد: البیتوشي، بغداد ۱۹۵۸.
- ۶- الراوي، د. جابر: الحدود الدولية و مشكلة الحدود العراقية الأيرانية - بغداد ۱۹۷۳.
- ۷- العزاوي. عباس: تاريخ العراق بين احتلالين، ۸ جلد، بغداد، طبعة ثانية، الشريف الرضي، قم، ۱۴۱۰هـ.
- ۸- العمري، ياسين: غرائب الأثر في الحوادث ربع القرن الثالث عشر- نشرة: محمد صديق الجليلي، الموصل ۱۹۴۰.
- ۹- فائق بن، سليمان: الممالك الكوله مهن في بغداد - نقله في التركية محمد نجيب ارناوي، بغداد ۱۹۶۱.
- ۱۰- فريزر، جيمس بيلى: رحلة فريزر الى بغداد، بغداد ۱۹۶۴
- ۱۱- القزلي، محمد: التعريف بمساجد السليمانية و مدارسها الدينية- بغداد- ۱۹۳۸
- ۱۲- الكركوكلي، الشيخ رسول: دوحه الوزراء في تاريخ وقائع بغداد الزوراء- نقله من التركية: موسى كاظم نورس (بيروت بت)، طبعة ثانية، منشورات الشريف الرضي، قم ۱۴۱۳هـ.
- ۱۳- لونگریك، ستيفن همسلي: اربعة قرون من تاريخ العراق الحديث- ترجمة: جعفر الخياط- الطبعة الثالثة- بغداد، مطبعة البرهان ۱۹۶۲
- ۱۴- المدرّس، عبدالكريم محمد: علماؤنا في خدمة العلم والدين، عنى بنشره: محمد علي القره داغي، دار الحرية للطباعة والنشر، بغداد ۱۹۸۳
- ۱۵- الموصلي، السيد فتح الله القادري: ملحة الموصل، تحقیق: سعید الدلوچي، بغداد ۱۹۶۵.
- ۱۶- الموكرياني، حسين حوزني: موجز تاريخ امراء سوران، ترجمة: محمد الملا عبدالكريم، بغداد ۱۹۶۷.
- ۱۷- نظمی زاده، مرتضى افندی: گلشن خلفا، نقله من التركية: موسى كاظم نورس، النجف الأشرف ۱۹۷۱.
- ۱۸- نیبور: رحلة نیبور الى العراق، ترجمة: الدكتور محمود حسين الأمين، بغداد ۱۹۶۵.

۱۹- نوار، الدكتور عبدالعزيز سليمان: داود پاشا والي بغداد، القاهرة ۱۹۶۷

۲۰- نوار، الدكتور عبدالعزيز سليمان: تاريخ العراق الحديث، القاهرة ۱۹۶۸

فارسی:

- ۲۱- ادموند، سيسيل جي: كردها، تركها، عربيها، ترجمة: ابراهيم يونس، انتشارات روزبهان تهران ۱۳۶۷هـ. ش
- ۲۲- اديب الشعرا، ميرزا رشيد: تاريخ افشار، به اهتمام: محمود راميان و پرويز شهريار افشار، تبريز ۱۳۴۶ش
- ۲۳- باباني، عبدالقادر ابن رستم: تاريخ و جغرافياي كردستان، موسوم به: سير الاكراد، به اهتمام: محمد رؤف توکلي- تهران ۱۳۶۶هـ. ش
- ۲۴- بدليسي، امير شرفخان: شرفنامه - تاريخ مفصل كردستان، به اهتمام: محمد عباسي، تهران ۱۳۴۳ش
- ۲۵- پارسادوست، د. منوچهر: ريشه هاي تاريخي اختلافات جنگ عراق و ايران، شركت سهامي انتشار ۱۳۶۷ش
- ۲۶- پورگشتال، هامر: تاريخ امپراتوري عثمانی: ترجمة ميرزا زكي علي آبادي، به اهتمام جمشيد كيان فر، ۵ جلد- تهران ۱۳۶۷-۱۳۶۹هـ. ش
- ۲۷- دنيلي، عبدالرزاق: مآثر سلطانية، به اهتمام غلام حسين صدري افشار، تهران ۱۳۲۹هـ. ش
- ۲۸- فخر الكتاب، ميرزا شكر الله سنندجي: تحفة ناصري در تاريخ و جغرافياي كردستان- به اهتمام: د. حشمت الله طيبي- انتشارات امير كبير، تهران ۱۳۶۶هـ. ش.
- ۲۹- گلستانه، ابوالحسن بن محمد امين: مجمل التواريخ- بسعي واهتمام: مدرس رضوي- انتشارات دانشگاه تهران- چاپ سوم، تهران ۲۵۳۶.
- ۳۰- لكهارت، لارنس: انقراض سلسله صفوية- ترجمة: مصطفى قلي عماد- انتشارات مرواريد، تهران ۱۳۶۴ش.
- ۳۱- مردوخ كردستاني، شيخ محمد: تاريخ مردوخ، چاپخانه ارتش، (تهران بت)
- ۳۲- معتمدی، دکتر مهيندخت: مولانا خالد نقشبندي و بيروان طريقت: او- انتشارات پازنگ، تهران ۱۳۶۸ش.
- ۳۳- مستوره، ماه شرف خانم: تاريخ اردلان- به اهتمام ناصر آزاد پور، چاپخانه بهرامي، سنندج ۱۳۴۳ش.
- ۳۴- مشيرالدوله، ميرزا سيد جعفر مهندس باشی: رساله تحقيقات سرمدیه. به اهتمام محمد مشيری، انتشارات بنياد فرهنگ ايران- تهران ۱۳۴۸ش.
- ۳۵- مهدوی، عبدالرضا هوشنگ: تاريخ روابط خارجي ايران- انتشارات اميركبير، تهران ۱۳۶۴ش.
- ۳۷- ميرزا صالح، غلام حسين: اسناد رسمي در روابط سياسي ايران و روسی و عثمانی، نشر تاريخ ايران- ۲ جلد- تهران ۱۳۶۵ش.

- ۳۸- نامی اصفهانی، میرزا محمد صادق موسوی: تاریخ گیتی گشا در تاریخ زندیه، بامقدمه‌ی: سعید نفیسی، تهران ۱۳۶۶ ش.
- ۳۹- نفیسی، سعید: تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر، ۲ جلد، انتشارات بنیاد، تهران ۱۳۶۶ ش.
- ۴۰- نصیری، د. محمد رضا: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران- قاجاریه- ۴ جلد، انتشارات کیهان- تهران ۱۳۶۶-۱۳۶۸ ه. ش.
- ۴۱- نوائی، عبدالحسین: اسناد و مکاتبات سیاسی ایران از سال ۱۱۰۵-۱۱۳۵ هجری - موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی تهران ۱۳۶۳ ش.
- ۴۲- نوائی، عبدالحسین: نادر شاه بازماندگانش، انتشارات زرین، تهران ۱۳۶۸ ش
- ۴۳- واحد نشر اسناد: گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی- دوره قاجاریه، ۷ جلد، دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی وابسته به وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران- تهران ۱۳۶۹ و... .
- ۴۴- وهرام، دکتر غلامرضا: تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران در عصر زند- انتشارات معین، تهران ۱۳۶۶ ش.
- ۴۵- وقائع نگار کردستانی، علی اکبر: حدیقه ناصری در جغرافیا و تاریخ کردستان- به اهتمام محمد رئوف توکلی، تهران ۱۳۶۴ ه. ش

کوردی:

- ۴۶- ابن الحاج، مه‌لا محمدهد حاجی حه‌سهن: مه‌هدی نامه- لیکۆلینه‌وه و پیشک‌ه‌شکردنی: محمدهد عه‌لی قه‌رده‌اغی، به‌غداد ۱۹۷۵
- ۴۷- ئوسکارمان: تحفه‌ی مظفریه: هیتانه‌وه سه‌ر رینووسی کوردی: هیتمنی موکریانی- چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد- به‌غدا ۱۹۷۶
- ۴۸- ئەمین زه‌کی، محمدهد: خولاصه‌ییتکی تاریخی کوردو کوردستان - به‌رگی ۳.۲.۱، له‌یه‌ک به‌رگدا. چاپکردنه‌وه‌ی سه‌یدیان
- ۴۹- ئەمین زه‌کی، محمدهد: تاریخی سلیمانی و ولاتی، به‌غداد ۱۹۳۹
- ۵۰- ریج، کلۆدیوس جیمس: گه‌شتی ریج بو کوردستان ۱۸۲۰- وه‌رگیترا‌نی له‌ عه‌ره‌بیه‌وه بو کوردی: محمدهد حه‌مه‌باقی، ته‌وریز ۱۹۹۲
- ۵۱- موکریانی، سه‌بید حسین حوزنی تاریخی حکومدارانی بابان- چاپخانه‌ی زاری کرمانجی، ره‌واندز ۱۹۳۱
- ۵۲- موکریانی، حسین حوزنی. میژووی میرانی سو‌ران - جلدی دووم، هه‌ولیتیر: ۱۹۶۲.
- ۵۳- مه‌لاخدری ئەحمده‌دی شاه‌وه‌یسی میکاپه‌لی (دیوانی نالی)، لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی: مه‌لا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد- به‌غدا ۱۹۷۶
- ۵۴- گۆفاری رۆژی نو‌ی- ژماره‌ (۱) سالی (۲) مارتی ۱۹۶۱ (تۆمار: په‌ره‌کاغه‌زی له‌باره‌ی بابان و کۆچی ئەوه‌رحمان پاشاوه)

- ۵۵- فوئاد. د. که‌مال. له‌شبعره‌ بلاوکراوه‌کانی سالم- گۆفاری نووسه‌ری کوردستان ژماره‌ (۲)
- ۵۶- یوسف، عبدالرقيب: به‌شیتک له‌ژیان و به‌ره‌می زاناو شاعیری کورد: مه‌لا عومه‌ری ره‌نجووری شاله‌ به‌گی، رۆشنبیری نو‌ی، ژماره ۱۰۷، ئەیلولی ۱۹۸۵- به‌غداد- ل ۱۴۵-۱۴۶.
- ۵۷- جه‌لیلی، جه‌لیل: کورده‌کانی ئیمپراتۆریه‌تی عوسمانی - وه‌رگیترا‌نی بو کوردی: دکتۆر کاوسی قه‌فتان.
- ۵۸- محمدهد ئەمین، سالح: کورد و عه‌جم، چاپخانه‌ی هه‌ولیتیر - چاپی یه‌که‌م ۱۹۹۲.
- ۵۹- روخانی، بابا مه‌ردوخ: ناربخ مشاهیر کرد - جلد سوم - انتشارات سروش - تهران ۱۳۷۱ ش.
- ۶۰- مسته‌فا ئەمین، نه‌وشیروان: میرایه‌تی بابان له‌ نیوان به‌رداشی رۆم و عه‌جمدا - چاپی دووم - چاپه‌مه‌نی خاک - سلیمانی ۱۹۹۸.
- ۶۱- تووداری، سه‌عید عه‌بدولسه‌لام: چمکیتی میژوویی هه‌ورامان و مه‌ریوان - گۆزینی بو کوردی محمده‌دی مه‌لا که‌ریم، چاپی یه‌که‌م، به‌غداد (۱۹۷۰).

Preface

The collection of historical documents in this book is about the situation of Kurdish emirates, Ardalan, Baban and Soran, from the establishment of Ghajarian government to the end of the first half of the 19th century.

These documents prove that two grate goverments of that time. Ghajarian and Ottoman, always planned to interfere the local conflicts of the Kurdish emirates and, even sometimes, under the pretext of controlling their borders, murderd Kurdish people and especially the soldiers of these emirates.

Since there were no exact sources to throw light on the history of these emirates, it was difficult for me to arrange the different events of that period of their history.

In any case I have tried to do my best.

Most of these documents are due to the matter of the emirate of Baban. this proves that baban emirate played an important role in the 19th history of Kurdistan. One of the reasons of its importance is that it was located between the borders of the government of Ghajarian and Ottoman. In fact most of the battles of these two goverments occured in the land of Baban emirate, and this caused much disturbance in this self-determined emirate.

According to these documents, these two goverments always tried to make obstacle on the way of this emirate.

Finally, the leaders of this emirate failed to set up a stable government of their own.

بەرھەمی چاپکراوی نووسەر:

- ۱- ژوان، شیعەر، چاپی یەكەم، چاپخانهی زانکۆی سلێمانی ۱۹۸۰
- ۲- گەشتی ریج بۆ سلێمانی، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، بەرگەلۆو ۱۹۸۴
- ۳- کێشە ی کورد، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، یاخ سەمەر ۱۹۸۶
- چاپی دووهم، ئێران، تەوریز، ۱۹۹۰
- چاپی سێبەهه: ههولێر، ۱۹۹۲
- ۴- گۆله‌کانی دۆزهخ، شیعەر، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریز، ۱۹۹۰
- چاپی دووهم، ههولێر، ۱۹۹۲
- ۵- گەشتی ریج بۆ کوردستان، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریز، ۱۹۹۲
- چاپی دووهم، ئێران، تەوریز، ۱۹۹۵
- ۶- ئەفسانە ی ئەدۆنسیس، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریز، ۱۹۹۴
- ۷- گۆزانی کوردی، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریز، ۱۹۹۴
- ۸- مێژووی مۆسیقای کوردی، چاپی یەكەم، ئێران، شەرگۆرد، ۱۹۹۶
- ۹- سەبید عەلی ئەسغەری کوردستانی، چاپی یەكەم، ههولێر، ۱۹۹۸
- ۱۰- پاره‌گۆنگ، وتار و پەخنه‌ی ئەدەبیبی، چاپی یەكەم، ههولێر، ۱۹۹۸
- ۱۱- بیره‌وهرییه‌کانی وه‌فایی (تحفه‌ المریدین)، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، ههولێر، ۱۹۹۹
- ۱۲- کەرۆشکی زبره‌ک و گورگی دانا، چیرۆکی مندالان، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، سلێمانی، ۲۰۰۰
- ۱۳- شۆرشێ شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری له‌ به‌لگه‌نامه‌ی قاجاری دا: چاپی یەكەم، ههولێر، ۲۰۰۰
- ۱۴- میرنشینی ئەرده‌لان، بابان، سۆران، له‌ به‌لگه‌نامه‌ی قاجاری دا: چاپی یەكەم، ههولێر، ۲۰۰۲
- ۱۵- پاره‌پینی هه‌مزاغای مه‌نگوور له‌ به‌لگه‌نامه‌ی قاجاری دا: چاپی یەكەم، ههولێر، ۲۰۰۲

بەرھەمی داھاتوو:

- ۱- شۆرشێ شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری له‌ به‌لگه‌نامه‌ی نێوده‌وله‌تیدا
- ۲- خوتندنه‌وه‌یه‌کی تازه‌ی مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی، لیکۆلێنه‌وه
- ۳- خوتندنه‌وه‌یه‌کی تازه‌ی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی
- ۴- دیوانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی
- ۵- پاره‌پینی سمکۆ له‌ به‌لگه‌نامه‌ی قاجاری دا

